

P.Z. br. 608

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/51

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 21. ožujka 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/51*65-19-02**Hs

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o vodnim uslugama*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. ožujka 2019. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Čorića, ministra zaštite okoliša i energetike, dr. sc. Marija Šiljega, Milu Horvata i Ivu Milatića, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Elizabetu Kos, pomoćnicu ministra zaštite okoliša i energetike.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/105

Urbroj: 50301-25/27-19-8

Zagreb, 21. ožujka 2019.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o vodnim uslugama

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o vodnim uslugama.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Tomislava Čorića, ministra zaštite okoliša i energetike, dr. sc. Marija Šiljega, Milu Horvata i Ivu Milatića, državne tajnike u Ministarstvu zaštite okoliša i energetike, te Elizabetu Kos, pomoćnicu ministra zaštite okoliša i energetike.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O VODNIM USLUGAMA

Zagreb, ožujak 2019.

PRIJEDLOG ZAKONA O VODNIM USLUGAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavaka 1. i 2. i odredbi članka 52. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Djelatnosti vodnih usluga odnosno djelatnosti javne vodoopskrbe i odvodnje do sada su bile regulirane Zakonom o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18; u daljnjem tekstu: važeći Zakon). S obzirom na to da je područje vodnih usluga jedno od najznačajnijih područja od javnog interesa čije obavljanje je nužno za svakodnevni život građana Republike Hrvatske kao i za zaštitu prirode i okoliša te na kompleksnost uređenja predmetnog područja, ukazala se potreba za donošenjem posebnog zakona koji će regulirati područje vodnih usluga.

Zakonodavac je ovlašten da samostalno i u skladu s Ustavom Republike Hrvatske odlučuje o „uređivanju gospodarskih, pravnih i političkih odnosa u Republici Hrvatskoj“ te „o očuvanju prirodnog bogatstva i korištenju njime“ (članak 2. stavak 4. podstavci 1. i 2. Ustava). Odredbom članka 52. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je da „(...) vode (...) su od interesa za Republiku Hrvatsku, imaju njezinu osobitu zaštitu.“ Nadalje, odredbom članka 52. stavka 2. Ustava određeno je da se zakonom određuje način na koji dobra od interesa za Republiku Hrvatsku mogu upotrebljavati i iskorištavati ovlaštenici prava na njima i vlasnici, te naknada za ograničenja kojima su podvrgnuti. Isto tako članak 50. stavak. 2. Ustava uređuje „(...) vlasnička prava mogu se iznimno ograničiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi.“ Ustav uz ostale najviše ustavne vrednote određuje i „očuvanje prirode i čovjekova okoliša“ (članak 3.). Ustavom je uređeno i da „Svatko ima pravo na zdrav život“ (članak 70. stavak 1.), da „Država osigurava uvjete za zdrav okoliš“ (članak 70. stavak 2.) te: „Svatko je dužan, u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti, osobitu skrb posvećivati zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša“ (članak 70. stavak 3.).

Zbog značaja i uloge voda u zadovoljavanju ljudskih potreba, njenog izravnog i neizravnog utjecaja na zdravlje ljudi i zaštitu prirode i okoliša u cjelini, zakonodavac ima pravo i obvezu odrediti način na koji se vode kao dobro od interesa za Republiku Hrvatsku mogu upotrebljavati i iskorištavati, a osobito ako se radi o upotrebi i korištenju voda u djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje.

Ovim se Prijedlogom zakona uređuju odredbe kojima zakonodavac:

- izvršava svoje ustavne ovlasti uređivanja gospodarskih, pravnih i političkih odnosa u sektoru vodnih usluga i

- izvršava osobitu zaštitu države u odnosu na glavni oblik iskorištavanja vodnoga resursa (javnu vodoopskrbu) i njezin derivat (javnu odvodnju).

Polazeći od strateških i programskih dokumenata iz područja upravljanja vodama (Strategija upravljanja vodama (Narodne novine, broj 91/08), Višegodišnji program gradnje komunalnih vodnih građevina za razdoblje 2014.-2023. (Narodne novine, broj 117/15) i Plan upravljanja vodnim područjima za razdoblje 2016.-2021. (Narodne novine, broj 66/16) te Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj Uniji (Narodne novine - međunarodni ugovori, broj 2/12); (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju) bilo je potrebno pristupiti reformi vodnokomunalnog sektora s ciljem postizanja ekonomičnosti i efikasnosti poslovanja javnih isporučitelja vodnih usluga. Naime, u sadašnjem izuzetno fragmentiranom sustavu (cca 190 isporučitelja) navedeno nije moguće postići te je sustav potrebno integrirati na institucionalnoj razini. Nadalje, u tijeku je veliki investicijski ciklus za provedbu preuzetih obveza iz Pristupnog ugovora, a vezano uz provedbu Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda i Direktive Vijeća 98/83/EZ od 3. studenog 1998. o kakvoći vode za ljudsku potrošnju. Investicijski ciklus odnosi se na izgradnju sustava javne odvodnje i uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, jer je pokrivenost stanovništva tom uslugom samo 47 %, i izgradnju sustava javne vodoopskrbe koji je dobro razvijen, ali generira velike gubitke (oko 50 %). Sadašnji usitnjeni sektor vodnih usluga nema kapaciteta za provedbu navedenih investicija kako u kadrovskom tako i u smislu priuštivosti potrebnih investicija na postojećim područjima pružanja vodnih usluga. Stoga je potrebno sektor vodnih usluga objediniti, reorganizirati, uspostaviti uslužna područja, uvesti samo jednog javnog isporučitelja na uslužnom području, uvesti jedinstvenu cijenu vodne usluge na uslužnom području te postići racionalno upravljanje postojećom i novoizgrađenom infrastrukturom.

Zakon o vodnim uslugama uvršten je u Nacionalni program reformi kao jedan od važnijih reformskih koraka.

Istovremeno sa Zakonom o vodnim uslugama predlaže se donijeti i novi Zakon o vodama, kao i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva. Zakonom o vodnim uslugama preuzet će se glavovina odredbi iz postojećeg Zakona o vodama vezanih uz djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje te će se njime sustavno urediti područje vodnih usluga.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakona

Ovaj Zakon je temeljni instrument kojim se osiguravaju pravne pretpostavke za integraciju postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga u jedinstvenog javnog isporučitelja na uslužnom području.

Ovim Prijedlogom zakona uređuju se sljedeća pitanja:

- područja pružanja vodnih usluga
- komunalne vodne građevine
- pravni oblik i odgovornost isporučitelja vodnih usluga
- osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga

- poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga
- ugovor o isporuci vodnih usluga
- opći uvjeti isporuke vodnih usluga
- cijena vodnih usluga
- posebne isporuke vode
- priključenje na komunalne vodne građevine
- ispunjenje obveza iz višegodišnjeg programa gradnje
- ekonomska regulacija cijena vodnih usluga i naknade za razvoj
- nadzor nad pružanjem vodnih usluga
- prekršajne odredbe i
- prijelazne i završne odredbe kojim se osigurava uspostava jednog isporučitelja na uslužnom području.

Kao osnovna pitanja uređuju se *institucionalna pitanja* u sektoru vodnih usluga:

- pretpostavke za uspostavu uslužnih područja s najmanjom isporukom od 2 milijuna m³ godišnje (iznimno s mogućim odstupanjem od -10 %) odnosno od 35 i više uslužnih područja u Hrvatskoj
- pravilo o jednom isporučitelju na uslužnom području (jedinствени javni isporučitelj vodnih usluga)
- jedini institucionalni oblik javnog isporučitelja vodnih usluga je društvo kapitala kojem su osnivači jedinice lokalne samouprave na uslužnom području
- obveza integracije postojećih javnih isporučitelja u jedinstvenog javnog isporučitelja na uslužnom području, pripajanjem najvećem postojećem javnom isporučitelju na uslužnom području
- pretpostavke za ujednačavanje cijene vode na uslužnom području do uspostave jedinstvene cijene vode na uslužnom području, prihodi od koje se troše prema načelima solidarnosti i prvenstva u potrebama i
- obveze javnih isporučitelja vodnih usluga na provedbu, a jedinica lokalne samouprave na osiguranje provedbe višegodišnjih programa gradnje komunalnih vodnih građevina temeljem kojih se osigurava i financiranje investicija iz Ugovora o pristupanju.

Kao osnovno pitanje uređuje se i *interes Republike Hrvatske u sektoru vodnih usluga* koji se izražava propisivanjem posebnih pravila o:

- obvezi jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga na ishođenje privremenog odnosno trajnog rješenja o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga (obveza licenciranja)
- uspostavi i djelovanju neovisnog ekonomskog regulatora za vodne usluge na razini središnje države radi osiguranja sustavne i ujednačene ekonomske analize i nadzora nad troškovima jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga i osiguranjem socijalno priuštive cijene vodnih usluga i naknade za razvoj u okruženju prirodnog monopola
- organima jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga
- dodatnim nadležnostima skupštine jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga
- dodatnom pravu glasa članova društva odnosno dioničara u skupštini jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga o pitanjima koja se, u pravilu, odnose na vodne usluge; o tim se pitanjima predlaže odlučivati dvostrukom većinom: većinom razmjernom temeljnom kapitalu i većinom članova/dioničara (u pravilu jedinica lokalne samouprave) na uslužnom području
- poslovanju javnog isporučitelja vodnih usluga (zadržavanju dobiti, ograničenju zaduženja, regulatornom računovodstvu)
- mogućnosti pristupa jedinica lokalne samouprave koje nisu osnivači postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga u temeljni kapital jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga

- prijenosu korištenja gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga u korist jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga, kada nastupe posebne okolnosti
- prijenosu korištenja komunalnih vodnih građevina u korist jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga kada nastupe posebne okolnosti
- privremenim uređenjem pripajanja i
- drugim posebnim pravilima kojima država uređuje vodne usluge kao javnu službu u okruženju prirodnog monopola.

Kao osnovna pitanja, uređuju se i odredbe kojima se izražava *antiprivatizacijska narav* ovoga Zakona:

- isporučitelj vodnih usluga može biti samo javni isporučitelj vodnih usluga; iznimke su samo koncesionari ili pružatelji javne usluge za pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje
- vodne usluge se pružaju izravno temeljem ovoga Zakona, a ne temeljem pojedinačnog akta povjeravanja
- komunalne vodne građevine su u vlasništvu javnog isporučitelja vodnih usluga, čime se osigurava i zaštitni učinak koji pruža odredba članka 345. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (Lisabonski ugovor) koji određuje: „Ugovori ni na koji način ne dovode u pitanje pravila kojima se u državama članicama uređuje sustav vlasništva“
- komunalne vodne građevine ne mogu se opteretiti založnim pravom, ne mogu biti predmet ovrhe, mogu biti u prometu samo između javnih isporučitelja vodnih usluga te se u slučaju stečaja ili likvidacije prenose privremeno u vlasništvo jedinice lokalne samouprave i
- poslovni udjeli, dionice kao ni dodatna prava glasa nisu prenosivi niti mogu biti opterećeni zalogom ili drugim teretom.

Kao osnovna pitanja uređuju se i odredbe o *zaštiti potrošača* kojima se ostvaruju ciljevi zaštite potrošača iz propisa o zaštiti potrošača:

- propisuje se obavezno javno savjetovanje o odluci o cijeni vodnih usluga
- socijalna cijena vodnih usluga primjenjuje se univerzalno i na javnu vodoopskrbu i javnu odvodnju, uključujući i pročišćavanje otpadnih voda; dosad se primjenjivala samo na javnu vodoopskrbu
- socijalna cijena vodnih usluga primjenjuje se univerzalno i na fiksni i na varijabilni dio cijene vodnih usluga; dosad se primjenjivala samo na varijabilni dio cijene vodnih usluga
- propisuje se obveza za uspostavu povjerenstva za reklamacije potrošača u jedinstvenom javnom isporučitelju vodnih usluga kao posebni uvjet za izdavanje rješenja o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga (licence)
- pravo na ugradbu pojedinačnog vodomjera za dio nekretnine (stanove) u već izgrađenim zgradama, ako za to postoje tehničke pretpostavke; do sada je to pravo bilo uspostavljeno samo za novogradnje i
- propisuje se činjenje dostupnim isporuke vode za ljudsku potrošnju u minimalnoj količini od 50 litara po članu kućanstva dnevno, čak i u slučajevima skrivljenih obustava isporuke (neplaćanje računa, oštećenje vodomjera i dr.).

Kao osnovna pitanja uređuju se i pitanja *zaštite radnih mjesta u sektoru vodnih usluga*, i to propisivanjem dodatnih djelatnosti koje mogu obavljati javni isporučitelji vodnih usluga i to:

- pravne mogućnosti upravljanja građenjem i održavanjem građevina za navodnjavanje
- pravne mogućnosti upravljanja građenjem i održavanjem građevina za oborinsku odvodnju
- pravne mogućnosti obavljanja drugih dodatnih djelatnosti, koje su povezane s vodnim uslugama ili proistječu iz same okolnosti vlasništva i/ili upravljanja određenom poslovnim imovinom i
- obveze izvršavanja poslova vodnih redara.

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Posljedice koje se očekuju polučiti donošenjem ovoga Zakona su:

- ojačat će se provedbena sposobnost i investicijski kapacitet isporučitelja vodnih usluga radi ispunjenja zahtjeva iz Ugovora o pristupanju (provedbe EU investicija) i radi provedbe nacionalnih investicija u sektoru vodnih usluga
- ojačat će se financijska stabilnost, kao i financijska i tehnička samoodrživost isporučitelja vodnih usluga, bez daljnje financijske pomoći jedinica lokalne samouprave za redovno poslovanje
- osigurat će se provedba načela povrata troškova od vodnih usluga („voda plaća za vodu“) na način da se upravljanje, održavanje i pogon komunalnih vodnih građevina financira isključivo iz cijene vode, a investicije u komunalnu vodnu infrastrukturu iz različitih dostupnih izvora (fondovi EU, državni proračun, proračuni jedinica lokalne samouprave, međunarodne financijske institucije ili drugo financijsko tržište)
- osigurat će se da cijena vode, i nakon provedbe investicija diktiranih Ugovorom o pristupanju bude socijalno prihvatljiva potrošačima i to u granicama ekonomske učinkovitosti isporučitelja, a u pravilu do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje
- omogućit će se pristup svim jedinicama lokalne samouprave u temeljni kapital jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području, uključujući i njih 73, koji do sada nisu bili osnivači nijednog postojećeg isporučitelja vodnih usluga
- osigurat će se integracija preko 200 malih lokalnih nereguliranih vodovoda bez adekvatne kontrole kvalitete vode u sustav javne vodoopskrbe.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva iz državnog proračuna niti u proračunima jedinica lokalne samouprave.

PRIJEDLOG ZAKONA O VODNIM USLUGAMA

I. UVODNE ODREDBE

Predmet

Članak 1.

Ovim Zakonom uređuju se institucionalni okvir za pružanje vodnih usluga, cijena vodnih usluga, pravni položaj i održivo poslovanje javnih isporučitelja vodnih usluga, djelovanje Vijeća za vodne usluge te druga pitanja povezana s pružanjem vodnih usluga.

Primjena drugih zakona koji uređuju područje voda

Članak 2.

(1) Na pitanja vodnih usluga koja nisu uređena ovim Zakonom, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju vode, zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva i zakona kojim se uređuje voda za ljudsku potrošnju.

(2) Na pitanja koja se uređuju ovim zakonom primjenjuju se i zakon kojim se uređuju trgovačka društva i zakon kojim se uređuje sudski registar, osim kad je to ovim Zakonom drukčije uređeno.

Definicije

Članak 3.

(1) Pojedini izrazi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *gospodarska cjelina za pružanje vodnih usluga (vodouslužno poduzeće)* je skup komunalnih vodnih građevina kojima upravlja postojeći javni isporučitelj vodnih usluga, drugih stvari kojih je vlasnik ili drugi zakoniti posjednik (npr. najmoprimac) postojeći javni isporučitelj vodnih usluga (uključujući poslovne prostore, instaliranu i pokretnu opremu, pravnu, financijsku, tehničku i drugu dokumentaciju), prava i obveza kojih je imatelj ili ugovorna strana postojeći javni isporučitelj vodnih usluga; oborivo se predmnijeva da vodouslužno poduzeće u cjelini kao i pojedina imovina u njemu pretežito ili isključivo služe pružanju vodnih usluga

2. *gospodarska cjelina za upravljanje vodnokomunalnim projektima* je skup komunalnih vodnih građevina koji su u imovini pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata koji služe ili mogu služiti isporuci vodnih usluga, drugih stvari kojih je vlasnik ili drugi zakoniti posjednik pravna osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata (uključujući poslovne prostore, instaliranu i pokretnu opremu, pravnu, financijsku, tehničku i drugu dokumentaciju), prava i obveza kojih je imatelj ili ugovorna strana pravna osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata; oborivo se predmnijeva da ova gospodarska cjelina kao i pojedina imovina u njoj pretežito ili isključivo služi pružanju vodnih usluga

3. *interni vodovodni i odvodni sustavi* su tehnički i tehnološki povezan skup vodova, građevina i opreme za vodoopskrbu (interni vodovodni sustavi) odnosno za odvodnju otpadnih voda (interni odvodni sustavi), od priključka na komunalne vodne građevine do i unutar stambenih i poslovnih građevina, drugih građevina i nekretnina

4. *javna odvodnja* je djelatnost skupljanja komunalnih otpadnih voda, njihovog pročišćavanja i ispuštanja u prirodni prijamnik, putem građevina za javnu odvodnju te upravljanje tim građevinama; javna odvodnja je i djelatnost pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, što uključuje i pražnjenje i odvoz mulja iz malih sanitarnih uređaja; javna odvodnja ne uključuje pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ako uređaj za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda nije u funkcionalnoj uporabi, a uključuje pročišćavanje ako je kolektor sustava javne odvodnje priključen na uređaj za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda

5. *javna vodoopskrba* je djelatnost zahvaćanja podzemnih i površinskih voda u svrhu ljudske potrošnje i njihova kondicioniranja te isporuka do krajnjega korisnika vodne usluge ili do drugoga isporučitelja vodnih usluga ili do javne slavine, putem građevina za javnu vodoopskrbu te upravljanje tim građevinama, kao i pokretna isporuka vode za ljudsku potrošnju (autocisternom, vodonoscem ili na dr. način), kad je to određeno ovim Zakonom ili zakonom kojim se uređuje način upravljanja razvojem hrvatskih otoka

6. *korisnik vodnih usluga* je vlasnik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, a gdje je primjenjivo autocisternom ili na drugi način, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi, korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom

7. *lokalni vodovodi* su građevine za vodoopskrbu od izvorišta ili drugog vodozahvata do mjesta priključenja krajnjeg korisnika ili do javne slavine, osim komunalnih vodnih građevina, internih vodovodnih sustava i individualnih sustava vodoopskrbe, izgradnju kojih su izravno financirale fizičke osobe i iznimno i pravne osobe, a radi osiguranja vode u svrhu ljudske potrošnje za jedno naselje, više naselja ili dio naselja

8. *jedinstveni javni isporučitelji vodnih usluga* su javni isporučitelji vodnih usluga koji steknu rješenje iz članka 16. stavaka 5. ili 6. ovoga Zakona

9. *osnivač* je član društva ili dioničar postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je trgovačko društvo odnosno osnivač postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je ustanova odnosno član društva ili dioničar jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga

10. *postojeće vodoopskrbno područje (postojeća vodoopskrbna zona)* je područje pružanja vodne usluge javne vodoopskrbe u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona

11. *postojeći javni isporučitelji vodnih usluga* su javni isporučitelji vodnih usluga koji imaju akt o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje na temelju Zakona o vodama (Narodne novine, br. 107/95 i 150/05) i Zakona o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18), što uključuje i isporučitelje koji isporučuju vodu za ljudsku potrošnju isključivo drugim isporučiteljima vodnih usluga

12. *pravna osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata* je društvo ili ustanova osnovana radi upravljanja projektima gradnje komunalnih vodnih građevina u kojem sve poslovne udjele, dionice ili osnivačka prava, ili većinu njih, imaju jedinice lokalne samouprave i/ili jedinice područne (regionalne) samouprave, a koje je vlasnik komunalnih vodnih građevina

13. *priključak* je spoj internih vodovodnih i odvodnih sustava s komunalnom vodnom građevinom

14. *regulatorno računovodstvo* su pravila računovodstvenog odvajanja kojim se osigurava raspored troškova, prihoda, imovine i obveza isporučitelja vodnih usluga na pojedine

aktivnosti i usluge, osobito na direktne i indirektne troškove (troškovno računovodstvo) i čiji je konačni cilj uspostava transparentnog odnosa troškova, s jedne strane te cijene vodnih usluga i naknade za razvoj, s druge strane, u postupku njihove ekonomske regulacije

15. *skupština* je skupština društva sa ograničenom odgovornošću koje je javni isporučitelj vodnih usluga ili pravna osoba za upravljanje vodnokomunalnim projektima odnosno glavna skupština dioničkog društva koje je javni isporučitelj vodnih usluga ili pravna osoba za upravljanje vodnokomunalnim projektima

16. *sustav javne odvodnje* je tehnički i tehnološki povezani skup građevina za javnu odvodnju od priključka korisnika vodne usluge do krajnje točke ispuštanja

17. *sustav javne vodoopskrbe* je tehnički i tehnološki povezani skup građevina za javnu vodoopskrbu od izvorišta ili drugog vodozahvata odnosno od mjesta prihvata vode od drugog isporučitelja vodnih usluga do priključka korisnika vodne usluge uključujući i vodomjer, do javne slavine ili do mjesta isporuke vode drugom isporučitelju vodnih usluga

18. *ugovor o pristupanju* je Zakon o potvrđivanju Ugovora između Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Kraljevine Danske, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Republike Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske, Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske (države članice Europske unije) i Republike Hrvatske o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (Narodne novine - međunarodni ugovori, broj 2/12)

19. *višegodišnji program gradnje* je program gradnje komunalnih vodnih građevina iz članka 37. Zakona o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18)

20. *vodne usluge* su usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje

21. *vodoopskrbno područje (vodoopskrbna zona)* je geografsko područje na kojem se pružaju vodne usluge javne vodoopskrbe.

(2) Izrazi: aglomeracija, građevine za javnu odvodnju, građevine za javnu vodoopskrbu, ispuštanje u vode, izvorište, komunalne otpadne vode, komunalne vodne građevine, građevine urbane oborinske odvodnje, kondicioniranje, korištenje voda, individualni sustav odvodnje, individualni sustav vodoopskrbe, Ministar, Ministarstvo, odgovarajuće pročišćavanje otpadnih voda, otpadni mulj, otpadne vode, odluka o odvodnji otpadnih voda, sabirna jama, sanitarne otpadne vode, sustav prikupljanja i odvodnje otpadnih voda, voda za ljudsku potrošnju, imaju značenje uređeno zakonom kojim se uređuju vode.

(3) Izrazi naknada za razvoj, naknada za korištenje voda i naknada za zaštitu voda imaju značenje uređeno zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.

(4) Izraz potrošač ima značenje uređeno zakonom kojim se uređuje zaštita potrošača.

(5) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

(6) Izrazi koji se u ovom Zakonu koriste u jednini odnose se na množinu i obratno, osim ako iz konteksta ne proizlazi drukčije.

*Opći interes i javna služba***Članak 4.**

- (1) Vodne usluge su djelatnosti od općeg interesa i obavljaju se kao javna služba.
- (2) Vodne usluge su od interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području (međukomunalne djelatnosti) i za Republiku Hrvatsku.
- (3) Jedinice lokalne samouprave dužne su osigurati pružanje vodnih usluga na uslužnom području suosnivanjem javnih isporučitelja vodnih usluga, ostvarivanjem članskih odnosno dioničarskih prava i obveza u javnim isporučiteljima vodnih usluga i na drugi način u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonima.
- (4) Članska odnosno dioničarska prava u javnim isporučiteljima vodnih usluga ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge. Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.

*Načela***Članak 5.**

- (1) Vodne usluge se pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima.
- (2) Djelatnosti vodnih usluga obavljaju se trajno, učinkovito, ekonomično i svrhovito.
- (3) Djelatnosti vodnih usluga obavljaju se tako da se osigura njihov održivi razvitak i stalno povećanje kakvoće vodnih usluga.
- (4) Komunalne vodne građevine održavaju se trajno u stanju funkcionalne ispravnosti.
- (5) Cijene vodnih usluga određuju se prema načelu povrata troškova od vodnih usluga kako je uređeno zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva u granicama ekonomske učinkovitosti te načelima pravičnosti, zaštite od monopola i socijalne priuštivosti cijene vode. Sustav međusobnih subvencija ne može se koristiti za socijalne poticaje, osim kad je ovim Zakonom drukčije uređeno.
- (6) Cijena vodne usluge određuje se u pravilu, u jednakim visinama na uslužnom području.
- (7) Troškovi upravljanja komunalnim vodnim građevinama, uključujući održavanje komunalnih vodnih građevina i troškovi poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga financiraju se iz cijene vodne usluge.
- (8) Financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina uređuje se zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.
- (9) Javnost mora biti upoznata s bitnim informacijama o pružanju vodnih usluga.

II. PODRUČJA PRUŽANJA VODNIH USLUGA

Područja pružanja vodnih usluga

Članak 6.

- (1) Vodne usluge pružaju se na uslužnim područjima.
- (2) Uslužno područje se uspostavlja na jednom ili više postojećih vodoopskrbnih područja te više aglomeracija.

Uslužna područja

Članak 7.

- (1) Uslužno područje se uspostavlja radi:
 1. osiguranja povrata troškova od vodnih usluga kako je definirano zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva putem socijalno priuštive cijene vode
 2. uspostave javnog isporučitelja vodnih usluga sposobnog za održivi razvoj i održavanje komunalnih vodnih građevina, uključujući i sposobnost provedbe obveza iz Ugovora o pristupanju na način određen ovim Zakonom te
 3. poslovne samoodrživosti, financijske stabilnosti i visokog stupnja učinkovitosti javnih isporučitelja vodnih usluga.
- (2) Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojim se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje s mogućim odstupanjem od -10 %.
- (3) Uslužno područje mora obuhvatiti sve sustave javne vodoopskrbe, sve sustave javne odvodnje i sve aglomeracije.
- (4) Granica uslužnog područja ne može presijecati granicu aglomeracije, osim kad je aglomeracija presječena državnom granicom, niti granicu vodoopskrbnog područja.
- (5) U trenutku početka pružanja vodnih usluga po novom javnom isporučitelju vodnih usluga na uslužnom području sukladno odredbama ovoga Zakona, više postojećih vodoopskrbnih područja postaju jedno vodoopskrbno područje.
- (6) Vlada Republike Hrvatske uredbom o uslužnim područjima uspostavlja uslužna područja i određuje njihove granice. Ova uredba se donosi nakon savjetovanja s jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima vodnih usluga.

Jedan isporučitelj na uslužnom području

Članak 8.

(1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog javnog isporučitelja vodnih usluga.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka vodnu uslugu na uslužnom području mogu obavljati i koncesionari pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje.

(3) Jedinice lokalne samouprave i postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su, svatko u okvirima svojih nadležnosti, osigurati da se odredba stavka 1. ovoga članka provede u skladu s ovim Zakonom.

III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE

Vlasništvo, upravljanje, građenje i održavanje

Članak 9.

(1) Komunalne vodne građevine su javna dobra u javnoj uporabi i u vlasništvu su javnoga isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području.

(2) Komunalnim vodnim građevinama upravlja javni isporučitelj vodnih usluga, osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno.

(3) Pod upravljanjem u smislu ovoga Zakona smatraju se poslovi investitora gradnje komunalnih vodnih građevina, njihov pogon i održavanje te čuvanje i korištenje za namjene kojima komunalne vodne građevine služe.

(4) Gradnja i održavanje komunalnih vodnih građevina provodi se sukladno planovima koje donosi javni isporučitelj vodnih usluga, osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno.

(5) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na komunalne vodne građevine na jednom uslužnom području na kojima je, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, pravo vlasništva ili suvlasništva stekao javni isporučitelj vodnih usluga s drugog uslužnog područja.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka ne utječe na druga prava po osnovi ulaganja koja je na komunalnim vodnim građevinama na jednom uslužnom području stekao javni isporučitelj vodnih usluga s drugog uslužnog područja.

Ograničenja na komunalnim vodnim građevinama

Članak 10.

(1) Komunalne vodne građevine ne mogu se opteretiti založnim pravom, niti mogu biti predmetom ovrhe, osim kada je ovim Zakonom drukčije određeno.

(2) Komunalne vodne građevine mogu biti u prometu samo između javnih isporučitelja vodnih usluga.

(3) Komunalne vodne građevine ne ulaze u stečajnu ili likvidacijsku masu.

(4) U slučaju stečaja ili likvidacije jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga komunalne vodne građevine prenose se u vlasništvo jedinice lokalne samouprave, koja je njihov osnivač, na uslužnom području.

(5) Jedinice lokalne samouprave dužne su, u slučaju iz stavka 4. ovoga članka, prenijeti vlasništvo komunalnih vodnih građevina, bez naknade, u vlasništvo novog jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga u roku od tri mjeseca od njegovog osnivanja.

(6) U slučaju stečaja ili likvidacije postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga komunalne vodne građevine prenose se u vlasništvo jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga.

IV. ISPORUČITELJ VODNIH USLUGA

1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost

Obavljanje djelatnosti temeljem Zakona

Članak 11.

(1) Djelatnost vodnih usluga obavljaju javni isporučitelji vodnih usluga.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, djelatnost pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje mogu obavljati koncesionari sukladno zakonu kojim se uređuju vode i ovom Zakonu.

(3) Pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka te pravne i fizičke osobe iz stavka 2. ovoga članka isporučitelji su vodnih usluga.

(4) Javni isporučitelj vodnih usluga može povjeriti gospodarskom subjektu poslove pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje ugovorom o nabavi javnih usluga. No time ta osoba ne stječe pravni položaj isporučitelja vodne usluge. Ugovor se ne može sklopiti na razdoblje dulje od ugovora o koncesiji za pražnjenje i odvoz komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje.

(5) Ništetni su ugovori i pojedinačne ugovorne odredbe kojim jedinice lokalne samouprave povjeravaju obavljanje djelatnosti vodnih usluga javnim isporučiteljima vodnih usluga, uređuju kvalitetu i kakvoću usluge, mjerila učinkovitosti poslovanja, poslovanje i pravni položaj javnog isporučitelja vodnih usluga, zabrane i ograničenja javnim isporučiteljima vodnih usluga glede njihovog pravnog položaja i poslovanja.

Javni isporučitelj vodnih usluga

Članak 12.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga je društvo kapitala kojem su jedini osnivači jedinice lokalne samouprave na uslužnom području.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka osnivač javnog isporučitelja može biti i pravna osoba čiji je jedini osnivač jedinica lokalne samouprave.

Dopušteni predmet poslovanja (registrirane djelatnosti)

Članak 13.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može obavljati druge djelatnosti, osim vodnih usluga.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka javni isporučitelj vodnih usluga može obavljati i dodatne djelatnosti:

- uzorkovanja i ispitivanja zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku potrošnju za vlastite potrebe
- iz članaka 14. i 15. ovoga Zakona
- izvođenja priključaka na komunalne vodne građevine sukladno člancima 55. i 56. ovoga Zakona za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području
- ovjeravanja i pripreme vodomjera za ovjeravanje za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području
- posebne isporuke vode iz članaka 47. do 50., 52. i 53. ovoga Zakona
- proizvodnje energije u procesu obavljanja djelatnosti vodnih usluga, uključujući i prodaju, u skladu s posebnim propisima o energiji
- isporuke vode pročišćene na uređaju za pročišćavanje otpadnih voda u svrhu ponovnog korištenja, uključujući i prodaju
- gospodarenje otpadnim muljem nastalim u procesu pročišćavanja otpadnih voda i
- gospodarenje građevnim i drugim neopasnim otpadom koji nastaje u pogonu i održavanju komunalnih vodnih građevina, ako ispunjava uvjete iz posebnih propisa.

(3) Ako javni isporučitelj vodnih usluga upravlja uređajem za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda koji ima liniju za obradu otpadnog mulja dužan je obavljati i djelatnost gospodarenja otpadnim muljem, u skladu s posebnim propisima o otpadu.

(4) Javni isporučitelj vodnih usluga može davati svoju imovinu u najam, zakup ili davati na toj imovini drugo pravo koje drugog ovlašćuje na korištenje, u vrijeme kada mu ista nije potrebna za obavljanje vodnih usluga ili drugih djelatnosti iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka. Javni isporučitelj vodnih usluga može, gdje je to nužno, sklapati i ispunjavati navedene pravne poslove u vidu djelatnosti i pod uvjetom da ne pribavlja novu imovinu u svrhu obavljanja djelatnosti iz ovog stavka.

Upravljanje u djelatnosti urbane oborinske odvodnje

Članak 14.

(1) Jedinica lokalne samouprave ovlaštena je izravno prenijeti poslove upravljanja projektom gradnje građevina urbane oborinske odvodnje na javnog isporučitelja vodnih usluga i uz njegov pristanak, ako on ispunjava uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji.

(2) Prijenos iz stavka 1. ovoga članka može obuhvatiti i poslove upravljanja izgrađenim građevinama urbane oborinske odvodnje ili samo poslove neposrednog održavanja građevina urbane oborinske odvodnje.

(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.

(4) O prijenosu iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor, najkraće na četiri godine, koji sadržava i plan građenja i održavanja tih građevina te sredstva za financiranje radova.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga odgovara za štetu trećim osobama ako ugovoreni radovi za koje su osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave nisu izvedeni ili ako postoje bitni nedostaci u izvedenim radovima. U svim drugim slučajevima odgovornost ima jedinica lokalne samouprave.

Upravljanje u djelatnosti navodnjavanja

Članak 15.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave ovlaštena je izravno prenijeti poslove upravljanja projektom gradnje građevina za navodnjavanje i na javnog isporučitelja vodnih usluga i uz njegov pristanak ako on ispunjava posebne uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji.

(2) Prijenos iz stavka 1. ovoga članka može obuhvatiti i poslove upravljanja izgrađenim građevinama za navodnjavanje ili samo poslove neposrednog održavanja građevina za navodnjavanje. Ako se prenose poslovi upravljanja izgrađenim građevinama za navodnjavanje ili poslovi neposrednog održavanja građevine javni isporučitelj vodnih usluga mora ispunjavati i posebne uvjete iz zakona kojim se uređuju vode.

(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice područne (regionalne) samouprave.

(4) O prijenosu iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor, najkraće na četiri godine, koji sadržava i plan građenja i održavanja tih građevina te sredstva za financiranje radova.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga odgovara za štetu trećim osobama ako ugovoreni radovi za koje su osigurana sredstva u proračunu jedinice područne (regionalne) samouprave nisu izvedeni ili ako postoje bitni nedostaci u izvedenim radovima. U svim drugim slučajevima odgovornost ima jedinica područne (regionalne) samouprave.

Opći i posebni uvjeti za obavljanje djelatnosti vodnih usluga

Članak 16.

(1) Za obavljanje djelatnosti vodnih usluga, pravne osobe iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona moraju ispunjavati opće uvjete iz članka 12. stavka 1., članka 13. stavka 1. i članka 92. ovoga Zakona te posebne uvjete.

(2) Posebni uvjeti su uvjeti za početak poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga i uvjeti za učinkovito poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga.

(3) Posebni uvjeti za početak poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga su broj i kvalifikacije ključnih zaposlenika.

(4) Posebni uvjeti za učinkovito poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga osobito uključuju sposobnost upravljanja gubicima vode u komunalnim vodnim građevinama, sposobnost upravljanja uređajem za pročišćavanje otpadnih voda i uređajem za kondicioniranje vode u svrhu ljudske potrošnje, sposobnost reakcije u slučajevima nužde (prekida i nestašice vode, onečišćenja vode i dr.), uspostavu povjerenstva za reklamacije potrošača sukladno propisima o zaštiti potrošača, postizanje određenih pokazatelja učinkovitosti poslovanja iz uredbe iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona te obvezu trajnog stručnog osposobljavanja zaposlenika.

(5) Opće uvjete navedene u stavku 1. ovoga članka te posebne uvjete za početak poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga utvrđuje Ministarstvo rješenjem. Ovo se rješenje izdaje kao privremeno na razdoblje od dvije godine.

(6) Ministarstvo donosi rješenje kad uz opće i posebne uvjete za početak poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga stranka ispuni i posebne uvjete za učinkovito poslovanje. Na dan izvršnosti ovoga rješenja ukida se rješenje iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavaka 5. i 6. ovoga članka nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Posebne uvjete za obavljanje djelatnosti vodnih usluga propisuje Vlada Republike Hrvatske uredbom.

Praćenje ispunjavanja općih i posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga

Članak 17.

(1) Ministarstvo je dužno pratiti ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga i o tome podnositi godišnji izvještaj Vladi Republike Hrvatske te ga objavljivati na svojim internetskim stranicama.

(2) Prijedlog izvještaja iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo usklađuje s Vijećem za vodne usluge.

Prestanak postojanja općih i posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga

Članak 18.

(1) Izvršno i pravomoćno rješenje iz članka 16. stavka 5. odnosno stavka 6. ovoga Zakona izdavaatelj je ovlašten ukinuti po službenoj dužnosti:

- ako javni isporučitelj vodnih usluga prestane ispunjavati opći uvjet iz članka 12. stavka 1., članka 13. stavka 1. ili članka 92. ovoga Zakona ili
- ako se postupi protivno članku 22. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka javni isporučitelj vodne usluge ne može nastaviti isporučivati vodne usluge i mora se likvidirati u roku od tri mjeseca od izvršnosti rješenja o ukidanju, a umjesto njega osnovat će se novi javni isporučitelj vodnih usluga u skladu s ovim Zakonom. Rokovi koji se u prijelaznim odredbama ovoga Zakona računaju od stupanja na snagu ovoga Zakona ili njegovog provedbenog propisa, računat će se u ovom slučaju od dana izvršnosti rješenja o ukidanju rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Izvršno i pravomoćno rješenje iz članka 16. stavka 6. ovoga Zakona Ministarstvo je ovlašteno djelomično ukinuti po službenoj dužnosti:

1. ako javni isporučitelj vodnih usluga prestane ispunjavati jedan ili više posebnih uvjeta za početak poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga, a ne otkloni tu nesukladnost u roku ne kraćem od tri mjeseca od njezina nastupa
2. ako javni isporučitelj vodnih usluga prestane ispunjavati jedan ili više posebnih uvjeta za učinkovito poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, a ne otkloni tu nesukladnost u primjerenom roku određenom po Ministarstvu ili
3. ako javni isporučitelj vodnih usluga učestalo ne ispunjava obveze iz članka 5. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Za vrijeme djelomičnog ukidanja rješenja iz članka 16. stavka 6. ovoga Zakona javni isporučitelj vodne usluge nastavlja isporučivati vodne usluge.

(5) Osobe u odnosu na koje je djelomično ukinuto rješenje iz članka 16. stavka 6. ovoga Zakona ne mogu nastaviti obavljati dosadašnje poslove od roka označenog u rješenju iz stavka 3. ovoga članka, niti mogu biti raspoređene na poslove ključnih zaposlenika u roku od četiri godine od izvršnosti rješenja iz stavka 3. ovoga članka.

Odgovornost javnog isporučitelja vodnih usluga

Članak 19.

Javni isporučitelj odgovara za svoje obveze cjelokupnom svojom imovinom, osim komunalnim vodnim građevinama.

2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga

Organi javnog isporučitelja vodnih usluga

Članak 20.

Organi javnog isporučitelja vodnih usluga su propisani zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, osim kad je ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje rad drukčije uređeno.

Dodatno pravo glasa

Članak 21.

(1) Svaki član društva odnosno dioničar javnog isporučitelja vodnih usluga ima, uz prava glasa razmjerna njegovom poslovnom udjelu odnosno dionicama u temeljnom kapitalu u

skladu sa zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, i po jedan dodatni glas (dodatno pravo glasa) koji je ovlašten koristiti kada je ovim Zakonom određeno da skupština odlučuje dvostrukom većinom ili većinom iz članka 24. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Članovi javnog isporučitelja vodnih usluga ne mogu imati drukčija prava glasa nego što je to uređeno ovim Zakonom.

Neprenosivost poslovnih udjela, dionica i dodatnih prava glasa

Članak 22.

(1) Poslovni udjeli i dionice u javnom isporučitelju vodnih usluga nisu prenosive, ne mogu biti predmetom zaloga, drugog stvarnog prava niti ovrhe, osim između odnosno u korist druge jedinice lokalne samouprave s istog uslužnog područja.

(2) Dodatna prava glasa u skupštini javnog isporučitelja vodnih usluga nisu prenosiva i ne mogu biti predmetom zaloga, drugog stvarnog prava niti ovrhe.

(3) Poslovni udjeli i dionice, kao i dodatna prava glasa u skupštini javnog isporučitelja vodnih usluga ne mogu se povjeriti na upravljanje drugoj osobi.

Dodatna nadležnost skupštine

Članak 23.

(1) Uz nadležnosti propisane zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, skupština:

1. donosi poslovni plan
2. donosi odluku o cijeni vodnih usluga
3. donosi opće uvjete isporuke vodnih usluga
4. donosi odluku o naknadi za razvoj iz zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva
5. utvrđuje prijedlog odluke o zonama sanitarne zaštite izvorišta iz zakona kojim se uređuju vode
6. utvrđuje prijedlog odluke o odvodnji otpadnih voda iz zakona kojim se uređuju vode
7. donosi pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i pravilnik o radu i
8. odlučuje o godišnjem izvješću o izvršenju poslovnog plana.

(2) Poslovni plan sadržava financijski plan, a u njegovim okvirima i: plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan održavanja komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u slučaju kada povrat dugova traje dulje od 12 mjeseci i koji uključuje glavne uvjete zajmova, kredita ili drugih oblika zaduživanja, okvirni plan radnih mjesta koji sadržava isključivo najveći dopušten broj i stručne kvalifikacije zaposlenika i izdatke poslovanja. Sadržaj poslovnog plana može se proširiti o čemu skupština odlučuje običnom većinom glasova razmjernih temeljnom kapitalu danih na skupštini, a prošireni sadržaj poslovnog plana se može suziti, na isti način.

(3) Poslovni plan se donosi za razdoblje od četiri godine koje istječe 31. prosinca četvrte godine od godine u kojoj je stupio na snagu, a preispituje se i mijenja jednom u kalendarskoj godini, a zbog iznimnih okolnosti najviše dva puta u kalendarskoj godini.

Dvostruka većina

Članak 24.

(1) Odlučivanje o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona ne može se izuzeti iz nadležnosti skupštine.

(2) Odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona skupština donosi dvostrukom većinom.

(3) Odluka je donesena dvostrukom većinom kada za nju glasa:

- obična većina glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i
- obična većina dodatnih glasova danih na skupštini.

(4) Ako se odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ponovno odlučivanje se odgađa za najmanje 30 dana te ako se ni tad odluke ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, donose se:

- običnom većinom glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i
- nadtrećinskim brojem dodatnih glasova danih na skupštini.

(5) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluka o naknadi za razvoj ne mogu se donijeti većinom iz stavka 4. ovoga članka, a odredbe financijskog plana koje se odnose na pokriće izdataka za provedbu plana gradnje komunalnih vodnih građevina neće se izvršavati do donošenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj te, gdje je primjenjivo, i plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

Unutarnji nadzor nad radom isporučitelja vodnih usluga

Članak 25.

(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima, a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru.

(2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.

Uprava

Članak 26.

- (1) Uprava javnog isporučitelja ima jednog člana – direktora društva.
- (2) Javni isporučitelj vodnih usluga ima jednog zamjenika direktora u svojstvu zamjenika člana uprave.
- (3) Direktor i zamjenik direktora imenuju se ili biraju na razdoblje od četiri godine.
- (4) Prestane li direktoru javnog isporučitelja vodnih usluga članstvo u upravi, po bilo kojoj osnovi, zamjenik direktora preuzima prava i obveze jedinog člana uprave do imenovanja novoga direktora u skladu sa Zakonom.

Poslovi uprave

Članak 27.

Uz poslove propisane zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, uprava podnosi skupštini prijedloge odluka o kojima skupština donosi konačnu odluku odnosno podnosi skupštini nacrt odluka o kojima skupština utvrđuje prijedlog.

Zapošljavanje i otpremnine

Članak 28.

- (1) U javnom isporučitelju vodnih usluga zapošljava se putem javnog natječaja.
- (2) Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.

Podružnice

Članak 29.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ustrojiti podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju najmanje 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje te zadržati ovakvo ustrojstvo najmanje dvije godine po ishodu akta o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga može ustrojiti podružnicu u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju i manje od 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje, ako je to svrsishodno.

(3) Podružnicom upravlja direktor podružnice.

Unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga

Članak 30.

Unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga, kao i detaljni plan radnih mjesta uređuju se pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu, a detaljni plan radnih mjesta mora biti u skladu s okvirnim planom radnih mjesta.

3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga

Financijsko poslovanje, računovodstvo i regulatorno računovodstvo

Članak 31.

Uz obveze vođenja financijskog poslovanja i računovodstva koje se primjenjuje na trgovačka društva, isporučitelj vodnih usluga je dužan voditi i regulatorno računovodstvo, u skladu s uredbom koju donosi Vlada Republike Hrvatske.

Plan gradnje komunalnih vodnih građevina

Članak 32.

(1) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina mora biti usklađen s višegodišnjim programom gradnje.

(2) O sukladnosti iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatske vode izdaju pisano mišljenje, na zahtjev javnog isporučitelja vodnih usluga, Ministarstva ili Vijeća za vodne usluge u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(3) Isporučitelj vodnih usluga dužan je objaviti plan gradnje komunalnih vodnih građevina na svojoj internetskoj stranici te ga putem te stranice držati dostupnim javnosti za sve vrijeme njegova važenja.

Granica zaduživanja javnih isporučitelja vodnih usluga

Članak 33.

(1) Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja vodnih usluga ne može biti veća od zbroja:

- 20 % njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i
- 90 % njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.

(2) Suglasnost većinskog vlasnika javnog isporučitelja vodnih usluga na dugoročno zaduživanje javnog isporučitelja vodnih usluga, koja je potrebna u skladu s propisom kojim se uređuje planiranje, izrada, donošenje i izvršavanje proračuna smatra se danom na dan donošenja plana zaduživanja u okviru poslovnog plana iz članka 23. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Dobit javnih isporučitelja vodnih usluga

Članak 34.

(1) Ostvari li u obavljanju svoje djelatnosti javni isporučitelj vodnih usluga dobit ona se koristi isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti vodnih usluga

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može izdavati povlaštene dionice.

Vrednovanje učinkovitosti poslovanja

Članak 35.

(1) Isporučitelji vodnih usluga dužni su prikupljati podatke o učinkovitost svog poslovanja, dostavljati Vijeću za vodne usluge podatke o učinkovitosti svog poslovanja i o tome izvještavati sukladno propisu iz stavka 3. ovoga članka.

(2) Vijeće za vodne usluge vodi zbirku podataka o mjerilima i pokazateljima učinkovitosti poslovanja isporučitelja vodnih usluga te ih objavljuje, ako je to propisano. Ministarstvo ima stalan i neograničen pristup zbirci podataka o učinkovitosti poslovanja isporučitelja vodnih usluga.

(3) Vlada Republike Hrvatske donosi uredbu o vrednovanju učinkovitosti poslovanja isporučitelja vodnih usluga. Uredbom se propisuju mjerila i pokazatelji učinkovitosti poslovanja, način prikupljanja i dostave podataka za izračun pokazatelja, način mjerenja, vrednovanja i izvještavanja o učinkovitosti poslovanja te vođenje zbirke podataka. Uredbom se može odrediti i obveza objave podataka o učinkovitosti poslovanja isporučitelja vodnih usluga.

Obveza revizije

Članak 36.

(1) Isporučitelji vodnih usluga dužni su sukladno pravilima o reviziji financijskih izvještaja, neovisno jesu li posebnim propisom određeni kao obveznici revizije ili ne, putem ovlaštenog revizora, jednom godišnje, revidirati svoje financijske izvještaje prema mjerilima propisanim

uredbom iz članka 35. stavkom 3. ovoga Zakona i uredbom iz članka 43. stavkom 5. ovoga Zakona.

(2) Isporučitelj je dužan dostaviti Vijeću za vodne usluge svoje financijske izvještaje te nalaz i mišljenje ovlaštenog revizora sukladno uredbi iz članka 43. stavku 5. ovoga Zakona.

V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA

Ugovor o isporuci vodnih usluga

Članak 37.

Ugovor o isporuci vodnih usluga između isporučitelja vodnih usluga i korisnika vodnih usluga smatra se sklopljenim na dan početka korištenja vodne usluge i traje do isteka dana prestanka korištenja vodne usluge.

Početak korištenja vodnih usluga

Članak 38.

(1) Dan početka korištenja vodnih usluga, osim usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, je:

- dan priključenja na komunalne vodne građevine koje su u pogonu, što se dokazuje potpisom budućeg korisnika vodnih usluga na radnom nalogu javnog isporučitelja vodnih usluga za priključenje ili pisanim ugovorom o isporuci vodnih usluga ili
- dan promjene korisnika vodnih usluga na nekretnini već priključenju na iste građevine.

(2) Na početak i prestanak korištenja vodne usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje primjenjuju se opća pravila obveznog prava i opći uvjeti isporuke vodnih usluga.

Prijava promjene korisnika vodne usluge

Članak 39.

Prethodni korisnik vodne usluge dužan je roku do 15 dana od dana promjene korisnika prijaviti promjenu isporučitelju vodnih usluga, s vjerodostojnim dokazom. U istom roku promjenu korisnika može prijaviti i novi korisnik.

VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA

Opći uvjeti isporuke vodnih usluga

Članak 40.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je donijeti opće uvjete isporuke vodnih usluga i postupati u skladu s njima.

(2) Opći uvjeti isporuke vodnih usluga sadržavaju:

1. uvjete priključenja građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine te uvjete održavanja priključaka
2. zahtijevane standarde vodomjera i mjerača protoka te uvjete njihove ugradnje i održavanja
3. način mjerenja isporuke vodnih usluga
4. zemljopisne podatke o mjestima ispuštanja otpadnih voda korisnika vodnih usluga koji imaju vodopravnu dozvolu za ispuštanje otpadnih voda ili rješenje o okolišnoj dozvoli, u sustav javne odvodnje
5. zemljopisne podatke o mjestima zahvaćanja vode za potrebe javne vodoopskrbe
6. uvjete ispuštanja otpadnih voda u sustav javne odvodnje
7. granične vrijednosti emisija otpadnih voda, koje nisu industrijske, a ispuštaju se u sustav javne odvodnje
8. odredbu o provedbi stručnog nadzora nad postavljanjem individualnih sustava odvodnje za koje prema propisima o gradnji nije potrebno ishoditi akt o odobrenju građenja, kao i nadzor nad održavanjem individualnih sustava odvodnje
9. uvjete pražnjenja otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje
10. plan pražnjenja i nadzora otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje
11. uvjete ugradnje pojedinačnih vodomjera u već izgrađene građevine
12. glavne uvjete za davanje koncesije ili dodjelu ugovora o javnim uslugama za crpljenje i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje
13. uvjete za ograničenje ili obustavu isporuke vodnih usluga
14. postupanja u slučaju protupravnog korištenja vodnih usluga
15. odredbe o pružanju javne vodoopskrbe autocisternom i vodonoscem i
16. prava i obveze isporučitelja vodnih usluga i korisnika vodnih usluga, koja nisu uređena ovim Zakonom i drugim zakonima iz područja voda a koja nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona i drugih zakona koji uređuju područje voda.

(3) Sadržaj točaka 6. i 7. stavka 2. ovoga članka određuje se na temelju studije izvedivosti koju izrađuje javni isporučitelj vodnih usluga te prethodnog mišljenja Hrvatskih voda na sadržaj pobrojanih točaka. Ako Hrvatske vode ne daju prethodno mišljenje u roku od 30 dana od zaprimanja urednog zahtjeva smatrat će se da je isto dano u korist nacrtu općih uvjeta isporuke.

(4) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je objaviti opće uvjete isporuke vodnih usluga na svojoj internetskoj stranici te ih putem te stranice držati dostupnim javnosti za cjelokupno vrijeme njihova važenja te u jednom lokalnom mediju.

(5) Opći uvjeti isporuke vodnih usluga imaju pravnu prirodu općih uvjeta ugovora o isporuci vodnih usluga. Ako se tijekom važenja ugovora o isporuci vodnih usluga donesu novi ili izmjene važeći opći uvjeti isporuke vodnih usluga, koji su propisno objavljeni, ugovor o isporuci vodnih usluga ostaje na snazi pod tim novim ili izmijenjenim uvjetima.

(6) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je provesti prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 kalendarskih dana o nacrtu općih uvjeta isporuke vodnih usluga, prema pravilima koja se primjenjuju na javno savjetovanje o nacrtu odluke o cijeni vodnih usluga.

Ograničenja ili obustave isporuke, planirani i neočekivani prekidi isporuke vodnih usluga

Članak 41.

(1) Isporučitelj vodnih usluga može iz opravdanih razloga, sukladno općim uvjetima isporuke vodnih usluga, ograničiti, odnosno obustaviti korisnicima isporuku vodnih usluga.

(2) Opravdanim razlozima mogu se smatrati korištenje vode za ljudsku potrošnju iznad količina dopuštenih u vrijeme kada je korištenje voda ograničeno u skladu s Zakonom o vodama ili ovim Zakonom, korištenje vodne usluge od strane neprijavljenog korisnika, protupravno sprječavanje ili ograničavanje drugih korisnika u korištenju vodne usluge, prouzročenje nerazmjerno visokog gubitka vode u zgradama s više posebnih dijelova, nepodmirenje računa za vodne usluge i ugradnja ili preinaka opreme internih vodovodnih i odvodnih sustava koja nije u skladu općim uvjetima isporuke vodnih usluga.

(3) Isporuka vodnih usluga može se obustaviti ili ograničiti zbog nepodmirenja računa za vodne usluge svim korisnicima, a prema potrošačima samo za dug nastao u najmanje tri mjeseca uzastopno ili tri mjeseca neuzastopno unutar kalendarske godine. Obustavi ili ograničenju obvezatno mora prethoditi opomena pred obustavu ili ograničenje uz naknadni rok ne kraći od 15 dana za podmirenje svih dospjelih dugova.

(4) Na obustavu i ograničenje iz stavka 3. ovoga članka prema potrošačima primjenjuju se odredbe propisa o zaštiti potrošača o obustavi pružanja javne usluge. Za vrijeme obustave ili ograničenja isporuke iz stavka 3. ovoga članka javni isporučitelj vodne usluge dužan je omogućiti isporuku vode za ljudsku potrošnju od najmanje 50 litara po članu kućanstva dnevno, u vremenskom razdoblju od najmanje osam sati, na način i u mjestu koje odredi općim uvjetima isporuke vodnih usluga, vodeći računa o socijalno ugroženim korisnicima.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je isporučiti vodu za ljudsku potrošnju za vrijeme planiranih ili neočekivanih prekida isporuke vode za ljudsku potrošnju stanovnicima kojima prijeti opasnost po život i zdravlje ili poslovnim korisnicima kojima prijeti znatnija materijalna šteta, a u slučaju duljih prekida svim stanovnicima, od najmanje 50 litara po članu kućanstva dnevno, u vremenskom razdoblju od najmanje osam sati i na mjestu koje odredi općim uvjetima isporuke vodnih usluga, vodeći računa o ranjivosti korisnika.

VII. CIJENA VODNIH USLUGA

Cijena vodnih usluga

Članak 42.

(1) Sredstva cijene vodnih usluga prihod su isporučitelja vodnih usluga, a obveznik plaćanja je korisnik vodnih usluga.

(2) Cijena vodne usluge sastoji se od fiksnog i varijabilnog dijela.

(3) Osnovica varijabilnog dijela cijene vodne usluge javne vodoopskrbe je količina (kubični metar) vode isporučene korisnicima.

(4) Osnovica varijabilnog dijela cijene vodne usluge javne odvodnje i/ili pročišćavanja otpadnih voda, osim cijene vodnih usluga pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz

individualnih sustava odvodnje, je količina (kubični metar) ispuštene otpadne vode. Količina ispuštene otpadne vode utvrđuje se na način kako se prema Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva ona utvrđuje za potrebe obračuna naknade za zaštitu voda.

(5) Fiksni dio cijene vodne usluge plaća se u fiksnom iznosu i mora pokriti fiksne troškove pružanja vodnih usluga propisane uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona.

(6) Osnovica cijene vodnih usluga pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje uređuje se uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona. Za korisnike priključene na građevine za javnu vodoopskrbu, osnovica cijene vodnih usluga pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje može biti i količina isporučene vode za ljudsku potrošnju, a cijena može biti naplaćena u obliku cijene vodne usluge javne odvodnje sa ili bez pročišćavanja otpadnih voda, pod pretpostavkom da se tijekom kalendarske godine cjelokupna količina otpadne vode iz individualnih sustava odvodnje isprazni i odveze u odgovarajućim vremenskim razmacima.

(7) Isporučitelj vodnih usluga obračunava i naplaćuje vodnu uslugu po cijeni u skladu s odlukom iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona.

(8) Cijena vodne usluge javne vodoopskrbe određuje se u nižoj tarifi, a najmanje 10 %, ako javni isporučitelj vodnih usluga isporučuje vodu koja ne ispunjava standard kakvoće vode za ljudsku potrošnju sukladno posebnom propisu.

Odluka o cijeni vodnih usluga

Članak 43.

(1) Visinu cijene vodnih usluga (tarifu vodne usluge) odlukom određuje isporučitelj vodnih usluga (odluka o cijeni vodnih usluga). Odluka o cijeni vodnih usluga donosi se za razdoblje važenja poslovnog plana isporučitelja vodnih usluga.

(2) Tarifa vodne usluge određuje se u skladu s propisom iz stavka 5. ovoga članka.

(3) Odluka o cijeni vodnih usluga sadržava: područje pružanja vodne usluge, vrstu vodne usluge, tarifu vodne usluge, način obračuna i plaćanja cijene vodne usluge i odredbu koja se javna davanja obračunavaju i naplaćuju uz cijenu vodne usluge. Odluka o cijeni vodnih usluga sadržava i cijenu vodne usluge pražnjenja otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje neovisno pruža li ih javni isporučitelj vodne usluge neposredno ili ih pruža koncesionar.

(4) Odluka o cijeni vodnih usluga donosi se kao opći akt s općim učinkom na korisnike vodnih usluga. Ako se tijekom važenja ugovora o isporuci vodnih usluga donese nova ili izmjeni važeća odluka o cijeni vodnih usluga, koja je propisno objavljena, ugovor o isporuci vodnih usluga ostaje na snazi pod novim ili izmijenjenim odredbama odluke o cijeni vodnih usluga.

(5) Vlada Republike Hrvatske uredbom propisuje metodologiju za određivanje cijene vodnih usluga. Tom se uredbom propisuju i vrste troškova koji se naknađuju iz cijene vodnih usluga, postupak javnog savjetovanja o nacrtu odluke o cijeni vodnih usluga, primjena pravila iz članka 5. stavak 6. ovoga Zakona kao i iznimke od tog pravila, najniža količina isporučene vode nužna za osnovne potrebe kućanstva, dopušteni oblici međusobnih subvencija iz cijene vodne usluge između različitih kategorija korisnika vodnih usluga, način obračuna isporuke vodne usluge, način obračuna cijene vodnih usluga prema isporuci u prethodnim razdobljima (prethodna potrošnja) ili prema procijenjenim količinama te nedopušteni načini ili drugi dopušteni načini određivanja cijene vodnih usluga.

Socijalna cijena vodne usluge

Članak 44.

(1) Odluka o cijeni vodnih usluga javne vodoopskrbe i javne odvodnje mora sadržavati i cijenu koju plaćaju socijalno ugroženi stanovnici za fiksni dio cijene vodnih usluga a za varijabilni dio cijene vodnih usluga prema količini vode nužne za osnovne potrebe kućanstva.

(2) Cijena iz stavka 1. ovoga članka ne može se utvrditi u visini većoj od 60 % od cijene vodne usluge koju plaćaju korisnici vodnih usluga koji nisu socijalno ugroženi.

(3) Razlika do cijene vodne usluge koja osigurava povrat troškova od vodnih usluga (puna cijena) podmiruje se iz proračuna jedinice lokalne samouprave. Iznimno od ovoga javni isporučitelj vodnih usluga može odlučiti da razliku do pune cijene podmiruje dijelom iz prihoda od cijene vodne usluge koju plaćaju ostali korisnici vodnih usluga ali ne više od 20 % te razlike.

(4) Socijalno ugroženi stanovnik je osoba koja sukladno propisima kojim se uređuje socijalna skrb ima pravo na naknadu za troškove stanovanja, a njihov popis jedinica lokalne samouprave dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga najkasnije do 10. prosinca tekuće godine za narednu godinu. Popis se redovito mijenja i dopunjuje, prema vremenu stjecanja statusa socijalno ugroženih stanovnika i dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga do 15-tog dana u tekućem mjesecu za naredni mjesec.

Način donošenja odluke o cijeni vodnih usluga u isporučitelju vodnih usluga

Članak 45.

(1) Isporučitelj vodnih usluga dužan je u roku određenom uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona donijeti odluku o cijeni vodnih usluga.

(2) Isporučitelj vodne usluge dužan je uskladiti odluku o cijeni vodnih usluga, s pravnim učinkom na sve korisnike vodnih usluga koji su u obuhvatu izmjena i dopuna, kad god cijena vodne usluge nije sukladna uredbi iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona.

(3) Isporučitelj vodnih usluga dužan je provesti prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 dana o nacrtu odluke o cijeni vodnih usluga.

(4) Odluku o cijeni vodnih usluga donosi skupština javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog direktora javnog isporučitelja vodnih usluga, u roku od 40 dana po podnošenju prijedloga.

(5) Ne postupi li skupština javnog isporučitelja sukladno stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka, direktor javnog isporučitelja vodnih usluga dužan je u roku od daljnjih 30 dana uputiti isti prijedlog Vijeću za vodne usluge radi donošenja privremene odluke o cijeni vodnih usluga.

(6) Vijeće za vodne usluge donosi smjernicu o detaljnijem sadržaju i obliku odluke o cijeni vodnih usluga.

Objava i dostava odluke o cijeni vodnih usluga

Članak 46.

(1) Isporučitelj vodnih usluga dužan je objaviti odluku o cijeni vodnih usluga u službenom listu jedinice područne (regionalne) samouprave i u jednom lokalnom mediju.

(2) Odluku o cijeni vodnih usluga isporučitelj vodnih usluga mora objaviti i na svojoj internetskoj stranici te je putem te stranice držati dostupnom javnosti za cjelokupno vrijeme njenog važenja.

(3) Isporučitelji vodnih usluga dužni su Vijeću za vodne usluge dostaviti odluku o cijeni vodnih usluga i podatke o troškovima svog poslovanja u roku od pet dana od objave odluke o cijeni vodnih usluga u službenom listu jedinice područne (regionalne) samouprave.

(4) Vijeće za vodne usluge donosi smjernicu o iskazivanju podataka o troškovima poslovanja iz stavka 3. ovoga članka.

VIII. POSEBNE ISPORUKE VODE

1. Javna vodoopskrba

Javna vodoopskrba drugim isporučiteljima

Članak 47.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga može pružati uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga.

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je pružati uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga ako su njihovi sustavi građevina za javnu vodoopskrbu povezani i ako to ne ugrožava isporuku vode na uslužnom području prvoga isporučitelja, a drugom isporučitelju redovito ili povremeno nedostaju potrebne količine vode ili drugi isporučitelj ima hitnu potrebu za dodatnim količinama vode zbog nestašica, onečišćenja, drugog pogoršanja kakvoće vode i drugih hitnih razloga.

(3) Cijena vodne usluge iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne može biti veća od troška proizvodnje vode ili nabave vode od trećeg isporučitelja i razumnog troška provoda vode kroz građevine za javnu vodoopskrbu.

(4) Cijenu vodne usluge iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje javni isporučitelj vodnih usluga - prodavatelj svojom odlukom, zasebno od odluke o cijeni vodnih usluga koja se donosi za krajnje korisnike vodnih usluga, uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

Javna vodoopskrba autocisternom

Članak 48.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga ovlašten je pružati uslugu javne vodoopskrbe fizičkim i pravnim osobama putem autocisterne za prijevoz vode ako su ispunjene sve niže pretpostavke:

- da ne postoji građevina za javnu vodoopskrbu na koju se fizička ili pravna osoba dužna priključiti
- da spremnik za vodu u koju se isporučuje voda služi zakonito izgrađenom objektu i
- da je za potrebe odvodnje otpadnih voda iz objekta iz podstavka 2. ovoga stavka izgrađen individualni sustav odvodnje sukladno odluci o odvodnji otpadnih voda.

(2) Javni isporučitelj vodnih usluga može odrediti cijenu javne vodoopskrbe autocisternom tako:

- da cijena nije veća od prosječne cijene vodne usluge javne vodoopskrbe iz sustava javne vodoopskrbe na uslužnom području, a troškovi prijevoza se podmiruju iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području ili
- da cijena prema jednom korisniku vodne usluge osigurava puni povrat troškova od te vodne usluge, uključujući i troškove prijevoza.

(3) Na javnu vodoopskrbu autocisternom na otocima primjenjuju se zakon kojim se uređuje način upravljanja razvojem hrvatskih otoka.

(4) Trošak prijevoza, u slučaju iz stavka 3. ovoga članka, ne može se podmiriti, iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području.

Javna vodoopskrba vodonoscem

Članak 49.

(1) Javna vodoopskrba putem plovila za prijevoz vode (vodonosac) na otocima pruža se u skladu sa zakonom kojim se uređuje način upravljanja razvojem hrvatskih otoka, osim gdje je ovim Zakonom drukčije određeno.

(2) Na isporuku vode iz vodonosca izravno u spremnike za vodu pojedinačnih objekata primjenjuju se odredbe članka 48. stavka 1. ovoga članka.

(3) Trošak prijevoza vodonoscem na otok ne može se podmiriti iz prihoda od cijene vodnih usluga na uslužnom području ili na drugi sličan način.

2. Druge posebne isporuke vode

Prekogranična isporuka vode

Članak 50.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga može isporučivati vodu za ljudsku potrošnju ili drugu vodu isporučiteljima vodnih usluga u drugim državama odnosno primati isporuku takve vode iz drugih država (prekogranična isporuka vode).

(2) O prekograničnoj isporuci vode sklapa se ugovor kojim se uređuje i cijena te isporuke.

(3) Prekogranična isporuka vode mora se uskladiti s međunarodnim ugovorom, ako je isti sklopljen.

Isporuka vode koja nakon kondicioniranja može biti prikladna za ljudsku potrošnju

Članak 51.

(1) Osoba koja zakonito zahvaća vodu koja nije za ljudsku potrošnju, a koja nakon kondicioniranja može služiti ljudskoj potrošnji može isporučiti takvu vodu javnom isporučitelju vodnih usluga.

(2) O isporuci vode iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor kojim se uređuje i cijena te isporuke.

(3) Cijena isporuke vode iz stavka 1. ovoga članka ne može biti veća od troška proizvodnje vode i razumnog troška provoda vode kroz cjevovod a može sadržavati i razumnu maržu sukladnu načelima iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Nezadovoljna strana ugovora iz stavka 2. ovoga članka ima pravo tražiti da sud u parničnom postupku izmijeni ugovorenu cijenu isporuke vode. Do odluke suda nezadovoljna strana može tražiti da Vijeće za vodne usluge privremenom mjerom odredi cijenu isporuke vode.

Prihvat komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja od drugog isporučitelja vodnih usluga

Članak 52.

(1) Isporučitelj vodnih usluga može prihvatiti komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ili procjedne vode od isporučitelja javne usluge gospodarenja otpadom pod uvjetom da te vode po sastavu odgovaraju komunalnim otpadnim vodama.

(2) Isporučitelj vodnih usluga dužan je prihvatiti komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja, ako drugi isporučitelj nema mogućnost pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, a prvi isporučitelj raspolaže odgovarajućim resursima za to. U slučaju odbijanja prihvata Ministarstvo će, prema načelu svrsishodnosti, odrediti isporučitelja vodnih usluga koji će prihvatiti komunalne otpadne vode drugog isporučitelja vodnih usluga.

(3) Cijena prihvata komunalnih otpadnih voda radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ne može biti veća od razumnog troška provoda voda kroz građevine za odvodnju otpadnih voda i troška pročišćavanja i ispuštanja pročišćenih otpadnih voda.

(4) Cijenu iz stavka 3. ovoga članka određuje isporučitelj koji prihvaća komunalne otpadne vode odlukom zasebnom od odluke o cijeni vodnih usluga, uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

(5) Isporučitelj vodnih usluga dužan je prihvatiti otpadni mulj od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje uporabe i zbrinjavanja ako raspolaže odgovarajućim resursima za to.

(6) Cijena daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja ne može biti veća od razumnog troška daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja. Na određivanje ove cijene primjenjuje se odredba stavka 4. ovoga članka.

(7) Cijena prekograničnog prihvata komunalnih otpadnih voda radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja uređuje se ugovorom po tržišnim načelima.

Prihvat komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja na uređaj za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda

Članak 53.

(1) Isporučitelj vodnih usluga može isporučiti komunalne otpadne vode i/ili otpadni mulj osobi koja pročišćava vlastite industrijske otpadne vode radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja odnosno daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja.

(2) O prijvatu vode i/ili otpadnog mulja iz stavka 1. ovoga članka sklapa se ugovor kojim se uređuje i cijena te isporuke.

(3) Cijena prihvata komunalnih otpadnih voda radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ne može biti veća od razumnog troška provoda voda kroz građevine za odvodnju otpadnih voda i troška pročišćavanja i ispuštanja pročišćenih otpadnih voda, a cijena daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja ne može biti veća od razumnog troška daljnje uporabe

i zbrinjavanja otpadnog mulja. U oba slučaja cijena može sadržavati i razumnu maržu sukladnu načelima iz članka 5. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Nezadovoljna strana ugovora iz stavka 2. ovoga članka ima pravo tražiti da sud u parničnom postupku izmijeni ugovorenu cijenu prihvata otpadne vode i/ili otpadnog mulja. Do odluke suda nezadovoljna strana može tražiti da Vijeće za vodne usluge privremenom mjerom odredi cijenu prihvata otpadne vode odnosno otpadnog mulja.

Daljnja prodaja vode za ljudsku potrošnju iz turističkih i prometnih objekata

Članak 54.

(1) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta (marine, luke, pristaništa, kampovi i dr.) može prodavati vodu za ljudsku potrošnju iz svojih internih vodovodnih sustava ili individualnih sustava vodoopskrbe fizičkim i pravnim osobama.

(2) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta koji prodaje vodu za ljudsku potrošnju sukladno stavku 1. ovoga članka mora pojačano nadzirati tehničku ispravnost svojih internih vodovodnih sustava i individualnih sustava vodoopskrbe radi očuvanja kakvoće vode za ljudsku potrošnju.

(3) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta koji prodaje vodu za ljudsku potrošnju sukladno stavku 1. ovoga članka dužan je kod svake prodaje vode objaviti kupcu može li se voda koristiti za ljudsku potrošnju ili za ograničene namjene.

(4) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik objekta iz stavka 1. ovoga članka dužan je osigurati da voda za ljudsku potrošnju koju isporučuje ispunjava sve propisane parametre za provjeru sukladnosti u skladu sa zakonom o vodi za ljudsku potrošnju.

(5) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta koji prodaje vodu za ljudsku potrošnju koja potječe iz sustava javne vodoopskrbe dužan je dati vodu na analizu u skladu sa godišnjim planom uzorkovanja, a najmanje jedanput godišnje i to na parametre „A“ analize i parametre od značaja na unutarnju mrežu.

(6) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta koji prodaje vodu za ljudsku potrošnju iz individualnog sustava vodoopskrbe, dužan je dati vodu na analizu u skladu s godišnjim planom uzorkovanja, a najmanje četiri puta godišnje, na parametre „A“ analize i parametre od značaja na unutarnju mrežu.

(7) Voda za ljudsku potrošnju iz stavka 1. ovoga članka ne može se prodavati po cijeni višoj od one propisane uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona.

IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE

Obveza priključenja

Članak 55.

(1) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se gradi dužan je priključiti svoju građevinu na komunalne vodne građevine sukladno posebnim uvjetima priključenja prije tehničkog pregleda za ishođenje uporabne dozvole prema propisima o gradnji.

(2) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik izgrađene građevine dužan je priključiti svoju građevinu na komunalne vodne građevine sukladno općim uvjetima isporuke vodnih usluga, a najkasnije u roku od godinu dana obavijesti isporučitelja vodnih usluga o mogućnosti priključenja sukladno propisima o gradnji i ozakonjenju nezakonito izgrađenih zgrada.

Priključenje drugih nekretnina

Članak 56.

Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik druge nekretnine, osim građevine može priključiti svoju nekretninu na komunalne vodne građevine ako je to dopušteno općim uvjetima isporuke vodnih usluga.

Trošak priključenja

Članak 57.

Radove priključenja izvodi isporučitelj vodnih usluga ili njegov ugovaratelj, a stvarni trošak radova, cijenu vodomjera i mjerača protoke snosi vlasnik ili drugi zakoniti posjednik nekretnine koja se priključuje, osim ako općim uvjetima isporuke vodnih usluga nije drukčije uređeno.

Iznimka od obveze priključenja

Članak 58.

(1) Od obveze priključenja na komunalne vodne građevine za javnu vodoopskrbu izuzima se vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine ako ima koncesijom ili vodopravnom dozvolom za korištenje voda uređen način opskrbe vodom.

(2) Od obveze priključenja na komunalne vodne građevine za javnu odvodnju izuzima se vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine ako je na drugi način sukladan odluci o odvodnji otpadnih voda ili sukladno vodopravnoj dozvoli za ispuštanje otpadnih voda ili rješenju o okolišnoj dozvoli riješio odvodnju otpadnih voda iz svoje građevine.

Isključenje s komunalnih vodnih građevina

Članak 59.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je, na zahtjev korisnika, isključiti priključak na komunalne vodne građevine i ukloniti vodomjer, ako se priključena građevina ne koristi zbog devastiranosti ili drugih razloga, za vrijeme dok se ne koristi.

(2) Isključena građevina ponovno će se priključiti po službenoj dužnosti ili na zahtjev korisnika, ako se utvrdi da se nikad nije prestala koristiti i ako se počne ponovno koristiti.

(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ima pravo nadzora na mjestu uklonjenog priključka kao da priključak postoji, a vlasnik ili drugi posjednik nekretnine isključene s komunalnih vodnih građevina dužan je omogućiti provedbu nadzora.

(4) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se ponovno priključuje snosi troškove iz članka 57. ovoga Zakona, a ako se priključuje unutar 18 mjeseci od prethodnog isključenja snosi i fiksni dio cijene vodne usluge za razdoblje od prethodnog isključenja do ponovnog priključenja.

Ugradnja i održavanje pojedinačnih vodomjera

Članak 60.

(1) Građevine se projektiraju i grade tako da svaki posebni dio zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) ima ugrađen pojedinačni vodomjer radi mjerenja pojedinačne potrošnje u samostalnoj uporabnoj cjelini.

(2) Pojedinačni vodomjer mora biti tehnički sukladan sa sustavom očitavanja vodomjera koji koristi javni isporučitelj vodnih usluga.

(3) Korisnik vodnih usluga dužan je omogućiti održavanje pojedinačnog vodomjera putem javnog isporučitelja vodnih usluga na način određen općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Trošak održavanja obračunava se korisniku u cijeni vodnih usluga.

Financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina od strane budućih korisnika

Članak 61.

(1) Kada gradnja određene komunalne vodne građevine nije predviđena godišnjim planom gradnje komunalnih vodnih građevina, ali je predviđena višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina unutar iduće četiri godine budućim korisnicima vodnih usluga koji bi se priključili na te građevine mogu sudjelovati u financiranju njihove gradnje, uz povrat uloženi sredstava u određenom roku, pod uvjetima utvrđenim ugovorom s isporučiteljem vodne usluge.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka uplaćuju se na račun isporučitelja vodnih usluga, a rok povrata sredstava ne može biti dulji od pet godina od dana sklapanja ugovora.

(3) Budući korisnici vodnih usluga koji bi se priključili na komunalne vodne građevine, za koje nisu ispunjene pretpostavke iz stavka 1. ovoga članka, mogu sudjelovati u financiranju njihove gradnje, pod uvjetima utvrđenim ugovorom s isporučiteljem vodne usluge, bez prava na povrat sredstava.

Protupravno priključenje

Članak 62.

(1) Javni isporučitelj je dužan isključiti protupravnog korisnika ili ozakoniti protupravno priključenje na komunalne vodne građevine te odrediti naknadu za protupravno priključenje,

sve u skladu s općim uvjetima isporuke vodnih usluga u roku ne duljem od tri godine od stupanja na snagu općih uvjeta isporuke vodnih usluga.

(2) Javni isporučitelj će naplatiti protupravnom korisniku naknadu za protupravno priključenje, počev od trenutka protupravnog priključenja odnosno ako trenutak protupravnog priključenja nije odrediv od trenutka saznanja za protupravno priključenje, ali ne izvan roka od deset godina unatrag.

(3) Naknada za protupravno priključenje ne može biti veća od one obračunate primjenom tarife vodne usluge važeće u vrijeme obračuna naknade, a prema procijenjenoj potrošnji vode usporedive kategorije korisnika uvećanoj za koeficijent 1,5. Naknada za protupravno priključenje prihod je javnog isporučitelja vodnih usluga, a za istu se ispostavlja zaseban račun.

X. ISPUNJENJE OBVEZA IZ VIŠEGODIŠNJEG PROGRAMA GRADNJE

Ispunjenje obveza iz višegodišnjeg programa gradnje

Članak 63.

(1) Javni isporučitelji vodnih usluga dužni su provesti višegodišnji program gradnje u rokovima određenima tim programom.

(2) Jedinice lokalne samouprave dužne su osigurati provedbu višegodišnjeg programa gradnje suosnivanjem javnih isporučitelja vodnih usluga, ostvarivanjem članskih odnosno dioničarskih prava i obveza u javnim isporučiteljima i na drugi način u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonima.

(3) Izvještaj o provedbi višegodišnjeg programa gradnje Vladi Republike Hrvatske podnose Hrvatske vode u kojemu su, između ostalog, dužne navesti razloge neprovedbe.

Uskrata financiranja

Članak 64.

(1) Iz državnoga proračuna, naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda neće se u korist javnog isporučitelja vodne usluge financirati priprema projekata, projektiranje, građenje, rekonstrukcija ili sanacija komunalnih vodnih građevina ako javni isporučitelj vodnih usluga ne provodi ili jedinica lokalne samouprave ne osigura provedbu višegodišnjeg programa gradnje, iz razloga koji su pod njihovom pojedinačnom ili zajedničkom kontrolom.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka primijenit će se na područje pružanja usluge javnog isporučitelja vodnih usluga ili njegov dio.

(3) Mjera iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se dok postoji zastoje u provedbi višegodišnjeg programa gradnje.

XI. VIJEĆE ZA VODNE USLUGE

1. Vijeće za vodne usluge

Vijeće za vodne usluge

Članak 65.

- (1) Vijeće za vodne usluge osnovano Zakonom o vodama (Narodne novine, broj 153/09) nastavlja poslovati po odredbama ovoga Zakona.
- (2) Vijeće za vodne usluge je neovisno i nadzorno državno tijelo, osnovano radi osiguranja zakonitosti u području određivanja cijene vodnih usluga iz ovoga Zakona, naknade za razvoj i drugih pitanja iz zakonom određenog djelokruga.
- (3) U izvršavanju javnih ovlasti Vijeće za vodne usluge dužno je postupati nepristrano i transparentno, djelovati neovisno od bilo kojeg sektorskog ili tržišnog interesa te ne smije primati ili tražiti upute ili naloge od drugih državnih tijela ili osoba.
- (4) Vijeće za vodne usluge čini pet članova iz reda stručnjaka s područja vodnih usluga, upravljanja vodama, gospodarstva i javnih financija.
- (5) Članove Vijeća za vodne usluge, uključujući predsjednika, potpredsjednika i tajnika Vijeća za vodne usluge, imenuje i razrješuje Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske.
- (6) Članovi Vijeća za vodne usluge imenuju se na razdoblje od pet godina, osim kada je ovim Zakonom drukčije uređeno.
- (7) Vijeće za vodne usluge odgovara Hrvatskom saboru. O stanju u sektoru vodnih usluga i o svom radu Vijeće za vodne usluge jednom godišnje neposredno podnosi izvješće Hrvatskom saboru.

Sredstva za rad Vijeća za vodne usluge

Članak 66.

Vijeće za vodne usluge je proračunski korisnik državnog proračuna, u kojem se osiguravaju i sredstva za njegov rad.

Djelokrug Vijeća za vodne usluge

Članak 67.

(1) Vijeće za vodne usluge:

1. nadzire zakonitost odluke o cijeni vodnih usluga
2. nadzire zakonitost odluke o naknadi za razvoj
3. nadzire zakonitost određivanja cijena posebnih isporuka vode iz članka 47. do 54. ovoga Zakona

4. vodi zbirku podataka o cijeni vodnih usluga i naknadi za razvoj te ih objavljuje
5. inicira donošenje propisa iz članka 31., članka 35. stavka 3., članka 45. stavka 5. i članka 74. stavka 3. ovoga Zakona i
6. obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva.

(2) O provedenim nadzorima Vijeće za vodne usluge sastavlja zapisnik.

Javne ovlasti Vijeća za vodne usluge

Članak 68.

(1) U postupcima iz svoga djelokruga Vijeće za vodne usluge je ovlašteno:

1. narediti donositeljima akata koji su predmet nadzora da usklade akte sa zakonom i temeljem njega donesenim provedbenim propisima
2. donijeti odluku o obustavi od primjene nezakonite odluke o cijeni vodnih usluga odnosno nezakonite odluke o naknadi za razvoj
3. donijeti odluku o obustavi od primjene bilo kojeg nezakonitog akta na temelju kojeg se naplaćuje cijena vodnih usluga, odnosno akta kojim se nezakonito naplaćuje naknada za razvoj
4. donijeti privremenu odluku o cijeni vodne usluge na zahtjev javnog isporučitelja vodnih usluga ili po službenoj dužnosti
5. donijeti privremenu odluku o naknadi za razvoj na zahtjev javnog isporučitelja vodnih usluga ili po službenoj dužnosti
6. izdati prethodnu suglasnost na odluku o cijeni posebnih isporuka vode iz članka 47. stavka 4. i članka 52. stavaka 4. i 6. ovoga Zakona.
7. donijeti odluku o privremenoj mjeri kojom će odrediti cijenu posebnih isporuka vode u slučaju iz članka 51. stavka 3. i članka 53. stavka 3. ovoga Zakona,
8. donijeti odluku o privremenoj mjeri kojom obustavlja od izvršenja ugovor iz članka 11. stavka 5. ovoga Zakona
9. dati stručna mišljenja i objašnjenja odredbi ovoga Zakona, zakona kojim se uređuju vode i zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva i njihovih provedbenih propisa, u granicama svoga djelokruga, savjetuje isporučitelje vodnih usluga o primjeni propisa iz svoga djelokruga
10. zatražiti i dobiti isprave i podatke od isporučitelja vodnih usluga, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, tijela državne uprave i drugih tijela državne vlasti, izvršiti očevid, provoditi vještačenja, kao i obavljati druge radnje u postupku nadzora i upravnog rješavanja u skladom sa svrhom izvršenja nadležnosti iz svog djelokruga i
11. izvršavati druge javne ovlasti propisane ovim Zakonom.

(2) Za vrijeme važenja privremene odluke o cijeni vodnih usluga isporučitelju vodnih usluga prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveza na naplatu vodne usluge od korisnika vodnih usluga ili jedinice lokalne samouprave, osim u visini cijene vodne usluge utvrđene privremenom odlukom o cijeni vodne usluge.

(3) Za vrijeme važenja privremene odluke o naknadi za razvoj isporučitelju vodnih usluga prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveza na naplatu naknade za razvoj, osim u visini naknade za razvoj utvrđene privremenom odlukom o naknadi za razvoj.

(4) Za vrijeme važenja privremene odluke o cijeni vodnih usluga i privremene odluke o naknadi za razvoj, odluka o cijeni vodnih usluga i odluka o naknadi za razvoj može se donijeti samo uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

(5) Odluke iz stavka 1. točaka 2. do 5., 7. i 8. objavljuju se u službenom listu jedinice područne (regionalne) samouprave.

2. Imenovanje i razrješenja članova Vijeća za vodne usluge

Uvjeti imenovanja člana Vijeća za vodne usluge

Članak 69.

(1) Članom Vijeća za vodne usluge može biti imenovan poslovno sposoban državljanin Republike Hrvatske s prebivalištem u Republici Hrvatskoj, koji ima najmanje završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij u području prirodnih, tehničkih, biotehničkih i društvenih znanosti, u poljima ekonomije i prava te najmanje pet godina rada u struci od čega najmanje tri godine u djelatnosti vodnih usluga, upravljanja vodama, uključujući rad u državnoj upravi na poslovima vodnoga gospodarstva ili rada u jedinicama lokalne samouprave na poslovima komunalnih djelatnosti te gospodarstva i javnih financija i dostojan je biti članom Vijeća za vodne usluge.

(2) Najmanje tri člana Vijeća za vodne usluge moraju imati najmanje pet godina rada u djelatnosti vodnih usluga, djelatnosti upravljanja vodama, uključujući rad u državnoj upravi na poslovima vodnoga gospodarstva ili rada u jedinicama lokalne samouprave na poslovima komunalnih djelatnosti te položen ili zakonski priznat državni stručni ispit ili pravosudni ispit.

(3) Predsjednik, potpredsjednik i tajnik Vijeća za vodne usluge imenuju se iz reda članova iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Dužnost predsjednika, potpredsjednika i tajnika Vijeća za vodne usluge obavlja se kao jedino zanimanje.

(5) Članovi Vijeća za vodne usluge imenuju se temeljem javnog poziva. Postupak javnog poziva i utvrđenja postojanja uvjeta imenovanja provodi Ministarstvo.

Zapreke za imenovanje člana Vijeća za vodne usluge

Članak 70.

(1) Članom Vijeća za vodne usluge ne može biti imenovana osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo za koje se goni po službenoj dužnosti.

(2) Članom Vijeća za vodne usluge ne može biti imenovana osoba koja je u povredi najmanje jedne od zabrana iz članka 71. ovoga Zakona. Iznimno od ove odredbe članom Vijeća za vodne usluge može biti imenovana osoba koja je u povredi jedne ili više zabrana iz članka 71. ovoga Zakona pod odgovornim uvjetom da najkasnije u trenutku prihvaćanja dužnosti člana Vijeća za vodne usluge prenese udjele ili drugi materijalni interes, odstupi sa dužnosti, istupi

iz članstva ili stavi članstvo u mirovanje, otkaže radni odnos odnosno obustavi aktivnosti iz članka 71. ovoga Zakona.

(3) Predsjednikom, potpredsjednikom i tajnikom Vijeća za vodne usluge ne mogu biti imenovane osobe koje su u povredi zabrane iz članka 71. podstavaka 4. ili 5. ovoga Zakona.

Sukob interesa i nespojivost dužnosti

Članak 71.

Član Vijeća za vodne usluge ne može:

- biti dioničar ili imatelj udjela u isporučiteljima vodnih usluga koji nisu javni isporučitelji vodnih usluga više od 0,5 % temeljnog kapitala, niti imati materijalni interes u takvim isporučiteljima
- biti član uprave, upravnog odbora, upravnog vijeća ili nadzornog odbora isporučitelja vodnih usluga
- biti zaposlenik ili član tijela udruge isporučitelja vodnih usluga ili bilo koje druge interesne udruge povezane s isporukom vodnih usluga
- biti član političkih stranaka
- biti zastupnik u Hrvatskom saboru ili član predstavničkog tijela jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave ili drugi dužnosnik u smislu propisa o sprječavanju sukoba interesa niti
- obavljati savjetodavne ili druge usluge za isporučitelje vodnih usluga ili za udruhu isporučitelja vodnih usluga ili druge interesne udruge povezane s isporukom vodnih usluga.

Razrješenje člana Vijeća za vodne usluge prije isteka mandata

Članak 72.

(1) Član Vijeća za vodne usluge može biti razriješen prije isteka njegovog mandata, ako:

1. to sam zatraži
2. je podnio nevjerodostojnu ili neistinitu ispravu ili dao neistinitu izjavu u postupku imenovanja članom Vijeća za vodne usluge
3. nastanu zapreke za imenovanje iz članka 70. ovoga Zakona
4. bez opravdanog razloga ne obavlja poslove člana Vijeća za vodne usluge
5. nezakonito, nepravodobno ili nedovoljno stručno obavlja svoju dužnost
6. naruši svoj ugled, nepristranost i neovisnost u odlučivanju kao i ugled, samostalnost i neovisnost Vijeća za vodne usluge ili
7. izgubi poslovnu sposobnost.

(2) Umjesto razriješenog člana Vijeća za vodne usluge imenuje se novi član Vijeća za vodne usluge.

Drugi slučajevi prestanka članstva u Vijeću za vodne usluge

Članak 73.

(1) Članstvo u Vijeću za vodne usluge, osim razrješenjem, prestaje istekom mandata, smrću, gubitkom poslovne sposobnosti i podnošenjem neopozive ostavke.

(2) Istekne li mandat članu Vijeća za vodne usluge a novi nije imenovan, on nastavlja obavljati dužnosti člana Vijeća za vodne usluge kao vršitelj dužnosti do imenovanja novog člana Vijeća za vodne usluge.

(3) Na dužnost člana Vijeća za vodne usluge koji je umro, kojem je oduzeta poslovna sposobnost ili koji je podnio neopozivu ostavku imenuje se novi član Vijeća za vodne usluge.

3. Unutarnje ustrojstvo, stručna služba, predsjednik Vijeća za vodne usluge i materijalna prava

Unutarnje ustrojstvo i sjedište Vijeća za vodne usluge

Članak 74.

(1) Sjedište Vijeća za vodne usluge je u Zagrebu.

(2) O svom radu Vijeće za vodne usluge donosi poslovnik.

(3) Unutarnje ustrojstvo, okvirni broj službenika i namještenika, način odlučivanja i druga pitanja od značenja za rad Vijeća za vodne usluge uređuje se uredbom o Vijeću za vodne usluge koju donosi Vlada Republike Hrvatske.

Stručna služba Vijeća za vodne usluge

Članak 75.

(1) Stručne i opće poslove za potrebe Vijeća za vodne usluge obavlja stručna služba Vijeća za vodne usluge.

(2) Stručnom službom Vijeća za vodne usluge upravlja tajnik Vijeća za vodne usluge.

(3) Stručni poslovi osobito obuhvaćaju: praćenje stanja u okviru djelokruga Vijeća za vodne usluge i općenito u području vodnih usluga, vođenje zbirke podataka te statistika, vođenje postupaka do donošenja akata iz članka 68. ovoga Zakona, stručna obrada predmeta uključujući izradu nacрта akata, priprema odgovora, očitovanja, mišljenja, stručnih podloga i objašnjenja, priprema sjednica Vijeća za vodne usluge, uključujući vođenje zapisnika i logističku potporu sjednicama Vijeća za vodne usluge, priprema izvještaja o radu Vijeća za vodne usluge, priprema i izvršavanje financijskog plana Vijeća za vodne usluge te izvršavanje odluka Vijeća za vodne usluge i predsjednika Vijeća za vodne usluge.

(4) Poslove u stručnoj službi Vijeća za vodne usluge obavljaju državni službenici i namještenici.

(5) Broj potrebnih državnih službenika i namještenika s naznakom njihovih osnovnih poslova i zadataka, stručnih uvjeta potrebnih za njihovo obavljanje, njihove ovlasti i odgovornosti,

službeni znak Vijeća za vodne usluge te druga pitanja s tim u vezi utvrđuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća za vodne usluge sukladno uredbi o unutarnjem ustrojstvu Vijeća za vodne usluge.

(6) Pravilnik o unutarnjem redu Vijeća za vodne usluge donosi predsjednik Vijeća za vodne usluge.

Predsjednik Vijeća za vodne usluge

Članak 76.

(1) Predsjednik Vijeća za vodne usluge čelnik je Vijeća, uključujući i stručnu službu.

(2) Predsjednik Vijeća za vodne usluge upravlja radom Vijeća za vodne usluge.

(3) Predsjednik Vijeća za vodne usluge nalogodavac je za plaćanje troškova Vijeća za vodne usluge, uključujući i stručnu službu.

(4) U izočnosti predsjednika Vijeća za vodne usluge zamjenjuje ga potpredsjednik Vijeća za vodne usluge.

Položaj članova Vijeća za vodne usluge

Članak 77.

(1) Članovi Vijeća za vodne usluge zaposleni u Vijeću za vodne usluge imaju pravni položaj dužnosnika.

(2) Koeficijent za izračun plaće članova Vijeća za vodne usluge zaposlenih u Vijeću za vodne usluge utvrđuje Vlada Republike Hrvatske, odlukom, ali ne više od koeficijenta pomoćnika ministara.

(3) Članovi Vijeća za vodne usluge zaposleni u Vijeću za vodne usluge imaju pravo povratka na rad na poslove na kojima su radili do imenovanja ili na druge odgovarajuće poslove kod poslodavca kod kojeg su radili do imenovanja na dužnost.

(4) Članovi Vijeća za vodne usluge zaposleni u Vijeću za vodne usluge prije stupanja na dužnost o pravu povratka na rad sklapaju sporazum sa poslodavcem kojim će se pobliže odrediti uvjeti i rokovi ostvarivanja prava povratka na rad.

(5) Na članove Vijeća za vodne usluge zaposlene u Vijeću za vodne usluge odgovarajuće se primjenjuju opći propisi o radu.

(6) Članovi Vijeća za vodne usluge koji nisu zaposleni u Vijeću za vodne usluge imaju pravo na naknadu za svoj rad i pravo na putne i druge troškove vezane za rad u Vijeću za vodne usluge.

(7) Naknada za rad iz stavka 3. ovoga članka uređuje se odlukom predsjednika Vijeća za vodne usluge uz suglasnost ministra nadležnog za vodno gospodarstvo.

(8) Putni i drugi troškovi iz stavka 6. ovoga članka se obračunavaju i plaćaju u visini i na način propisan za državne službenike.

XII. NADZOR

Upravni nadzor

Članak 78.

(1) Upravni nadzor nad jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave te Hrvatskim vodama u provedbi javnih ovlasti na temelju ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju Zakona, obavlja Ministarstvo.

(2) Ministarstvo obavlja i upravni nadzor nad javnim isporučiteljima vodnih usluga u pogledu zakonitosti općih uvjeta isporuke vodnih usluga.

(3) Ministarstvo je ovlašteno u upravnom nadzoru pozvati nadziranu osobu da uskladi svoje akte sa Zakonom i na temelju njega donesenim provedbenim propisom, poništiti prvostupanjsko rješenje doneseno na temelju ovoga Zakona iz razloga propisanih člankom 129. stavcima 2. i 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) ili ukinuti iz razloga propisanih člankom 129. stavkom 3. i člankom 130. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09).

Inspekcijski nadzor vodopravne inspekcije

Članak 79.

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju njega, provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove u području vodnoga gospodarstva (u daljnjem tekstu: vodopravna inspekcija), osim kad je ovim Zakonom drukčije uređeno.

(2) Na ovlasti vodopravnog inspektora iz ovoga Zakona, kao i inspektora iz članka 80. ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju vode koje se primjenjuju na vodopravnog inspektora.

(3) Vodopravni inspektor dodatno je ovlašten:

- narediti isporuku vode između različitih isporučitelja vodnih usluga
- narediti isporučitelju vodnih usluga da prihvati i pročisti otpadne vode drugog isporučitelja vodnih usluga ili
- poduzeti mjere iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona.

Inspekcijski nadzor drugih inspekcija

Članak 80.

(1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove u području trgovine, usluga, zaštite potrošača i sigurnosti neprehrambenih proizvoda (u daljnjem tekstu: tržišna

inspekcija) provodi inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona u pogledu obračuna i plaćanja cijene vodnih usluga te primjenu općih uvjeta isporuke vodnih usluga koje se odnose na zaštitu potrošača.

(2) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove financija provodi inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi članka 33. ovoga Zakona.

(3) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove sanitarne inspekcije (u daljnjem tekstu: sanitarna inspekcija) provodi inspekcijski nadzor nad primjenom članka 54. stavci 4. i 5. ovoga Zakona.

Nadzor vodnog redarstva

Članak 81.

(1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama, nadziru javni isporučitelji vodnih usluga putem vodnih redara.

(2) Vodni redari su zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga.

(3) Vodni redari imaju iskaznicu i odoru određenu općim aktom javnog isporučitelja vodnih usluga.

(4) Ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno, na postupanja vodnih redara na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o komunalnim redarima iz propisa o komunalnom gospodarstvu.

(5) Vodni redar dodatno je ovlašten rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadzire.

(6) O žalbi izjavljenoj protiv rješenja vodnog redara odlučuje upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave nadležno za drugostupajnske poslove vodnog gospodarstva.

(7) Žalba izjavljena protiv rješenja vodnog redara ne odgađa njegovo izvršenje.

XIII. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 82.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 300.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba ako:

1. kao javni isporučitelj vodnih usluga obavlja djelatnost koja nije obuhvaćena člankom 13. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona

2. kao javni isporučitelj vodnih usluga obavlja djelatnosti vodnih usluga bez rješenja iz članka 16. stavka 5. odnosno stavka 6. ovoga Zakona

3. kao javni isporučitelj vodnih usluga protivno članku 33. stavku 1. ovoga Zakona zaduživanjem optereti cijenu vodne usluge tako da njegova ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja iznosi više od zbroja 20 % njegovih ostvarenih prihoda od cijene

vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i 90 % njegovih ostvarenih prihoda od naknadi za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje

4. kao javni isporučitelj vodnih usluga koristi dobit protivno članku 34. stavku 1. ovoga Zakona

5. kao javni isporučitelj vodnih usluga izdaje povlaštene dionice protivno članku 34. stavku 2. ovoga Zakona

6. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne pruža uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga u skladu s člankom 47. stavkom 2. ovoga Zakona

7. kao javni isporučitelj vodnih usluga odredi, obračunava ili naplaćuje vodnu uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga protivno članku 47. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona po cijenama na koje nije izdana prethodna suglasnost Vijeća za vodne usluge

8. kao javni isporučitelj vodnih usluga pruža vodnu uslugu javne vodoopskrbe autocisternom protivno članku 48. stavku 1. ovoga Zakona

9. kao javni isporučitelj vodnih usluga odredi, obračuna i/ili naplaćuje cijenu vodne usluge javne vodoopskrbe autocisternom protivno članku 48. stavcima 2., 4. i 5. ovoga Zakona

10. kao javni isporučitelj vodnih usluga pruža vodnu uslugu javne vodoopskrbe autocisternom na otocima protivno članku 48. stavku 3. ovoga Zakona

11. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne pruža vodnu uslugu javne vodoopskrbe vodonoscem u skladu s člankom 49. stavkom 1. ovoga Zakona

12. kao javni isporučitelj vodnih usluga određuje cijenu vodne usluge javne vodoopskrbe vodonoscem protivno članku 49. stavcima 2. ili 3. ovoga Zakona

13. kao isporučitelj vodnih usluga ne prihvaća komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje usluge odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja ako drugi isporučitelj nema mogućnost pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, a prvi isporučitelj raspolaže odgovarajućim resursima za to u skladu s člankom 52. stavkom 2. ovoga Zakona

14. kao isporučitelj vodnih usluga prihvaća komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga po cijenama određenim protivno članku 52. stavku 3. ovoga Zakona,

15. kao isporučitelj vodnih usluga ne prihvati otpadni mulj od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje uporabe i zbrinjavanja ako raspolaže odgovarajućim resursima za to u skladu s člankom 52. stavkom 5. ovoga Zakona

16. kao isporučitelj vodnih usluga prihvaća otpadni mulj od drugog isporučitelja vodnih usluga po cijenama određenim protivno članku 52. stavku 6. ovoga Zakona

17. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta ne nadzire pojačano tehničku ispravnost svojih internih vodovodnih sustava i individualnih sustava vodoopskrbe u skladu s člankom 54. stavkom 2. ovoga Zakona

18. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta ne objavljuje kod svake prodaje vode kupcu može li se voda koristiti za ljudsku potrošnju ili za ograničene namjene u skladu s člankom 54. stavkom 3. ovoga Zakona

19. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta ne daje vodu za ljudsku potrošnju na analizu u skladu s člankom 54. stavkom 4. ovoga Zakona

20. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta ne daje vodu za ljudsku potrošnju na analizu u skladu s člankom 54. stavkom 5. ovoga Zakona

21. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik turističkog ili prometnog objekta prodaje vodu za ljudsku potrošnju po cijenama određenim protivno članku 54. stavku 6. ovoga Zakona

22. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne prenese sve većinske udjele u trgovačkim društvima, odnosno većinska osnivačka prava koje imaju u drugim pravnim osobama na svoje članove društva, dioničare odnosno osnivače ili treće osobe u skladu s člankom 86. stavkom 1. ovoga Zakona

23. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne likvidira pravne osobe u kojima imaju većinske udjele, odnosno većinska osnivačka prava u skladu s člankom 86. stavkom 2. ovoga Zakona,

24. kao postojeći javni isporučitelj vodnih usluga ne preoblikuju se u društva s ograničenom odgovornošću u skladu s člankom 87. stavkom 1. ovoga Zakona
25. kao postojeći javni isporučitelj vodnih usluga ne izvrše podjelu društva čije se područje pružanja usluga prostire na dva uslužna područja u skladu s člankom 87. stavkom 2. ovoga Zakona
26. kao postojeći javni isporučitelj vodnih usluga ne pripoji se društvu preuzimatelju ili kao društvo preuzimatelj ne prihvati pripajanje u skladu s člankom 88. stavicima 1., 2., 3., 6. i 7. ovoga Zakona
27. kao društvo preuzimatelj ne uskladi društveni ugovor odnosno statut s odredbama ovoga Zakona kako je to propisano člankom 88. stavkom 4. ovoga Zakona
28. kao društvo preuzimatelj ne uskladi unutarnje opće akte s odredbama ovoga Zakona kako je to propisano člankom 88. stavkom 5. ovoga Zakona
29. kao društvo preuzimatelj ne snosi troškove pripajanja u skladu s člankom 88. stavkom 8. ovoga Zakona
30. kao društvo preuzimatelj ne omogući stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u svom temeljnom kapitalu svim jedinicama lokalne samouprave na uslužnom području koje nemaju, izravno ili posredno, poslovnih udjela, dionica ili osnivačkih prava u postojećim isporučiteljima vodnih usluga u skladu s člankom 90. ovoga Zakona
31. kao društvo preuzimatelj ne postupi prema privremenim mjerama Ministarstva u skladu s člankom 91. ovoga Zakona
32. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne ishodi rješenje iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona u skladu s člankom 92. stavkom 1. ovoga Zakona ili ne ishodi rješenje iz članka 16. stavka 6. ovoga Zakona u skladu s člankom 92. stavkom 6. ovoga Zakona
33. kao ustanova koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode ne izvrši prijenos individualnih sustava vodoopskrbe i odvodnje u nacionalnom parku izgrađenom prije stupanja na snagu ovoga Zakona, na upravljanje isporučitelju vodnih usluga u skladu s člankom 101. stavkom 1. ovoga Zakona ili
34. kao isporučitelj vodnih usluga ne donese opće uvjete isporuke vodnih usluga u roku od šest mjeseci od dana ishoda rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona u skladu s člankom 113. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u pravnoj osobi ako pravna osoba ne prenese komunalne vodne građevine u vlasništvo društva preuzimatelja u skladu s člankom 89. stavicima 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaje iz stavka 1. točaka 17., 18. i 19. ovoga članka.

Članak 83.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba ako:

1. kao jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga u stečaju ili likvidaciji ne izluči komunalne vodne građevine u vlasništvo jedinice lokalne samouprave, koja je njihov osnivač u skladu s člankom 10. stavkom 4. ovoga Zakona

2. kao jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga u stečaju ili likvidaciji ne prenese vlasništvo komunalnih vodnih građevina na jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s člankom 10. stavkom 5. ovoga Zakona
3. kao postojeći javni isporučitelj vodnih usluga u stečaju ili likvidaciji ne izluči komunalne vodne građevine u vlasništvo jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s člankom 10. stavkom 6. ovoga Zakona.
4. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne prihvati prijenos djelatnosti odnosno poslova iz članka 14. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona iako su za te poslove osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave
5. kao javni isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 14. stavku 3. ovoga Zakona, prihvati prijenos iz članka 14. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave
6. kao javni isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona, prihvati prijenos iz članka 15. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice područne (regionalne) uprave
7. kao javni isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 18. stavku 5. ovoga Zakona, omogućiti osobama u odnosu na koje je doneseno izvršno rješenje iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona da nastave obavljati dosadašnje poslove nakon isteka roka označenog u rješenju iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona odnosno prije isteka roka od četiri godine od izvršnosti rješenja članka 18. stavka 3. ovoga Zakona rasporedi osobe u odnosu na koje je doneseno rješenje iz članka 18. stavka 3. ovoga Zakona na poslove ključnih zaposlenika
8. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne ustroji podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju najmanje 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje i/ili ne zadrži ovakvo ustrojstvo najmanje dvije godine po ishodu akta o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona, u skladu s člankom 29. stavak 1. ovoga Zakona
9. kao javni isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 25. stavka 2. ovoga Zakona, na poslove interne kontrole rasporedi zaposlenike javnog isporučitelja vodnih usluga bez prijedloga ili protivno prijedlogu nadzornog odbora
10. kao javni isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 25. stavku 2. ovoga Zakona, sklopi ugovor o uslugama financijske revizije s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, bez prijedloga ili protivno prijedlogu nadzornog odbora
11. kao isporučitelj vodnih usluga ne prikuplja podatke o učinkovitosti svoga poslovanja u skladu s propisom iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona, kako je to propisano člankom 35. stavkom 1. ovoga Zakona
12. kao isporučitelj vodnih usluga ne dostavlja Vijeću za vodne usluge podatke o učinkovitosti svoga poslovanja ili o tome ne izvještava u skladu s propisom iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona, kako je to propisano člankom 35. stavkom 1. ovoga Zakona
13. kao isporučitelj vodnih usluga ne revidira svoje financijske izvještaje prema mjerilima propisanim uredbom iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona i uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona, kako je to propisano člankom 36. stavkom 1. ovoga Zakona
14. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne donese opće uvjete isporuke vodnih usluga u skladu s člankom 40. stavcima 1. do 4. i 6. ovoga Zakona
15. kao isporučitelj vodnih usluga postupa protivno općim uvjetima isporuke vodnih usluga, kako je to propisano člankom 40. stavkom 1. ovoga Zakona
16. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne omogućiti isporuku vode za ljudsku potrošnju korisnicima vodnih usluga za vrijeme obustava ili ograničenja, kako je to propisano člankom 41. stavkom 4. ovoga Zakona

17. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne isporuči korisnicima vodnih usluga vodu za ljudsku potrošnju za vrijeme planiranih ili neočekivanih prekida isporuke vode u skladu s člankom 41. stavkom 5. ovoga Zakona
18. kao isporučitelj vodnih usluga obračunava vodnu uslugu po cijeni protivno članku 42. stavku 7. ovoga Zakona
19. kao isporučitelj vodnih usluga naplaćuje vodnu uslugu po cijeni koja nije u skladu s odlukom o cijeni vodnih usluga, a protivno članku 42. stavku 7. ovoga Zakona
20. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne odredi nižu tarifu cijene vodnih usluga u skladu s člankom 42. stavkom 8. ovoga Zakona
21. kao isporučitelj vodnih usluga donese odluku o cijeni vodnih usluga protivno članku 43. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona
22. kao isporučitelj vodnih usluga ne odredi socijalnu cijenu vodnih usluga u skladu s člankom 44. stavcima 1., 2. i 3. ovoga Zakona
23. kao isporučitelj vodnih usluga ne donese odluku o cijeni vodnih usluga u skladu s člankom 45. stavcima 1. do 5. ovoga Zakona
24. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se gradi ne priključi svoju građevinu koja se gradi na komunalne vodne građevine u skladu s člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona, osim u slučajevima propisanim člankom 58. ovoga Zakona
25. kao vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja je izgrađena ne priključi svoju izgrađenu građevinu na komunalne vodne građevine u skladu s člankom 55. stavkom 2. ovoga Zakona, osim u slučajevima propisanim člankom 58. ovoga Zakona
26. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne isključi, na zahtjev korisnika, priključak na komunalne vodne građevine i ukloni vodomjer, ako se priključena građevina ne koristi zbog devastiranosti ili drugih razloga, za vrijeme dok se ne koristi u skladu s člankom 59. stavkom 1. ovoga Zakona
27. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne isključi protupravnog korisnika ili ne ozakoni protupravno priključenje na komunalne vodne građevine i ne odredi naknadu za protupravno priključenje u skladu s člankom 62. stavkom 1. ovoga Zakona
28. kao javni isporučitelj vodnih usluga naplati protupravnom korisniku naknadu za protupravno priključenje protivno članku 62. stavku 2. ovoga Zakona
29. kao javni isporučitelj vodnih usluga odredi, obračuna ili naplati naknadu za protupravno priključenje protivno članku 62. stavku 3. ovoga Zakona
30. kao isporučitelj vodnih usluga ne uskladi akte koji su predmet nadzora sa zakonom i na temelju njega donesenih provedbenih propisa prema naredbi Vijeća za vodne usluge, a u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 1. ovoga Zakona
31. kao isporučitelj vodnih usluga ne dostavi isprave i podatke prema zahtjevu Vijeća za vodne usluge, odnosno ne omogući provođenje drugih radnji u postupku nadzora u skladom sa svrhom izvršenja nadležnosti iz djelokruga Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 10. ovoga Zakona
32. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 2. ovoga Zakona
33. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 3. ovoga Zakona
34. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 4. ovoga Zakona
35. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 5. ovoga Zakona
36. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 7. ovoga Zakona

37. kao isporučitelj vodnih usluga ne postupi po odluci Vijeća za vodne usluge u skladu s člankom 68. stavkom 1. točkom 8. ovoga Zakona
38. kao javni isporučitelj vodnih usluga-prodavatelj u roku do 90 dana po stupanju na snagu uredbe iz članka 74. stavka 3. ovoga Zakona ne zatraži suglasnost od Vijeća za vodne usluge na zasebnu odluku o cijeni vodnih usluga iz članka 47. stavka 4. ovoga Zakona u skladu s člankom 105. stavkom 1. ovoga Zakona
39. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne omogući provedbu upravnog nadzora u skladu s člankom 78. stavkom 2. ovoga Zakona
40. ne omogući provedbu nadzora vodnog redara u skladu s člankom 81. ovoga Zakona.
41. kao javni isporučitelj vodnih usluga protivno članku 105. stavku 2. ovoga Zakona obračunava i/ili naplaćuje cijenu vodne usluge javne vodoopskrbe drugim isporučiteljima za buduća obračunska razdoblja
42. kao isporučitelj vodnih usluga ne revidira svoje financijske izvještaje u skladu s člankom 107. stavkom 2. ovoga Zakona
43. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne donese odluku o cijeni vodnih usluga iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona u roku od 60 dana po izvršnosti rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona sukladno članku 109. stavku 1. ovoga Zakona ili
44. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne zatraži suglasnost od svih jedinica lokalne samouprave na odluku o cijeni vodnih usluga u skladu s člankom 109. stavkom 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaje iz stavka 1. točaka 15., 18., 19., 24., 25. i 39. ovoga članka.

Članak 84.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba ako:

1. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne objavi plan gradnje komunalnih vodnih građevina na svojoj internetskoj stranici u skladu s člankom 32. stavkom 3. ovoga Zakona
2. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne drži dostupnim javnosti plan gradnje komunalnih vodnih građevina na svojoj internetskoj stranici za sve vrijeme njegova važenja, u skladu s člankom 32. stavkom 3. ovoga Zakona
3. kao isporučitelj vodnih usluga ne dostavi Vijeću za vodne usluge svoje financijske izvještaje te nalaz i mišljenje ovlaštenog revizora u skladu s uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona kako je propisano člankom 36. stavkom 2. ovoga Zakona
4. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne objavi opće uvjete isporuke vodnih usluga na svojoj internetskoj stranici u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona
5. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne objavi opće uvjete isporuke vodnih usluga u jednom lokalnom mediju u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona
6. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne drži opće uvjete isporuke vodnih usluga dostupnim javnosti putem svoje internetske stranice za cjelokupno vrijeme njihova važenja u skladu s člankom 40. stavkom 4. ovoga Zakona
7. kao isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 41. stavku 3. ovoga Zakona, obustavi ili ograniči zbog nepodmirenja računa za vodne usluge svim korisnicima, a prema potrošačima

samo za dug nastao u najmanje tri mjeseca uzastopno ili neuzastopno unutar kalendarske godine i/ili

8. kao isporučitelj vodnih usluga, protivno članku 41. stavku 3. ovoga Zakona, obustavi ili ograniči vodne usluge bez prethodne opomene pred obustavu ili ograničenje koja je morala sadržavati i naknadni rok ne kraći od 15 dana za podmirenje svih dospjelih dugova

9. kao isporučitelj vodnih usluga ne objavi odluku o cijeni vodnih usluga u službenom listu jedinice područne (regionalne) samouprave u skladu s člankom 46. stavkom 1. ovoga Zakona

10. kao isporučitelj vodnih usluga ne objavi odluku o cijeni vodnih usluga u jednom lokalnom mediju u skladu s člankom 46. stavkom 1. ovoga Zakona

11. kao isporučitelj vodnih usluga ne objavi odluku o cijeni vodnih usluga na svojoj internetskoj stranici u skladu s člankom 46. stavkom 2. ovoga Zakona

12. kao isporučitelj vodnih usluga ne drži odluku o cijeni vodnih usluga dostupnim javnosti na svojoj internetskoj stranici za cjelokupno vrijeme njezina važenja u skladu s člankom 46. stavkom 2. ovoga Zakona

13. kao isporučitelj vodnih usluga ne dostavi odluku o cijeni vodnih usluga i podatke Vijeću za vodne usluge u skladu s člankom 46. stavkom 3. ovoga Zakona

14. kao vlasnik ili drugi posjednik nekretnine isključene s komunalnih vodnih građevina ne omogući nadzor isporučitelju vodne usluge na mjestu uklonjenog priključka u skladu s člankom 59. stavkom 3. ovoga Zakona

15. ne postupi po naredbi vodnog redara iz članka 81. stavka 5. ovoga Zakona

16. kao koncesionar pročišćavanja otpadnih voda ne dostavi izmjene ugovora o koncesiji Vijeću za vodne usluge u skladu s člankom 99. ovoga Zakona

17. kao javni isporučitelj vodnih usluga ne popiše lokalne vodovode na uslužnom području izgrađene prije stupanja na snagu ovoga Zakona, njihove tehničke značajke i položaj, njihove posjednike, upravitelje, moguće vlasnike odnosno suvlasnike i druge podatke prema napatku iz članka 100. stavka 10. ovoga Zakona, te popis ne podnese Ministarstvu u skladu s člankom 100. stavkom 1. ovoga Zakona ili

18. kao isporučitelj vodnih usluga ne dostavi Vijeću svoje financijske izvještaje te nalaz i mišljenje revizora u skladu s člankom 107. stavak 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaje iz stavka 1. točaka 8., 9., 15. i 16. ovoga članka.

Prihod od novčanih kazni

Članak 85.

Sredstva novčanih kazni iz članaka 82., 83. i 84. ovoga Zakona prihod su jedinica lokalne samouprave, a ako je prekršitelj jedinica lokalne samouprave i/ili odgovorna osoba u njoj ili isporučitelj vodnih usluga i/ili odgovorna osoba u njoj, sredstva novčanih kazni iz članaka 82., 83. i 84. ovoga Zakona prihod su državnog proračuna.

XIV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području

Članak 86.

(1) Javni isporučitelji vodnih usluga dužni su u roku od 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona prenijeti sve većinske udjele u trgovačkim društvima odnosno većinska osnivačka prava koje imaju u drugim pravnim osobama na svoje članove društva, dioničare odnosno osnivače ili treće osobe.

(2) Ne postupe li po odredbi stavka 1. ovoga članka javni isporučitelji vodnih usluga dužni su likvidirati pravne osobe u kojima imaju većinske udjele odnosno većinska osnivačka prava u roku od narednih 90 dana.

Članak 87.

(1) Svi postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području koji nisu društva kapitala, kao i pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata koje nisu društva kapitala dužni su se preoblikovati u društva s ograničenom odgovornošću u roku od 90 dana od dana stupanja ovog Zakona na snagu.

(2) Postojeći javni isporučitelji vodnih usluga čije se područje pružanja usluga prostire na dva uslužna područja, dužni su u roku od 60 dana po stupanju na snagu uredbe iz članka 7. stavak 6. ovoga Zakona izvršiti podjelu društva.

2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga*Pripajanje društava kapitala***Članak 88.**

(1) Svi postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su se pripojiti javnom isporučitelju vodnih usluga koji je društvo kapitala, a koje je određeno uredbom iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona kao društvo preuzimatelj (društvo preuzimatelj), a društvo preuzimatelj je dužno prihvatiti pripajanje, u roku od 90 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Kao društvo preuzimatelj odredit će se javni isporučitelj vodnih usluga koji je na uslužnom području imao najveći ukupni prihod po osnovi cijene vodnih usluga, cijene isporuke vode drugom isporučitelju vodnih usluga i naknade za razvoj u tri godine koje prethode godini stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona ili iznimno od prethodnog, javni isporučitelj vodnih usluga koji je na uslužnom području u posljednje tri godine koje prethode godini stupanja na snagu Uredbe iz članka 7. stavka 6 ovog zakona isporučio najveću količinu vode za ljudsku potrošnje korisnicima vodnih usluga i drugim isporučiteljima vodnih usluga (primarno društvo preuzimatelj), a ako se započeto pripajanje primarnom društvu preuzimatelju ocjeni neizglednim u propisanim rokovima uredbom iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona pripajanje će se provesti prema drugom javnom isporučitelju vodnih usluga (supsidijarno društvo preuzimatelj) koji se određuje uredbom iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) Za donošenje odluke o pripajanju potrebna je obična većina danih glasova na skupštini, odnosno obična većina u temeljnom kapitalu zastupljenom na skupštini kako u društvu preuzimatelju, tako i u društvima koja se pripajaju.

(4) Društveni ugovor odnosno statut društva preuzimatelja mora se u roku iz stavka 1. uskladiti s odredbama ovoga Zakona.

(5) Unutarnji opći akti društva preuzimatelja moraju se u roku od 90 dana po isteku roka iz stavka 1. ovoga članka uskladiti s odredbama ovoga Zakona.

(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.

(7) Pripajanje se provodi s brojem zaposlenika koji ne može biti veći od broja zaposlenih na dan 1. siječnja 2019. godine.

(8) Troškove pripajanja društava kapitala snosi društvo preuzimatelj.

Prijenos komunalnih vodnih građevina društvu preuzimatelju

Članak 89.

(1) Jedinice lokalne samouprave koje su izravni vlasnici komunalnih vodnih građevina i zemljišta pod njima, a nisu do stupanja snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona postupile po odredbi članka 146. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o vodama (Narodne novine, broj 56/13) dužne su ih prenijeti u vlasništvo društva preuzimatelja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona, bez naknade ili dio bez naknade a dio kao ulog u temeljni kapital.

(2) Vrijednost dijela komunalnih vodnih građevina i zemljišta pod njima koji se, u skladu sa stavkom 1. ovoga članka, unosi kao ulog u temeljni kapital društva preuzimatelja, izračunava se u postotku u odnosu na ukupnu vrijednost komunalnih vodnih građevina koje se prenose u vlasništvo društva preuzimatelja i ne smije preći vrijednost temeljnog kapitala, iskazanog u postotku, postojećeg javnog isporučitelja vodne usluge javne vodoopskrbe čije područje pružanje usluge obuhvaća i područje jedinice lokalne samouprave koja je prenositelj komunalnih vodnih građevina iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Središnja tijela državne uprave koja su do stupanja na snagu ovoga Zakona, kao investitori ili suinvestitori, na temelju propisa o regionalnom razvoju ili drugih posebnih propisa, gradila komunalne vodne građevine, dužne su ih prenijeti bez naknade, u vlasništvo društva preuzimatelja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona.

(4) Pravne osobe koje nisu isporučitelji vodnih usluga, osnivači kojih su jedinice lokalne samouprave, a koje su vlasnici komunalnih vodnih građevina dužne su ih prenijeti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona svojim osnivačima, a osnivači su ih dužni u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona prenijeti, bez naknade, u vlasništvo društva preuzimatelja.

(5) Ne izvrše li se prijenosi iz stavaka 1., 3 i 4. ovoga članka Ministarstvo donosi rješenje o prijenosu korištenja komunalnih vodnih građevina na društvo preuzimatelja, uključujući i poslovne prostore koji sadrže upravljačko-nadzornu opremu.

(6) Društvo preuzimatelj stječe pravo da upravlja, održava i razvija komunalne vodne građevine iz stavka 5. ovoga članka, da iste unese u svoje poslovne knjige te da stupi u isključivi posjed svih komunalnih vodnih građevina uključujući i poslovne prostore koji sadrže upravljačko-nadzornu opremu.

(7) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Nastupom izvršnosti rješenja iz stavka 5. ovoga članka dotadašnjem posjedniku temeljem zakona prestaje pravo na posjed svih stvari obuhvaćenih rješenjem.

Pristup novih jedinica lokalne samouprave u temeljni kapital društva preuzimatelja

Članak 90.

(1) Društvo preuzimatelj mora omogućiti stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u svom temeljnom kapitalu svim jedinicama lokalne samouprave na uslužnom području koje nemaju, izravno ili posredno, poslovnih udjela, dionica ili osnivačkih prava u postojećim isporučiteljima vodnih usluga (pristupnici). Ova pravna mogućnost ne može biti ograničena rokom.

(2) Najniži iznos uloga pristupnika u temeljni kapital je 10.000 kuna, a najviši iznos nije ograničen osim odredbom članka 89. stavka 2. ovoga Zakona, gdje je ona primjenjiva.

(3) Ako su pristupnici bili dužni a nisu ispunili obvezu iz članka 89. stavka 1. ovoga Zakona stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u temeljnom kapitalu društva preuzimatelja mora im se omogućiti pod odgovornim uvjetom ispunjenja te obveze.

Privremeno uređenje pripajanja

Članak 91.

(1) Ako se pripajanje javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području ne provede u roku propisanom ovim Zakonom niti je izgledno da će biti provedeno u naknadnom razumnom roku zbog toga što se uprave javnih isporučitelja vodnih usluga nisu usuglasile o sadržaju ugovora o pripajanju i/ili skupštine javnih isporučitelja vodnih usluga nisu donijele odluke o pripajanju na po upravama javnih isporučitelja vodnih usluga usuglašen nacrt ugovora o pripajanju, na zahtjev javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju najmanje većinu iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona, Ministarstvo može privremenom mjerom urediti sadržaj ugovora o pripajanju u odnosu na podnositelje zahtjeva, a u skladu sa sadržajem propisanim zakonom kojim se uređuju trgovačka društva te odrediti naknadni rok za donošenje odluka o pripajanju. U tom slučaju privremena mjera zamjenjuje ugovor o pripajanju.

(2) Prije donošenja privremene mjere iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo je dužno ispitati sve zainteresirane stranke u postupku.

(3) Ako skupštine javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju najmanje većinu iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona u naknadnom roku određenom privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka ne donesu odluke o pripajanju u skladu s privremenom mjerom iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo je ovlašteno, po službenoj dužnosti, drugom privremenom mjerom zamijeniti odluke o pripajanju javnih isporučitelja vodnih usluga s uslužnog područja koji imaju najmanje većinu iz članka 92. stavka 3. ovoga Zakona. Ova privremena mjera ima sadržaj odluke o pripajanju propisan zakonom kojim se uređuju trgovačka društva.

(4) Prijavu za upis u sudski registar podnosi društvo preuzimatelj u roku određenom zakonom kojim se uređuje sudski registar, a ako ono to ne učini prijavu može podnijeti Ministarstvo.

(5) Na temelju privremene mjere iz stavka 1. ovoga članka i odluka o pripajanju odnosno privremenih mjera iz stavaka 1. i 3. ovoga članka registarski sud će donijeti rješenje o upisu pripajanja i izvršiti upis pripajanja u sudski registar.

(6) Nezadovoljna strana ima pravo pobijati privremene mjere pred trgovačkim sudom.

(7) Privremene mjere ostaju na snazi dok stranke ne postignu drukčiji ugovor o pripajanju i dok se isti ne potvrdi odlukama o pripajanju ili dok o tome sud ne donese drukčiju pravomoćnu odluku ili dok se ne steknu drugi uvjeti za brisanje u sudskom registru u skladu sa zakonom kojim se uređuje sudski registar.

3. Početak pružanja vodnih usluga po novom javnom isporučitelju vodnih usluga

Početak pružanja vodnih usluga po jedinstvenom javnom isporučitelju vodnih usluga

Članak 92.

(1) Društvo preuzimatelj dužan je ishoditi rješenje iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Rješenje iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona izdaje se kada :

- odluku o pripajanju donese većina postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području i
- kad se pripajanje iz podstavka 1. ovoga stavka upiše u sudskom registru.

(3) Smatra se da većina iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka postoji:

- ako društvo preuzimatelj i pripojena društva čine običnu većinu broja postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području ili
- ako društvo preuzimatelj i pripojena društva isporučuju najmanje 51 % vode za ljudsku potrošnju na uslužnom području; ako društvo preuzimatelj samo isporučuje najmanje 51 %

vode za ljudsku potrošnju na uslužnom području većina iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka postoji kada se društvu preuzimatelju pripoji najmanje jedan postojeći javni isporučitelj vodnih usluga na uslužnom području, gdje je to primjenjivo.

(4) Jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga počinje pružati vodne usluge na cijelom uslužnom području na dan označen u rješenju iz članka 16. stavku 5. ovoga Zakona.

(5) Jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga počinje izdavati račune za vodne usluge u roku od mjesec dana od početka pružanja vodnih usluga.

(6) Jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ishoditi rješenje iz članka 16. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 18 mjeseci po izdavanju rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.

4. Mjere za neprovedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području

Uskrata financiranja

Članak 93.

(1) Iz državnoga proračuna, naknade za korištenje voda i naknade za zaštitu voda neće se u korist javnog isporučitelja vodne usluge financirati priprema projekata, projektiranje, građenje, rekonstrukcija ili sanacija komunalnih vodnih građevina:

- ako postojeći javni isporučitelji vodnih usluga ne postupe po odredbama članka 86. i 87. i članka 88. stavaka 1. i 3. do 6. i članka 90. i 91. i članka 92. stavaka 1. i 5. ovoga Zakona
- ako jedinice lokalne samouprave ne postupe po odredbama članka 89. stavka 1. ovoga Zakona ili
- ako javni isporučitelj vodnih usluga ili jedinica lokalne samouprave na drugi način sprječava ili ometa uspostavu jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području.

(2) Mjera iz stavka 1. ovoga članka primijenit će se samo na područje jedinice lokalne samouprave ako ona ne postupi po ili postupi protivno odredbama navedenim u stavku 1. ovoga članka, u svojstvu člana društva u skupštini javnog isporučitelja vodnih usluga ili neovisno o tom svojstvu.

(3) Mjera iz stavka 1. ovoga članka primijenit će se na područje pružanja usluge javnog isporučitelja vodnih usluga ili njegov dio ako njegova uprava, ne postupi po ili postupi protivno odredbama navedenim u stavku 1. ovoga članka.

(4) Mjera iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se dok postoje razlozi iz stavka 1. ovoga članka.

Ukidanje akta o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje i prijenos korištenja gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga

Članak 94.

(1) Ministarstvo će ukinuti važeći akt o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje postojećem javnom isporučitelju vodnih usluga ako ne

postupi po odredbama članaka 86. i 87. i članka 88 stavaka 1. i 3. do 6. i članaka 90. i 91. i članka 92. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Od izvršnosti rješenja o ukidanju akta iz stavka 1. ovoga članka postojećem javnom isporučitelju vodnih usluga:

1. prestaje status isporučitelja vodnih usluga
2. prestaje pravo isporučivati vodnu uslugu i
3. prestaje pravo naplaćivati cijenu vodne usluge i naknadu za razvoj.

(3) Postojeći javni isporučitelj vodnih usluga iz stavka 1. ovoga članka ne može se likvidirati bez suglasnosti Ministarstva.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga Zakona Ministarstvo donosi rješenje o prijenosu korištenja gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga s postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga na primarno društvo preuzimatelja odnosno na supsidijarno društvo preuzimatelja, ako je primarno društvo preuzimatelj odgovorno za nepostupanje po odredbama navedenim u stavku 1. ovoga članka.

(5) Društvo preuzimatelj koji postaje korisnik gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga stječe pravo da upravlja, održava i razvija gospodarsku cjelinu za pružanje vodnih usluga, da stupi u sve pravne odnose obuhvaćene gospodarskom cjelinom za pružanje vodnih usluga umjesto postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga, da istu unese u svoje poslovne knjige te da stupi u isključivi posjed svih stvari unutar gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Nastupom izvršnosti rješenja iz stavka 4. ovoga članka postojećem javnom isporučitelju temeljem zakona prestaje pravo na posjed svih stvari obuhvaćenih gospodarskom cjelinom za pružanje vodnih usluga.

Zabrana obavljanja djelatnosti nezakonitim isporučiteljima

Članak 95.

(1) Osobama koje nisu postojeći isporučitelji vodnih usluga, a koje isporučuju vodu za ljudsku potrošnju ili obavljaju odvodnju i/ili pročišćavanje otpadnih voda fizičkim i/ili pravnim osobama, protivno odredbama ovoga Zakona i bez važećeg akta o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe ili javne odvodnje vodopravni inspektor zabranit će obavljanje djelatnosti i pravo naplaćivati cijenu za takvu uslugu.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na lokalne vodovode. Ako je vlasnik ili posjednik lokalnog vodovoda nepoznat na dostavu akta o zabrani primjenjuju se odredbe Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09) dostavi javnom objavom.

Pripajanje pravnih osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata

Članak 96.

(1) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na pripajanje postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga društvu preuzimatelju primjenjuju se, na odgovarajući način, i na pravne osobe za provedbu vodnocomunalnih projekata.

(2) Ako se pravna osoba za provedbu vodnocomunalnih projekata ne pripoji društvu preuzimatelju, njezin osnivač je dužan provesti njezinu likvidaciju u roku od narednih 90 dana nakon isteka roka iz članka 88. stavka 1. ovoga Zakona, a komunalne vodne građevine se pritom izlučuju u korist društva preuzimatelja.

(3) Ako osnivač ne postupi po odredbi stavka 2. ovoga članka Ministarstvo je ovlašteno postupiti po odredbama članka 89. stavaka 5. do 8. ovoga Zakona odnosno odgovarajućom primjenom odredbe članka 94. stavaka 4. do 7. ovoga Zakona na prijenos korištenja gospodarske cjeline za upravljanje vodnocomunalnim projektima.

5. Koncesije pročišćavanja otpadnih voda

Članak 97.

(1) Na koncesije djelatnosti pročišćavanja otpadnih voda dane prije stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se odredbe ovoga Zakona osim ako ovim člankom nije drukčije uređeno.

(2) Koncesionar pročišćavanja otpadnih voda je isporučitelj vodne usluge. Pravni položaj isporučitelja koncesionar zadržava i ako je ovlast upravljanja i pogona uređaja za pročišćavanje otpadnih voda prenio na ovisno društvo koje je temeljem ranijih propisa o vodama steklo pravni akt o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne odvodnje.

(3) Korisnici vodne usluge pročišćavanja otpadnih voda su korisnici vodne usluge javne odvodnje koji su putem sustava javne odvodnje priključeni na uređaj za pročišćavanje.

Članak 98.

(1) Koncesionar donosi odluku o cijeni vodne usluge pročišćavanja otpadnih voda, koja stupa na snagu uz suglasnost gradonačelnika odnosno općinskog načelnika jedinice lokalne samouprave – davatelja koncesije. Gradonačelnik odnosno općinski načelnik dužan je izdati suglasnost, obrazloženo odbiti izdavanje ili zatražiti izmjene i dopune u roku od 40 dana od podnošenja obrazloženog zahtjeva koncesionara. Na odluku o cijeni vodne usluge iz ovoga stavka primjenjuju se članak 68. stavak 1. točka 4. i stavak 3. ovoga Zakona.

(2) Iz cijene vodne usluge i naknade za razvoj može se financirati cijena usluge koncesionara koja uključuje najviše 15 % dobiti nakon oporezivanja. Iz cijene vodne usluge i naknade za razvoj ne mogu se financirati troškovi gradnje i održavanja građevine koja nije komunalna vodna građevina. Provedba ove odredbe uređuje se propisom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 99.

Izmjene ugovora o koncesiji koncesionar pročišćavanja otpadnih voda dužan je dostaviti Vijeću za vodne usluge u roku od pet dana po njihovom donošenju.

6. Ostale prijelazne i završne odredbe

*Lokalni vodovodi***Članak 100.**

(1) Javni isporučitelji vodnih usluga dužni su u roku od šest mjeseci po izvršnosti rješenja o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona popisati lokalne vodovode kojim se isporučuje voda u prosječnoj količini više od 10 m³ vode na dan ili opskrbljuje više od 50 ljudi, izgrađene prije stupanja na snagu ovoga Zakona na uslužnom području, te popis podnijeti Ministarstvu.

(2) Lokalni vodovodi iz stavka 1. ovoga članka, izgrađeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona prenose se na upravljanje javnom isporučitelju vodnih usluga na uslužnom području.

(3) Rješenje o prijenosu iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo. Protiv rješenja o prijenosu iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ministarstvo će odbiti prijenos lokalnih vodovoda iz stavka 1. ovoga članka koji su tehnički neuporabljivi.

(5) Javni isporučitelj vodnih usluga upravlja lokalnim vodovodima iz stavka 1. ovoga članka pažnjom dobrog domaćina i na način kako upravlja komunalnim vodim građevinama u svom vlasništvu.

(6) Na lokalne vodovode iz stavka 1. ovoga članka, preuzete na upravljanje javnom isporučitelju vodnih usluga, primjenjuju se odredbe poreznih, računovodstvenih i drugih propisa koji se primjenjuju na komunalne vodne građevine.

(7) Tužitelj za kojeg se u sudskom postupku utvrdi da je vlasnik odnosno suvlasnik lokalnih vodovoda iz stavka 1. ovoga članka dužan je javnom isporučitelju vodnih usluga naknaditi troškove upravljanja lokalnim vodovodima.

(8) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je osigurati zdravstvenu ispravnost vode za ljudsku potrošnju iz lokalnih vodovoda koji su mu preneseni po odredbama ovoga članka sukladno Zakonu o vodi za ljudsku potrošnju.

(9) Vodopravni inspektor će zabraniti uporabu lokalnih vodovoda koji nisu preneseni po odredbama ovoga članka.

(10) Ministar donosi naredbu o popisu lokalnih vodovoda, kojom se uređuje sadržaj popisa i to: tehničke značajke i položaj lokalnih vodovoda, njihova tehnička ispravnost i uporabljivost, posjednici, upravitelji i vlasnici odnosno suvlasnici lokalnih vodovoda, kao i drugi podaci od značaja za svrsishodnost popisa.

Članak 101.

(1) Individualni sustavi vodoopskrbe i individualni sustavi odvodnje u nacionalnim parkovima ili parkovima prirode, koji služe i drugim korisnicima osim javne ustanove koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode, a vlasnik kojih je Republika Hrvatska, javna ustanova koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode ili se vlasnik ne može utvrditi prenijet će se u vlasništvo javnog isporučitelja vodnih usluga, bez naknade.

(2) Rješenje o prijenosu iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo. Protiv rješenja o prijenosu iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(3) Na prijenos iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 100. stavaka 1. i 2. i stavaka 5., 6. i 7. ovoga Zakona.

Promet imovine radi usklađenja s odredbama ovoga Zakona

Članak 102.

(1) Prijenos imovine koji je obvezatan po odredbama ovoga Zakona neoporeziv je i ne smatra se isporukom dobara.

(2) Dobit ostvarena stjecanjem imovine čiji je prijenos po odredbama ovoga Zakona obvezatan neoporeziva je.

(3) Na dobit ili gubitak ostvaren u procesu pripajanja na temelju ovog zakona, ne plaća se porez na dobit.

Ugradnja pojedinačnih vodomjera u zgrade već priključene na komunalne vodne građevine

Članak 103.

(1) Korisnik vodnih usluga u posebnom dijelu zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) u građevinama koje su, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, priključene na komunalne vodne građevine, imaju pravo o svom trošku ugraditi pojedinačni vodomjer ako za to postoje tehničke pretpostavke, sukladno članku 60. ovoga Zakona i općim uvjetima isporuke vodnih usluga. U zgradama gdje postoji više suvlasnika, a pojedinačni vodomjer se ugrađuje na zajedničkim dijelovima nekretnine ili se ugrađuje na posebnom dijelu nekretnine uz nužan građevinski zahvat na zajedničkim dijelovima nekretnine, odluka o ugradnji pojedinačnih vodomjera se donosi prema pravilima o odlučivanju o poslovima redovite uprave iz zakona kojim se uređuje vlasništvo i druga stvarna prava.

(2) Snošenje troškova ugradnje pojedinačnih vodomjera može se općim uvjetima isporuke vodnih usluga urediti i drukčije od stavka 1. ovoga članka.

Izuzeća od obveza

Članak 104.

(1) Na javnog isporučitelja vodnih usluga čije je područje pružanja vodnih usluga prije stupanja na snagu ovoga Zakona istovjetno uslužnom području koje je uspostavljeno uredbom iz članka 7. stavkom 6. ovoga Zakona ne primjenjuje se obveza iz članka 29. stavak 1. ovoga Zakona.

(2) Na javnog isporučitelja vodnih usluga čije je područje pružanja vodnih usluga prije stupanja na snagu ovoga Zakona istovjetno uslužnom području koje je uspostavljeno uredbom iz članka 7. stavkom 6. ovoga Zakona ne primjenjuje se obveza iz članka 88. stavka 6. ovoga Zakona, ako je njegova skupština, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, uredila pravo glasa članova društva drukčije od prava glasa prema udjelima u temeljnom kapitalu. Ova odredba ne utječe na dodatno pravo glasa.

Ugovorno određena ili neodređena cijena isporuke vode između isporučitelja vodnih usluga

Članak 105.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga između koji, u trenutku ili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, pruža vodnu uslugu javne vodoopskrbe drugom isporučitelju, neovisno o tom kojim je aktom ta isporuka uređena, dužan su, u roku do 90 dana po stupanju na snagu uredbe iz članka 74. stavak 3. ovoga Zakona zatražiti suglasnost od Vijeća za vodne usluge na zasebnu odluku o cijeni vodnih usluga iz članka 47. stavak 4. ovoga Zakona.

(2) Stupanjem na snagu zasebne odluke o cijeni vodnih usluga iz članka 47. stavak 4. ovoga Zakona cijena vodne usluge javne vodoopskrbe drugim isporučiteljima može se za buduća obračunska razdoblja, obračunavati i naplaćivati, isključivo na temelju odluke iz članka 47. stavak 4. ovoga Zakona.

(3) Dok se cijena vodne usluge posebne isporuke vode ne odredi sukladno članku 47. stavak 4. ovoga Zakona ovoga Zakona bilo koja strana u odnosu međusobne isporuke vode za ljudsku potrošnju može zatražiti da Vijeće za vodne usluge privremenom odlukom o cijeni vodne usluge odredi cijenu vodne usluge javne vodoopskrbe drugim isporučiteljima.

Prijelazna odredba za Vijeće za vodne usluge

Članak 106.

(1) U roku od jedne godine po stupanju na snagu uredbe iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona imenovat će se članovi Vijeća za vodne usluge, a dosadašnji članovi Vijeća razriješiti.

(2) Do razrješenja Vijeća za vodne usluge po stavku 1. ovoga članka Ministar odlukom određuje naknadu za rad članovima Vijeća za vodne usluge.

Obveza revizije u prijelaznom razdoblju

Članak 107.

(1) Revizija iz članka 36. ovoga Zakona obuhvaća i poslovnu godinu koja prethodi stupanju na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu uredbe iz članka 43. stavak 5. ovoga Zakona isporučitelji vodnih usluga dužni su sukladno pravilima o reviziji financijskih izvještaja, putem ovlaštenog revizora, jednom godišnje, revidirati svoje financijske izvještaje prema mjerilima propisanim Uredbom o mjerilima ekonomičnog poslovanja isporučitelja vodnih usluga (Narodne novine, broj 112/10) i Uredbom o najnižoj osnovnoj cijeni vodnih usluga i vrsti troškova koja cijena vodnih usluga pokriva (Narodne novine, broj 112/10). Isporučitelj je dužan dostaviti Vijeću za vodne usluge svoje financijske izvještaje te nalaz i mišljenje ovlaštenog revizora iz ovoga stavka o 30. travnja tekuće godine za prethodnu godinu.

Prezaduženost u prijelaznom razdoblju

Članak 108.

(1) Postojeći javni isporučitelj vodnih usluga, čije stanje zaduženosti je, u trenutku stupanja na snagu ovoga Zakona, iznad granice propisane člankom 33. stavkom 1. ovoga Zakona ne smije se dalje zaduživati dok stanje zaduženosti ne uskladi sa Zakonom.

(2) Postojeći javni isporučitelj vodnih usluga dužan je sastaviti izvješće o stanju zaduženosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, koje je uprava odnosno voditelj poslovanja dužan u roku od 1 mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona podnijeti skupštini odnosno upravnom vijeću i obavijestiti upravu društva preuzimatelja, uz primjerak izvješća.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga stavka postojeći javni isporučitelj koji nije prekoračio granicu zaduženja iz članka 33. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona, može se zaduživati do granice određene tim podstavkom.

(4) Društvo preuzimatelj, čije stanje zaduženosti je, na dan donošenja rješenja iz članka 16. stavak 5. ovoga Zakona, iznad granice propisane člankom 33. stavkom 1. ovoga Zakona ne smije se dalje zaduživati dok stanje zaduženosti ne uskladi sa Zakonom.

(5) Društvo preuzimatelj dužno je sastaviti izvješće o stanju zaduženosti na dan donošenja rješenja iz članka 16. stavak 5. ovoga Zakona, koje je uprava dužna u roku od dva mjeseca, od dana donošenja rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona podnijeti skupštini.

(6) Iznimno od stavka 1. ovoga stavka društvo preuzimatelj koje nije prekoračilo granicu zaduženja iz članka 33. stavka 1. podstavka 2. ovoga Zakona, može se zaduživati do granice određene tim podstavkom.

(7) Odredbe stavaka 4., 5. i 6. ovoga članka društvo preuzimatelj primjenjuje na odgovarajući način svaki put kad mu se, nakon donošenja rješenja iz članka 16. stavak 5. ovoga Zakona, pripoji sljedeći postojeći isporučitelj vodnih usluga ili pravna osoba za upravljanje vodnokomunalnim projektima ili mu se rješenjem iz članka 94. stavaka 4. do 7. prenese korištenje gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga odnosno korištenje gospodarske cjeline za upravljanje vodnokomunalnim projektima. Izvješće o stanju zaduženosti se sastavlja na dan pripajanja odnosno na dan prijenosa korištenja gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga odnosno korištenje gospodarske cjeline za upravljanje

vodnokomunalnim projektima, od kojih dana teče rok za podnošenje izvješća o stanju zaduženosti, od strane uprave skupštini.

Određivanje cijene vodne usluge u prijelaznom razdoblju

Članak 109.

(1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je donijeti odluku o cijeni vodnih usluga iz članka 43. stavak 1. ovoga Zakona u roku od 60 dana po izvršnosti rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Do donošenja odluke o cijeni vodnih usluga članka 43. stavka 1. ovoga Zakona odluka o cijeni vodnih usluga postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga ne može stupiti na snagu bez suglasnosti gradonačelnika, odnosno općinskih načelnika iz jedinica lokalne samouprave na vodoopskrbnom području, odnosno području aglomeracije. Suglasnost ne smije biti uvjetovana.

(3) Javni isporučitelj vodne usluge je u obvezi zatražiti suglasnost od svih jedinica lokalne samouprave iz stavka 2. ovoga članka.

(4) U roku od 30 dana od dana podnošenja odluke jedinici lokalne samouprave na suglasnost ona je dužna izdati suglasnost, obrazloženo odbiti izdavanje ili zatražiti izmjene i dopune. Ne postupi li jedinica lokalne samouprave na opisani način, istekom roka smatra se da je suglasnost dana.

(5) Ako suglasnost treba izdati više jedinica lokalne samouprave na vodoopskrbnom području ili području aglomeracije smatra se da je ista izdana kada je izdaju jedinice lokalne samouprave koje su izravno ili neizravno većinski član društva, dioničar, odnosno osnivač javnoga isporučitelja vodne usluge.

Podzakonski akti Vlade Republike Hrvatske

Članak 110.

Vlada Republike Hrvatske donosi:

1. uredbu iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona
2. uredbu iz članka 16. stavka 8. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona
3. uredbu iz članka 31. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci po stupanju na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona
4. uredbu iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona i u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona,

5. uredbu iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci po stupanju na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona
6. uredbu iz članka 74. stavka 3. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona i
7. odluku iz članka 77. stavka 2. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona.

Provedbeni propisi ministra

Članak 111.

Ministar donosi naredbu iz članka 100. stavka 10. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca po stupanju na snagu ovoga Zakona.

Prestanak važenja odluka o priključenju

Članak 112.

Stupanjem na snagu općih uvjeta isporuke vodnih usluga prestaju važiti odluke o priključenju donesene na temelju članka 209. stavka 2. Zakona o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14. i 46/18) kao i odluke o priključenju donesene na temelju Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, br. 36/95, 70/97, 128/99, 57/00, 129/00, 59/01, 26/03 – pročišćeni tekst, 82/04, 178/04, 38/09 i 79/09).

Akti isporučitelja vodnih usluga

Članak 113.

Isporučitelj vodnih usluga donosi opće uvjete isporuke vodnih usluga u roku od šest mjeseci od ishoda rješenja iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.

Prestanak važenja podzakonskih akata

Članak 114.

Do stupanja na snagu propisa koji se donose temeljem ovoga Zakona ostaju na snazi propisi i drugi provedbeni akti doneseni na temelju Zakona o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18), i to:

1. Uredba o najnižoj osnovnoj cijeni vodnih usluga i vrsti troškova koja cijena vodnih usluga pokriva (Narodne novine, broj 112/10)
2. Uredba o mjerilima ekonomičnog poslovanja isporučitelja vodnih usluga (Narodne novine, broj 112/10)
3. Uredba o uslužnim područjima (Narodne novine, broj 67/14)
4. Pravilnik o posebnim uvjetima za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe (Narodne novine, br. 28/11 i 16/14) i

5. Pravilnik o posebnim uvjetima za obavljanje djelatnosti javne odvodnje (Narodne novine, br. 28/11 i 16/14).

Dovršenje započelih upravnih postupaka

Članak 115.

Svi upravni postupci započeti po odredbama Zakona o vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18) dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Članak 116.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom propisuje predmet uređivanja ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovim se člankom propisuje primjena drugih posebnih zakona kojima se također uređuju pitanja vodnih usluga koja nisu uređena ovim Zakonom.

Uz članak 3.

Ovim se člankom uređuje značenje izraza u ovom Zakonu. Članak sadrži definicije 21 pojma koji se koriste u ovom zakonu. Također se navode izrazi koji su definirani Zakonom o vodama, a u ovom Zakonu imaju isto značenje kao i u Zakonu o vodama.

Uz članak 4.

Ovim se člankom propisuje da su vodne usluge djelatnosti od općeg interesa i od interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području i za Republiku Hrvatsku. Nadalje, propisana je dužnost tih jedinica vezano uz osiguranje pružanja vodnih usluga na uslužnom području, a tu dužnost će obaviti suosnivanjem javnog isporučitelja zajedno sa drugim jedinicama na uslužnom području te sudjelovanjem u radu organa javnih isporučitelja kako je to propisano ovim zakonom i drugim posebnim zakonima.

Uz članak 5.

Ovim se člankom propisuju osnovna načela na temelju kojih se obavljaju djelatnosti vodnih usluga, a to su načela trajnosti, učinkovitosti, ekonomičnosti i svrhovitosti, pružanju vodnih usluga pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima, obavljanja djelatnosti tako da se osigura njihov održivi razvitak i stalno povećanje kakvoće vodnih usluga, održavanja komunalnih vodnih građevina trajno u stanju funkcionalne ispravnosti, povrata troškova od vodnih usluga u granicama ekonomske učinkovitosti te pravičnosti, zaštite od monopola i socijalne priuštivosti cijene vode.

Ujedno je određeno da se cijena vodne usluge određuje ,u pravilu, u jednakim visinama na uslužnom području. Izraz *u pravilu* ima primarni cilj da se podzakonskim aktom o metodologiji određivanja cijene vodnih usluga vodi diferencirana tarifna politika prema korisnicima vodnih usluga s područja jedinica lokalne samouprave koje imaju niži indeks razvijenosti.

Uz članke 6. i 7.

Ovim se člancima uređuju područja pružanja vodnih usluga, a to su uslužna područja. Također se uređuje svrha, način i kriteriji za uspostavu uslužnih područja javne vodoopskrbe i javne odvodnje. Ista se uspostavljaju uredbom koju donosi Vlada Republike Hrvatske nakon savjetovanja s jedinicama lokalne samouprave, županijama i javnim isporučiteljima vodnih usluga kao i kriteriji za njihovu uspostavu.

Uz članak 8.

Ovim se člankom propisuje uspostava samo jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području uz iznimke koje se odnose na koncesionare za pražnjenje i odvoz komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje i pročišćavanje otpadnih voda koji nisu isporučitelji.

Uz članke 9. i 10.

Ovim se člancima određuje pravni status komunalnih vodnih građevina, vlasničko-pravni odnosi na komunalnim vodnim građevinama te ovlaštenje javnog isporučitelja u pogledu upravljanja te građenja i održavanja komunalnih vodnih građevina.

Komunalne vodne građevine su već u postojećem zakonodavnom rješenju Zakona o vodama označene kao stvari promet kojih je ograničen. U tom smislu je važećim Zakonom određeno da iste mogu biti u vlasništvu jedino javnih isporučitelja vodnih usluga te da se ne mogu založno opterećivati niti se nad njima može provoditi ovrha. Cilj ovakvog uređenja je da komunalne vodne građevine uvijek ostanu u javnoj funkciji. Ista je svrha i cilj rješenja o izuzimanju istih iz stečajne ili likvidacijske mase jedinstvenog javnog isporučitelja kako bi se Zakonom onemogućilo da u takvim slučajevima vlasništvo ili druga stvarna prava na komunalnim vodnim građevinama stekne bilo koja osoba osim javnih isporučitelja vodnih usluga. Time se osigurava i kontinuitet u pružanju vodnih usluga za slučaj da postojeći javni isporučitelj vodnih usluga padne pod stečaj te se stvara izuzeće od obračuna poreza na promet koji bi nužno u takvim situacijama nastajao. Nadalje, komunalne vodne građevine izgrađene prije stupanja na snagu ovoga Zakona mogu biti i u vlasništvu isporučitelja s drugog uslužnog područja ako je isti stekao nad njima pravo vlasništva ili suvlasništva.

Uz članak 11.

Ovim člankom se određuju nositelji djelatnosti vodnih usluga, a to su javni isporučitelji vodnih usluga uz iznimku koja se odnosi na djelatnost pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje koja se može organizirati putem koncesionara kako je to propisano Zakonom o vodama. Za razliku od postojećeg zakonodavnog rješenja u slučaju davanja koncesije javni isporučitelj povjerava navedene poslove koncesionaru ugovorom o nabavi javnih usluga, a ne jedinica lokalne samouprave kako je to sada. Tim ugovorom koncesionar ne postaje isporučitelj vodne usluge već te usluge obavlja u ime isporučitelja.

Uz članak 12.

Svrha članka 12. ovoga Zakona je unifikacija ustrojstvenog oblika javnih isporučitelja vodne usluge što je ocijenjeno nužnim obzirom na iznimnu važnost usluga koje će te pravne osobe pružati. U dosadašnjoj praksi javni isporučitelji vodnih usluga su gotovo isključivo bili trgovačka društva pa je stoga zbog brže i učinkovitije provedbe ustrojavanja jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga i sada zadržan isti ustrojbeni oblik odnosno društvo kapitala kojem su jedini osnivači jedinice lokalne samouprave na uslužnom području ili iznimno, pravne osobe čiji su jedini osnivači te jedinice. Društvo kapitala je izabrano kao institucionalni oblik koji će osigurati najbržu integraciju na uslužnim područjima jer:

- od 190 isporučitelja vodnih usluga svi su trgovačka društva, osim jedne ustanove
- u prijelaznim odredbama se propisuje obveza pripajanja postojećih isporučitelja najvećem isporučitelju na uslužnom području (društvo preuzimatelj) gdje, za razliku od statusne promjene spajanja, ne nastaje novi pravni subjekt već postojeći nastavlja poslovati
- očuvan je temeljni kapital osnivača (jedinica lokalne samouprave) u jedinstvenom isporučitelju
- ne postoji odgovornost osnivača za obveze isporučitelja i
- nema provedbe postupka likvidacije postojećih isporučitelja

S obzirom na to da će, prema ovom zakonu, budući jedinstveni isporučitelji nastati pripajanjem svih javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području jednom javnom isporučitelju odnosno društvu preuzimatelju koje je također društvo kapitala, na tako

ustrojene jedinstvene javne isporučitelje vodnih usluga primjenjuju se odredbe Zakona kojim se uređuju trgovačka društva.

Uz članak 13.

Ovim člankom se određuju osnovne i dodatne djelatnosti javnih isporučitelja vodnih usluga. To je bilo potrebno detaljnije propisati jer su se dosadašnji javni isporučitelji bavili raznim komercijalnim djelatnostima što je u suprotnosti s obavljanjem vodnih usluga kao javnom službom.

Uz članke 14. i 15.

Ovim člancima određuju se ovlasti jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave u smislu izravnog prenošenja poslova upravljanja u djelatnostima urbane oborinske odvodnje i djelatnostima u navodnjavanju na javnog isporučitelja, na temelju ugovora o prijenosu tih poslova. Navedeno je potrebno zbog neodgovarajućih kadrovskih kapaciteta u jedinicama lokalne samouprave i županijama za vođenje tih projekata i upravljanje istima.

Uz članke 16., 17. i 18.

Ovim se člancima uređuju Opći i posebni uvjeti za obavljanje djelatnosti vodnih usluga, praćenje njihova ispunjenja te prestanak njihova postojanja. Naime, svaki javni isporučitelj vodnih usluga mora ispuniti određene uvjete kako bi mogao započeti obavljati djelatnost vodnih usluga. Posebni uvjeti bit će propisani uredbom Vlade Republike Hrvatske, a odnosit će se na broj i kvalifikacije ključnih zaposlenika (posebni uvjeti za početak poslovanja) te na učinkovito poslovanje javnog isporučitelja (posebni uvjeti za učinkovito poslovanje). Nadležno tijelo za utvrđivanje i praćenje ispunjenja navedenih uvjeta je ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo, a prestanak postojanja navedenih uvjeta utvrđuje se rješenjem istog tijela.

Uz članak 19.

Ovakvo rješenje osigurava zaštitu vjerovnika te istodobno i sustava putem kojega se pružaju vodne usluge. Već je u članku 200. stavku 3. Zakona vodama (Narodne novine, br. 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18) koji je na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona, određeno da komunalne vodne građevine u vlasništvu javnog isporučitelja vodne usluge ne ulaze u stečajnu ili likvidacijsku masu te se u slučaju stečaja ili likvidacije javnog isporučitelja vodne usluge prenose u vlasništvo jedinice lokalne samouprave. Ista odredba nalazi se i u ovom zakonu (članak 10.). Slijedom navedenog, za obveze javnog isporučitelja odgovara sam isporučitelj svom svojom imovinom, uz izuzetak komunalnih vodnih građevina koje su u njegovom vlasništvu s kojima se postupa kako je to propisano u članku 10. ovoga Zakona odnosno kako je to bilo propisano navedenim člankom u postojećem Zakonu o vodama.

Uz članak 20.

Organi javnog isporučitelja uređuju se u skladu sa zakonom kojim se uređuju trgovačka društva i zakonom kojim se uređuje rad osim kad je to ovim Zakonom drukčije uređeno. Posebnim pravilima ovoga Zakona ostvaruje se interes Republike Hrvatske u pružanju vodnih usluga kao djelatnosti od općeg interesa koje se obavljaju kao javna služba, u uvjetima monopolskog okruženja.

Uz članak 21.

Ovim se člankom uređuje model glasovanja članova društva pri donošenju najvažnijih odluka nužnih za poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga koje su u nadležnosti skupštine

društva. Svaki član društva ili dioničar javnog isporučitelja (jedinice lokalne samouprave ili pravna osoba kojoj je jedini osnivač jedinica lokalne samouprave) ima pravo glasa koje je razmjerno njegovom poslovnom udjelu odnosno dionicama u temeljnom kapitalu društva kako je to uređeno Zakonom o trgovačkim društvima. Uz navedeno, svaki član ima dodatno pravo glasa kada se u skupštini društva odlučuje o pitanjima za koje je potrebna dvostruka većina ili većina iz članka 24. stavka 4. (nadtrecinska većina). Takav model je bilo potrebno uspostaviti kako bi se spriječilo da pri donošenju ključnih odluka oni članovi društva koji imaju razmjerno najveći poslovni udio ili najveći broj dionica odlučuju o svemu samostalno bez članova koji imaju manji udio u temeljnom kapitalu društva odnosno bilo je potrebno spriječiti majorizaciju manjih članova društva.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se neprenosivost poslovnih udjela i dionica s iznimkom prenosivosti u korist druge jedinice lokalne samouprave na istom uslužnom području. Ta odredba predstavlja antiprivatizacijsku mjeru jer se dionice i poslovni udjeli mogu prenijeti samo na druge članove društva (jedinice lokalne samouprave ili pravne osobe osnovane od jedinica lokalne samouprave) pod uvjetom da se iste nalaze na zajedničkom uslužnom području. Dodatna prava glasa su neprenosiva i ne mogu biti predmetom zaloga, ovrhe i sl.

Uz članak 23.

Ovim člankom se propisuju dodatne nadležnosti skupštine društva uz one koje su načelno propisane zakonom kojim se uređuju trgovačka društva. Dodatne nadležnosti vezane su za odluke i druge akte koji su specifične za djelatnost vodnih usluga.

Uz članak 24.

Ovom se odredbom propisuje koje odluke skupština ne može prenijeti u nadležnost drugih organa društva (stavak 1.), a o istim pitanjima se odlučuje dvostrukom većinom (stavak 2.). To su donošenje poslovnog plana, cijena vodne usluge, opći i tehnički uvjeti isporuke vodnih usluga i donošenje godišnjeg izvješća o izvršenju poslovnog plana. Riječ se o najvažnijim pitanjima iz područja vodnih usluga pa je potrebno da se iste odluke donesu dvostrukom većinom, u duhu obveza i odgovornosti za vodne usluge kao djelatnost od općeg interesa koje se obavljaju kao javna služba. Također, ovim člankom propisuje se i mogućnost donošenja odluka nadtrecinskim brojem dodatnih glasova ukoliko se ne donese dvostrukom većinom izuzev Plana gradnje komunalnih vodnih građevina, plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj, donošenje kojih je nužno dvostrukom većinom.

Nadtrecinski broj se dobiva kad se broj članova društva ili dioničara podjeli s 3: (i) ako se dobije cijeli broj nadtrecinski broj je cijeli broj uvećan za 1 a (ii) ako se dobije decimalni broj, nadtrecinski broj je prvi cijeli broj iznad decimalnog broja.

Uz članak 25.

Ovim člankom se propisuje organ društva – nadzorni odbor koji provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja uz podršku interne kontrole i vanjskih ovlaštenih revizora. Intencija ovoga članka je osiguranje nezavisne kontrole.

Uz članak 26.

Odredbe članka 26. su usklađene sa Zakonom o trgovačkim društvima i Zakonom o sudskom registru.

Uprava je definirana kao jednočlana pod nazivom direktor.

Javni isporučitelj vodnih usluga ima jednog zamjenika direktora u svojstvu zamjenika člana uprave. Zamjenik člana uprave uređuje se u skladu s odredbama članka 253., članka 261. stavka 1., članka 423. stavka 5. i članka 433. Zakona o trgovačkim društvima.

Zakon o trgovačkim društvima određuje: „Propisi za članove uprave vrijede i za njihove zamjenike“ (članci 253. i 433.).

Zamjenici člana uprave se upisuju u sudski registar u skladu s člankom 31. stavak 1. podstavak 2. i člankom 31.c stavak 1. podstavak 2. Zakona o sudskom registru.

Radi osiguranja kontinuiteta pružanja vodnih usluga kao usluge od općeg interesa i javne službe u stavku 4. predviđeno je posebno uređenje prema kojem „(4) Prestane li direktoru javnog isporučitelja vodnih usluga članstvo u upravi, po bilo kojoj osnovi, zamjenik direktora preuzima prava o obveze jedinog člana uprave do imenovanja novoga direktora u skladu sa Zakonom.“ Taj kontinuitet neće biti upitno ostvariti s obzirom na odredbe članaka 253. i 433. Zakona o trgovačkim društvima.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuju se dodatni poslovi uprave društva uz one poslove koji su već propisani zakonom kojim se uređuju trgovačka društva (poslovi iz članka 23. ovoga Zakona).

Uz članak 28.

Ovim člankom propisuje se način zapošljavanja u društvu kao i ograničenja vezana za visinu otpremnina u slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuju se način i kriteriji za ustrojavanje podružnica u sjedištu sadašnjih isporučitelja vodnih usluga.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuje se donošenje akta kojim se uređuje unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga sukladno okvirnom planu radnih mjesta iz poslovnog plana koji donosi skupština društva.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se obveza vođenja dodatnog regulatornog računovodstva uz vođenje financijskog poslovanja i računovodstva sukladno zakonu kojim se uređuju trgovačka društva.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se donošenje i objava Plana gradnje komunalnih vodnih građevina. U slučaju potrebe ocjene sukladnosti toga Plana s Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina, Hrvatske vode su dužne izdati o tome pisano mišljenje na zahtjev javnog isporučitelja vodnih usluga, ministarstva ili Vijeća za vodne usluge.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se ograničenje vezano za visinu zaduživanja javnog isporučitelja vodnih usluga te davanje suglasnosti većinskog vlasnika na dugoročno zaduživanje donošenjem poslovnog plana.

Uz članak 34.

Svrha ovog članka je propisivanje obveze javnog isporučitelja vodnih usluga da dobit koju ostvari iskoristi isključivo za obavljanje i razvoj svoje djelatnosti te zabrana izdavanja povlaštenih dionica.

Uz članke 35. i 36.

Ovim člancima propisuje se obveza prikupljanja podataka o učinkovitosti poslovanja te njihova dostava Vijeću za vodne usluge koje će vrednovati poslovanje svih isporučitelja na temelju kriterija iz Uredbe koju donosi Vlada Republike Hrvatske kao i obveza provedbe revizije financijskih izvješća.

Uz članke 37., 38. i 39.

Navedenim člancima uređuju se detalji vezano uz ugovor o isporuci vodnih usluga, početak korištenja te promjene korisnika. Ovo je bilo potrebno propisati radi zaštite prava potrošača kao i isporučitelja vodne usluge.

Uz članke 40. i 41.

Definirana je obveza javnog isporučitelja vodnih usluga da donese Opće uvjete isporuke vodnih usluga i propisan je njihov sadržaj.

Odredbe članka 41. stavaka 2., 3. i 4. su usklađene s člankom 27. Zakona o zaštiti potrošača koji uređuje materiju obustavljanja pružanja javne usluge. U članku 41. stavku 3. je predloženo „Na obustavu i ograničenje iz stavka 3. ovoga članka prema potrošačima primjenjuju se odredbe propisa o zaštiti potrošača o obustavi pružanja javne usluge.“ što znači da se za tražbine osporene u sudskom postupku ne može obustaviti vodna usluga. Dodatna ograničenja su uvedena ovim člankom i to da se obustava za fizičke osobe može izvršiti tek zbog nepodmirenja računa za vodne usluge za dug nastao u najmanje tri mjeseca uzastopno ili tri mjeseca neuzastopno unutar kalendarske godine te da se obustavi ili ograničenju, za pravne i fizičke osobe, obvezatno mora prethoditi opomena pred obustavu ili ograničenje uz naknadni rok ne kraći od 15 dana za podmirenje svih dospjelih dugova.

Da bi se zaštitilo pravo na zdravlje, zajamčeno člankom 96. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske, predlagatelj je u stavku 4. članka 41. predložio uređenje: „Za vrijeme obustave ili ograničenja isporuke iz stavka 3. ovoga članka javni isporučitelj vodne usluge dužan je omogućiti isporuku vode za ljudsku potrošnju od najmanje 50 litara po članu kućanstva dnevno, u vremenskom razdoblju od najmanje osam sati, na način i u mjestu koje odredi općim uvjetima isporuke vodnih usluga, vodeći računa o socijalno ugroženim korisnicima. „Ova odredbe dakle izričito predviđa obvezu alternativne isporuke vodne usluge (u pravilu mobilnom isporukom ili na javnoj slavini). Količina od 50 l po stanovniku, dnevno (ili 140 l za prosječno kućanstvo u Republici Hrvatskoj) uključuje piće (10 l), kuhanje (20 l), osobnu higijenu (30 l), pranje odjeće (40 l) i čišćenje stana (50 l). Brojke u zagradi su inkrementalne. Već na 60 l dnevno po stanovniku voda služi za uzgoj hrane.

Predlagatelj je posebnu pozornost obratio i da se pravima korisnika po članku 41. ne zadiru u *prava drugih ljudi* članka 16. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske. Naime nepodmirenjem računa za vodne usluge vrijeđaju se prava drugih korisnika vodnih usluga. Naime, nepodmirene i neovršene tražbine po osnovi vodnih usluga javni isporučitelj može otpisati prema računovodstvenom i regulatornom pravilu „vrijednosnog usklađenja kratkotrajne imovine do 5 % prihoda od vodnih usluga“ a otpisani trošak prevaliti na korisnike vodnih usluga koji redovno plaćaju uslugu. Kada taj trošak pređe spomenutih 5 % javni isporučitelj ima pravo povećati cijenu vodne usluge a nepodmirenim dugom neplatiša ponovno opteretiti redovne platiše. Tako se stvara zatvoren a nerazrješiv krug neplaćanja računa po dužnicima i plaćanja njihovih dugova od strane ostalih korisnika.

Uz članke 42. do 46.

Ovim člancima uređuje se cijena vodne usluge, njene sastavnice, način i nadležnost za donošenje odluke o cijeni vodne usluge, visina cijene uključujući i cijenu za socijalno

ugrožene građane, jedinstvenost na uslužnom području te obveza informiranja korisnika o toj cijeni.

Ovim su Prijedlogom uređene i odredbe o cijeni vode za socijalno ugrožene građane. Za njih se predlaže mehanizam socijalne cijene vodne usluge za količine nužne za osnovne potrebe kućanstva (članak 44. Prijedloga), čija tarifa ne može biti veća od 60 % pune cijene vodne usluge. Uz to socijalno ugroženi stanovnik ima u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi (članak 41.) pravo na naknadu za troškove stanovanja (za najamninu, komunalne naknade, električnu energiju, plin, grijanje, vodu, odvodnju i druge troškove stanovanja) i to samohrani roditelj = 400 kuna, za odraslog člana kućanstva: = 240 kuna, za dijete 160 kuna, za dijete samohranog roditelja odnosno dijete u jednoroditeljskoj obitelji 220 kuna. Ti se iznosi mogu povećati dvostruko - kada se po mišljenju centra za socijalnu skrb samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja (članak 41. stavak 2. Zakona o socijalnoj skrbi). Prosječna cijena vodne usluge za socijalno ugroženo kućanstvo (2,8 stanovnika i 140 l/kućanstvu/dnevno) je 65,77 kn mjesečno.

Zaključno, sve komponente jednog racionalnog sustava koji čini: zaštita zdravlja – zaštita prava drugih ljudi da ne plaćaju troškove neplatiša – zaštita socijalno ugroženih građana, su obuhvaćene predloženim uređenjem iz ovoga Prijedloga.

Uz članke 47. do 51.

Ovim člancima su definirane posebne isporuke vode koje uključuju sljedeće kategorije:

- javnu vodoopskrbu od strane jednog isporučitelja drugome uključujući i interventnu kao i prekograničnu isporuku u skladu s međunarodnim ugovorom ako je isti sklopljen,
- javnu vodoopskrbu putem vodonosaca i autocisterni, ti slučajevi se pojavljuju na otocima i udaljenim dijelovima na kopnu sa nižim razvojem infrastrukture ili bez nje,
- isporuku vode koja nije u potpunosti sukladna kriterijima zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku potrošnju, ali nakon obrade može služiti ljudskoj potrošnji. Radi se o isporuci vode visoke tehnološke kakvoće po cijeni koja ne može biti veća od troška proizvodnje i razumnog troška provoda vode kroz cjevovode. To se dešava u slučajevima kada neka pravna osoba, koja ima u vlasništvu i/ili posjedu vodozahvat (npr. bunar) iz kojeg se zahvaća voda za javnu vodoopskrbu, a koja u potpunosti ne odgovara kriterijima zdravstvene ispravnosti, isporučuje javnom isporučitelju vodu koja se mora dodatno obraditi. S obzirom na to da je ta voda pogodna za korištenje tek nakon obrade, za tu isporuku se ugovara posebna cijena koja je u pravilu niža od cijene kad se isporučuje zdravstveno ispravna voda iz jednog sustava u drugi.

Uz članke 52. i 53.

Ovim člancima propisuje se mogućnost da isporučitelj vodnih usluga prihvati komunalne otpadne vode, otpadni mulj i procjedne vode drugog isporučitelja radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja odnosno da može isporučiti svoje komunalne otpadne vode i/ili otpadni mulj osobi koja pročišćava vlastite industrijske otpadne vode radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja odnosno daljnje uporabe i zbrinjavanja otpadnog mulja. U oba slučaja sklapa se ugovor kojim se uređuju uvjeti, način i cijena te isporuke.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisuje se daljnja prodaja vode za ljudsku potrošnju iz turističkih i prometnih objekata, a odnosi se na prodaju vode marinama, lukama, pristaništima i kampovima odnosno njihovim korisnicima putem internog vodovodnog sustava. U tim slučajevima vlasnici ili zakoniti posjednici navedenih objekata odgovorni su za zdravstvenu ispravnost vode za ljudsku potrošnju koju isporučuju svojim korisnicima i moraju biti pod nadzorom sanitarne inspekcije kao i javni isporučitelji vodnih usluga.

Uz članke 55. do 60.

Ovim člancima definirana je obveza i rokovi priključenja na komunalne vodne građevine, iznimke od priključenja, trošak priključenja, isključenje s komunalnih vodnih građevina te ugradnja i održavanje pojedinačnih vodomjera i mjerača protoke.

S obzirom na to da se iz EU fondova, Državnog proračuna, izvornih sredstava Hrvatskih voda te iz sredstava isporučitelja vodnih usluga i njihovih vlasnika, kao i iz drugih izvora financiranja već dugi niz godina ulažu velika financijska sredstva u razvoj vodnocomunalne infrastrukture nužno je da se na istu priključi što veći broj korisnika kako bi se osigurala funkcionalnost, redovito održavanje i obnavljanje tih sustava te zdravlje ljudi i zaštita vodnog okoliša. Zbog toga je propisana obveza priključenja, a daljnjim odredbama i kazne zbog neispunjenja navedenih obveza. Izuzeće od obveze priključenja donosi javni isporučitelj o čemu izdaje potvrdu ako je korisnik na odgovarajući način riješio vodoopskrbu i ispuštanje otpadnih voda iz svoje građevine.

Iz članak 61.

Ovim člankom propisuje se mogućnost financiranja gradnje od strane budućih korisnika u slučaju kada javni sustav još nije izgrađen. Uložena sredstva budućeg korisnika se vraćaju ako je gradnja predmetne vodne građevine planirana Višegodišnjim programom gradnje komunalnih građevina unutar iduće četiri godine. Rok povrata sredstava je pet godina od sklapanja ugovora sa isporučiteljem.

Iz članka 62.

Ovim člankom propisuje se obveza isporučitelja da isključi ili ozakoni protupravno priključenje uz određivanje odgovarajuće naknade za takvo protupravno priključenje. Isključenje protupravnog priključenja nastupa kada isto nije u skladu s općim uvjetima isporuke vodnih usluga, a ozakonjenje se može izvršiti u slučajevima kada se protupravno priključenje može prihvatiti u odnosu na navedene uvjete. U oba slučaja plaća se odgovarajuća naknada za protupravno priključenje koja predstavlja naknadu štete za takovu protupravnu radnju.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisana je obveza javnog isporučitelja da provede višegodišnji program gradnje u zadanim rokovima, obveza jedinice lokalne samouprave kao vlasnika isporučitelja da osigura tu provedbu, kao i način provedbe te obveze. Izvještaj o provedbi programa Vladi Republike Hrvatske podnose Hrvatske vode. To je nužno zbog ispunjenja obveza Republike Hrvatske sukladno Ugovoru o pristupanju.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisuje se uskrata financiranja vodnocomunalne infrastrukture iz Državnog proračuna i naknada za korištenje voda i naknade za zaštitu voda u slučaju da jedinica lokalne samouprave ili javni isporučitelj ne poduzmu odgovarajuće aktivnosti iz svoje nadležnosti koje su pod njihovom pojedinačnom ili zajedničkom kontrolom.

Uz članke 65. do 77.

Odredbama o ekonomskoj regulaciji se ostvaruje interes Republike Hrvatske u pružanju vodnih usluga kao djelatnosti od općeg interesa koje se obavljaju kao javna služba iz članka 4. stavak 4. ovoga Zakona.

Ekonomska regulacija cijena javnih usluga putem profesionalnog i neovisnog državnog nadzornog tijela suvremeni je oblik intervencije središnje države u upravljanju javnim

uslugama, u uvjetima monopolskog okruženja kako bi zaštitio interes korisnika javnih usluga od rizika loše kvalitete usluge i od tarifa viših o potrebnih.

Ovim Zakonom se kao jedan od primarnih ciljeva promovira osiguranje priuštivosti cijene vode stanovnicima i poslovnim korisnicima. Priuštivost cijene vode podrazumijeva da korisnici vodnih usluga ne smiju plaćati cijenu vode višu od ekonomski i tehnički opravdanih troškova pružanja vodne usluge. Kontrola troškova i cijena se ne može provoditi samo putem organa javnih isporučitelja vodnih usluga (skupština), niti ekonomskog regulatora u obliku ad-hoc tijela koje kontrolira formalnu ispravnost prijave troškova koju podnose isporučitelji vodnih usluga. Neovisni ekonomski regulatori cijene vode osnivaju se radi osiguranja sustavne i ujednačene ekonomske analize i nadzora nad troškovima jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga i osiguranja socijalno priuštive cijene vodnih usluga i naknade za razvoj. U tom smislu *ekonomski regulator je jedina zamjena za tržište* i što je tržišni aspekt manje prisutan u monopolističkoj djelatnosti, tim veća je potreba za djelovanjem ekonomskog regulatora.

Vijeće za vodne usluge danas u Hrvatskoj djeluje kao ad-hoc tijelo, iako je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o vodama (Narodne novine, broj 56/13) bilo normirano kao stalno tijelo sa stručnom službom, provedbeni propis (uredba o Vijeću za vodne usluge) iz raznih razloga nije donesena. Unutar WAREG-a, asocijacije Europskih vodnih regulatora koji okuplja 26 ekonomskih regulatora-članova i 5 ekonomskih regulatora-promatrača, Vijeće za vodne usluge je jedino ad-hoc tijelo.

Ovim člancima uređuje se Vijeće za vodne usluge kao neovisno nadzorno državno tijelo, osnovano radi osiguranja zakonitosti u području određivanja cijene vodnih usluga iz ovoga Zakona, naknade za razvoj i drugih pitanja iz zakonom određenog djelokruga. Vijeće se osniva kao stalno tijelo sa stručnom službom i financira se iz državnog proračuna.

Predmet uređenja je sljedeće:

- osnivanje, sastav, imenovanja i razrješenja članova Vijeća
- sredstva za rad Vijeća
- djelokrug Vijeća
- javne ovlasti
- postupak imenovanja i razrješenja članova Vijeća, uvjeti za imenovanje i zapreke te sukob interesa i nespojivost dužnosti
- unutarnje ustrojstvo, stručna služba, predsjednik Vijeća i materijalna prava

Uz članke 78. do 81.

Ovim člancima uređuje se upravni i inspeksijski nadzor vodopravne inspekcije sukladno ovom Zakonu. Upravni nadzor provodi se nad jedinicama lokalne samouprave, županijama, Hrvatskim vodama i nad javnim isporučiteljima. Nadalje, kao i ranije u Zakonu o vodama propisan je inspeksijski nadzor vodopravne inspekcije nad primjenom odredbi ovoga Zakona. Novina je da se uvodi nadzor vodnog redarstva koje je sastavni dio isporučitelja i nadzire krajnje korisnike vodnih usluga. S obzirom da će vodno redarstvo činiti djelatnici javnog isporučitelja provedba ove odredbe neće predstavljati dodatno financijsko opterećenje u smislu osiguranja dodatnih sredstava za njihov rad. Na postupanje vodnih redara odgovarajuće se primjenjuju odredbe o komunalnim redarima iz propisa o komunalnom gospodarstvu.

Uz članke 82. do 85.

Ovim člancima propisuju se novčane kazne za prekršaje koje počine fizičke i pravne osobe postupajući suprotno odredbama ovoga Zakona. Prihod od naplaćenih novčanih kazni su prihod jedinica lokalne samouprave odnosno državnog proračuna ako je prekršitelj jedinica lokalne samouprave.

Uz članke 86. i 87.

Odredbe članka 86. i 87. osiguravaju pretpostavke za implementaciju Zakona radi ustrojavanja jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području.

Odredba o obvezi prijenosa većinskih udjela, odnosno većinskih osnivačkih prava u drugim pravnim osobama na svoje osnivače ili treće osobe ima za cilj da postojeći isporučitelji zadrže samo onu imovinu koja im je nužna za obavljanje javne službe.

Paralelno s tim, svi postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području koji nisu društva kapitala, kao i pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata koje nisu društva kapitala dužni su se preoblikovati u društva s ograničenom odgovornošću – kako bi mogli biti prikladni za statusnu promjenu pripajanja društvu preuzimatelju prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima. Nadalje, propisuje se rok za podjelu postojećih javnih isporučitelja u slučaju da je njegovo distribucijsko područje uredbom u uslužnim područjima biti podijeljeno na dva uslužna područja.

Uz članak 88.

Ovom je odredbom uspostavljena obveza pripajanja svih postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području najvećem isporučitelju na uslužnom području (društvo preuzimatelj). Kriterij je najveći ukupni prihod od cijene vodnih usluga i naknade za razvoj u prethodne tri godine ili iznimno i količina isporučene vode u prethodne tri godine.

Pripajanje je odabrano kao jedini oblik institucionalne integracije iz sljedećih razloga:

- pripajanjem se prenosi cjelokupna imovina pripojenih društava društvu preuzimatelju
- održava se kontinuitet poslovanja i nema prekida radi uspostave novog društva
- jedinice lokalne samouprave nemaju obvezu (ni privremeno) sufinancirati poslovanje isporučitelja u postupku pripajanja
- pravno sljedništvo svih integriranih isporučitelja javnih usluga je definirano i neupitno
- pripojenje je troškovno povoljno; troškovi pripajanja su niži od spajanja
- pripojenjem se rješavaju pitanja naziva i sjedišta jedinstvenog isporučitelja!

Stavkom 1. se propisuje obveza pripajanja postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području javnom isporučitelju vodnih usluga koji je društvo kapitala, a koje je određeno uredbom kojom se uspostavljaju uslužna područja kao društvo preuzimatelj (društvo preuzimatelj) i rok za pripajanje.

Na pripajanje se primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima a unutar do sada uspostavljenih društava kapitala moguća je primjena tri modela pripajanja:

- pripajanje društava s ograničenom odgovornošću
- pripajanje društava s ograničenom odgovornošću dioničkom društvu (moguć 1 slučaj) i
- pripajanje dioničkog društva društvu s ograničenom odgovornošću (moguć 1 slučaj).

Pripajanje dioničkih društava nije opcija, jer prema sadašnjoj prostornoj nadležnosti jedina dva ne postoji mogućnost da jedina dva dionička društva u Hrvatskoj budu unutar istog uslužnog područja.

Stavkom 2. definiraju se kriteriji za društvo preuzimatelja, a to je društvo s najvećim trogodišnjim prihodom po osnovi cijene vodnih usluga, cijene isporuke vode drugom isporučitelju vodnih usluga i naknade za razvoj (tzv. primarno društvo preuzimatelj). No, ako pripajanje tom društvu postane neizgledno iz bilo kojih razloga (npr. ne može se isključiti nezakonito protivljenje tog društva da dopusti pripajanje) uredbom kojom se određuju uslužna područja kao društvo preuzimatelj se može odrediti drugo društvo – javni isporučitelj vodnih usluga (tzv. supsidijarno društvo preuzimatelj).

Stavkom 3. za donošenje odluke o pripajanju propisana je obična većina danih glasova na skupštini, kako u društvu preuzimatelju, tako i u društvima koja se pripajaju, unatoč odredbama Zakona o trgovačkim društvima.

Naime, odredbama članka 534. stavak 3. koji upućuje na primjenu članka 516. stavak 2, članka 536. stavka 2. i članka 549. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima za odluku o pripajanju potrebna je većina od najmanje tri četvrtine temeljnoga kapitala zastupljenoga u glavnoj skupštini društva odnosno većina od tri četvrtine danih glasova.

S obzirom na to da je pripajanje zakonska obveza, ovom se odredbom, kao odredbom posebnog zakona (*lex specialis*) u odnosu na Zakon o trgovačkim društvima, olakšava provedba pripajanja. Kroz ovu zakonsku odredbu Republika Hrvatska ostvaruje svoj interes, određen načelom iz članka 4. stavak 2. ovoga Zakona: „Vodne usluge *su od interesa* za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području (međukomunalne djelatnosti) *i za Republiku Hrvatsku.*“.

Stavkom 4. određena je obveza i rok usklađenja društvenog ugovora odnosno statuta društva preuzimatelja s odredbama ovoga Zakona.

Stavkom 5. određena je obveza i rok usklađenja unutarnjih općih akata društva preuzimatelja s odredbama ovoga Zakona.

Stavkom 6. određeno je da se poslovni udjeli i dionice određuju prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja na dan 1. siječnja 2019., a za isporučitelje koji nisu društva kapitala prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve, osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno. Nadalje, istim se propisuje da društvo preuzimatelj snosi troškove pripajanja.

Uz članak 89.

Stavkom 1. propisuje se obveza jedinica lokalne samouprave koje su izravni vlasnici komunalnih vodnih građevina i zemljišta pod njima, da iste prenesu kao ulog u temeljni kapital ili bez naknade u vlasništvo društva preuzimatelja, a što do sada nisu učinile po izričitim odredbama Zakona o vodama.

Stavkom 2. propisuje se način izračuna vrijednosti dijela komunalnih vodnih građevina i zemljišta pod njima koje se unose kao ulog u temeljni kapital društva preuzimatelja.

Stavkom 3. obveza iz stavka 1. propisana je i za središnja tijela državne uprave koja su do stupanja na snagu ovoga Zakona pojavljivali kao izravni investitori ili suinvestitori u komunalne vodne građevine, ali bez mogućnosti stjecanja poslovnih udjela/dionica.

Stavkom 4. je propisana obveza da pravne osobe koje nisu isporučitelji vodnih usluga, osnivači kojih su jedinice lokalne samouprave, a koje su vlasnici komunalnih vodnih građevina iste prenesu svojim osnivačima, a njihovi osnivači su ih dužni prenijeti, kao ulog ili bez naknade, u vlasništvo društva preuzimatelja.

U stavcima 1., 3. i 4. obuhvaćeno je ispod 5 % komunalnih vodnih građevina u Republici Hrvatskoj.

Stavcima 5. do 8. predviđen je supsidijarni pravni mehanizam kojim središnja država, u slučaju neispunjenja obveza iz stavaka 1. do 4. ovoga članka, može rješenjem prenijeti *korištenje* komunalnih vodnih građevina na društvo preuzimatelja.

Prijenosom korištenja, uključujući i posjed, Republika Hrvatska ostvaruje svoj interes, određen načelom iz članka 4. stavak 2. ovoga Zakona, a da pritom ne mijenja *pravo vlasništva* nad komunalnim vodnim građevinama, koje njihovi nositelji iz stavaka 1. do 3. ovoga članka mogu konzumirati ispunjenjem zakonske obveze na prijenos koji, po njihovom izboru, može biti uz protučinidbu (ulogom u temeljni kapital) ili bez protučinidbe (bez naknade). Isto tako, ovdje se interes Republike Hrvatske ostvaruje u duhu načela iz članka 4. stavka 4. ovoga Zakona koji izričito određuje: „Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.“, a ne u korist nositelja prava vlasništva, tj. nisu sama sebi svrha.

Uz članak 90.

Stavkom 1. određena je obveza društvu preuzimatelju da omogući stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u svom temeljnom kapitalu svim jedinicama lokalne samouprave na uslužnom području koje nemaju, izravno ili posredno, poslovnih udjela, dionica ili osnivačkih prava u postojećim isporučiteljima vodnih usluga (pristupnici). Ova pravna mogućnost ne može biti ograničena rokom. Ovom se odredbom otvara pravna mogućnost za 76 jedinica lokalne samouprave od ukupno 555 u Republici Hrvatskoj da ostvaruju prava i obveze, te ponesu odgovornost koju imaju jedinice lokalne samouprave u sektoru vodnih usluga.

Stavkom 2. određen je najniži iznos uloga pristupnika u temeljni kapital od 10.000 kuna, a najviši iznos nije ograničen, osim odredbom iz članka 89. stavka 2.

Stavkom 3. određeno je da ako su pristupnici bili dužni a nisu ispunili obvezu prijenosa komunalnih vodnih građevina, kojih su izravni vlasnici - mora im se osigurati stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u temeljnom kapitalu društva preuzimatelja odgodnim uvjetom ispunjenja te obveze.

Uz članak 91.

Usuglašavanje ugovora o pripajanju i donošenje odluka o pripajanju su dvije kritične točke na putu provedbe ovoga reformskog Zakona. Ta dva akta mogu biti predmet ozbiljnih razmimoilaženja npr. o visini udjela pojedinih osnivača u temeljnom kapitalu i o vrijednosti imovine, ali mogu biti i osporavana iz posve trivijalnih razloga.

Da bi se omogućila nesmetana tranzicija ova odredba omogućuje da Ministarstvo, na zahtjev najmanje jednog javnog isporučitelja vodnih usluga sa uslužnog područja, privremenom mjerom zamjeni ugovor o pripajanju i/ili odluka o pripajanju javnih isporučitelja vodnih usluga.

Prije donošenja privremene mjere Ministarstvo je dužno ispitati sve zainteresirane stranke u postupku. Ministarstvo je dužno i ovlašteno provesti bitne dokaze i utvrditi činjenično stanje.

Privremena mjerom se privremeno uređuje pravni odnos pripajanja, a upis u sudskom registru se može izmijeniti na temelju pravomoćne sudske odluke ili dok se subjekti upisa ne usuglase drukčiji ugovor o pripajanju a njihovi članovi društva ili dioničari to potvrde odgovarajućim odlukama o pripajanju.

Uz članak 92.

Stavkom 1. je propisana obveza i rok ishodačenja tzv. privremene licence za djelatnost vodnih usluga.

Stavcima 2. i 3. je propisano pod kojim se pretpostavkama izdaje privremena licenca.

Stavkom 4. se propisuje kad jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga počinje pružati vodne usluge na cijelom uslužnom području, a stavkom 5. kad mora početi izdavati račune za vodne usluge u roku od mjesec dana od početka pružanja vodnih usluga.

Stavkom 5. propisana je obveza i rok za ishodačenje tzv. trajne licence za djelatnost vodnih usluga.

Uz članak 93.

Ovom se odredbom propisuje mjera za neprovedbu pravila ovoga Zakona o jednom isporučitelju na uslužnom području tj. ako se prethodne radnje za integraciju isporučitelja, kao i pripajanje, te naknadne i simultane radnje ne provedu prema odredbama ovoga Zakona. Mjera je uskrata državnog financiranja pripreme projekata, projektiranja, građenja, rekonstrukcija ili sanacije komunalnih vodnih građevina.

Uz članak 94.

Ovom se odredbom propisuje supsidijarni pravni mehanizam ako se prethodne radnje za integraciju isporučitelja, kao i pripajanje, te naknadne i simultane radnje ne provedu prema odredbama ovoga Zakona.

U takvom slučaju središnja država ima pravo ukinuti važeći akt o ispunjenju posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje postojećem javnom isporučitelju. Tom isporučitelju prestaje status isporučitelja vodnih usluga, prestaje pravo isporučivati vodnu uslugu i prestaje pravo naplaćivati cijenu vodne usluge i naknadu za razvoj. U drugom koraku, ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo svojim upravnim rješenjem prijenosu korištenja gospodarske cjeline za pružanje vodnih usluga s postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga na primarno društvo preuzimatelja odnosno na supsidijarno društvo preuzimatelja, ako je primarno društvo preuzimatelj odgovorno za neprovedbu odredbi ovoga Zakona o integraciji u jedinstvenog isporučitelja na vodnom području. Prijenosom korištenja gospodarske cjeline, uključujući i posjed, Republika Hrvatska ostvaruje svoj interes, određen načelom iz članka 4. stavak 2. ovoga Zakona, a da pritom ne mijenja *pravo vlasništva i druga imovinska prava* nad gospodarskom cjelinom, koje njihovi nositelji mogu konzumirati ispunjenjem zakonske obveze na pripajanje. Isto tako, ovdje se interes Republike Hrvatske ostvaruje u duhu načela iz članka 4. stavka 4. ovoga Zakona koji izričito određuje: „Članska odnosno dioničarska prava u javnim isporučiteljima vodnih usluga ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge. Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.“, a ne u korist osnivača odnosno nositelja prava vlasništva, tj. nisu sama sebi svrha.

Za sve to vrijeme, postojeći javni isporučitelj vodnih usluga ne može se likvidirati bez suglasnosti Ministarstva. Kada bi se on likvidirao komunalne vodne građevine bi se morale prenijeti na jedinicu lokalne samouprave, a radnicima bi prestao radni odnos, samo zbog nesavjesnog postupanja osnivača tog javnog isporučitelja. Kako su ugovori o radu dio gospodarske cjeline tako je u interesu djelatnosti da se očuva i osnova ljudskih resursa za kontinuitet poslovanja.

Uz članak 95.

Ovom je odredbom propisana zabrana obavljanja djelatnosti nezakonitim isporučiteljima, po naredbi vodopravnog inspektora, a odredba se primjenjuje se i na lokalne vodovode.

Uz članak 96.

Stavkom 1. propisana je primjena odredbi o pripajanju postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga društvu preuzimatelju na odgovarajući način i na pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata.

Stavkom 2. je propisano da ako se pravna osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata ne pripoji društvu preuzimatelju, njezin osnivač je dužan provesti njezinu likvidaciju u propisanom roku, a komunalne vodne građevine se pritom izlučuju u korist društva preuzimatelja.

Stavkom 3. je propisan supsidijarni pravni mehanizam kojim središnja država reagira na neprovedbu stavka 2. ovoga članka tj. ministarstvo nadležno za vodno gospodarstvo može rješenjem izvršiti prijenos korištenja komunalnih vodnih građevina na društvo preuzimatelja ili prijenos korištenja gospodarske cjeline za upravljanje vodnokomunalnim projektima na društvo preuzimatelja.

Uz članke 97., 98. i 99.

U prijedlogu Zakona o vodama više ne egzistira pravna mogućnost dodjele koncesija za pročišćavanje otpadnih voda. Time se otvorila mogućnost da se aktivne koncesije

pročišćavanja otpadnih voda u Hrvatskoj, one u Zagrebu i Kanfanaru, reguliraju prijelaznim odredbama ovoga Zakona, tako da se uklope u postojeći pravni poredak ovoga Zakona, a da se njima ne zadire u prava stečena ugovorom o koncesiji.

Uz članak 100.

Ova se odredba bavi sa više od 200 malih nereguliranih vodovoda koji nemaju identificiranog vlasnika, adekvatnu kontrolu kvalitete vode niti adekvatno upravljanje, za koje postoji izražen javni interes da se stave u sustav javne vodoopskrbe.

Ova odredba propisuje:

- obvezu popisa lokalnih vodovoda
- njihovog prijenosa na upravljanje javnim isporučiteljima vodnih usluga ili odbijanje tog prijenosa ako su tehnički neuporabljivi i zabranu njihove daljnje uporabe
- način budućeg upravljanja preuzetim lokalnim vodovodima
- primjenu poreznih, računovodstvenih i drugih propisa koji se primjenjuju na komunalne vodne građevine i na preuzete lokalne vodovode
- obvezu osiguranja zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku potrošnju iz lokalnih vodovoda
- obvezu donošenja naputka o popisu lokalnih vodovoda.

S obzirom da je vlasništvo lokalnih vodovoda koji su građeni solidarnošću građana u malim lokalnim zajednicama, u pravilu nepoznato, postoji mogućnost da se pozivanjem na ustavnu zaštitu vlasništva pojedinci odluče na tužbe prema Republici Hrvatskoj i/ili javnom isporučitelju vodnih usluga. Stoga se ovdje ukazuje da se radi samo o prijenosu upravljanja, ne i vlasništva, te isto tako da tužitelj za kojeg se u sudskom postupku utvrdi da je vlasnik odnosno suvlasnik lokalnih vodovoda dužan javnom isporučitelju vodnih usluga naknaditi troškove upravljanja lokalnim vodovodima.

Radi realizacije gore navedenog, ministar će donijeti odgovarajuću naredbu o popisu lokalnih vodovoda.

Uz članak 101.

Ova odredba propisuje da se individualni sustavi vodoopskrbe i individualni sustavi odvodnje u nacionalnim parkovima ili parkovima prirode, koji služe i drugim korisnicima osim javne ustanove koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode, a vlasnik kojih je Republika Hrvatska, javna ustanova koja upravlja nacionalnim parkom ili parkom prirode ili se vlasnik ne može utvrditi prenijet će se u vlasništvo javnog isporučitelja vodnih usluga, bez naknade. Taj prijenos je neoporeziv.

Prijenos se obavlja temeljem rješenja Ministarstva.

Na prijenos se na odgovarajući način primjenjuju odredbe o prijenosu lokalnih vodovoda.

Uz članak 102.

Ovim se odredbama uređuje porezno-pravni tretman imovine za koju je propisan obvezatan prijenos s jednih pravnih subjekata na druge po odredbama ovoga Zakona.

Imajući u vidu da je riječ o prijenosu *po imperativnom propisu*, u okviru cjelovite reforme sektora vodnih usluga, da je riječ o djelatnostima od općeg interesa koje se obavljaju kao javna služba, o interesu jedinica lokalne samouprave, ali i Republike Hrvatske, kao i svih građana i pravnih osoba, predlagatelj ovoga Zakona vodio se razlozima da porezni tretman prometa takve imovine:

- ne smije pogoditi nijednog poreznog obveznika koji je prenositelj ili primatelj imovine, jer on nije samostalno i dobrovoljno donio odluku o prometu te imovine
- prenositelji ili primatelji takve imovine ne mogu biti dovedeni u teži porezno-pravni položaj time što primjenjuju odredbe ovoga Zakona odnosno u lakši porezno-pravni položaj ako ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona

- korisnici vodnih usluga (građani i poslovni korisnici) ne smiju biti opterećeni većom cijenom vodnih usluga zbog eventualnog poreznog opterećenja imovine u prijenosu po imperativnim odredbama.

Reforma sektora vodnih usluga po ovom Zakonu se provodi, između ostalog, radi osiguranja socijalno priuštive cijene vode, a ne da bi se kroz povećanje cijene vodnih usluga radi podmirenja poreznih obveza izazvanih provedbom reforme, financirale druge funkcije države. U tom smislu je odredba članka 102. ovoga Zakona normirana kao *lex specialis* u odnosu na porezne propise.

Uz članak 103.

Ovom se odredbom uređuje pravo korisnika vodnih usluga u višestambenim ili mješovitim zgradama, priključenim na komunalne vodne građevine prije stupanja na snagu ovoga Zakona, da o svom trošku ugrade pojedinačni vodomjer ako za to postoje tehničke pretpostavke pod tehničkim uvjetima isporučitelja. Također se propisuje način donošenja odluke o ugradnji pojedinačnih vodomjera u zgradama s više suvlasnika na način da se ta ugradnja smatra poslovima redovite uprave u smislu zakona kojim se uređuje vlasništvo i druga stvarna prava. Druga rečenica stavka 1. ovoga članka predstavlja posebno uređenje ovoga Zakona u odnosu na Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima jer se njime čin ugradnje pojedinačnih vodomjera nedvojbeno identificira kao posao redovite uprave. Situaciju kad se pojedinačni vodomjer ugrađuje na posebnom dijelu nekretnine bez nužnog građevinskog zahvata na zajedničkim dijelovima nekretnine nije potrebno propisivati jer ona izravno proizlazi iz Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. U takvom slučaju za odluku u ugradnji pojedinačnih vodomjera vlasniku posebnog dijela nekretnine nije potrebna suglasnost vlasnika drugih posebnih dijelova nekretnine.

Snošenje troškova ugradnje pojedinačnih vodomjera može se općim uvjetima isporuke vodnih usluga urediti i drukčije od prethodne odredbe.

Uz članak 104.

Ovim člankom propisuje se neprimjena obveze osnivanja na podružnice javnih isporučitelja koji su se pripojili prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Također se za javne isporučitelje propisuje neprimjena obveze iz članka 88. stavka 6. ako je skupština toga društva prije stupanja na snagu ovoga Zakona drugačije uredila pravo glasa članova društva.

Uz članak 105.

Ovim člankom propisuje se ugovorno određena i neodređena cijena isporuke vode između isporučitelja vodnih usluga, odnosno novi način određivanja cijene vodne usluge između dva isporučitelja na način da se ista određuje zasebnom odlukom uz prethodnu suglasnost Vijeća za vodne usluge.

Uz članke 106. i 107.

Ovim člancima uređuje se imenovanje, razrješenje i naknade članovima Vijeća za vodne usluge u prijelaznom razdoblju te obveza revizije u prijelaznom razdoblju.

Uz članak 108.

Ovim člankom propisuju se ograničenja u daljnjem zaduživanju onih javnih isporučitelja koji su na dan stupanja na snagu ovoga Zakona već bili prezaduženi. U tom slučaju javni isporučitelj vodnih usluga ima obvezu izrade izvješća o stanju svoje zaduženosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona odnosno na dan donošenja privremenog rješenja o obavljanju djelatnosti. Izvješće se podnosi skupštini odnosno upravnom vijeću i obavještava uprava preuzimatelja.

Uz članke 109. do 115.

Ovim člancima uređuju se način i rok određivanja cijene vodne usluge u prijelaznom razdoblju provedbeni propisi Vlade Republike Hrvatske i ministra kao i rokovi za donošenje istih prestanak važenja odluka o priključenju (članak 111.), akte isporučitelja vodnih usluga i rokove donošenja istih prestanak važenja provedbenih propisa i drugih provedbenih akata, te dovršenje započetih upravnih postupaka.

Uz članak 116.

Ovom odredbom se utvrđuje stupanje na snagu Zakona.

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o vodnim uslugama
Datum dokumenta	28.2.2019.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	R.br. 66. u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2019. godinu (PUP/RM)
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo zaštite okoliša i energetike
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Udruga gradova u Republici Hrvatskoj Udruga općina u Republici Hrvatskoj Hrvatska zajednica županija Hrvatska udruga poslodavaca Hrvatska gospodarska komora Hrvatska grupacija vodovoda i kanalizacije
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da. Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama je bio objavljen na središnjem državnom portalu e-Savjetovanja u svrhu provedbe savjetovanja sa zainteresiranom javnošću, u razdoblju od 9.1. do 8.2.2019.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Hrvatska grupacija vodovoda i kanalizacije Javni isporučitelji vodnih usluga Iva Brkarić (KD Vodovod i kanalizacija d.o.o. Rijeka) Josipa Lisak Klepica (Moslavina d.o.o., Kutina) JLS (gradovi: Đakovo, Ivanec, Zagreb, Pazin i Crikvenica) Irena Strmečki Šlat (Grad Jastrebarsko) Silva Wendling, u ime Osječko-baranjske županije Ured pučke pravobraniteljice Zelena akcija Hrvatska udruga za zaštitu potrošača – HUZP

	<p>Udruga Biom Samostalni sindikat radnika u komunalnim i srodnim djelatnostima Hrvatske Elizabeta Petek Zijah Mahmutspahić Dražen Aničić Krešimir Grgić Krešimir Čupić</p>
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Nakon analize pristiglih primjedbi u provedenom savjetovanju s zainteresiranom javnošću u potpunosti ili djelomično su prihvaćene su sljedeće primjedbe grupirane po temama:</p> <p>Djelomično su prihvaćene primjedbe koje se odnose na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ublažavanje kriterija iz članka 7. za uspostavu uslužnog područja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje 2 mil. m³ godišnje su djelomično prihvaćene na način da je propisano moguće odstupanje od tog kriterija od -10 %. - definiranje korisnika vodnih usluga - na ustrojavanje podružnica <p>U cijelosti su prihvaćene primjedbe koje su se odnosile na:</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ unutarnji nadzor u jedinstvenom javnom isporučitelju vodnih usluga ☒ određivanje poslovnih udjela odnosno dionica u društvu preuzimatelju ☒ granice zaduženja javnih isporučitelja vodnih usluga ☒ na vlasništvo i upravljanje vodnim građevinama na jednom uslužnom području na kojima je prije stupanja na snagu ovoga zakona, pravo vlasništva ili suvlasništva stekao javni isporučitelj s drugog uslužnog područja ☒ pravni položaj javnih isporučitelja ☒ na dodavanje atributa „komunalne“ uz izričaj „otpadne vode“ ☒ podjelu postojećih isporučitelja u slučaju da se njihovo distribucijsko područje prostire na dva uslužna područja ☒ izlučivanje u vlasništvo jedinica lokalne samouprave vodnih građevina koja je osnivač javnog isporučitelja ☒ upravljanje u djelatnosti urbane oborinske odvodnje i navodnjavanja ☒ na razdoblje na koje se imenuju ili biraju glavni direktor i njegov zamjenik ☒ na korištenje dobiti koja se ostvari u obavljanju djelatnosti vodnih usluga ☒ dostavu popisa socijalno ugroženih građana ☒ nadzor isporučitelja u slučaju isključenja priključka zbog dotrajalosti građevine ☒ rokove za prijenos većinskih udjela u trgovačkim društvima odnosno većinskih osnivačkih prava u drugim pravnim osobama ☒ na kriterij za određivanje društva preuzimatelja

- ☒ opće uvjete isporuke vodnih usluga
- ☒ na ugradnju pojedinačnih vodomjera u postojećim zgradama

Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje

Nisu prihvaćene primjedbe koje se, između ostalog, odnose na:

- ☒ neusklađenost Nacrta prijedloga s Ustavom RH – stručni nositelj nije identificirao navedene neusklađenosti
- ☒ negativan utjecaj integracije na daljnju provedbu projekata sufinanciranih bespovratnim sredstvima EU - integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte obzirom da će biti dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika
- ☒ nisu prihvaćene primjedbe čije područje će biti predmet Uredbe o regulatornom računovodstvu
- ☒ neusklađenost Nacrta prijedloga s Zakonom o radu i Zakonom o trgovačkim društvima - stručni nositelj nije identificirao navedene neusklađenosti; također ovaj Zakon je lex specialis u odnosu na navedene zakone te su pojedina pitanja riješena na poseban način
- ☒ nisu prihvaćene primjedbe čije područje će biti predmet Uredbe o metodologiji za određivanje cijene vodne usluge
- ☒ dodatni kriteriji za određivanje društva preuzimatelja – kriteriji za određivanje društva preuzimatelja ne mogu sadržavati velik broj iznimki jer se može dogoditi da na istom uslužnom području više postojećih JIVU zadovoljava različite kriterije
- ☒ promjena kriterija isporuke vode od 2 milijuna m³ na niže odnosno još niže od 1,8 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju za uspostavu uslužnih područja - isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3 % neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.

	<p>☒ donošenje Uredbe o uslužnim područjima paralelno s ovim Zakonom - Uredba o uslužnim područjima ne može biti donesena prije stupanja na snagu Zakona o vodnim uslugama obzirom da je isti pravni temelj za donošenje nove Uredbe o uslužnim područjima koja će se donijeti tek nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima.</p> <p>☒ promjenu modela ustrojstva javnih isporučitelja u obliku ustanova, model ustrojstva javnih isporučitelja kao društva kapitala usuglašen je s HGVIK-om i Udrugom gradova u RH</p> <p>☒ dio primjedbi nije prihvaćen iz razloga što su prijedlozi istih već propisani pojedinim člancima Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama.</p>
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba internetskog savjetovanja nije iziskivala financijske troškove

Izješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama s Obrascem iskaza o procjeni učinaka propisa

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Udruga Biom NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama koji ima za cilj izvršiti reformu vodokomunalnog sektora u Republici Hrvatskoj koji trenutno fragmentiran u cca. 190 javnih isporučitelja, lošim stupnjem priključenosti korisnika i s prosječnim gubicima od cca. 50% u vodoopskrbnoj mreži očito nije ustrojen na način koji omogućava održivo gospodarenje vodnim resursom i ispunjenje svih obveza u obavljanju javne službe u području vodnih usluga. Dapače, financijska sredstva koja Republici Hrvatskoj kroz fondove Europske Unije stoje na raspolaganju za potrebe sufinanciranja daljnje izgradnje i razvoja vodokomunalne infrastrukture iziskuju sustavnu zakonodavnu intervenciju kojom će se omogućiti ustrojstvo, poslovanje i financiranje potrebnih ulaganja u korist prije svega građana i drugih korisnika vodnih usluga. U tom smislu nesporno postoji potreba za sustavnim pristupom i uređenjem svih pitanja vezanih za djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje koje su se u prethodnom razdoblju uslijed podnormiranosti razvijale bez nekog osobito sustavnog i unificiranog pravnog okvira. Upravo zbog svog "reformskog" (i sistemskog) cilja smatramo kako Prijedlog ima niz neshvatljivih proturječnosti i nedorečenosti koji ukoliko se ne otklone u postupku pripreme konačnog prijedloga zakona mogu dovesti do neželjenih posljedica i pravne nesigurnosti u tumačenju i primjeni pojedinih odredbi ali i samog zakona u cjelini. Naime, sagleđavajući Prijedlog u cjelini proizlazi da je isti usmjeren isključivo na redefiniranje postojećeg stanja vodokomunalnog sektora na način da se okrupnjavanje postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga (dalje: JIVU) provodi putem statusne promjene pripajanjem uz obvezu budućeg obavljanja djelatnosti u pravnom obliku trgovačkog društva kapitala i dodatno proširenje predmeta poslovanja odnosno dodatnih djelatnosti koje su prije svega komercijalnog odnosno tržišnog karaktera. S druge strane sustavni pristup u uređenju institucionalnog oblika iziskuje pravnu dosljednost u odnosu na ostale propise koji se (podredno) primjenjuju a to je nažalost u cijelosti izostalo u ovom Prijedlogu. Dapače, ovakva nepreciznost i nesustavnost izravno će se odraziti na pravnu sigurnost u poslovanju i djelovanju JIVU, ali i zaštiti i ostvarenju prava svih drugih sudionika u području vodnih usluga (jedinice lokalne samouprave, građani, drugi korisnici vodnih usluga itd.). Rezultat nesustavnog pristupa koji je determiniran ponajviše izborom pravnog oblika JIVU (društvo kapitala) je da se gotovo u svakom od pojedinih zakonskih članaka nakon stavka prvog uvodi iznimka u odnosu na prethodni stavak, a ukoliko to nije slučaj onda sami zakonski članci predstavljaju iznimku od pravnih normi sadržanih u drugim temeljnim propisima (prije svega Zakona o trgovačkim društvima, Zakon o javnoj nabavi itd.). Nadalje u uvodnim odredbama i odredbama kojima se uređuje pitanje ustrojstva JIVU uporno se</p>	<p>Nije prihvaćen I ustanove, jednako kao i trgovačka društva kapitala imaju svoje prednosti i nedostatke. Glavni nedostatak trgovačkog društva je što se osniva za obavljanje gospodarskih djelatnosti s ciljem stjecanja dobiti, a vodne usluge to nisu. Taj je nedostatak u najvećoj mjeri otklonjen odredbom čl. 34. Nacrta koja zabranjuje isplatu dobiti u obliku dividende osnivačima već se ista mora zadržati kod javnog isporučitelja vodnih usluga radi obavljanja i razvoja njegove djelatnosti. Glavna prednost društva kapitala je to što njegovi osnivači (članovi ili dioničari) ne odgovaraju za obveze društva odnosno odgovaraju do visine svog uloga u temeljni kapital. Ta je odgovornost više nominalne nego stvarne naravi. Naime, jednom kad se temeljni kapital uplati npr. kod društva s ograničenom odgovornošću (20.000 kn) isti se iznos može potrošiti prvi dan nakon uplate na plaćanja roba i usluga, a da pritom ne postoji zakonska obveza da se pretvori u dugotrajnu imovinu i time održi jamstvena funkcija temeljnog kapitala. To je ujedno glavni nedostatak ustanove jer za obveze ustanove njezini osnivači odgovaraju neograničeno i solidarno. Odgovornost osnivača za obveze ustanove može se u određenoj mjeri ublažiti posebnim zakonskim uređenjem, ali se ne može isključiti. Ovaj Zakon je izrazito reformski zakon čiji je cilj integracija javnih isporučitelja vodnih usluga da bi se prvenstveno osigurala buduća priuštivost cijene vode korisnicima. Njegova uspješnost se neće mjeriti samo po tome je li za pojedine institute izabrano najbolje ili manje bolje uređenje, već po tome koliko će potporu njegov cjelokupni koncept dobiti u zakonodavnom tijelu, ali i u stadijima provedbe i u lokalnim zajednicama u kojima će se njegove odredbe provoditi. Da bi se olakšala glatka tranzicija i uspostavili jedinstveni javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području, izrađivač Nacrta se opredijelio za institucionalni model društva kapitala, koji su zagovarali predstavnici Udruge gradova Republike Hrvatske i Hrvatske grupacije vodovoda i kanalizacija.</p>

propisuje "suosnivanje" odnosno "osnivanje", odnosno članove i dioničare se naziva "osnivačima" iako je potpuno očito da će se ovakvim prijedlogom okrupnjavanje postojećih javnih isporučitelja izvršiti putem statusne promjene - pripajanjem pa utoliko nema osnivanja JIVU niti su članovi odnosno dioničari pripojenih društava osnivači javnog isporučitelja s obzirom da pravnog osnivanja "novog" javnog isporučitelja niti neće biti. U tom smislu u skladu s temeljnim Zakonom o trgovačkim društvima potrebno je uskladiti pravno terminološki odnosno normotehnički navedene pojmove koji sadržajno ne odgovaraju temeljnom propisu koji uređuje materiju trgovačkih društava, a razlika između osnivača i članova/dioničara ima svoje zakonske posljedice sukladno Zakonu o trgovačkim društvima. Nadalje, definicije pojedinih pojmova koje se koriste u tekstu Zakona "jedinствени javni isporučitelj vodnih usluga" i "postojeći isporučitelj javnih usluga" nemaju dostatnu i dosljednu primjenu u tekstu Prijedloga, a krajnje je nejasno i uvodi pravnu nesigurnost na što se onda odnosi pojam javni isporučitelj koji se najučestalije koristi u tekstu Prijedloga odnosno postavlja se pitanje da li taj pojam obuhvaća oba ova isporučitelja ili neki treći pojam koji nije definiran u čl. 3. Prijedloga, te je u tom pogledu potrebno izvršiti potrebno usklađenje kako bi se otklonile sve nejasnoće i nedoumice u pogledu adresata tih normi. Tim više što se u Prijedlogu čitav niz odredbi odnosi i na pojam "isporučitelji vodnih usluga" koji obuhvaća i koncesionare iz čl. 11. st. 2. Prijedloga. U ovom općem osvrtu potrebno je skrenuti pozornost kako ovakvim zakonskim rješenjem u kojem se jedinicama lokalne samouprave (dalje: JLS) nameće prisilna zakonska obveza pripajanja postojećem trgovačkom društvu bez ikakve mogućnosti samostalnog odlučivanja odnosno osnivanja novog javnog isporučitelja otvara pitanje ustavnopravne opravdanosti i razmjernosti cilju zakona navedenog rješenja kao jedino dopuštenog uzimajući u obzir da su komunalne djelatnosti odnosno vodne usluge u skladu s čl. 135. Ustava RH u nadležnosti jedinica lokalne samouprave te iste predstavljaju njihovu obvezu ali i pravo koje se ostvaruje kao ustavom zajamčeno pravo na lokalnu samoupravu. Nadalje, suprotno dosadašnjem stanju potpuno neočekivano Prijedlogom se javnim isporučiteljima proširuje krug dopuštenih djelatnosti koji sada idu u smjeru obavljanja komercijalnih i tržišnih djelatnosti što ne može imati jasna opravdanja osobito ukoliko se uzme u obzir da u pogledu tih djelatnosti postoje i drugi poduzetnici koji djeluju na tržištu a kojima se na ovaj način ograničavaju poduzetnička prava i slobode, a poslovanje JIVU u tim dodatnim djelatnostima može imati izravne utjecaje na cijenu vodnih usluga koju snose građani i drugi korisnici. Konačno, baš zbog svih propisanih iznimki kojima se pokušava opravdati i "uklopiti" izabrani ustrojstveni oblik društva kapitala (dakle trgovca) kao jedino dopuštenog pravnog oblika obavljanja djelatnosti vodnih usluga otvara se pitanje je li se kao pravni oblik mogla iskoristiti ustanova kao netrgovačka neprofitna pravna osoba, koja bi upravo zbog svih okolnosti koji su vezane uz djelatnost javne vodoopskrbe i javne odvodnje s ovako propisanim načelima puno više odgovarala samoj biti djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje (javna služba, isključivo zakonom propisana djelatnost, nema isplate dobiti, trajno obavljanje vodnih usluga, obveza sklapanja ugovora između isporučitelja i korisnika, propisane cijene

<p>vodnih usluga koje uvažavaju načelo pravičnosti, nepostojanje tržišta, teritorijalno ograničeno područje djelovanja na uslužnom području, monopol, potreba osiguranja dodatnog prava glasa neovisno o temeljnom kapitalu itd.). Uostalom ovakvim Prijedlogom u kojem se određuje društvo kapitala kao jedini dopušteni pravni oblik pružanja vodnih usluga izražava se i vrijednosno stajalište predlagatelja u pogledu pravnog i ekonomskog karaktera djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje koja time definitivno postaje trgovačka djelatnost što je sasvim upitno s aspekta ukupnog pravnog poretka Republike Hrvatske. Iako su u Prijedlogu sadržana i dobra zakonska rješenja u pogledu primjerice sudjelovanja javnosti, zaštite potrošača, obveze osiguranja minimalne količine vode uslijed obustave itd., nažalost, u Prijedlogu gotovo da nema pojedinačne norme na koju se ne bi mogla uputiti određena primjedba, no za potrebe ove javne rasprave iznosimo samo one koje se ograničavaju na nedostatke koje su od sistemskog značaja. Uvodno iznosimo načelno stajalište da Prijedlog sadrži niz sustavnih i normotehničkih manjkavosti koje će dovesti do krajnje nesigurnosti i moguće zlouporabe u primjeni i provedbi zakonskih rješenja. Slijedom navedenog, smatramo da je Prijedlog potrebno temeljito izmijeniti i uskladiti s obzirom na niz strukturnih nedorečenosti i proturječnosti, ali i podnormiranosti, koji ne odgovaraju potrebi konciznog i sustavnog pristupa normiranju djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje, u suprotnom će izravni učinci ovakvog Prijedloga dovest do pravne nesigurnosti, ograničenja prava JLS i poduzetničkih sloboda uz istodobno povećanja cijena vodnih usluga na teret korisnika vodnih usluga.</p>	
<p>2 VODOVOD BRAČ d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA U ime JLS, slijedom dopisa prema Ministarstvu zaštite okoliša i energetike Grad Supetar Općina Bol Općina Milna Općina Nerežišća Općina Postira Općina Pučišća Općina Selca Općina Sutivan Poštovani, sukladno zaključku s prošlotjedne koordinacije čelnika jedinica lokalne samouprave otoka Brača na kojoj je raspravljano o nacrtu prijedloga predmetnog Zakona, predlažemo Naslovu izmjenju stavka 2. članka 7. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, na način da se Zakonom omogući da veći jadranski otoci mogu imati svaki svog isporučitelja vodnih usluga, odnosno da se veći jadranski otoci izuzmu iz obveze zadovoljavanja uvjeta isporuke količine vode od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje, kao uvjeta za uspostavljanje uslužnog područja. Obrazloženje Na otoku Braču isporučuje se oko dva milijuna kubičnih metara vode godišnje, točnije, 2017. godine isporučeno je nešto više, a 2018. godine isporučeno je neznatno manje od dva milijuna kubičnih metara vode. Sadašnji isporučitelji vodnih usluga unutar planiranog regionalnog vodoopskrbnog sustava Omiš-Brač-Hvar-Šolta-Vis ekonomično, racionalno i pozitivno posluju, kadrovski su ekipirani za sve potrebe i izazove, stabilno upravljaju i razvijaju sustave na svom području, imaju prosječnu cijenu vodnih usluga u Republici Hrvatskoj, imaju gubitke vode ispod hrvatskog prosjeka i u međusobnoj komunikaciji imaju odličnu poslovnu suradnju. Udruživanjem isporučitelja vodnih usluga na navedenom sustavu zbog izuzetno loše prometne povezanosti bitno bi se otežala komunikacija između jedinica lokalne samouprave i uprave isporučitelja vodnih</p>	<p>Prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Dodatno snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu. „Gubitak samostalnosti u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodno-komunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije“ – ne prepoznajemo kao realan rizik. Štoviše smatramo da je razvoj više ili manje – predodređen već Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina kojeg je donijela Vlada RH, a koji preuzima obveze iz Ugovora o pristupanju RH u EU. Policentričnost u razvoju i upravljanju komunalnom vodnom infrastrukturom osigurava se dvostrukom većinom</p>

<p>usluga. Posljedično bi došlo do smanjenja zapošljavanja, a samim time i iseljavanja kadrova s visokom stručnom spremom s otoka uz istovremeno povećanje troškova poslovanja zbog brojnih putovanja na relaciji između otoka i uprave te među otocima. Nadalje, pripajanjem bi otoci izgubili samostalnost u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodnokomunalne infrastrukture. Prijedlogom regionalizacije isporučitelja vodnih usluga, primorski otoci Krk i Cres predviđeni su kao dva zasebna isporučitelja vodnih usluga, odnosno za njih nije predviđeno okrupnjavanje što smatramo dobrim primjerom sagledavanja otoka kao jedinstvene funkcionalne cjeline sa specifičnim potrebama koje najbolje prepoznaju upravo njegovi stanovnici. U vjeri da će se prihvatiti naš prijedlog, srdačno Vas pozdravljamo.</p>	<p>u skupštini jedinstvenog isporučitelja i postojanjem podružnica s isporukom vode u količini iznad 500.000 m3 godišnje. Bojazan od nedostatka buduće komunikacije zbog fizičke odvojenosti otoka ne možemo prihvatiti kao objektivan prigovor u eri opće uporabe visoke tehnologije (računala, pametni telefoni sa software programima koji omogućuju održavanje sastanaka „licem u lice“ neovisno o fizičkoj razdvojenosti).</p>
<p>3 VODOVOD BRAČ d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Predlažemo da se u članku 7. na kraju stavka 2. doda: „izuzev područja jadranskih otoka.“ Ovim prijedlogom bi se jadranski otoci izuzeli iz obveze zadovoljavanja uvjeta isporuke količine od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje, kao uvjeta za uspostavljanje uslužnog područja. Prijedlog dajemo zbog : 1. Specifičnosti geografskog položaja i potreba razvoja jadranskih otoka: - jer je zbog udaljenosti i loših brodskih veza otežana komunikacija otoka sa kopnom i otocima međusobno, te će pripajanje rezultirati i otežanom komunikacijom na relaciji uprava-podružnice ukoliko bi došlo do pripajanja isporučitelju sa sjedištem na kopnu; - pripajanje će rezultirati i povećanim troškovima zbog čestih putovanja te bespotrebним gubitkom radnog vremena, zbog spore i rijetke komunikacije trajektima; - pripajanje će dovesti do povećanog zapošljavanja u društvu preuzimatelju, dok će u pripojenim društvima doći do smanjenja zapošljavanja i to upravo kadrova sa visokom stručnom spremom, što je upravo suprotno potrebama zadržavanja stručnih kadrova na otocima te time zaustavljanje iseljavanja sa otoka. 2. Činjenice da: - javni isporučitelji, posebno na većim jadranskim otocima, već sada zadovoljavaju sve kriterije utvrđene stavkom 1. članka 7. (zbog kojih se i uspostavlja uslužno područje), a što dokazuju njihovi pozitivni poslovni rezultati, prosječna visina cijene vodnih usluga i ispod prosječni gubici u vodoopskrbnim sustavima u odnosu na RH. 3. Pretpostavki da će: - pripajanje isporučitelju sa sjedištem na kopnu povećati a ne smanjiti ukupne troškove poslovanja, jer će sve „podružnice“ zadržati razinu zaposlenih a preuzimatelj će neminovno povećati broj zaposlenih radi obavljanja poslova upravljanja i koordinacije; - pripajanje rezultirati smanjenjem operativnosti podružnica (zbog tromosti i procedura koje zahtjeva javna nabava kada se radi o većim vrijednostima) te time i smanjenjem efikasnosti kod održavanja vodnih objekata; - pripajanjem otoci izgubiti samostalnost u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodnokomunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije. Sukladno navedenom predlažemo Ministarstvu zaštite okoliša i energetike i Vladi RH da se kod donošenja Uredbe o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje i određivanju njihove granice (temeljem st.6. čl.7.) vodi računa o naprijed navedenim razlozima, činjenicama i pretpostavkama te da se za sve veće jadranske otoke odredi posebna uslužna područja, kao što je to već predviđeno na sjeverno-dalmatinskim otocima Krk i Cres</p>	<p>Nije prihvaćen Daje se isti odgovor kao i Hvarskom vodovodu koji je podnio istu primjedbu. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m3 po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m3 godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m3 isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Daljnje snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu. „Gubitak samostalnosti u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodno-komunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije“ – ne prepoznavamo kao realan rizik. Štoviše smatramo da je razvoj više ili manje – predodređen Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina koji preuzima obveze iz Ugovora o pristupanju RH u EU. Policentričnost u razvoju i upravljanju komunalnom vodnom infrastrukturom osigurava se dvostrukom većinom u skupštini jedinstvenog isporučitelja i postojanjem podružnica s isporukom iznad 500.000 m3 godišnje. Bojazan od nedostatka buduće komunikacije zbog fizičke odvojenosti otoka ne možemo prihvatiti kao objektivan prigovor u eri opće uporabe visoke tehnologije (računala, pametni telefoni sa software programima koji omogućuju održavanje sastanaka „licem u lice“ neovisno o fizičkoj razdvojenosti).</p>

4 **ZELENA AKCIJA****NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA**

Podržavamo namjeru zakonodavca da konačno na jednak način uredi pružanje usluga vodoopskrbe i odvodnje. Naime, s obzirom da vodne usluge čine kompleksan međusobno povezan sustav nije bilo nikakvog opravdanja za zakonsko rješenje po kojem je bilo omogućeno sudjelovanje privatnog sektora u pružanju usluga pročišćavanja otpadnih voda. Neopravdanost takvog zakonskog uređenja najbolje je dokazana na primjeru jedinog sustava pročišćavanja otpadnih voda implementiranog od strane privatnog sektora, sustava Zagrebačke otpadne vode (ZOV d.o.o.). Na konkretni projekt implementiran po navednom modelu upozoravala je i Državna revizija. U svom izvješću iz 2014. revizija je utvrdila da će se od 2004. do 2028. godine za nadoknadu troškova gradnje pročišćaća, Domovinskog mosta i drugih objekata vrijednih 297,5 milijuna eura (koji su u startu premašeni za 117,5 milijuna od prvotno planiranih 180 milijuna eura) Zagrebačkim otpadnim vodama platiti milijarda eura, odnosno 728 milijuna eura više od onoga što su uložili. Naime, od 2004. godine grad Zagreb podmiruje razliku između obračunate cijene usluge koncesionara, tvrtke Zagrebačke otpadne vode (ZOV), te prikupljenih sredstava od korisnika vodnih usluga (građana i tvrtki koje posluju u Zagrebu). Od 2004. do 2018. godine grad Zagreb je, samo na ime razlike obračunate cijene, a bez kamata i ostalih troškova, platio bankama (kojima je tvrtka ZOV d.o.o. prodala dugovanja po osnovi koncesijskog ugovora) 1,4 milijarde kuna. Za 2018. godinu dug grada Zagreba ZOV-u iznosi 83.3 milijuna kuna, bez kamata i administrativnih troškova. Za razdoblje od 2004. godine, s kamatama i troškovima, ukupno preko 1.5 milijardi kuna. Iako pružanje vodnih usluga isključivo od strane javnog isporučitelja smatramo napretkom u odnosu na trenutno zakonsko uređenje ipak smatramo da je predloženi model manjkav iz dva načelna razloga koji u bitome utječu na ukupnost predviđenog sustava upravljanja vodama: 1. USTROJSTVENI OBLIK PRUŽATELJA VODNIH USLUGA KAO SUBJEKATA TRGOVAČKOG PRAVA; 2. CENTRALIZACIJA SUSTAVA UPRAVLJANJA VODNIM USLUGAMA. AD. 1. Iako ovaj zakonski nacrt prepoznaje jedan od glavnih rizika za ostvarenje društvene funkcije javnog sustava vodnih usluga - privatizaciju vodnih usluga - ipak nije do kraja konzekventan u provedbi onoga što se u nacrtu naziva tzv. antiprivatizacijskim načelom. Naime, privatizacija vodnih usluga, u smislu njene izloženosti funkcioniranju po tržišnim principima moguća je na dva načina: 1. kroz sudjelovanje privatnog sektora u pružanju vodnih usluga, što se učinkovito izbjegava ovim zakonskim nacrtom i što svakako pozdravljamo kao pozitivno rješenje; i 2. Kroz podvrgavanje javnih pružatelja vodnih usluga funkcioniranju po tržišnim principima, tzv. KORPORATIZACIJA vodnih usluga. S obzirom da vodu smatramo ljudskim pravom, dakle uslugom koja se obavlja u javnom interesu, smatramo da je u suprotnosti s navednom funkcijom organizacijski oblik trgovačkog prava koji je usmjeren ka ostvarenju tržišnih ciljeva (stvaranja profita). Umjesto toga predlažemo da se predloženi nacrt izmjeni na način da se kao organizacijski oblik pružatelja vodnih usluga predvidi ustanova (kao neprofitni organizacijski subjekt). AD. 2. Smatramo da za odluku o okrupnjavanju pružatelja vodnih usluga na predloženi način nisu pruženi

Nije prihvaćen

Ad.1. Termin „korporatizacija“ pružanja vodnih usluga ne znači podvrgavanje javnih pružatelja vodnih usluga funkcioniranju po tržišnim principima. Funkcioniranje po tržišnim principima ovaj Nacrt sustavno suzbija u svojim odredbama (npr. zabrana isplate dividendi, ograničenje zaduživanja, dodatno pravo glasa u skupštini društva neovisno o temeljnom kapitalu, regulirana i od regulatora nadzirana cijena vodne usluge i naknada za razvoj, cijena vode usluge po definiciji služi pokriću troška, ne i stjecanju dobiti itd.). Termin „korporatizacija“ se koristi da označi pružanje vodnih usluga posredstvom poslovnog subjekta (korporacije), koji je inkorporiran (stvoren od više članova tj. više jedinica lokalne samouprave) i čiji je pravni subjektivitet odvojen od jedinice lokalne samouprave. Korporatizacija je suprotna pružanju vodnih usluga direktno od strane jedinice lokalne samouprave. Naime, u pojedinim lokalnim zajednicama nekih zemalja ovi poslovi nisu korporatizirani tj. obavljaju ih izravno jedinice lokalne samouprave putem svojih tijela (npr. pogoni u Austriji u Njemačkoj, servisi u Portugalu, odjeli gradskih uprava u SAD, itd.). Ad 2. Ustav RH ne uređuje teritorijalni okvir unutar kojeg se osigurava obavljanje vodnih usluga niti koristi termin vodne usluge. Ako sudionik u javnom savjetovanju misli na čl. 134.st.1. Ustava RH isti se odnosi na obavljanje poslova iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, a osobito poslova koji se odnose na (...) komunalne djelatnosti (...). Ustav međutim ne uređuje što jesu a što nisu komunalne djelatnosti već je to prepušteno zakonima. Nacrt ovoga Zakona određuje vodne usluge kao međukomunalne djelatnosti što je sukladno uređenju Strategije upravljanja vodama (NN 91/2008) koja ih naziva „natkomunalnim“, jer Strategija koja je zasnovana na odgovarajućim stručnim podlogama i ocijenila je da jedna jedinica lokalne samouprave nije učinkovit i ekonomičan okvir za ustrojstvo i pružanje ovih usluga. Nacrt označuje vodne usluge jednim umjerenijim terminom od Strategije upravljanja vodama (međukomunalne djelatnosti), upravo da bi se izbjegao spor o tome treba li se njihovo obavljanje osigurati s razine koja je viša od komunalne, a to je razina jedinica područne (regionalne) samouprave (natkomunalna razina) ili zajedničkim osiguravanjem njihovog obavljanja od strane više jedinica lokalne samouprave (međukomunalna razina). U tom smislu ovaj Nacrt prati duh odredbe iz čl. 134. st. 5. Ustava: „Prilikom određivanja djelokruga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave mora se voditi računa o širini i prirodi poslova i o zahtjevima učinkovitosti i ekonomičnosti.“ Kriterij od 2 milijuna m³ isporučene vode za ljudsku potrošnju, godišnje, kao kriterij za uspostavu uslužnog područja je uspostavljen u stručnim podlogama za izradu Strategije upravljanja vodama (NN 91/2008), a godišnjim mjerenjem učinkovitosti poslovanja javnih isporučitelja vodnih usluga u Hrvatskoj utvrđeno je da se 4/5 vode za ljudsku potrošnju isporučuje putem isporučitelja koji isporučuju vodu u količini iznad 2 milijuna m³ godišnje što je dovoljno velik uzorak za uspostavu predominantnog modela. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekратно simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se

<p>adekvatni razlozi koji bi zadovoljili test razmjernosti za odstupanje od Ustavom propisanog načela da se vodne usluge pružaju na razini najmanjih ustrojstvenih jedinica, jedinca lokalne samouprave. Naime, kriterij količine ispušene vode (2 mil m³) ostavlja dojam arbitrarnosti s obzirom da isti ničim nije obrazložen niti su u okviru ovog savjetovanja javno dostupne eventualne podloge na temelju kojih je odabran navedeni kriterij. Smatramo da centralizacija upravljanja vodnim uslugama može dovesti, dapače da podržava tendenciju, predimenzioniranja vodne infrastrukture što povećava troškove njene amortizacije (troškove održavanja). Posljedično to povećava i privatizacijske rizike uslijed pritiska troškova održavanja na javna sredstva. U tom smislu takve posljedice u suprotnosti su i sa, u zakonu deklariranim, antiprivatizacijskim načelom. Ukoliko je potrebno svojevrsno okrupnjavanje kapaciteta za povlačenje europskih sredstava i razvijanje projektne dokumentacije isto je moguće ostvariti i na druge načine (npr. putem projektnih konzorcija, putem tijela osnovanih isključivo za tu svrhu itd.), a bez da se dovede u pitanja autonomija jedinica lokalne samouprave za planiranje lokalnog razvoja i s njim povezane lokalne infrastrukture (za što u praksi podlogu uglavnom daju od tih JLS-a osnovani pružatelji vodnih usluga koji bi ovim nacrtom bili uklopljeni u veće organizacijske jedinice, tj. de facto ugašeni).</p>	<p>izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.</p>
<p>5 IVS-Istarski vodozaštitni sustav d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA</p> <p>Povodom objave prijedloga Zakona o vodnim uslugama (dalje u tekstu: Zakon) na portalu e-savjetovanja IVS-Istarski vodozaštitni sustav d.o.o. (dalje u tekstu: IVS) dostavlja sljedeće primjedbe: Prema članku. 7. st. 6. i članku. 109. Zakona, Uredba o uslužnim područjima se donosi u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Smatramo da je obavljanje vodnih usluga usko povezano s definiranim uslužnim područjima, te je Uredba o uslužnim područjima bitan preduvjet da bi se uopće raspravljalo o Zakonu o vodnim uslugama. Naime, uslužna područja su trebala biti definirana prije Zakona o vodnim uslugama, ili barem istovremeno, kao dio samog Zakona. Osim toga, navedenom se odredbom već najavljuje mogućnost izmjene uspostavljanja uslužnih područja, i to Uredbom Vlade RH, pa se takvim definiranjem unosi određena nesigurnost u obavljanje djelatnosti javnih isporučitelja. Sukladno Ustavu RH i Zakonu o Vladi RH uredbe se donose radi izvršavanja zakona, te je sporno mogu li se uslužna područja uspostaviti običnom Uredbom Vlade RH, ako i da, jesu li trebala biti definirana prije ili istovremeno s donošenjem Zakona. Odredba da se Uredba donosi nakon savjetovanja s JLRS i javnim isporučiteljima trebala bi se odnositi i na eventualne izmjene Uredbe. U pogledu odredbi članka 20.-30. Zakona, kojima se uređuje ustrojstvo i organizacija budućeg javnog isporučitelja, te čl. 88. Zakona kojim je propisan kriterij pripajanja, smatramo da je tim odredbama uskraćeno pravo osnivača (JLS) na samostalnost u obavljanju djelatnosti iz svog djelokruga, zajamčena Ustavom RH. Prema tome, pitanja ustrojstva i organizacije trgovačkog društva, nadležnosti organa i dr., kao i kriterija pripajanja, isključivo su ingerenciji vlasnika trgovačkog društva koji moraju postupati u okviru Zakona o trgovačkim društvima, kao što je to, naposljetku, bilo uređeno i važećim Zakonom o vodama. Zakonsko određivanje</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ad. 1. Ne prihvaća se. Postojeća Uredba o uslužnim područjima je na snazi od 2014. godine, a ista nije polučila rezultate integracije na dobrovoljnoj osnovi izuzev svijetlih primjera integracije na projektnoj osnovi. Nova Uredba o uslužnim područjima ne može biti donesena prije stupanja na snagu Zakona o vodnim uslugama obzirom da je isti pravni temelj za donošenje nove Uredbe o uslužnim područjima koja će se donijeti tek nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima. Ad. 2. Slažemo se da je Ustavom RH propisana nadležnost jedinica lokalne samouprave za obavljanje određenih djelatnosti u koje spadaju i vodnokomunalne djelatnosti. Niti ZVU ne negira Ustavom ovo zajamčeno pravo s obzirom da je člankom 4. ZVU-a izričito propisano da su navedeni poslovi od interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području i za RH te da su iste dužne osigurati navedene djelatnosti, ali u svakom slučaju na zakonom propisan način. Ad. 3. Obzirom da se ovdje radi o obavljanju posebnih djelatnosti, ovaj Zakon je lex specialis i temeljen je na načelima iz članka 5. ovoga Zakona. Ad. 4. Člankom 29. predviđeno je ustrojstvo podružnica javnih isporučitelja vodnih usluga na način da pružaju vodne usluge (a ne samo vodoopskrbu) dok je kriterij za ustrojstvo podružnice količina isporučene vode za ljudsku potrošnju. Postojeći isporučitelji vodne usluge javne odvodnje koji uopće ne isporučuju vodu ne mogu postati podružnice, ali mogu biti organizirani kroz druge ustrojbene oblike unutar jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga. Ad. 5. Uredit će se Uredbom o regulatornom računovodstvu donošenje koje je propisano člankom 31. Zakona o vodnim uslugama. Ad. 6. Predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte. Naime, bit će dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika (Društvo preuzimatelj kao pravni slijednik). Ad. 7. Za one projekte koji su u pripremi moguće je i u ovom trenutku regulirati međusobni odnos javnih</p>

kriterija pripajanja, osim što uskraćuje pravo na slobodu odlučivanja vlasnika trgovačkog društva (JLS), ujedno sprječava vlasnike da odrede drukčiji kriterij pripajanja koji bi, na pojedinom području, bio ekonomičniji i svrsishodniji od onog propisanog Zakonom. Člankom 28. Zakona, koji uređuje pitanje otpremnina, zadire se u stečena prava radnika. Naime, radi se već postojećim ugovorima o radu kojima su definirani radni odnosi, prava, obveze i odgovornosti ugovornih strana te koji nastaju i mijenjaju se sporazumom poslodavca i radnika. Sljedom navedenog, predlaže se da se predmetna odredba briše iz Zakona budući da bi se na radne odnose isključivo trebao primjenjivati Zakon o radu, a podredno Zakon o obveznim odnosima. Kod članka 29. Zakona kojim se predviđa ustroj podružnica nadležnih isključivo za vodoopskrbu, predlaže se da se predvide podružnice koje bi se bavile uslugom javne odvodnje, odnosno da to pitanje, kao i pitanje ustroja i organizacije javnog isporučitelja, bude u ingerenciji vlasnika javnog isporučitelja, u cilju pružanja kvalitetnije usluge. Uz članak 88. st. 2. Zakona – kriterij pripajanja, skreće se pozornost na sljedeće: prema MRS-u 20 možemo razlikovati dva pristupa priznavanja potpora, i to kapitalni pristup i dobitni pristup. Ukoliko se odabire dobitni pristup, namjenska sredstva od naknade za razvoj i dr., koja se primaju nepovratno za izgradnju sustava za javnu odvodnju i zaštitu voda, iskazuju se po dobitnom principu na odgođenim prihodima te se prenose u prihode u trenutku obračuna pripadajuće amortizacije za objekte financirane iz tih sredstava sukladno HSFI 14. Kapitalni pristup se primjenjuje, u pravilu, u slučajevima kada davatelj sredstava, u ovom slučaju lokalna samouprava, postaje suvlasnikom ili povećava svoj vlasnički udjel u poduzeću i te se potpore ne bi trebale uključivati u račun dobiti i gubitka. Dakle, s obzirom da je kriterij pripajanja visina prihoda, razvidno je da isporučitelj vodnih usluga nije u ravnopravnom položaju ukoliko je odabrao kapitalni pristup priznavanja potpora. Prilikom donošenja Zakona, molimo da se uzmu u obzir specifičnosti sektora vodnih usluga unutar pojedinih područja RH. Naime, IVS-Istarski vodozaštitni sustav d.o.o., je društvo sa sjedištem u Buzetu čiji su vlasnici sve jedinice lokalne samouprave u Istarskoj županiji (41 JLS). Društvo obavlja djelatnost, ima imovinu, te se bavi realizacijom projekata iz prihvaćenog Programa, među kojima su i projekti sufinancirani iz fondova EU, na gotovo cijelom području Istarske županije i to vodozaštitnim zonama. Budući da još nije poznato koliko će uslužnih područja biti uspostavljeno na području te županije, predlaže se da se Zakonom predvidi mogućnost podjele i pripajanja jednog društva različitim društvima (društva preuzimatelji) za slučaj uspostave dva ili više uslužna područja. Prema sadašnjem prijedlogu Zakona nejasno je na koji bi se način trgovačko društvo IVS d.o.o. restrukturiralo, uključujući imovinu, ugovore o radu i sl. u slučaju uspostave više uslužnih područja, a to iz dosadašnjih iskustava zahtjeva i jako puno vremena. Nadalje, u slučaju donošenja Zakona o vodnim uslugama predloženog sadržaja, postavlja se pitanje već započetih projekata u javnoj odvodnji. Ističemo da su za te projekte izrađene studije izvodljivosti (za aglomeracije: Umag, Poreč, Rovinj, Pula Sjever, Pula Jug, Labin, Buzet, Pazin i središnja Istra - u tijeku, i Buje-u tijeku), izračunata je priuštivost i cijena vodne usluge koja je za svako područje različita. Formiranjem novog ili isporučitelja vodne usluge, koji će obuhvatiti više aglomeracija na

isporučitelja vodnih usluga partnerskim ugovorom što se i sada potiče i provodi prilikom pripreme projekata, a u svrhu ispunjavanja uvjeta priuštivosti cijene vodne usluge, kao i održivosti projekta. Ad. 8. Europska komisija podržava integraciju javnih isporučitelja vodnih usluga jer će isto imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom. Ad. 9. Rok od 90 dana odnosi se na rok za provedbu pripajanja od dana stupanja na snagu Uredbe o uslužnim područjima, što ukupno iznosi 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Rok je usklađen s prijedlogom Udruge gradova. Ad. 10. Stručni nositelj smatra da neće doći do višegodišnjeg zastoja (pogledati komentar iznad).

<p>području, mijenja se nositelj projekta za određenu aglomeraciju što značajno utječe na koncept studije izvodljivosti, i to zbog veličine poduzeća isporučitelja i zbog drugačije koncepcije izračuna cijene na području. Uпитno je kako će nadležna tijela EU prihvatiti ovakve promjene u projektima koji su u tijeku i hoće li doći do uskraćivanja već odobrenih sredstava. Također se postavlja pitanje izmjena dokumentacije, dozvola, riješenih imovinsko-pravnih poslova i slično, što bi moglo rezultirati usporavanjem investicija, pa čak i zaustavljanjem investicija. Nejasno je i kako će se postupati u slučaju projekata javnih isporučitelja koji su prihvaćeni za sufinansiranje iz EU fondova od strane bilo kojeg nadležnog subjekta (npr. APPRRR); kako će se prenijeti prava i obveze, posebno u slučaju da mora doći do podjele društva na dva ili više različita javna isporučitelja. I na kraju se upućuje na propisane rokove iz prijelaznih i završnih odredbi Zakona, posebno iz članka 88. Zakona, koji se odnose na samo pripajanje društvu preuzimatelju. Primjećujemo da su rokovi od 90 dana u postupku pripajanja neprimjereni i kratki za takvu vrstu statusne promjene trgovačkog društva u postupku koji propisan Zakonom o trgovačkim društvima. To posebno dolazi do izražaja u slučaju javnih isporučitelja koji imaju veliki broj vlasnika (npr. IVS 41 vlasnik JLS), te u slučaju da prije pripajanja prethodno mora doći podjele društva i pripajanja više društva preuzimatelja. Iščitavajući tekst Zakona vrlo sporadično se spominje i obrađuje djelatnost odvodnje iako su u toj djelatnosti u tijeku najveće investicije. Završno, mišljenja smo da se zbog rješavanja problema na manjem području RH, ovakvim prijedlogom Zakona može učiniti daleko veća šteta kod redovnog poslovanja većine isporučitelja na području RH. U jeku velikih projekata na području javne odvodnje zasigurno će doći do višegodišnjeg zastoja, odnosno bavljenja samih sa sobom, potencijalno do smanjenja povlačenja sredstava iz fondova, također i povećanje cijena usluga što zasigurno nije intencija Zakona. Prije donošenja zakona trebalo bi izraditi detaljnije analize, obići teren, uzeti u obzir različitosti po županijama, te sagledati stanje na EU projektima u tijeku. IVS-Istarski vodozaštitni sustav d.o.o. Direktor: Daniel Maurović, dipl. ing.</p>	
<p>6 Grad Pazin NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Uvodno želimo istaknuti da se načelno podržava želja zakonodavca da se sadašnji izuzetno fragmentirani sustav isporučitelja vodnih usluga integrira na institucionalnoj razini kako bi se racionaliziralo poslovanje isporučitelja, povećali kapaciteti za provođenje investicija na modernizaciji i razvoju sustava vodoopskrbe i odvodnje te u konačnici korisnicima pružila kvalitetnija i ujednačenija usluga. No, smatramo da sam Nacrt Zakona o vodnim uslugama pati od bitnih nedostataka koji bi u slučaju da bude usvojen u predloženom obliku mogli dovesti do posljedice koje su upravo suprotne od onih koje su navedene kao razlog za njegovo donošenje – konkretno, moglo bi doći do razdoblja pravne nesigurnosti u području koje regulira, problema u isporuci usluga i zastoja značajnih investicija koje su u tijeku ili pripremi, a moguće i negativnih posljedica za već provedene investicije. Niz odredbi Nacrta ovog Zakona je u koliziji, nepotrebno preklapanju ili nesuglasju s pozitivnim zakonskim propisima Republike Hrvatske, primjerice Zakonom o trgovačkim društvima, Zakonom o obveznim odnosima, Zakonom o vlasništvu i drugim</p>	<p>Nije prihvaćen Ad 1. Konstatacija. Ad 2. Ne prihvaća se. Prvi dio primjedbe nije konkretan. U svezi postojećih projekata koji su u provedbi, ne vidimo ovaj Zakon kao prepreku obzirom da predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte. Naime, bit će dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika (Društvo preuzimatelj kao pravni sljednik). Ad 3. Ne prihvaća se. U članku 2. st. 2. se izričito navodi sljedeće:“ Na pitanja koja se uređuju ovim zakonom primjenjuju se i zakon kojim se uređuju trgovačka društva i zakon kojim se uređuje sudski registar, osim kad je to ovim Zakonom drukčije uređeno.“ Obzirom da je ovaj Zakon lex specialis u odnosu na navedene zakone, pojedina pitanja riješena su na poseban način. Ad. 4. Stručni nositelj smatra da vrijeme za donošenje ovoga Zakona bilo puno ranije, a sad je krajnje vrijeme. Što se tiče negativnog utjecaja na provedbu EU projekata već smo odgovorili pod Ad 2. Ad. 5. Konstatacija. Ad. 6. Ne prihvaća se. Ovaj Zakon uključujući i sve podzakonske propise koji će se donijeti na temelju njega zaokružiti će pravni okvir u području pružanja vodnih usluga. Ne mogu se sva navedena pitanja riješiti ovim zakonom već će se riješiti podzakonskim</p>

<p>stvarnim pravima, Zakonom o radu, Zakonom o socijalnoj skrbi... Pored samog sadržaja Nacrta Zakona, upitna je i pogodnost vremena donošenja ovog Zakona kojim se bitno mijenja pravno uređenje područja pružanja javnih usluga koje se nalazi u investicijskom zamahu financiranom, među ostalim, i EU sredstvima, pri čemu je sklopljen niz ugovora o izgradnji i održavanju vodnih građevina čija se realizacija potencijalno ugrožava donošenjem ovakvog Zakona. Svaka značajna promjena pravnog okvira, pa i najbolja, zahtijeva relativno dugotrajno vrijeme prilagodbe. Primjerice, svjedoci smo problema (popraćenih značajnim financijskim penalizacijama) koje su prouzročile izmjene Zakona o javnoj nabavi donesene u jeku provedbe niza projekata financiranih putem EU fondova. Na nivou čitavog Zakona i njegovog obrazloženja nedovoljno je pažnje posvećeno načinu i posljedicama predviđenih pripajanja isporučitelja vodnih usluga – npr. s aspekta imovine financirane putem EU fondova, distribucije neotplaćenih troškova izgradnje infrastrukture, preuzimanja penalizacija iz provedbe EU projekata, objedinjavanja računovodstava i financija društava, preuzimanja ugovora o radu itd., što bi moglo stvoriti nepremostive probleme u provedbi ovog Zakona. Pripajanje trgovačkog društva je složen postupak reguliran odredbama Zakona o trgovačkim društvima, čije se posljedice prenose na sve aspekte poslovanja društva. Prilikom provedbe pripajanja potrebno je pripremiti i usvojiti niz dokumenata i odluka na organima društva koje se pripaja i društva preuzimatelja, a jedinice lokalne samouprave, kao vlasnici sadašnjih isporučitelja u obvezi su prethodno donijeti odluke o pripajanju isporučitelja društvu preuzimatelja na gradskim/općinskim vijećima, po proceduri i u rokovima koji su određeni statutima JLS. Imajući u vidu sve navedeno, kao i činjenicu da je po dovršetku postupka pripajanja u novoformiranom društvu nužno donijeti niz internih akta koji omogućuju efikasno i zakonito funkcioniranje trgovačkog društva, vidljivo je da se sve navedene obveze nikako ne mogu provesti unutar Nacrtom Zakona predviđenog roka od 90 dana od dana stupanja Zakona na snagu. Predlaže se detaljno razmatranje učinaka usvajanja ovakvog Nacrta Zakona, odnosno njegove izmjene u cilju izbjegavanja potencijalnih negativnih posljedica.</p>	<p>propisima. Ad. 7. Ne prihvaća se. Pripajanje se treba izvršiti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu Uredbe o uslužnim područjima, što znači da je to 6 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona. Predmetni rokovi usklađeni su s prijedlogom Udruge gradova.</p>
<p>7 Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Mišljenje se temelji na uočenom u postupanjima po pritužbama građana i na terenskim obilascima, a najvećim se dijelom tiče dostupnosti zdravstveno ispravne vode za ljudsku potrošnju. Pravo na vodu u Republici Hrvatskoj nije samostalno ustavno pravo, no zbog važnosti vode za ljudski život i zdravlje neodvojivo je od svih ostalih prava koja svakom pojedincu jamče zdrav i dostojanstven život. Stoga je organizacija i učinkovitost sustava i djelatnosti javne vodoopskrbe i odvodnje od iznimne važnosti za građane. Svaka politika, posebno zakonodavna inicijativa, koja teži rješavanju problema u vodnim uslugama je nužna i dobrodošla, pa pozdravljamo nastojanje da se riješe i poteškoće na koje smo tijekom proteklog razdoblja ukazivali. Istodobno koristimo prigodu i ukazujemo na dvojbe oko nekih predloženih rješenja. Smatramo kako bi već u Načelima i u čl. 5. Nacrta trebalo istaknuti da se vodne usluge ne obavljaju radi stjecanja dobiti, već radi osiguravanja isporuke vodnih usluga (Načelo neprofitnosti). Dobit ako</p>	<p>Primljeno na znanje Očitovanje na primjedbe Ureda pučke pravobraniteljice se daje u nastavku ove tablice na način da je odgovoreno na pojedinačne primjedbe.</p>

se i pojavi, mora se koristiti isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti javnog isporučitelja vodnih usluga. Nadalje, predlažemo u čl. 40. i čl. 46. Nacrta propisati obvezu objave Općih uvjeta isporuke vodnih usluga i Odluke o cijeni vodnih usluga u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave te barem jednom lokalnom mediju jer se Internetom ne koriste svi. Ljudsko pravo na vodu ovlašćuje svakoga na dovoljne količine sigurne, prihvatljive, fizički i financijski dostupne vode za osobne i za potrebe kućanstva, pa tek nakon što su te potrebe zadovoljene, alokaciju vodnih resursa za druge namjene. Ovo ne znači neograničene količine ili besplatnu vodu, ali bi potpuna obustava mogla biti dozvoljena samo ako je korisniku osiguran alternativni izvor koji osigurava minimalne količine potrebne za prevenciju dehidracije i bolesti. Pri obustavi ili ograničenju usluge treba voditi računa o pozitivnim propisima. Po Zakonu o zaštiti potrošača opravdani razlozi za obustavu vode ne mogu biti vezani za slučaj neplaćanja računa od strane potrošača ako se račun osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve slijedeće nesporne račune i nije raskinuo ugovor. Na to je ukazao i Visoki upravni sud RH u presudi Usoz-123/16-7 od 30. siječnja 2018. Nadalje, voda se ni pod kojim uvjetima ne bi smjela obustaviti osobama koje ostvaruju pravo iz socijalne skrbi, obiteljima s malodobnom djecom, osobama s invaliditetom, ali i nekim ustanovama, primjerice, zdravstvenim i obrazovnim, domovima umirovljenika, zatvorima i sl. Predložene odredbe čl. 41. o ograničenju ili obustavi isporuke vodnih usluga zbog skrivljenog ponašanja treba pojasniti i propisati na koga se točno odnose (fizičke osobe, pravne – trgovačka društva, ustanove, tijela i sl.), odnosno tko i po kojoj cijeni ima pravo na 20 litara vode dnevno po članu kućanstva i na koji će se način to pravo osigurati poglavito kada su u pitanju stambene zgrade. Također, treba navesti razloge zbog kojih se u slučaju ograničenja ne propisuje pravo na 70 litara dnevno po članu kućanstva što se inače smatra standardom za osnovne potrebe kućanstva. Iz pritužbi koje zaprimamo od građana proizlazi percepcija kako je voda iz sustava javne vodoopskrbe besplatna, pa građani često osporavaju plaćanje fiksnog dijela cijene vode. No Sud EU je u predmetu broj: C-686/15 pojasnio uobičajenu i prihvatljivu praksu država članica da se cijene vodnih usluga sastoje od fiksnog i varijabilnog dijela, pa sve dok se poštuje načelo povrata troškova vodnih usluga, države mogu birati načine određivanja cijene kako im to odgovara. No, pri definiranju konačnog modela naplate treba voditi računa da građani ne budu neosnovano opterećeni troškovima koje nisu prouzročili i koji su posljedica sustavne nebrige za gubitke. Neophodno je i voditi računa o socijalnim kategorijama, pa u tom smislu pozdravljamo propisivanje socijalne cijene vodne usluge i za fiksni dio kako se navodi u čl. 44. Nacrta. Prema podacima Vijeća za vodne usluge iz siječnja 2018. prosječna uključenost mjesečnog računa za sve vodne usluge (naknadama i PDV-om) iznose oko 2,6% (taj postotak u EU iznosi 3-4%) u mjesečnom prihodu kućanstva o čemu treba voditi računa pri donošenju Uredbe iz čl. 43. odnosno Odluka o cijeni vodnih usluga javnih isporučitelja. Nadalje, predlažemo da se, radi kontinuiteta naplate vodne usluge, u čl. 44. jedinicama lokalne samouprave osim obveze, propiše i rok za dostavu popisa socijalno ugroženih građana kojima se podmiruju troškovi za vodu javnim isporučiteljima.

<p>Pozdravljamo i propisivanje obavljanja javne vodoopskrbe autocisternom čl. 48. jer je nedostatak normi oko ovog načina isporuke vode u praksi izazivao brojne probleme od cijena, ovlaštenika pa do učestalosti. No, mislimo da bi trebalo jasno propisati količinu vode koja se isporučuje autocisternom korisnicima i u kojem vremenskom razdoblju. Trebalo bi pojasniti i st. 2., alineju drugu oko formiranja cijene prema jednom korisniku; odnosi li se to na gospodarsku djelatnost ili na vodu za ljudsku potrošnju. Također, u praksi smo primijetili da isporučitelji različito postupaju po zahtjevima građana za isključenjem s komunalnih vodnih građevina, pa je nužno popunjavanje ove pravne praznine, i u tom smjeru pozdravljamo odredbe čl. 59. Za ponovno uključenje predviđa se naplata fiksnog dijela cijene vodne usluge za razdoblje od isključenja pa do ponovnog uključanja ukoliko je ono zatraženo unutar 15 mjeseci, pa je potrebno navesti i detaljno obrazložiti razloge ovoj odredbi, jer se bez njih predloženo čini nejasnim i nepravednim.</p>	
<p>8 Krešimir Grgić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Po mom mišljenju predloženi zakon o vodnim uslugama ima nekoliko nedostataka: 1. Oblik društva kapitala, u kojemu vlasnik za obveze ne jamči cijelom svojom osobnom imovinom ili kapitalom i imovinom uloženim u društvo, ne postoji u zakonu o trgovačkim društvima. U javnom trgovačkom društvu (j.t.d.) jamči se cijelom osobnom imovinom vlasnika, a u slučaju d.d. i d.o.o. jamči se uloženim kapitalom i imovinom. U članku 10. st. 4. prijedloga zakona o vodnim uslugama piše da javni isporučitelj u slučaju stečaja "izlučuje komunalne vodne građevine" u vlasništvo lokalne samouprave, ali ne piše što će se dogoditi sa pripadajućim obvezama. Prema zakonu o PDV-u i pripadajućim mišljenjima, gospodarsku cjelinu čine imovina i pripadajuće obveze (čl 7. Zakona o PDV-u i čl. 45. pravilnika o PDV-u). U čl. 159. i čl. 385. zakona o trgovačkim društvima piše da vlasnici dioničkog društva i društva s ograničenom odgovornošću ne odgovaraju za obveze društva, ali u čl. 551 istog zakona piše da dioničko društvo može prenijeti imovinu na lokalnu samoupravu te da se uz imovinu prenose i pripadajuće obveze. Članak 10. i članak 19. predloženog zakona vjerojatno će biti osporeni na nekom višem sudu, čim neki vjerovnik prvi puta pokrene ovo pitanje i ustanovit će se da je onaj tko je preuzeo imovinu, preuzeo i pripadajuće obveze (nakon odbitka imovine koja nije vodnokomunalna) ili će se odšteta vjerovnicima isplatiti iz državnog proračuna. Vodnokomunalna imovina sada iznosi oko 70-80% imovine vodovoda (gruba procjena) i taj udjel će se vjerojatno povećavati zbog velikih projekata, a ostalo su potraživanja od kupaca i sl.. Člancima 10. i 19. predloženog zakona stvara se uvjerenje da se vodoopskrbom, odvodnjom i velikim projektima može upravljati bez opasnosti gubitaka po lokalnu samoupravu i državni proračun, a na kraju bi se moglo ustanoviti da to ipak nije tako. 2. U čl. 34. predloženog zakona piše da se dobit može koristiti samo za razvoj i obavljanje djelatnosti, odnosno da se ne može isplatiti vlasnicima (lokalnoj samoupravi). To je vjerojatno preuzeto iz članka 57. st. 3. zakona o ustanovama. Člankom 13. predloženog zakona o vodnim uslugama javnim isporučiteljima brani se obavljanje tržišnih djelatnosti osim isporuke vode, odvodnje otpadnih voda i sličnih djelatnosti. Stoga je opravdano zapitati se - da li bi</p>	<p>Nije prihvaćen Ad 1. Ne prihvaća se. Ovo je više ili manje istovjetno uređenje koje je prvi put uređeno Zakonom o vodama iz 2009. (NN 153/09). a) Jamstvo člana društva kapitala za obveze društva kapitala je više nominalne nego realne naravi. Jednom kad se npr. uplati 20.000 kn uloga u temeljni kapital, društvo ih već sutra može potrošiti na zakonito plaćanje. Ne postoji zakonska obveza da se uplaćeni ulog pretvori u dugotrajnu imovinu i tako očuva jamstvena funkcija temeljnog kapitala. b) Komunalne vodne građevine su stvari izvan pravnog prometa (res extra commercio), ne podliježu ovrsi, ne ulaze u stečajnu i likvidacijsku masu, i s tim su svi vjerovnici unaprijed upoznati od Zakona o vodama (NN 153/09) koji je stupio na snagu 01.01.2010. Vjerovnici dakle unaprijed znaju da mogu računati samo na drugu imovinu javnog isporučitelja kao na potencijalni kolateral: poslovne prostorije, opremu i najvažnije novčani priljev po osnovi cijene vodne usluge koju naplaćuje i društvo koje posluje tijekom stečaja. Ako im taj potencijalni kolateral nije dostatan, onda će smatrati isporučitelja kreditno nevjerodostojnim dužnikom i neće stupati s njim u vjerovnički odnos. Ad. 2. Ne prihvaća se. To pitanje ovisi o poreznoj politici. Zadržana dobit se i dalje oporezuje prema Zakonu o porezu na dobit. Ad. 3. Ne prihvaća se. Ako su se isporučitelji vodnih usluga i njihovi osnivači odlučili voditi politiku nenaplate amortizacije kroz cijenu vodnih usluga tako što su umjesto kapitalnog pristupa prema MRS-20 izabrali prihodovni pristup tj. pristup u kojem se odgođeni prihod prebija s amortizacijom - u postupku pripajanja će se susresti uglavnom s istim takvim isporučiteljima vodnih usluga i njihovim osnivačima.</p>

<p>javni isporučitelj vodnih usluga trebao biti oslobođen poreza na dobit, ako mu je cilj samo pokriće troškova, ako su cijene vodnih usluga definirane posebnim zakonima i pravilnicima u kojima nije predviđeno ostvarivanje dobiti i ako se eventualna dobit ne može isplatiti nikome? 3. Ulaganja lokalne samouprave uglavnom su u javnim isporučiteljima evidentirana na odgođenim prihodima u skladu sa dobitnim pristupom MRS 20, a ne na stavkama kapitala zbog mogućeg utjecaja amortizacije imovine financirane donacijama na financijski rezultat i cijene vodnih usluga pa pripajanje vodovoda prema kriteriju uloženog kapitala nije manje problematično od pripajanja prema kriteriju broja stanovnika. Lijep pozdrav</p> <p>9 Zagorski vodovod d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Temeljem analize Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, uočeni su određeni nedostaci. Naime, navedeni Prijedlog Zakona o vodnim uslugama u pojedinim odredbama ne uvažava određene specifičnosti koje neupitno postoje. Navedeno se prije svega odnosi na postojanje dugogodišnjih ugovornih odnosa između dva ili više javnih isporučitelja vodnih usluga, a kojim se ugovornim odnosima ne uređuje isključivo pružanje vodne usluge drugom javnom isporučitelju vodnih usluga, već se uređuje i niz drugih pitanja koja su od iznimne važnosti za javne isporučitelje vodnih usluga. Stupanje na snagu Zakona o vodnim uslugama temeljem važećeg Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, bez uvažavanja potrebe za iznimkama, dovelo bi do neravnopravnosti pojedinih javnih isporučitelja vodnih usluga, u smislu uskrate stečenih prava, te posljedično, do diskriminacije krajnjih korisnika za stečena prava uskraćenog javnog isporučitelja vodnih usluga. U konkretnom primjeru, dva javna isporučitelja vodne usluge (Zagorski vodovod d.o.o. i Vodoopskrba i odvodnja Zaprešić d.o.o.), zajednički proizvode vodu na zajedničkom vodocrpilištu Šibice. Izvorište Šibice sastoji se od vodozahvata Šibice sa 5 bušotina, klorinatorske stanice, cjevovoda do vodospreme Veliki Vrh, kao i same vodosprema Veliki Vrh i ostali vezanih objekata, nastalo je zajedničkim ulaganjem rada i kapitala dvaju javnih isporučitelja vodnih usluga: Komunalnog poduzeća "Zaprešić" i "Zagorskog vodovoda" Zabok, s ciljem zajedničke proizvodnje vode. Gradnja je započela početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, nakon čega slijede ugovori koji reguliraju međusobne odnose (Samoupravni sporazum o zajedničkom ulaganju i zajedničkom iskorištavanju i upravljanju zajedničkim dijelovima vodovoda s izvorištem Šibice, broj 1358/74 od 15.07.1974. g., Samoupravni sporazum od 12.08.1983. g. te Sporazum o korištenju i ulaganju u objekte zajedničkih dijelova vodovoda broj 135/92 od 22. siječnja 1992. g.). Izvorište Šibice i svu vezanu infrastrukturu obuhvaćenu predmetnim Sporazumom, Zagorski vodovod d.o.o. propisno vodi u svojim poslovnim knjigama kao svoju dugotrajnu imovinu.</p>	<p>Prihvaćen Nacrt nadopunjen odgovarajućom odredbom (članak 9.) Vlasništvo, upravljanje, građenje i održavanje.</p>
<p>10 KONAVOSKO KOMUNALNO DRUŠTVO d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA KONAVOSKO KOMUNALNO DRUŠTVO d.o.o. Bistoće 70 20213 ČILIPi Čilipi, 05.02.2019.g. Predmet: Očitovanje na Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama U prijedlogu Zakona o vodnim uslugama u čl.7. st.2.- kojim se određuju uslužna područja vodnih usluga</p>	<p>Djelomično prihvaćen Djelomično se prihvaća. Izrađivač razumije specifičnosti isporučitelja s obzirom na geografski položaj distribucijskog područja i na prekograničnu isporuku vode. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje prihvatljivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što</p>

stoji: „uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 milijuna kubičnih metara godišnje.“ nadalje, u st.6. istoga članka stoji: - „Vlada RH će uredbom o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje uspostaviti uslužna područja i odrediti njihove granice, nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne samouprave i javnim isporučiteljima vodnih usluga.“ Kao glavni razlog spajanja isporučitelja vodnih usluga navodi se: - smanjenje gubitaka zahvaćanja vode; - povlačenje sredstava iz EU fondova; - racionalizacija poslovanja isporučitelja vodnih usluga i ujednačavanje cijena vodnih usluga. Smatramo da određivanje granica uslužnih područja javne vodoopskrbe i odvodnje temeljem samo jednog kriterija – a to je godišnja količina isporučene vode, nije preduvjet za ostvarivanje spomenutih ciljeva. Naime, na gubitke u vodovodnoj mreži utječe starost vodoopskrbnog sustava, adekvatno održavanje, ali i veličina distributivnog područja, tako da najveće gubitke imaju najveći isporučitelji vodnih usluga. Nadalje, povećanje materijalnih troškova poslovanja (povećan broj zaposleika zbog spajanja IVU), direktno utječu na formiranje cijene vodnih usluga, ali i na rentabilnost poslovanja koja je preduvjet za povlačenje EU sredstava (kako za nove projekte, tako i za realizaciju započetih projekata temeljem dodijeljenih bespovratnih sredstava iz EU fondova). Prilikom određivanju granica uslužnih područja javne vodoopskrbe i odvodnje trebalo bi uzeti u obzir slijedeće kriterije: - financijska održivost pojedinog isporučitelja vodnih usluga, koja se temelji na profitabilnosti poslovanja tj. visokoj naplativosti potraživanja isporučenih vodnih usluga; - količina gubitaka u mreži; - starost vodoopskrbnog sustava i sustava javne odvodnje; - visina tekućih investicija (izgradnja nove vodovodne i kanalizacijske mreže); - visina temeljnog kapitala društva; - broj i struktura zaposlenika obzirom na duljinu vodovodne i kanalizacijske mreže isporučitelja vodnih usluga (u skladu sa važećim pravilnicima Hrvatskih voda d.d. koji reguliraju tu materiju); - geografska specifičnost pojedinog isporučitelja vodnih usluga; - prekogranična isporuka vode (u skladu sa preuzetim obvezama iz međunarodnih ugovora). Zato smatramo da se ciljevi koji su uzeti u obzir prilikom donošenja novog Zakona o vodnim uslugama mogu ispuniti uvažavajući specifičnosti pojedinog isporučitelja vodnih usluga koje su rezultat njegovog poslovanja i geografskih specifičnosti. Obzirom na navedeno predlažemo dopunu čl.7.st.2. prijedloga Nacrta Zakona o vodnim uslugama tako da glasi: - uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje; -uslužno područje može se uspostaviti i na vodoopskrbnom području na kojem je isporuka vode za ljudsku potrošnju manja od 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje ukoliko je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta: - da postojeći isporučitelj vodnih usluga posluje na posebnoj geografskoj cjelini, - da je postojeći isporučitelj vodnih usluga gospodarski samoodrživ i samodostatan(broj zaposlenih i njihova struktura, visina temeljnog kapitala, što sve mora biti u skladu s pravilnicima Hrvatskih voda), - obavlja prekograničnu isporuku vode, u skladu sa preuzetim međunarodnim obvezama,

Marko Glavić, d.i.s.

se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Napominjemo da je priuštivost jedan od osnovnih kriterija za odobravanje projekata i granica od 3% je utvrđena i od strane Europske komisije. Uz priuštivost, potrebno je osigurati i financijsku održivost projekta tijekom cjelokupnog referentnog razdoblja koji iznosi 30 godina, kao što i cijena vodne usluge mora biti formirana po načelu „onečišćivač plaća“ i po načelu „puni povrat troškova“ od vodnih usluga. Integracija javnih isporučitelja vodnih usluga će imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom.

	Direktor	
11	<p>Hvarski vodovod doo NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA</p> <p>Hvarski vodovod d.o.o. Jelsa Predlažemo na kraju stavka 2. članka 7. dodati: „izuzev područja jadranskih otoka.“</p> <p>Ovim prijedlogom bi se jadranski otoci izuzeli iz obveze zadovoljavanja uvjeta isporuke količine od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje, kao uvjeta za uspostavljanje uslužnog područja. Prijedlog dajemo zbog:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 1. Specifičnosti geografskog položaja i potreba razvoja jadranskih otoka: - jer je zbog udaljenosti i loših brodskih veza otežana komunikacija otoka sa kopnom i otocima međusobno, te će pripajanje rezultirati i otežanom komunikacijom na relaciji uprava-podružnice ukoliko bi došlo do pripajanja isporučitelju sa sjedištem na kopnu; - pripajanje će rezultirati i povećanim troškovima zbog čestih putovanja te bespotrebni gubitkom radnog vremena, zbog spore i rijetke komunikacije trajektima; - pripajanje će dovesti do povećanog zapošljavanja u društvu preuzimatelju, dok će u pripojenim društvima doći do smanjenja zapošljavanja i to upravo kadrova sa visokom stručnom spremom, što je upravo suprotno potrebama zadržavanja stručnih kadrova na otocima te time zaustavljanje iseljavanja sa otoka. - 2. Činjenice da: - javni isporučitelji, posebno na većim jadranskim otocima, već sada zadovoljavaju sve kriterije utvrđene stavkom 1. članka 7. (zbog kojih se i uspostavlja uslužno područje), a što dokazuju njihovi pozitivni poslovni rezultati, prosječna visina cijene vodnih usluga i ispod prosječni gubici u vodoopskrbnim sustavima u odnosu na RH. - 3. Pretpostavki da će: - pripajanje isporučitelju sa sjedištem na kopnu povećati a ne smanjiti ukupne troškove poslovanja, jer će sve „podružnice“ zadržati razinu zaposlenih a preuzimatelj će neminovno povećati broj zaposlenih radi obavljanja poslova upravljanja i koordinacije; - pripajanje rezultirati smanjenjem operativnosti podružnica (zbog tromosti i procedura koje zahtjeva javna nabava kada se radi o većim vrijednostima) te time i smanjenjem efikasnosti kod održavanja vodnih objekata; - pripajanjem otoci izgubiti samostalnost u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodnokomunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije. <p>Predlažemo Ministarstvu zaštite okoliša i energetike i Vladi RH da se kod donošenja Uredbe o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje i određivanju njihove granice (temeljem st.6. čl.7.) vodi računa o naprijed navedenim razlozima, činjenicama i pretpostavkama te da se za sve veće jadranske otoke odredi posebna uslužna područja, kao što je to već predviđeno na sjeverno-dalmatinskim otocima Krk i Cres.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Daje se isti odgovor kao i Vodovodu Brač d.o.o. koji je podnio istu primjedbu. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od -10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Daljnje snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu. „Gubitak samostalnosti u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodno-komunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije“ – ne prepoznavamo kao realan rizik. Štoviše smatramo da je razvoj više ili manje – predodređen Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina koji preuzima obveze iz Ugovora o pristupanju RH u EU. Policentričnost u razvoju i upravljanju komunalnom vodnom infrastrukturom osigurava se dvostrukom većinom u skupštini jedinstvenog isporučitelja i postojanjem podružnica s isporukom iznad 500.000 m³ godišnje. Bojazan od nedostatka buduće komunikacije zbog fizičke odvojenosti otoka ne možemo prihvatiti kao objektivan prigovor u eri opće uporabe visoke tehnologije (računala, pametni telefoni sa software programima koji omogućuju održavanje sastanaka „licem u lice“ neovisno o fizičkoj razdvojenosti).</p>
12	<p>KRAKOM - VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA</p> <p>U članku 88. nacrtu Prijedloga Zakona o vodnim uslugama predlažemo dopunu stavka 6. na način: (6) Pripajanje se provodi s imovinom iskazanom u bilanci društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019. osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno. Poslovni udjeli svakog člana društva u temeljnom kapitalu društva preuzimatelja biti će određeni u postotku prema broju stanovnika. Obrazloženje: Naš prijedlog se ukazuje pravičnim obzirom su stanovnici ti koji su kroz cijenu vodnih usluga i pripadajuće naknade, te kroz povijest</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ovakav model određivanja poslovnih udjela i dionica prilikom pripajanja usuglašen je s HGVIK-om i Udrugom gradova u RH. Model koji predlažete bio je u prethodnom Nacrtu ovoga Zakona koju većina isporučitelja vodnih usluga i gradova nije prihvatila.</p>

<p>vlastitim zalaganjima i svojim sredstvima financirali izgradnju komunalnih vodnih građevina, pa se stoga ukazuje opravdanim da u društvu preuzimatelju poslovni udjeli onda i budu određeni prema broju stanovnika koji koriste vodne usluge na području svakog od članova društva. Prijedlog se nadalje ukazuje kao jedino pravično rješenje za podjelu poslovnih udjela, obzirom na specifičnosti postojećeg stanja i načina stjecanja imovine javnih isporučitelja vodnih usluga, gdje su pojedini isporučitelji u temeljni kapital unijeli sredstva koja su im dodijeljena sufinanciranjem putem Hrvatskih voda, te sredstva dodijeljena od gradova i općina u obliku kapitalne pomoći, dok drugi isporučitelji vodnih usluga to nisu učinili te se time navedena sredstva ne ogledaju u vrijednosti temeljnog kapitala tih isporučitelja no neosporno predstavljaju njihovu značajnu vrijednost stečenu iz jednakih izvora (sredstva Hrvatskih voda, te gradova i općina).</p>	
<p>13 Josipa Lisak Klepica NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Razmatrajući navedeni nacrt s konačnim prijedlogom Zakona o vodnim uslugama, u roku javne rasprave koja traje do zaključno 08. veljače 2019.god. MOSLAVINA D.O.O. , KUTINA se pridružuje svim primjedbama, navodima i činjenicama istaknutim u komentarima Uprave HGVIK i ostalim članicama Grupacije koje su dostavljene do danas te dodajemo i slijedeće primjedbe: 1. Komentar: Dodatna nadležnost skupštine (čl. 23.) - prijedlog: umjesto poslovnog plana da se definira strateški plan koji donosi za razdoblje od četiri godine, a poslovni plan na godišnjoj razini Obrazloženje: Društva Strateški plan izrađuju na temelju Uputa za izradu strateških planova Ministarstva financija koji bi se donosio na razdoblje od 4 godine i bio bi usklađen s Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina. Društva bi na godišnjoj razini donosili Poslovni plan koji bi bio usklađen sa strateškim planom. Poslovni plan uključuje i financijski plan, temeljem kojeg se radi Plan nabave. 2. Komentar: Unutarnji nadzor nad radom isporučitelja vodnih usluga (čl.25) - prijedlog: Skupština provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga posredstvom vanjskih ovlaštenih revizora kao i drugim obvezujućim zakonskim odredbama. Obrazloženje: Društvo je obveznik eksterne revizije, a nadzor nad društvom provode JLS putem aktualnih propisa (Zakon o fiskalnoj odgovornost – interna kontrola). Društvo je zakonski obvezno provoditi sustav unutarnjih kontrola što je i uređeno kroz Zakon o sustavu unutarnje kontrole, a i ostale računovodstvene propise. Državna revizija i Vijeće za vodne usluge su nadležne institucije za kontrolu transparentnosti poslovanja. Smatra se da je postojećim propisima dovoljno dobro uređen sustav unutarnje kontrole kao i nadzor društva. Treba se dati mogućnosti skupštini društva da ocijeni produktivnost uspostave službe interne kontrole u pojedinom javnom isporučitelju 3. Komentar: Financijsko poslovanje, računovodstvo i regulatorno računovodstvo (članak 9., 10. i 31.) - prijedlog je da se u sklopu regulatornog računovodstva definira i obveza zasebnog praćenja komunalne infrastrukture (kao javno dobro) i izvor njegovog financiranja kroz zasebnu bilančnu evidenciju (izrada dvije podbilance), čime bi se omogućilo transparentnije upravljanje komunalnom infrastrukturom. Obrazloženje: Koncept regulatornog računovodstva usmjereno je na troškovno računovodstvo (evidencija</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad 1. Ne prihvaća se. Poslovni plan koji se donosi za 4 godine, a mijenja se jednom godišnje, a iznimno i dvaput, nije u osnovi drukčiji u odnosu na poslovni plan od 1 godine kako ga predlaže sudionik u javnom savjetovanju.No postoji bitna razlika, važna za održanje koncepta ovoga Nacrta, a to je da se podudaraju razdoblja važenja poslovnog plana, odluke o cijeni vodnih usluga i odluke o naknadi za razvoj. Time se osigurava 4-godišnja stabilnost planiranja projekata, izdataka i prihoda, prikupljanja i trošenja prihoda od cijene vodnih usluga i naknade za razvoj. Ad 2. Djelomično se prihvaća. Unutarnji nadzor se uređuje na drugi način. (članak 25.). Ad 3. Ne prihvaća se. Ovo nije primjedba na ovaj Nacrt već na sadržaj buduće Uredbe o regulatornom računovodstvu. Primjedba je korektna i svakako je treba razmotriti u kontekstu te Uredbe. Ad 4. Prihvaća se. Odredba članka 88. st. 6. Nacrta je izmjenjena kako slijedi: „Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“ Na taj način će se zapriječiti da se u razdoblju do pripajanja prekravaju temeljni kapitali i „nabildavaju“ bilance da bi se za dio osnivača osigurao povoljniji poslovni udio odnosno dioničarska prava. To su rizici koji bi cijelu reformu mogli dovesti u pitanje. Ad 5. Prihvaća se. Članak 33. korigiran je na sljedeći način: 1) Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja vodnih usluga ne može biti veća od zbroja: - 20% njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i - 90% njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje. 2) Smatra se da je suglasnost većinskog vlasnika javnog isporučitelja vodnih usluga na dugoročno zaduživanje javnog isporučitelja vodnih usluga iz članka 90. stavka 1. Zakona o proračunu (Narodne novine, br. 87/08, 136/12 i 15/15) dana donošenjem poslovnog plana iz članka 23. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona. Ad 6. Ne prihvaća se. Taj je nedostatak u najvećoj mjeri otklonjen odredbom čl. 34. Nacrta koja zabranjuje isplatu dobiti u obliku dividende osnivačima već se ista mora zadržati kod javnog isporučitelja vodnih usluga radi obavljanja i razvoja njegove djelatnosti. Ad 7. Ne prihvaća se. U Republici Hrvatskoj postoji 68 vodoopskrbnih područja. Sve stručne</p>

direktnih i indirektnih troškova) s ciljem uspostave transparentnog odnosa troškova i cijene vodnih usluga. Ali isto tako zbog specifičnosti imovine kojom društvo upravlja što proizlazi iz članka 9. (vlasništvo, upravljanje, građenje i odražavanje) Zakona, koji definira komunalne vodne građevine kao javna dobra u javnoj uporabi smatramo da bi se putem regulatornog računovodstva kroz bilančne pozicije zasebno trebalo pratiti način upravljanja navedenom imovinom (izvori financiranja). Isto tako važno je napomenuti da je u članku 10. (Ograničenja na komunalnim vodnim građevinama) definirano da komunalne vodne građevine ne ulaze u stečajnu ili likvidacijsku masu društva na temelju čega zaključujemo da iako se komunalna infrastruktura iskazuje u bilanci ona nije u pravno-vlasničkom smislu „imovina“ trgovačkog društva, što isto ukazuje na potrebnu zasebnog evidentiranja kroz bilančne pozicije. Jedna od specifičnosti u financijskim izvještajima vodno komunalnih društva je evidentiranje financiranja komunalne infrastrukture kroz potpore sukladno MRS 20 i HSF1 15 kroz odgođeni prihod (29) koji je sastavni dio bilance čija bi se evidencija uredila regulatornom računovodstvom, a isto tako omogućila bi se kontrola utrošenih sredstava naknade za razvoj. Cilj zasebnog prikaza javnog dobra (komunalne infrastrukture) kroz bilančne pozicije je osigurati transparentnost ulaganja u komunalnu infrastrukturu. 4. Komentar: Pripajanje društva kapitala (članak 88. -91.) Poslovni udjeli u društvu preuzimatelja bi se uz vrijednost temeljnog kapitala trebali utvrđivati i prema vrijednosti ulaganja JLS u komunalnu infrastrukturu koji je prikazan na odgođenom prihodu u bilanci društva (s obzirom da navedeno predstavlja ulaganje u komunalnu infrastrukturu kroz dobitni pristup, a isti učinak vrijednosti ima kao da se i provodilo ulaganje kapitalnim pristupom - MRS 20) Obrazloženje: Prema trenutnom prijedlogu Zakona kod pripajanja društva udio vlasnika (JLS) u društvu temelji se na vrijednosti temeljnog kapitala koje vlasnici imaju u Društvu. Vrijednost društva je iznos ukupne imovine umanjene za vrijednost ukupnih obveza društva (neto imovina). Shodno tome, poslovni udjel u društvu preuzimatelja treba se utvrđivati prema vrijednosti u temeljnom kapitalu i odgođenom prihodu koji društva posjeduju u bilanci, jer odgođeni prihod predstavlja ulog JLS (uz HV) u komunalnu infrastrukturu što čini stvarnu (fer) vrijednost uloga JLS komunalnu infrastrukturu. Ukupni kapital bi trebao predstavljati neto vrijednost društva (kapital = imovina – obveze), ali zbog specifičnosti poslovanja (odgođeni prihod) ne predstavlja realnu vrijednost društva, a samim time i realnu vrijednost udjela u društvu. U slučaju da se udio računa samo u visini vrijednosti kapitala (temeljnog ili ukupnog), pojedini vlasnik (JLS) samo zbog drugačijeg načina evidentiranja ulaganja u komunalnu infrastrukturu (kapitalni ili dobitni pristup) dobio bi veći udio u „novom“ društvu. Kapitalnim pristupom vlasnici ne gube na vrijednosti uloga, dok dobitnim pristupom se gubi vrijednost uloženog u iznosu amortizacije, što također vlasnike koji su primjenjivali dobitni pristup stavlja u nepovoljniji položaj. Pitanje ulaganja u komunalnu infrastrukturu od strane trećih (HV i EU) mogao bi se riješiti razmjernom podjelom na postojeće udjele u vlasništvu. 5. Komentar: Granica zaduženja javnih isporučitelja vodnih usluga (čl.33.) Obrazloženje: U st. 1. definirano je da se isporučitelj vodnih usluga ne može zadužiti, tako da njegova ukupna godišnja obveza

analize pokazuju da ona nisu održiv okvir za buduću priuštivost cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka po kućanstvu godišnje. Ad. 8. Djelomično se prihvaća. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m3 po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m3 godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m3 isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.

<p>plaćanja iznosi više od 20% njegovih ostvarenih prihoda. Da li se odnosi na ukupne prihode društva?! (s obzirom da određeni dio prihoda društva proizlazi iz obračunske osnove – ukidanje odgođenog prihoda, odnosno taj prihod se ne temelji na novčanoj osnovi). Isto tako smatramo da bi kao iznimku st.1 trebalo definirati zaduženja za kapitalne investicije (projekti EU) koje će se podmirivati iz prikupljenih sredstava naknade za razvoj uz suglasnost JLS. 6. Komentar: Dobit javnih isporučitelja vodnih usluga (čl.34.) Obrazloženje: St. 1. definirano je da javni isporučitelj ostvarenu dobit može isključivo koristiti za obavljanje i razvoj djelatnosti javnog isporučitelja vodnih usluga, odnosno da je ne može isplatiti vlasniku društva – što upućuje na pojam REINVESTIRANE DOBITI, s ostvarenjem cilja da javni isporučitelji ne plaćaju porez na dobit. Zakon o porezu na dobit je do 2017 g. imao povlasticu kojom se moglo reinvestirati dobiti, a s 01.01. 2018. je navedeno ukinuto te se sada porezni poticaji za izvršene investicije i ulaganja u dugotrajnu imovinu provode putem posebnog propisa o poticanju ulaganja prema Zakonu o poticanju ulaganja (NN 102/15, 25/18, 114/18). Smatramo da postoji zakonska osnova i da bi se moglo u suradnji s Ministarstvom financija kroz propise o poticajnom ulaganju omogućiti da javni isporučitelj kao javna služba i sukladno čl.34 st.1. predloženog zakona ne plaća porez na dobit. 7. Komentar: Uslužna područja (članak 7.) - prijedlog – dodati: (7) Iznimno od stavka 2. ovoga članka uslužno područje se može uspostaviti na vodoopskrbnom području sukladno Uredbom o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje. Obrazloženje: Cilj je da se definiranju uslužnih područja pristupi individualno te da se uspostave područja koja će obuhvaćati ekonomsko-tehničku i tehnološku cjelinu. Društva koja nemaju održivo poslovanje pripojila bi se Društvima koja zadovoljavaju postojeće uvjete učinkovitosti i efikasnosti, neovisno o striktnoj odredbi od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje. Ne osporavamo činjenicu da je proces reforme i okrupnjivanja nužan, ali postavljamo pitanje da li će se učinkovitost postići striktnom primjenom definiranih uvjeta. Važno je analizom definirati specifičnosti pojedinih uslužnih područja te da li bi njihovo okrupnjivanje doista donijelo željeni učinak učinkovitosti. Uslužna područja trebaju se temeljiti i na ekonomskom aspektu kao što je utjecaj poslovanja neefikasnog društva koji se može negativno odraziti na učinkovitost pripojenih društava kao cjeline. Važno je dobro procijeniti razmjer troška i inercije sustava u slučaju stečaja manjeg odnosno većeg društva (posljedice za zajednicu na cjelokupnom uslužnom području) i efikasnost uspostave novog funkcionalnog sustava. Isto tako bi istaknuli da se kroz prve nacрте Zakona o vodnim uslugama definiralo da će se uslužna područja uspostavljati po zahvaćenoj vodi od najmanje (2) milijuna kubičnih metara godišnje, odnosno prema prvotnom prijedlogu HGVIK-a po isporučenoj vodi od najmanje 1,5 milijuna kubičnih metara godišnje. Smatramo da treba zadržati prvobitne uvjete ili dopustiti toleranciju od 15% na postojeći uvjet po kojoj je minimalna isporuke od 2 milijuna kubika godišnje.</p>	
<p>14 ĐAKOVAČKI VODOVOD D.O.O. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Razmatrajući navedeni nacrt s konačnim prijedlogom Zakona o vodnim uslugama, u roku javne rasprave koja traje do zaključno 08. veljače 2019.god. Đakovački</p>	<p>Prihvaćen Obzirom da je ovaj Zakon lex specialis u odnosu na navedene zakone, pojedina pitanja riješena su na poseban način.</p>

	<p>vodovod d.o.o. se pridružuje svim primjedbama, navodima i činjenicama istaknutim u komentarima Uprave HGVIK i ostalim članicama Grupacije koje su dostavljene do danas te dodajemo i sljedeće primjedbe: Prijedlog Zakona svojim odredbama kojima uređuje pitanja koja su već propisana drugima zakonima, kao što su Zakon o trgovačkim društvima, Zakon o PDV-u, Zakon o radu, Zakon o obveznim odnosima, vidljivo je nepostojanje usklađenosti ovog Zakona sa već postojećim, te jasno otvara prostor za brojne sudske sporove u tijeku provedbe Zakona.</p>	
15	<p>OPĆINA KONAVLE NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA OPĆINA KONAVLE Općinski načelnik 20210 Cavtat Cavtat, 08.02.2019.g. Predmet: Očitovanje na Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama U prijedlogu Zakona o vodnim uslugama u čl.7. st.2.- kojim se određuju uslužna područja vodnih usluga stoji: -„uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 milijuna kubičnih metara godišnje.“ nadalje, u st.6. istoga članka stoji: -„Vlada RH će uredbom o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje uspostaviti uslužna područja i odrediti njihove granice, nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne samouprave i javnim isporučiteljima vodnih usluga.“ Kao glavni razlog spajanja isporučitelja vodnih usluga navodi se: - smanjenje gubitaka zahvaćanja vode; - povlačenje sredstava iz EU fondova; - racionalizacija poslovanja isporučitelja vodnih usluga i ujednačavanje cijena vodnih usluga. Smatramo da određivanje granica uslužnih područja javne vodoopskrbe i odvodnje temeljem samo jednog kriterija – a to je godišnja količina isporučene vode, nije preduvjet za ostvarivanje spomenutih ciljeva. Naime, na gubitke u vodovodnoj mreži utječe starost vodoopskrbnog sustava, adekvatno održavanje, ali i veličina distributivnog područja, tako da najveće gubitke imaju najveći isporučitelji vodnih usluga. Nadalje, povećanje materijalnih troškova poslovanja (povećan broj zaposlenika zbog spajanja IVU), direktno utječu na formiranje cijene vodnih usluga, ali i na rentabilnost poslovanja koja je preduvjet za povlačenje EU sredstava (kako za nove projekte, tako i za realizaciju započetih projekata temeljem dodijeljenih bespovratnih sredstava iz EU fondova). Prilikom određivanja granica uslužnih područja javne vodoopskrbe i odvodnje trebalo bi uzeti u obzir sljedeće kriterije: - financijska održivost pojedinog isporučitelja vodnih usluga, koja se temelji na profitabilnosti poslovanja tj. visokoj naplativosti potraživanja ispučenih vodnih usluga; - količina gubitaka u mreži; - starost vodoopskrbnog sustava i sustava javne odvodnje; - visina tekućih investicija (izgradnja nove vodovodne i kanalizacijske mreže); - visina temeljnog kapitala društva; - broj i struktura zaposlenika obzirom na duljinu vodovodne i kanalizacijske mreže isporučitelja vodnih usluga (u skladu sa važećim pravilnicima Hrvatskih voda d.d. koji reguliraju tu materiju); - geografska specifičnost pojedinog isporučitelja vodnih usluga; - prekogranična isporuka vode (u skladu sa preuzetim obvezama iz međunarodnih ugovora). Zato smatramo da se ciljevi koji su uzeti u obzir prilikom donošenja novog Zakona o vodnim uslugama mogu ispuniti uvažavajući specifičnosti pojedinog isporučitelja vodnih usluga koje su rezultat</p>	<p>Primljeno na znanje Djelomično se prihvaća. Izrađivač razumije specifičnosti isporučitelja s obzirom na geografski položaj distribucijskog područja i na prekograničnu isporuku vode. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m3 po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m3 godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m3 isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Napominjemo da je priuštivost jedan od osnovnih kriterija za odobravanje projekata i granica od 3% je utvrđena i od strane Europske komisije. Uz priuštivost, potrebno je osigurati i financijsku održivost projekta tijekom cjelokupnog referentnog razdoblja koji iznosi 30 godina, kao što i cijena vodne usluge mora biti formirana po načelu „onečišćivač plaća“ i po načelu „puni povrat troškova“ od vodnih usluga. Integracija javnih isporučitelja vodnih usluga će imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom.</p>

	<p>njegovog poslovanja i geografskih specifičnosti. Obzirom na navedeno predlažemo dopunu čl.7.st.2. prijedloga Nacrta Zakona o vodnim uslugama tako da glasi: - uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje; -uslužno područje može se uspostaviti i na vodoopskrbnom području na kojem je isporuka vode za ljudsku potrošnju manja od 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje ukoliko je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta: - da postojeći isporučitelj vodnih usluga posluje na posebnoj geografskoj cjelini, - da je postojeći isporučitelj vodnih usluga gospodarski samoodrživ i samodostatan(broj zaposlenih i njihova struktura, visina temeljnog kapitala, što sve mora biti u skladu s pravilnicima Hrvatskih voda), - obavlja prekograničnu isporuku vode, u skladu sa preuzetim međunarodnim obvezama, Općinski načelnik Božo Lasić, dipl.iur., v.r.</p>	
16	<p>Elizabeta Petek NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA Na koji je točno način nacrtom Prijedloga Zakona o vodnim uslugama predviđena zaštita radnih mjesta radnika zaposlenih u društvima isporučitelja vodnih usluga? To se pitanje prvenstveno odnosi na manje isporučitelje koji eto nemaju sreće pa će se po svemu morati podrediti većim isporučiteljima preuzimateljima. Svima je jasno da ti radnici pripajanjem ulaze u društvo preuzimatelja, međutim kakva je točno njihova sudbina, na koja će se radna mjesta kasnije rasporediti i pod kojim uvjetima? Hoće li ih biti previše, osobito nakon formiranja/ukidanja podružnica?? Direktori podružnica gube svoj postojeći radnopravni status i pravo odlučivanja, a neki, po ovom nacrtu prijedloga zakona, i svoja radna mjesta. Svaki od manjih isporučitelja ima svoj pravni, računovodstveni, razvojni i operativni kadar. Hoće li u novom institucionalnom obliku isporučitelja stvarno biti potrebe i mjesta za sve??? Planiramo zaštititi radna mjesta?! Ne možemo zaštititi radna mjesta, ne možemo možda zaštititi ni broj radnika, što nipošto nije ista stvar. Nametanjem nepovoljnijih uvjeta rada i gubitaka radnih mjesta pod krinkom boljitka za sve, nije u skladu sa svjetski priznatim konvencijama i deklaracijama o ljudskim pravima koje važe čak i za nas Hrvate! Također, nacrt prijedloga ovog zakona predviđa još jedan apsurd, i to pripajanje temeljnim kapitalom postojećih isporučitelja u novo društvo preuzimatelja, dok se s druge strane poziva na načelo da sve ide u korist stanovništva. Nigdje nije eksplicitno navedeno da će se poslovni udjeli u tom novom društvu dijeliti u korist broja stanovnika. Ljudi su stvarali cjevovode vlastitim rukama da bi imali vodu i odvodnju, a sada plaćaju iz vlastitog džepa buduće gradnje i rekonstrukcije izgrađenog. Kako onda poslovni udjeli jedinica lokalnih samouprava podijeljeni u iznosima unesenog temeljnog kapitala idu u korist stanovnika??? Kako, kada će se, ukoliko bude prihvaćen ovaj prijedlog zakona, sve reflektirati u iznosima temeljnog kapitala? Koliki temeljni kapital treba unijeti jedna mala općina da bi mogla „trepnuti okom“ na skupštini tog „velikog“ budućeg društva??? Hoće li se ta mala općina u budućnosti razvijati u vodnokomunalnom smislu jednako kao i velika općina ili grad sa „debljim džepom“ ili će ona u moru „jačih“ eto biti tek nepriuštiva??? Nemamo vremena sagledati stvari koje si namećemo na pravičan način?! E pa nađimo ga!</p>	<p>Prihvaćen Zaštita postojećih radnih mjesta u sektoru vodnih usluga ostvaruje se propisivanjem dodatnih djelatnosti koje mogu obavljati integrirani isporučitelji i to poslove upravljanja građenjem i održavanjem građevina za navodnjavanje, poslove upravljanja građenjem i održavanjem građevina za urbanu oborinsku odvodnju te poslove vodnih redara.</p>

17	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA</p> <p>Gdje su obrađeni i elaborirani pravni, financijski i operativni aspekti provedbe ovoga Zakona obzirom na brojne investicije u tijeku, od kojih su neke u fazi izgradnje dok je značajan dio u fazi izrade studijske i projektne dokumentacije. Kakav će učinak ovoga Zakona i izmjena uslužnih područja biti na financijske analize tih projekata u pripremi i u tijeku, koji su temeljeni na podacima i kapacitetima dosadašnjih javnih isporučitelja i njihovih područja?</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Za projekte koji su već započeli, odnosno one koji su u fazi izgradnje ovaj Zakon neće donijeti negativne posljedice obzirom da neće biti potrebna novelacija projektne i studijske dokumentacije što bi eventualno i dovelo do spominjanih izmjena financijskih analiza. Za one projekte koji su u pripremi moguće je i u ovom trenutku regulirati međusobni odnos javnih isporučitelja vodnih usluga partnerskim ugovorom što se i sada potiče i provodi prilikom pripreme projekata, a u svrhu ispunjavanja uvjeta priuštivosti cijene vodne usluge, kao i održivosti projekta.</p>
18	<p>KOMUNALAC D.O.O. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA</p> <p>Navedenim nacrtom prijedloga Zakona o vodnim uslugama, kao glavni razlozi okrupnjavanja navode se: 1. smanjivanje gubitaka zahvaćene vode; 2. povlačenje sredstava iz fondova EU; 3. ujednačavanje cijena vodnih usluga i racionalizacija poslovanja isporučitelja vodnih usluga. Prema zakonu, jedini kriterij prema kojem bi se izvršilo okrupnjavanje je da se uspostave uslužna područja s najmanjom isporukom od 2.000.000 m³ vode godišnje, a da na jednom uslužnom području bude jedan (jedinstveni) isporučitelj vodne usluge. Da li se mogu, kao dokaz navedenom kriteriju, predložiti rezultati analiza koje su potvrdile da granica „uspješnosti“ iznosi 2.000.000 m³? Je li moguće da jedini i osnovni kriterij bude godišnja isporuka vode, a da se zanemare svi ostali kriteriji? Smatramo da ovaj kriterij nije dovoljno razrađen, jer isti ovisi isključivo o veličini sustava kojim isporučitelj upravlja. Naime, isporučitelji s većim područjem upravljanja ovu količinu mogu ostvariti i uz velike gubitke, dok isporučitelj s manjim područjem upravljanja, koji je kroz protekla razdoblja izvršio velika ulaganja u rekonstrukciju postojećeg sustava, izgradnju novih sustava, smanjenje gubitaka, možda neće isporučiti ovu količinu vode, ali će razlika zahvaćene i prodane vode biti puno manja nego kod većih isporučitelja. Potrebno je, dakle, osim ovog kriterija razmotriti i druge kriterije koji bi zadovoljili upravo osnovnu intenciju Zakona u smislu smanjenja gubitaka i povlačenje sredstava iz EU fondova. Tako u obzir, osim sirove isporuke vode, treba uzeti i do sada uloženo u sustav kojim se ta voda isporučuje, te izvore financiranja. Primjenom ovakvih kriterija uvažio bi se dosadašnji rad na smanjenju gubitaka (apsolutno mjerljiva kategorija – redovne revizije Državnog ureda za reviziju), sposobnost pojedinog isporučitelja da koristi sredstva iz EU fondova, tehnička i ekonomska osposobljenost isporučitelja, te samoodrživost sustava. S prethodno navedenim se ne želi reći da trebaju opstati svi IVU-i, nego da se treba napraviti detaljna analiza, odnosno da se ne uništava ono što funkcionira jer postoje IVU-i koji su sposobni, kapacitirani, stručni i financijski održivi, provode EU projekte te samim time i održavaju i ulažu u svoj sustav kojim upravljaju. Cilj ovog zakona bi trebao biti da se IVU-i koji nemaju dovoljno stručnog kadra, nisu financijski održivi te samim time ne mogu ulagati u održavanje, sanaciju, a kamoli proširenje sustava, da se takvi pripoje većim IVU-ima koji imaju kapaciteta za preuzimanje. Birokratska granica od 2.000.000 m³ isporučene vode godišnje se ne može primijeniti za sve, jer su u upravljanju i isporuci vodne usluge puno bitniji neki drugi kriteriji koji se trebaju sagledati za svaki IVU posebno, te tek onda donijeti odluku o pripojenju. Postoji još jedna</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekратно simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Napominjemo da je priuštivost jedan od osnovnih kriterija za odobravanje projekata i granica od 3% je utvrđena i od strane Europske komisije. Uz priuštivost, potrebno je osigurati i financijsku održivost projekta tijekom cjelokupnog referentnog razdoblja koji iznosi 30 godina, kao što i cijena vodne usluge mora biti formirana po načelu „onečišćivač plaća“ i po načelu „puni povrat troškova“ od vodnih usluga. Stoga, Europska komisija podržava integraciju javnih isporučitelja vodnih usluga jer će isto imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom. Predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte obzirom da će biti dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika.</p>

<p>bitna stvar ukoliko govorimo o povlačenju EU sredstava, a odnosi se na projekte koji su u visokom stupnju realizacije studijsko-projektne dokumentacije i vrlo skorom potpisivanju ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, a provode ih tzv. „mali“ IVU-i. Takvi projekti će gotovo sigurno doći do „zida“, odnosno sigurno će kasniti postupak odobravanja projekta, a samim time i provedba tih projekata. Trenutno se ulaže puno znanja, truda, a i financija da bi se na vrijeme pripremili ti projekti kako bi se zadovoljili rokovi za usklađenje s Direktivama 91/271/EEZ i 98/83/EZ na koje se obvezala RH u Ugovoru o pristupanju Europskoj Uniji. Svi ti projekti će doći u pitanje, a sigurno će se prolongirati provedba iz razloga što će se morati ponoviti neki administrativni koraci koji su odrađeni, a time će usporiti one korake koji se trenutno provode. Sigurno će doći do toga da će se morati novelirati Studija izvodljivosti u velikom obujmu, da će se novelirati svi projekti, morat će se ishoditi izmjene i dopune već ishodenih dozvola, ponavljanje procesa već riješenih imovinsko-pravnih odnosa, novih procjena utjecaja na okoliš itd. Novelacijom Studije izvodljivosti postoji mogućnost da dođe do promjene u stopama sufinanciranja projekta, a to znači vjerojatno manja stopa EU sufinanciranja projekta, a time i veća nacionalna komponenta koja će dodatno opteretiti porezne obveznike. Zakonom se predviđa obveza javnih isporučitelja provesti višegodišnji program gradnje vodne infrastrukture radi pružanja vodnih usluga, međutim ispušta se iz vida kako se promjenom postojećeg modela i ujedinjavanjem postojećih isporučitelja usporila provedba postojećih projekata izgradnje koje su u pripremi i provedbi. Naime, sukladno važećim propisima o gradnji pojavit će se velike poteškoće pri promjeni investitora, postojećim postupcima izvlaštenja prema Zakonu o izvlaštenju, kao i pokrenutim postupcima rješavanja imovinsko-pravnih odnosa sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Postupci upisa prava vlasništva nekretnina i postupci izvlaštenja koji se provode dugi niz godina će biti obustavljeni, izgubljeno dragocjenu vrijeme i ponovno pokretanje i provođenje dugotrajnog postupka kako bi se osigurala osnovna pretpostavka za provođenje projekata- sređeno zemljišno knjižno stanje odnosno vlasništvo nekretnina na ime pružatelja javnih usluga. U svim tim postupcima će doći do obustave postupaka zbog promjene investitora, biti će potrebno pokretati nove postupke što će sve rezultirati produljenjem postupaka ishodenja građevinskih dozvola, posljedično naravno i realizacije takvih postupaka iako nam je poznato da u financiranju vodovodne infrastrukture postoje rokovi koje je Republika Hrvatska preuzela sklopljenim sporazumima s EU.</p>	
<p>19 Zagorski vodovod d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA, I.USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Temeljem analize Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, uočeni su određeni nedostaci. Naime, navedeni Prijedlog Zakona o vodnim uslugama u pojedinim odredbama ne uvažava određene specifičnosti koje neupitno postoje. Navedeno se prije svega odnosi na postojanje dugogodišnjih ugovornih odnosa između dva ili više javnih isporučitelja vodnih usluga, a kojim se ugovornim odnosima ne uređuje isključivo pružanje vodne usluge drugom javnom isporučitelju vodnih usluga, već se uređuje i niz drugih pitanja koja su od iznimne</p>	<p>Prihvaćen Nacrt nadopunjen odgovarajućom odredbom (članak 9.) Vlasništvo, upravljanje, građenje i održavanje.</p>

	<p>važnosti za javne isporučitelje vodnih usluga. Stupanje na snagu Zakona o vodnim uslugama temeljem važećeg Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, bez uvažavanja potrebe za iznimkama, dovelo bi do neravnopravnosti pojedinih javnih isporučitelja vodnih usluga, u smislu uskrate stečenih prava, te posljedično, do diskriminacije krajnjih korisnika za stečena prava uskraćenog javnog isporučitelja vodnih usluga. U konkretnom primjeru, dva javna isporučitelja vodne usluge (Zagorski vodovod d.o.o. i Vodoopskrba i odvodnja Zaprešić d.o.o.), zajednički proizvode vodu na zajedničkom vodocrpilištu Šibice. Izvorište Šibice sastoji se od vodozahvata Šibice sa 5 bušotina, klorinatorske stanice, cjevovoda do vodospreme Veliki Vrh, kao i same vodosprema Veliki Vrh i ostali vezanih objekata, nastalo je zajedničkim ulaganjem rada i kapitala dvaju javnih isporučitelja vodnih usluga: Komunalnog poduzeća "Zaprešić" i "Zagorskog vodovoda" Zabok, s ciljem zajedničke proizvodnje vode. Gradnja je započela početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća, nakon čega slijede ugovori koji reguliraju međusobne odnose (Samoupravni sporazum o zajedničkom ulaganju i zajedničkom iskorištavanju i upravljanju zajedničkim dijelovima vodovoda s izvorištem Šibice, broj 1358/74 od 15.07.1974. g., Samoupravni sporazum od 12.08.1983. g. te Sporazum o korištenju i ulaganju u objekte zajedničkih dijelova vodovoda broj 135/92 od 22. siječnja 1992. g.). Izvorište Šibice i svu vezanu infrastrukturu obuhvaćenu predmetnim Sporazumom, Zagorski vodovod d.o.o. propisno vodi u svojim poslovnim knjigama kao svoju dugotrajnu imovinu.</p>	
20	<p>ĐAKOVAČKI VODOVOD D.O.O. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI</p> <p>Ne osporavamo činjenicu da je proces reforme i okrupnjivanja nužan, ali postavljamo pitanje hoće li se učinkovitost postići striktnom primjenom jedinog uvjeta. Važno je analizom definirati specifičnosti pojedinih uslužnih područja te da li bi njihovo okrupnjivanje doista donijelo željeni učinak učinkovitosti, a istodobno uzeti u obzir ciljeve koji se žele okrupnjivanjem postići i koji isporučitelji vodnih usluga ciljeve postiže u sadašnjem ustroju. Dalje u slučaju donošenja Zakona o vodnim uslugama predloženog sadržaja, postavlja se pitanje već započetih projekata u javnoj odvodnji koji se rade ili su prijavljeni za dobivanje sredstava iz EU fondova. Postavlja pitanje izmjena dokumentacije, dozvola, riješenih imovinsko-pravnih odnosa, izračuna priuštivost i cijena vodne usluge u projektnim studijama, koje donošenjem zakona više ne bi odgovarala dokumentaciji i podacima u njoj. Formiranjem novog ili isporučitelja vodne usluge, koji će obuhvatiti više aglomeracija na području, mijenja se nositelj projekta za određenu aglomeraciju što značajno utječe na koncept studije izvodljivosti, i to zbog veličine poduzeća isporučitelja i zbog drugačije koncepcije izračuna cijene na području. Upitno je kako će nadležna tijela EU prihvatiti ovakve promjene u projektima koji su u tijeku i hoće li doći do uskraćivanja već odobrenih sredstava. A sve navedeno će ozbiljno dovesti u pitanje postizanje ciljeva koji su definirani ovim Zakonom.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Prije donošenja ovog zakona izrađene su brojne analize uzimajući u obzir i specifičnosti pojedinih područja. Stručni nositelj smatra da uz donošenje ovog zakona i paketa podzakonskih propisa koji slijede te provedbe istih bit će moguće ispuniti planirane ciljeve. Predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte obzirom da će biti dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika. Za one projekte koji su u pripremi moguće je i u ovom trenutku regulirati međusobni odnos javnih isporučitelja vodnih usluga partnerskim ugovorom što se i sada potiče i provodi prilikom pripreme projekata, a u svrhu ispunjavanja uvjeta priuštivosti cijene vodne usluge, kao i održivosti projekta.</p>
21	<p>Irena Strmečki Šlat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM</p>	<p>Nije prihvaćen Ad.1. Ne prihvaća se. Odredba članka 49. Ustava</p>

USLUGAMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

U otvorenom roku javnog savjetovanja na nacrtu prijedloga Zakona o vodnim uslugama (NN broj 153/09, 63/11, 130/11, 56/13, 14/14 i 46/18) Grad Jastrebarsko očituje se kako slijedi: Odredba predloženog članka 88. stavka 1. Zakona o vodnim uslugama u suprotnosti je s odredbom članka 49. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (NN broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14), kojom odredbom je propisano da su poduzetnička i tržišna sloboda temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske. Naime, predmetnom odredbom Zakona o vodnim uslugama propisano je da su se svi postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni pripojiti javnom isporučitelju vodnih usluga koji je društvo kapitala, a koje je određeno uredbom iz članka 7. stavka 6. Zakona o vodnim uslugama kao društvo preuzimatelj (društvo preuzimatelj), a društvo preuzimatelj je dužno prihvatiti pripajanje, u roku od 90 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. Zakona o vodnim uslugama. Navedena odredba protivna je odredbi članka 49. Ustava Republike Hrvatske koja jamči poduzetničku i tržišnu slobodu kao temelj gospodarskog ustroja Republike Hrvatske. Nadalje, odredba članka 83. stavka 1. točka 1. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, kojom je propisano da će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000-100.000 kuna za prekršaj kazniti pravna osoba ako ne prenese vlasništvo komunalnih vodnih građevina na jedinstvenog isporučitelja javnih vodnih usluga, protivna je odredbi članka 48. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske kojom se jamči pravo vlasništva. Osim navedenog, odredbom članka 90. stavka 1. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, kojom je propisano da društvo preuzimatelj mora omogućiti stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u svom temeljnom kapitalu svim jedinicama lokalne samouprave na uslužnom području koje nemaju, izravno ili posredno, poslovnih udjela, dionica ili osnivačkih prava u postojećim isporučiteljima vodnih usluga (pristupnici), u suprotnosti je s odredbom članka 49. stavak 3. Ustava Republike Hrvatske, kojom je propisano da se prava stečena ulaganjem kapitala ne mogu umanjiti zakonom niti drugim pravnim aktom. Naime, primjenom predložene odredbe Zakona o vodnim uslugama, stjecanje dionica u temeljnom kapitalu omogućilo bi se jedinicama lokalne samouprave koje nisu imale poslovnih udjela, dionica ili osnivačka prava u postojećim isporučiteljima vodnih usluga, čime bi se nastavno umanjila prava stečena ulaganjem kapitala postojećim isporučiteljima vodnih usluga koji su imali poslovne udjela, dionice ili osnivačka prava. Nadalje, predlažemo da se odredbom članka 43. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama propiše zabrana davanja donacija i sponzorstva i drugih oblika dodjele financijskih sredstava jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga, budući da bi u protivnom jedinstveni isporučitelj vodnih usluga iz cijene vodnih usluga mogao izdvajati financijska sredstva, po vlastitom nahođenju, bilo kojim oblicima udruživanja, a što je protivno članku 5. stavku 5. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, kojom odredbom je propisano da se cijene vodnih usluga određuju prema načelu povrata troškova. Isplatom financijskih sredstava iz cijene vodnih usluga umanjila bi se dobit jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga koja se sukladno članku 34.

Republike Hrvatske govori o poduzetničkoj i tržišnoj slobodi u smislu obavljanja gospodarskih djelatnosti. Obavljanje djelatnosti vodnih usluga je javna služba i javnim isporučiteljima nije dopušteno obavljanje komercijalnih (gospodarskih) djelatnosti. Ad.2. Ne prihvaća se. Integracijom vlasništvo postojećeg isporučitelja postaje zajedničkim vlasništvom jedinstvenog isporučitelja dio kojeg će biti i postojeći isporučitelj. Ne radi se o oduzimanju vlasništva nego. Ad.3. Ustavom RH propisana je nadležnost jedinica lokalne samouprave za obavljanje određenih djelatnosti u koje spadaju i vodnokomunalne djelatnosti. Člankom 4. ZVU-a izričito je propisano da su navedeni poslovi od interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području i za RH te da su iste dužne osigurati navedene djelatnosti, ali u svakom slučaju na zakonom propisan način. Navedenu dužnost JLS će obaviti suosnivanjem javnog isporučitelja zajedno sa drugim jedinicama na uslužnom području, ostvarivanjem članskih odnosno dioničarskih prava i obaveza u JIVU te sudjelovanjem u radu organa javnih isporučitelja kako je to propisano ovim zakonom i drugim posebnim zakonima. Stoga se JLS koji nisu osnivači niti jednog JIVU mora omogućiti stjecanje poslovnih udjela odnosno dionica u temeljnom kapitalu društva preuzimatelja. Ad.4. Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za određivanje cijene vodnih usluga. Ad.5. Ne prihvaća se. Ovim Zakonom nije derogiran članak 137. Zakona o radu te je u tom smislu važeći. Postojeći ugovori o radu sa svim pravima i obvezama će se integracijom prenijet kod novog jedinstvenog isporučitelja do donošenja pravilnika o unutarnjem redu. Novim pravilnikom, koji donosi skupština društva, svi postojeći zaposlenici biti će raspoređeni na radna mjesta unutar jedinstvenog isporučitelja. Ad. 6. Ne prihvaća se u dijelu koji se odnosi na direktora podružnice. S obzirom da se radi o novom radnom mjestu članak 137. Zakona o radu ne važi. Ad. 7. Predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte obzirom da će biti dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika. Za one projekte koji su u pripremi moguće je i u ovom trenutku regulirati međusobni odnos javnih isporučitelja vodnih usluga partnerskim ugovorom što se i sada potiče i provodi prilikom pripreme projekata, a u svrhu ispunjavanja uvjeta priuštivosti cijene vodne usluge, kao i održivosti projekta.

<p>stavka 1. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama koristi isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti javnog isporučitelja vodnih usluga. Predlažemo, nadalje u članku 29. nacrta prijedloga gore navedenog Zakona dodati stavak koji glasi: „Na društvo preuzimatelja prenose se svi ugovori o radu radnika koji rade u poduzeću postojećeg javnog isporučitelja, a radnici zadržavaju sva prava iz radnog odnosa koja su stekli od dana prenošenja ugovor o radu“, a što je temeljeno na odredbi članka 137. Zakona o radu (NN broj 93/14 i 127/17). Nadalje, predlažemo zadnji stavak navedenog članka dopuniti na način da isti ima glasiti: „Podružnicom upravlja direktor kojeg imenuje glavni direktor iz redova direktora postojećih javnih isporučitelja za odnosno područje.“ Osim gore navedenog, ističe se da će primjena odredbe članka 88. stavka 1. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama dovesti do jednostranih raskida ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava iz Operativnog programa Konkurentnost i kohezija 2014.-2020., sufinanciranih iz Kohezijskog fonda. Naime, odredbom članka 24.1. c) Općih uvjeta koji se primjenjuju na projekte financirane iz Europskih strukturnih i investicijskih fondova u financijskom razdoblju 2014.-2020., propisano je da PT2 jednostranom izjavom raskida ugovor u slučaju kada Korisnik izvrši statusne promjene, uključujući i promjenu pravne osobnosti, a koje utječu na kriterije iz poziva za dodjelu bespovratnih sredstava na temelju kojih su dodijeljena bespovratna sredstva te nije moguća izmjena ugovora. Iz naprijed navedenog proizlazi da će pripajanjem postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga koji provede projekte sufinancirane prema ugovorima o dodjeli bespovratnih sredstava društvima preuzimateljima, nastati takve statusne promjene koje utječu na kriterije za dodjelu bespovratnih sredstava, a što će nužno dovesti do raskida postojećih ugovora te nastavno obveze povrata sredstava isplaćenih postojećim javnim isporučiteljima vodnih usluga na temelju ugovora, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana isplate svakog pojedenog iznosa (sukladno članku 25.3. Općih uvjeta koji se primjenjuju na projekte financirane iz Europskih strukturnih i investicijskih fondova u financijskom razdoblju 2014-2020). Slijedom navedenog, a budući da bi primjena odredbe članka 88. stavka 1. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama onemogućila daljnju provedbu svih sklopljenih ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, predlažemo da se u nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama unese odredba koja će omogućiti moratorij, odnosno odgodu primjene predloženog Zakona o vodnim uslugama na sve postojeće isporučitelje javnih usluga koji su u provedbi ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, i to do završetka provedbe istih. Navedena odredba primjenjivala bi se na javne isporučitelje vodnih usluga koji su u provedbi sklopljenih ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava. Slijedom navedenog, predlažemo u nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama uvrstiti gore navedene primjedbe Grada Jastrebarskog. S poštovanjem,</p>	
<p>22 IVKOM-VODE D.O.O. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O VODNIM USLUGAMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI IVKOM-VODE d.o.o. Nacrtom Prijedloga Zakona o</p>	<p>Djelomično prihvaćen Kriterij od 2 milijuna m3 isporučene vode za ljudsku potrošnju, godišnje, kao kriterij za uspostavu uslužnog područja je uspostavljen u stručnim podlogama za izradu Strategije upravljanja vodama (NN 91/2008), a godišnjim mjerenjem učinkovitosti poslovanja javnih isporučitelja vodnih usluga u Hrvatskoj utvrđeno je da 4/5 vode za</p>

	<p>vodnim uslugama se: • uređuju pretpostavke za uspostavu uslužnih područja s najmanjom isporukom od 2 milijuna m³ vode godišnje (od 35 do 40 uslužnih područja); • uspostavlja se pravilo o jednom isporučitelju na uslužnom području (jedinствени javni isporučitelj vodnih usluga) koji je društvo kapitala čiji su osnivači jedinice lokalne samouprave; • propisuje se obveza integracije postojećih javnih isporučitelja u jedinstvenog javnog isporučitelja na uslužnom području, pripajanjem najvećem postojećem javnom isporučitelju; • stvaraju se pretpostavke za ujednačavanje cijene vode na uslužnom području; • uspostavlja se obveze javnih isporučitelja vodnih usluga na provedbu, a jedinica lokalne samouprave na osiguranje provedbe višegodišnjih programa gradnje komunalnih vodnih građevina temeljem kojih se osigurava i financiranje investicija iz Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji. Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojim se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje - zbog čega se financijska održivost temelji na kriteriju od dva milijuna m³ vode godišnje, temeljem čega je tak kriterij određen kao jedini relevantni? Prijedlogom zakona predviđa se u principu teritorijalno pripajanje, a ne sagledava se kvaliteta pružanja usluge, ekonomičnost poslovanja i krajnja cijena za korisnike, pa tako primjerice na distributivnom području Ivkom-voda d.o.o bi nakon pripajanja moglo doći do povećanja cijene za korisnike jer je sad cijena vode niža od Varkomove. Dakle, uvođenjem principa ujednačavanja cijene vode na uslužnom području korisnicima Ivkom-voda nametnut će se viša cijena vode, i upitno hoće li biti iste kvalitete. Jesu li zakonodavci svjesni da je na terenu situacija puno drugačija i da donošenjem općenitih pravila neće riješiti probleme, nego vjerojatno stvoriti nove.</p>	<p>ljudsku potrošnju isporučuje putem isporučitelja koji isporučuju vodu iznad 2 milijuna m³ godišnje što je dovoljno velik uzorak za uspostavu predominantnog modela. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Napominjemo da je priuštivost jedan od osnovnih kriterija za odobravanje projekata i granica od 3% je utvrđena i od strane Europske komisije. Uz priuštivost, potrebno je osigurati i financijsku održivost projekta tijekom cjelokupnog referentnog razdoblja koji iznosi 30 godina, kao što i cijena vodne usluge mora biti formirana po načelu „onečišćivač plaća“ i po načelu „puni povrat troškova“ od vodnih usluga. Integracija javnih isporučitelja vodnih usluga će imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturuom. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju članak 7. stavak 2 je izmijenjen na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.</p>
23	<p>Iva Brkarić III. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA, I. UVODNE ODREDBE Predlaže se vratiti u Zakon dio o donacijama koji je bio u prošlom prijedlogu.</p>	<p>Nije prihvaćen Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za određivanje cijene vodnih usluga.</p>
24	<p>Udruga Biom I. UVODNE ODREDBE, Članak 1. U čl. 1. riječ “osnivanje” ne odgovara sadržaju odnosno predmetu Prijedloga obzirom da osnivanje JIVU uopće nije moguće uvažavajući odredbu čl. 88. Prijedloga kojom se izričito propisuje obveza pripajanja postojećih JIVU u društvo preuzimatelja. Ukoliko je pak predlagatelj dopušta mogućnost osnivanja tada prijelazne odredbe čl. 88. Prijedloga i dr. koje se odnose na obvezu i postupak pripajanja postojećem trgovačkom društvu je potrebno izmijeniti, jer se navedene odredbe Prijedloga međusobno isključuju.</p>	<p>Prihvaćen Članak 1. je korigiran tako da sada glasi „Ovim Zakonom uređuju se institucionalni okvir za pružanje vodnih usluga, cijena vodnih usluga, pravni položaj i održivo poslovanje javnih isporučitelja vodnih usluga, djelovanje Vijeća za vodne usluge te druga pitanja povezana s pružanjem vodnih usluga.“</p>
25	<p>Udruga Biom I. UVODNE ODREDBE, Članak 3. U čl. 3. definicije “postojećeg” i “jedinственог” isporučitelja su nedovoljne s obzirom na sadržaj daljnjih zakonskih odredbi koje obuhvaćaju pojmove “isporučitelj vodnih usluga” (obuhvaća i koncesionare) kao i pojam “javni isporučitelj” koji ostaje predmet dodatnog tumačenja obzirom da isti nije definiran čl. 3. Prijedloga.</p>	<p>Nije prihvaćen Pojam javni isporučitelj je definiran čl. 12.st.1. Zakona, pa se ne mora dodatno tumačiti.</p>
26	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE I. UVODNE ODREDBE, Članak 3.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 3. stavak 1. točka 6. tako da sada glasi: „6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se</p>

<p>1. Članak 3. stavak 1. točka 6. , izmjeniti i predlaže se da glasi : 6. korisnik vodnih usluga je vlasnik ili zakoniti posjednik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, neizravno ili izravno, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom.</p>	<p>putem građevina za javnu vodoopskrbu, a gdje je primjenjivo autocisternom ili na drugi način, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi, korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom“.</p>
<p>27 Iva Brkarić I. UVODNE ODREDBE, Članak 3. Stavak 1. točka 6. 6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, neizravno ili izravno, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi korisnik vodnih usluga je zakoniti posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom Isporučitelj predlaže brisati riječ „zakoniti“ (u odnosu na zakoniti posjednik) jer Isporučitelj nije tijelo nadležno za odluku o kakvoći posjeda, odnosno je li isti zakonit, te imovinskopravnih pitanja; također, ista formulacija onemogućava Isporučitelja da vodne usluge naplati od osoba koje iste stvarno koriste, a nisu zakoniti posjednici nekretnine. Također, s ili bez brisanja riječi „zakoniti“ predlaže se na kraju točke dodati riječi „odnosno svaka pravna ili fizička osoba kojoj se isporučuju vodne usluge“ Prijedlog novog teksta: 6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, neizravno ili izravno, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom, odnosno svaka pravna ili fizička osoba kojoj se isporučuju vodne usluge. Točka 12. pravna osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata je društvo ili ustanova osnovana radi upravljanja projektima gradnje komunalnih vodnih građevina u kojem sve poslovne udjele, dionice ili osnivačka prava, ili većinu njih, imaju jedinice lokalne samouprave i/ili jedinice područne (regionalne) samouprave, a koje je vlasnik komunalnih vodnih građevina Predlaže se pojasniti pojam pravnih osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata s obzirom na ntenciju zakonodavca. Naime, ukoliko je intencija bila omogućiti javnim isporučiteljima vodnih usluga da obavljaju i djelatnost upravljanja projektima gradnje, predlaže se isto kao djelatnost dodati u članak 13. Dopusćeni predmet poslovanja (registrirane djelatnosti). Također, predložimo razmotriti riječi „osnovana radi upravljanja projektima gradnje komunalnih vodnih građevina“, jer iz istih proizlazi kako se postojeći javni isporučitelj ne bi mogao, ako i kada za to stekne uvjete, ne bi mogao registrirati za obavljanje te djelatnosti. Ukoliko je intencija zakonodavca bila uvođenje novih pravnih osoba različitih od javnog isporučitelja vodnih usluga, predložimo brisati riječi „a koje je vlasnik komunalnih vodnih građevina“, s obzirom</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Prihvaća se. Korigiran članak 3. stavak 1. točka 6. tako da sada glasi „6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, a gdje je primjenjivo autocisternom ili na drugi način, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi, korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom“. Ad. 2. Ne prihvaća se. Korisnik uvijek mora biti pravna ili fizička osoba koja ima neko stvarno pravo na nekretnini u koju se vrši isporuka vode putem vodnih građevina ili na drugi način. Ad. 3. Ne prihvaća se. Stručni nositelj smatra da su odredbe vezane za navedeno jasne. Pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata su društva koja su ranije osnovana od strane jedinica lokalne samouprave ili iznimno od strane županija samo radi provedbe investicija u razvoj vodnokomunalne infrastrukture. Predmetna društva nisu isporučitelji vodnih usluga, ali je izgrađena vodnokomunalna infrastruktura velike vrijednosti još uvijek u njihovom vlasništvu. Te pravne osobe će se iz navedenih razloga također pripojiti društvu preuzimatelju sukladno članku 96. ovoga Zakona. Ad 4. Prihvaća se. U članku 3. stavku 1. točki 4. i na odgovarajućim mjestima teksta Zakona dodana je riječ „komunalne“ jer su te vode po svom sastavu komunalne otpadne vode kao i kod individualnih sustava javne odvodnje. Ad 5. Ne prihvaća se. Izraz „individualni sustavi odvodnje“ definiran je Nacrtom prijedloga Zakona o vodama te sukladno članku 3. stavak 2 u smislu ovoga Zakona ima isto značenje. Ad 6. Prihvaća se. Korigiran članak 3. stavak 1. točka 4. tako da sada glasi: „4. javna odvodnja je djelatnost skupljanja komunalnih otpadnih voda, njihovog pročišćavanja i ispuštanja u prirodni prijamnik, putem građevina za javnu odvodnju te upravljanje tim građevinama; javna odvodnja je i djelatnost pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, što uključuje i pražnjenje i odvoz mulja iz malih sanitarnih uređaja; javna odvodnja ne uključuje pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ako uređaj za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda nije u funkcionalnoj uporabi, a uključuje pročišćavanje ako je kolektor sustava javne odvodnje priključen na uređaj za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda“.</p>

na to da prema važećem zakonodavstvu, pa tako i prema nacrtu prijedloga ovog Zakona, komunalne vodne građevine su vlasništvo javnog isporučitelja vodnih usluga. S tim u vezi potrebno je sagledati definiciju danu u točki 2. gospodarska cjelina za upravljanje vodnokomunalnim projektima. Vezano za izraz „javna odvodnja“ u članku 3. stavku 1. točki 4. dajemo nekoliko primjedbi s obrazloženjima: 1) Od nedavno, odnosno od 26.5.2018. godine (NN 46/18) u primjeni je Izmjena i dopuna Zakona o vodama gdje se u sklopu tih izmjena zakona vezano za izraz „javna odvodnja“ napravila dopuna i to na osnovu uvažениh primjedbi u tijeku tadašnjeg e-savjetovanja s javnošću, na način da se ispred riječi „otpadnih voda“ dodala riječ „komunalnih“ što je nedvojbeno definiralo da je javna odvodnja djelatnost skupljanja komunalnih otpadnih voda. Nije jasno zašto se sada u ovom Nacrtu prijedloga Zakona o vodnim uslugama to ne uvažava, odnosno zašto se opet koriste samo riječi „otpadnih voda“, a ne „komunalnih otpadnih voda“? U važećem Zakonu o vodama, a i sada u novom Nacrtu prijedloga Zakona o vodama dano je značenje izraza „komunalne otpadne vode“ što potvrđuje da su upravo te komunalne otpadne vode otpadne vode sustava javne odvodnje, pa bi slijedom toga i javna odvodnja trebala biti djelatnost skupljanja komunalnih otpadnih voda, a ne otpadnih voda bez obzira o kojima se radi. Molimo da se taj dio opet uskladi sa sada važećim tekstom nedavno donešenih Izmjena i dopuna Zakona o vodama, odnosno da se riječi „otpadnih voda“ isprave u „komunalnih otpadnih voda“, jer ukoliko nema te jasne naznake u ovom slučaju o kojim otpadnim vodama se radi, tada dolazi do nejasnoća u tumačenju nadležnosti javnih isporučitelja vodnih usluga, što je i prije nego što se konačno usvojila ta izmjena i dopuna kroz sada važeći Zakon o vodama i bio čest slučaj upita korisnika i krivih tumačenja u smislu te nadležnosti. 2) Isto tako, u sklopu zadnjih Izmjena i dopuna Zakona o vodama koje su nedavno stupile na snagu vezano za izraz „javna odvodnja“ napravila se izmjena prije važećeg dijela teksta na način da su riječi „pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz septičkih i sabirnih jama“ izmijenjene u riječi „pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja“, što smatramo da nedvojbeno i potpuno jasno i stručno definira te aktivnosti koji spadaju u javnu odvodnju i koje bi i po našem mišljenju trebale spadati u javnu odvodnju. Sada je pak ovim nacrtom prijedloga to opet izmijenjeno i to u riječi „pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje“, što ne definira jasno niti sadržaj pražnjenja i odvoza, niti iz kojih sve točno građevina iz individualnih sustava odvodnje. Naime, individualni sustavi odvodnje uključuju sabirne jame i male sanitarne uređaje u koje spadaju i septičke jame čiji se mulj, a ne otpadna voda u praksi i sada prazni i odvodi i to bi i dalje trebala uključivati javna odvodnja. Obzirom da se ovdje ne spominje mulj, već samo otpadna voda ispada da su ovim prijedlogom izbačene septičke jame, odnosno mali sanitarni uređaji što smatramo da nije dobro. Osim tih građevina, individualni sustavi uključuju i odvodne kanale, kućne vodove, a i uređaje za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda pri čemu pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz tih kanala i vodova (npr. u čestim slučajevima treba prazniti otpadnu vodu zbog začepjenja tih kanala i vodova) ne bi trebalo biti nadležnost isporučitelja vodnih usluga, odnosno taj dio ne bi trebao biti dio javne odvodnje, a isto tako ni pražnjenje ni odvoz

	<p>mulja iz uređaja za industrijske otpadne vode nikako ne bi trebao biti dio javne odvodnje. Stoga smatramo da ovaj tekst nije primjeren, odnosno smatramo da treba ostati važeći tekst, jer ovom izmjenom se ne daju jasne naznake za pražnjenje i odvoz kojeg točno sadržaja i iz kojih to sve građevina individualnih sustava kao predmeta javne odvodnje, pa to može stvoriti nedoumice i različitost u praksi što vjerujemo da nije namjera. Isto tako, s obzirom na to da se i u ostalim člancima u tom smislu ovim nacrtom mijenjao tekst smatramo potrebnim vratiti na sada važeći tekst „pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja“.</p> <p>3) Isto tako, zadnje Izmjene i dopune Zakona o vodama koje su nedavno stupile na snagu su u sklopu značenja izraza „javna odvodnja“ riječi „površinske vode“ izmijenile u riječi „prirodni prijamnik“. Nije jasno zašto se sada u ovom prijedlogu Zakona o vodnim uslugama to ne uvažava, odnosno zašto se koriste opet riječi „površinske vode“? Smatramo da su riječi „prirodni prijamnik“ ispravnije, jer su širi pojam koji pokriva sve situacije na terenu u praksi.</p>	
28	<p>Iva Brkarić I. UVODNE ODREDBE, Članak 3. Točka 6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, neizravno ili izravno, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom, odnosno svaka pravna ili fizička osoba kojoj se isporučuju vodne usluge.</p>	<p>Prihvaćen Članak 3. stavak 1 točka 6. je odgovarajuće izmijenjen na način da je korisnik i ona fizička i pravna osoba kojima se isporuka vode vrši putem autocisterni ili na drugi način, a ne putem građevina za javnu vodoopskrbu.</p>
29	<p>Krešimir Čupić I. UVODNE ODREDBE, Članak 3. Čl. 3. st. 1. toč. 6. - Definicija korisnika kao vlasnika, supsidijarno drugog zakonitog posjednika nekretnine, je preuska. U praksi ima puno stvarnih korisnika koji nisu vlasnici ni zakoniti posjednici ili o svojim pravima vode sudske sporove. Zbog sporova su česti problemi s naplatom vodne usluge, jer po sudskoj praksi onaj tko uslugu ne koristi (npr. ovdje vlasnik) nije ju dužan ni platiti, što je u skladu u propisima obveznog prava i zaštite potrošača. Drugog korisnika nećemo moći evidentirati, ni ispostaviti račune niti pokrenuti postupak prisilne naplate, ako po sili ovog zakona nije „korisnik“. To isporučitelja vodnih usluga dovodi u izgublenu situaciju u kojoj je prisiljen evidentirati kao korisnika nekoga tko to u stvarnosti nije, i ne može od njega zahtijevati naplatu usluge koju ovaj nije ni koristio, a onog stvarnog korisnika ne može teretiti za naplatu izvršene usluge zato što isti nema stvarna prava na nekretnini. Kako je izvršenje vodnih usluga i naplata istih obvezno pravni odnos ovdje nema mjesta zaprekama stvarno pravne naravi. Stoga predlažem da korisnik vodnih usluga bude definiran kao svaki stvarni korisnik usluga, neovisno o stvarnim pravima na nekretnini. Stvarna prava ionako se temelje na drugom zakonu i ostvaruju u sudskim postupcima, neovisno od korištenja vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Prema predloženom stvarni korisnik bi mogao biti i turist koji na neko vrijeme koristi nečiju nekretninu za vrijeme turističke sezone. Kada bi isti bio korisnik naplata ne bi bila izvediva. Korisnik uvijek mora biti pravna ili fizička osoba koja ima neko stvarno pravo na nekretnini u koju se vrši isporuka vode putem vodnih građevina ili na drugi način.</p>
30	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. I. UVODNE ODREDBE, Opći interes i javna služba . Članak 3. stavak 1. točka 6. , izmijeniti i predlaže se da</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 3. stavak 1. točka 6. tako da sada glasi: „6. korisnik vodnih usluga je vlasnik nekretnine u koju se</p>

	<p>glasi : korisnik vodnih usluga je vlasnik ili zakoniti posjednik nekretnine u koju se putem građevina za javnu vodoopskrbu, neizravno ili izravno, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju, odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom.</p>	<p>putem građevina za javnu vodoopskrbu, a gdje je primjenjivo autocisternom ili na drugi način, isporučuje voda za ljudsku potrošnju, iz koje se otpadna voda, neizravno ili izravno, ispušta u građevine za javnu odvodnju odnosno vlasnik individualnog sustava odvodnje; ako vlasnika te nekretnine nije moguće utvrditi, korisnik vodnih usluga je posjednik te nekretnine odnosno individualnog sustava odvodnje; korisnik vodnih usluga je i drugi isporučitelj vodnih usluga kada je to uređeno ovim Zakonom“.</p>
31	<p>Udruga Biom I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. U čl. 4. st. 1. propisuje se da su vodne usluge “djelatnosti od općeg interesa”. Iako je navedeno u skladu s Okvirnom direktivom o vodama, smatramo da bi bilo svrsishodno propisati da su vodne usluge djelatnosti od općeg negospodarskog interesa s obzirom da se na taj način uistinu pravno sadržajno deklarira i nameće antiprivatizacijsko načelo kako to predlagatelj ističe u uvodnim obrazloženjima. Doduše, pitanje izbora pravnog oblika - društva kapitala kao trgovca tada je u mogućoj proturječnosti s navedenim, no smatramo da bi bilo uputnije izričito normirati vodne usluge kao negospodarske usluge jer bi se povezivanjem nepotpuno definiranog općeg interesa i pravnog oblika trgovačkog društva moglo tumačiti da se radi o uslugama od općeg gospodarskog interesa a to bi prouzročilo niz negativnih posljedica za Republiku Hrvatsku odnosno za djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje uzimajući u obzir sve pravne posljedice koje proizlaze iz činjenice da se određena djelatnost obavlja kao gospodarska djelatnost od općeg interesa (u cijelosti dolazi do primjene prava EU, obveza ostvarenja svih sloboda zajamčenih pravom EU, liberalizacija, komodifikacija itd.). Stavak 4. ima očiti nedostatak u tekstu pa je to potrebno dopuniti.</p>	<p>Nije prihvaćen U terminologiji nacionalnog zakonodavstva i prava EU koriste se tri termina: - usluge od općeg interesa - usluge od općeg gospodarskog interesa i - negospodarske usluge od općeg interesa. Usluge od negospodarskog interesa nepoznat su termin u nacionalnom pravu i pravu EU. Ako je namjera sudionika u javnom savjetovanju bila da se vodne usluge označe kao negospodarske usluge od općeg interesa ukazujemo da je negospodarski karakter vodnih usluga dostatno naglašen odredbom da se obavljaju kao javna služba kao i izostankom odredbe da su usluge od općeg gospodarskog interesa. Mišljenja smo da bi njihovim izričitim normiranjem kao „negospodarskih usluga od općeg interesa“ bespotrebno ušli u povredu čl. 17.1.(d) EU Direktive o uslugama (Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu) koja „usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda“ izričito uređuje kao usluge od općeg gospodarskog interesa. Termin osnivač je jasno uređen, za potrebe ovoga Zakona kao lex specialisa, u čl.3 . st.1. toč. 9. Nacrta “osnivač je član društva ili dioničar postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je trgovačko društvo odnosno osnivač postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je ustanova“. U pogledu primjedbe na čl. 90. da je odluka o visini udjela/dionica pristupnika prepuštena budućoj volji “većinskog” člana/dioničara, a ne zakonodavca, koji može spriječiti tzv. pristupnika u ostvarenju svojih ustavom zajamčenih prava, ograničavajući ga s iznosom uloga u temeljni kapital koji bi bio u suprotnosti s interesima “većinskog” člana/dioničara ukazujemo da čl. 90. st. 2 koji glasi „(2) Najniži iznos uloga pristupnika u temeljni kapital je 10.000 kuna, a najviši iznos nije ograničen osim odredbom članka 89. stavka 2. ovoga Zakona, gdje je ona primjenjiva.“. Prema tome iznos od 20.000 kn se ne spominje u tekstu Nacrta, a najviši iznos uloga nije ograničen, niti ga većinski član društva preuzimatelja može ograničiti.</p>
32	<p>Krešimir Čupić I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. U stavku 4. je nejasna zadnja rečenica, pa ukoliko je riječ o omašci isto je potrebno maknuti iz teksta.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 4. stavak 4. tako da sada glasi: „(4) Članska odnosno dioničarska prava u javnim isporučiteljima vodnih usluga ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge. Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.“</p>
33	<p>Iva Brkarić I. UVODNE ODREDBE, Članak 4. U stavku 4., u drugoj rečenici nedostaje riječ „ostvaruju se“. Prijedlog novog teksta: (4) Članska odnosno dioničarska prava u javnim isporučiteljima vodnih usluga ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge. Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 4. stavak 4. tako da sada glasi: „(4) Članska odnosno dioničarska prava u javnim isporučiteljima vodnih usluga ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge. Vlasnička prava nad komunalnim vodnim građevinama ostvaruju se u korist građana i pravnih osoba koji koriste vodne usluge.“</p>

34	<p>Ured pučke pravobraniteljice I. UVODNE ODREDBE, Načela Smatramo kako bi već u Načelima i u čl. 5. Nacrta trebalo istaknuti da se vodne usluge ne obavljaju radi stjecanja dobiti, već radi osiguravanja isporuke vodnih usluga (Načelo neprofitnosti). Dobit ako se i pojavi, mora se koristiti isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti javnog isporučitelja vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen U pružanju vodnih usluga nastaje određen marginalni profit kao posljedica (i) nepodudaranja planiranih i ostvarenih troškova ili (ii) neplaniranog rasta potrošnje i prihoda koje nije praćeno povećanjem rashoda u istoj mjeri. Ta marginalna profitabilnost se kasnije ublažava odredbom o obaveznom zadržavanju dobiti radi razvoja djelatnosti, dok isplata dividende nije dopuštena. Isticanjem neprofitabilnosti kao načela onemogućili bi marginalnu profitabilnost (koja je moguća i kod neprofitnih organizacija) i sukobili se s odredbama Zakona o trgovačkim društvima jer predviđamo društvo kapitala kao jedini pravni oblik isporučitelja vodnih usluga.</p>
35	<p>Iva Brkarić I. UVODNE ODREDBE, Članak 5. Između članaka 5. Načela i 7. Uslužna područja nedostaje članak 6., odnosno članak 7. bi trebalo preimenovati u članak 6., jer je članak 6. preskočen, nema ga. Slijedom te ispravke i sve ostale daljnje članke i članke na koje se pozivaju neki daljnji članci treba preimenovati da prate ispravan slijed brojeva. U stavku 6. članka 5. ispred riječi „troškove“ nedostaje veznik „i“. Prijedlog novog teksta: Troškovi upravljanja komunalnim vodnim građevinama, uključujući održavanje komunalnih vodnih građevina i troškove poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga financiraju se iz cijene vodne usluge.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 5. stavak 6. (sada 7.) tako da glasi: “(7) Troškovi upravljanja komunalnim vodnim građevinama, uključujući održavanje komunalnih vodnih građevina i troškovi poslovanja javnog isporučitelja vodnih usluga financiraju se iz cijene vodne usluge.“.</p>
36	<p>GRAD ĐAKOVO Područja pružanja vodnih usluga, Uslužna područja Predlažemo da se u članak 7. stavak 2. izmjeni te glasi: " Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 1,5 milijuna m³. ili da kriterij vezan za količinu isporučene vode ne bude isključivi kriterij ako javni isporučitelj ispunjava sve prema čl.7. stavak 1., odnosno da stoji: " Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 milijuna m³ osim za vodovode koji imaju cijenu vodnih usluga ispod državnog prosjeka te su sposobni sami upravljati i voditi EU projekte. Grad Đakovo kao većinski vlasnik Đakovačkog vodovoda d.o.o. Đakovo, a koji je isporučitelj vodne usluge na širem području Đakovštine i predstavlja jedinog isporučitelja smatra da bi zadržavanjem samostalnosti i dalje mogao osigurati svojim građanima i korisnicima jeftiniju cijenu vode, a samim time i veću pristupačnost, održavanje i funkcioniranje sustava. Ujedno treba naglasiti da Đakovački vodovod d.o.o. Đakovo provodi EU projekt "Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracije Đakovo" i pred potpisivanjem je ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt "Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracija Semeljci" te upravlja i vodi samostalno projekte.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju članak 7. stavak 2 je izmijenjen na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Integracija javnih isporučitelja vodnih usluga će imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom. Predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte obzirom da će biti dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika.</p>
37	<p>Grad Ivanec Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Predlažemo da se članak 7. stavak 2. izmijeni na način da glasi: „(2) Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojim se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje. Iznimno, uslužno se područje može uspostaviti i na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojim se isporučuje voda za ljudsku potrošnju u količinama manjim od dva (2) milijuna, ali ne manjim od 500.000 kubičnih metara</p>	<p>Djelomično prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih</p>

	<p>godišnje, ako su ispunjeni uvjeti iz čl. 4. i 5. ovog Zakona“.</p>	<p>usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.</p>
<p>38</p>	<p>USLUGA d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Prijedlog karte uslužnih područja koji smo dobili od GVIK-a krajem studenoga prošle godine implicira da će u uslužnom području broj 29 biti područja sljedećih JLS: Brinje, Modruš (kao dio Općine Josipdol), Otočac, Vrhovine, Perušić, Gospić, Lovinac, Udbina, Donji Lapac, Gračac. Kod donošenja uredbe o uslužnim područjima treba imati na umu da tako formirano uslužno područje neće zadovoljiti kriterije za uspostavljanje uslužnih područja iz članka 7., stavka 1. i 2., čak će u našem slučaju narušiti i ugroziti sposobnost provedbe EU projekata. Naime, radi se o području površine 4.763 km² (bez Modruša), na kojem živi, prema popisu stanovništva iz 2011. godine, 39.482 stanovnika ili 8,29 stanovnika/km², pri čemu bi podaci o odnosu broja stanovnika i duljine mreže sigurno bili katastrofalni. Osim površine, sve druge brojke danas su još poraznije, a prodana količina vode nije niti blizu potrebnih 2 milijuna m³. U takvim okolnostima u isto uslužno područje nije predviđena Općina Plitvička jezera koja se uklapa po zemljopisnom kriteriju i može popraviti prethodno navedene loše parametre. Predloženo područje je logično (uz priključenje i Općine Plitvička jezera) i s obzirom na udaljenost od većih središta i njegovu veličinu teško je spojivo s nekim drugim uslužnim područjem, ali je jedini način funkcioniranja da se napravi izuzeće od kriterija iz članka 7. i definira određeni oblik solidarnosti (fond za poravnanje ili slično). Važeća uredba s 20 uslužnih područja bila je uravnoteženija, dok će nas nova uredba staviti u bitno različite uvjete i napraviti velike razlike između pojedinih uslužnih područja. Mile Uremović Usluga d.o.o., Gospić</p>	<p>Nije prihvaćen Određivanje uslužnih područja nije predmet ovoga prijedloga Zakona. Isto je predmet Uredbe o uslužnim područjima koju će donijeti Vlada RH u roku od tri mjeseca od stupanja ovoga Zakona na snagu. Prijedlog karte uslužnih područja dobiven na uvid je bio preliminaran prijedlog uslužnih područja. Nova Uredba o uslužnim područjima donijet će se, sukladno ovim Zakonom propisanim kriterijima, nakon provedenog savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima. Pritom će se razmotriti Vaš prijedlog priključenja općine Plitvička jezera.</p>
<p>39</p>	<p>Grad Pazin Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Prema čl. 7. st. 6. i članku. 109. Nacrta Zakona, Uredbu o uslužnim područjima donosi Vlada Republike Hrvatske u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Odgađanjem definiranja uslužnih područja unosi se nesigurnost u obavljanje djelatnosti javnih isporučitelja. Kao primjer toga, ističemo da Zakon ne uzima u obzir specifičnosti sektora vodnih usluga unutar pojedinih područja Republike Hrvatske pa se tako Nacrtom Zakona uopće ne predviđa mogućnost podjele i pripajanja jednog društva različitim društvima preuzimateljima, što će nužno biti slučaj ukoliko na području Istarske županije bude definirano više od jednog uslužnog područja. Budući da u ovom trenutku nije poznat, a u skladu s Nacrtom Zakona neće ni biti mjesecima nakon njegova donošenja, ustroj uslužnih područja postavlja se i pitanje dovršetka značajnih projekata koji su u tijeku - na koji će se načina izraditi, odnosno dovršiti studije izvodljivosti za niz aglomeracija, čiji su bitni elementi poput priuštivosti cijena vodne usluge različiti za svako područje? Formiranjem novog isporučitelja vodne usluge, koji će obuhvatiti više aglomeracija na svom području, zasigurno se bitno</p>	<p>Prihvaćen Člankom 87. st. 2. određeno je da će se: “Postojeći javni isporučitelji vodnih usluga čije se područje pružanja usluga prostire na dva uslužna područja, dužni su se u roku od 60 dana po stupanju na snagu uredbe iz članka 7. stavak 6. ovoga Zakona izvršiti podjelu društva.“ Nakon podjele podijeljena društva će se pripojiti svaki svom društvu preuzimatelju na odgovarajućem uslužnom području. Što se tiče negativnog utjecaja na projekte koji se pripremaju ili su u tijeku ne vidimo ovaj Zakon kao prepreku obzirom da predmetna integracija javnih isporučitelja vodnih usluga neće dovesti do negativnog utjecaja na već odobrene i prethodno započete projekte. Naime, bit će dovoljno obavijestiti nadležna tijela o promjeni Korisnika (Društvo preuzimatelj kao pravni slijednik).</p>

	<p>mijenjaju parametri projekta za određenu aglomeraciju što značajno utječe na konačan sadržaj studije izvodljivosti, kao i prihvatljivost takve studije za pribavljanje sredstava EU fondova, odnosno za njihovo opravdanje u projektima u kojima su sredstva već odobrena pod određenim uvjetima iz studije koji se sad stubokom mijenjanju.</p>	
<p>40</p>	<p>Hvarski vodovod doo Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Predlažemo na kraju stavka 2. članka 7. dodati: „izuzev područja jadranskih otoka.“ Ovim prijedlogom bi se jadranski otoci izuzeli iz obveze zadovoljavanja uvjeta isporuke količine od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje, kao uvjeta za uspostavljanje uslužnog područja. Prijedlog dajemo zbog : 1. Specifičnosti geografskog položaja i potreba razvoja jadranskih otoka: - jer je zbog udaljenosti i loših brodskih veza otežana komunikacija otoka sa kopnom i otocima međusobno, te će pripajanje rezultirati i otežanom komunikacijom na relaciji uprava-podružnice ukoliko bi došlo do pripajanja isporučitelju sa sjedištem na kopnu; - pripajanje će rezultirati i povećanim troškovima zbog čestih putovanja te bespotrebni gubitkom radnog vremena, zbog spore i rijetke komunikacije trajektima; - pripajanje će dovesti do povećanog zapošljavanja u društvu preuzimatelju, dok će u pripojenim društvima doći do smanjenja zapošljavanja i to upravo kadrova sa visokom stručnom spremom, što je upravo suprotno potrebama zadržavanja stručnih kadrova na otocima te time zaustavljanje iseljavanja sa otoka. 2. Činjenice da: - javni isporučitelji, posebno na većim jadranskim otocima, već sada zadovoljavaju sve kriterije utvrđene stavkom 1. članka 7. (zbog kojih se i uspostavlja uslužno područje), a što dokazuju njihovi pozitivni poslovni rezultati, prosječna visina cijene vodnih usluga i ispod prosječni gubici u vodoopskrbnim sustavima u odnosu na RH. 3. Pretpostavki da će: - pripajanje isporučitelju sa sjedištem na kopnu povećati a ne smanjiti ukupne troškove poslovanja, jer će sve „podružnice“ zadržati razinu zaposlenih a preuzimatelj će neminovno povećati broj zaposlenih radi obavljanja poslova upravljanja i koordinacije; - pripajanje rezultirati smanjenjem operativnosti podružnica (zbog tromosti i procedura koje zahtjeva javna nabava kada se radi o većim vrijednostima) te time i smanjenjem efikasnosti kod održavanja vodnih objekata; - pripajanjem otoci izgubiti samostalnost u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodnokomunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije. Predlažemo Ministarstvu zaštite okoliša i energetike i Vladi RH da se kod donošenja Uredbe o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje i određivanju njihove granice (temeljem st.6. čl.7.) vodi računa o naprijed navedenim razlozima, činjenicama i pretpostavkama te da se za sve veće jadranske otoke odredi posebna uslužna područja, kao što je to već predviđeno na sjeverno-dalmatinskim otocima Krk i Cres. Hvarski vodovod d.o.o. Jelsa</p>	<p>Nije prihvaćen Daje se isti odgovor kao i Vodovodu Brač d.o.o. koji je podnio istu primjedbu. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekратно simulirana kao donja granica za postizanje prihvatljivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena prihvatljivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Daljnje snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu. „Gubitak samostalnosti u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodno-komunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije“ – ne prepoznavamo kao realan rizik. Štoviše smatramo da je razvoj više ili manje – predodređen Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina koji preuzima obveze iz Ugovora o pristupanju RH u EU. Policentričnost u razvoju i upravljanju komunalnom vodnom infrastrukturom osigurava se dvostrukom većinom u skupštini jedinstvenog isporučitelja i postojanjem podružnica s isporukom iznad 500.000 m³ godišnje. Bojazan od nedostatka buduće komunikacije zbog fizičke odvojenosti otoka ne možemo prihvatiti kao objektivan prigovor u eri opće uporabe visoke tehnologije (računala, pametni telefoni sa software programima koji omogućuju održavanje sastanaka „licem u lice“ neovisno o fizičkoj razdvojenosti).</p>
<p>41</p>	<p>Odvodnja d.o.o. Zadar Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. U čl.7. stav.2. kriteriji od 2 milijuna kubičnih metara godišnje. Ukoliko postoji više Trgovačkih društava koji ispunjavaju taj kriterij, npr. zasebno vodoopskrba, jedna tvrtka, zasebno odvodnja i pročišćavanje, druga tvrtka, mišljenja smo da na uslužnom području može biti jedna tvrtka za vodoopskrbu, jedna za odvodnju i pročišćavanje</p>	<p>Nije prihvaćen Jedan od instrumenata reforme je i djelovanje ekonomije razmjera koja omogućuje da se integracijom istorodnih poslovnih subjekata ostvaruju niži troškovi i niže cijene za korisnike.</p>

	otpadnih voda. Molim mišljenje.	
42	<p>KONAVOSKO KOMUNALNO DRUŠTVO d.o.o. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Obzirom na navedeno predlažemo dopunu čl.7.st.2. prijedloga Nacrta Zakona o vodnim uslugama tako da glasi: - uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje; -uslužno područje može se uspostaviti i na vodoopskrbnom području na kojem je isporuka vode za ljudsku potrošnju manja od 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje ukoliko je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta: - da postojeći isporučitelj vodnih usluga posluje na posebnoj geografskoj cjelini, - da je postojeći isporučitelj vodnih usluga gospodarski samoodrživ i samodostatan(broj zaposlenih i njihova struktura, visina temeljnog kapitala, što sve mora biti u skladu s pravilnicima Hrvatskih voda), - obavlja prekograničnu isporuku vode, u skladu sa preuzetim međunarodnim obvezama,</p>	<p>Nije prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Daljnje snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu.</p>
43	<p>Miholjački vodovod d.o.o. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Prije donošenja Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama trebalo je snimiti sadašnje stanje i svakako propisati da se postojeći kapaciteti tvornica za proizvodnju vode stave maksimalno u funkciju. To bi značilo da se vodoopskrbni sustavi moraju spojiti, a onda određivati količine isporučene vode pojedinih JIVU (što nužne ne mora značiti 500.000 ili 2.000.000 m³ isporučene vode godišnje). Na ovaj način sigurno bi postigli učinkovitost i svrsishodnost društva. U Strategiji upravljanja vodama piše slijedeće: „Unapređenje učinkovitosti postojećih vodoopskrbnih sustava postići će se njihovim uključivanjima u regionalne sustave s mogućnošću dopreme vode iz više smjerova“. To je jedino ispravno ali na terenu to nije slučaj. Susjedni vodoopskrbni sustavi rade nove kapacitete iako već postoje izgrađeni koji imaju potrebne kapacitete. Zašto se vodoopskrbni sustavi ne moraju spajati, a društva se trebaju spojiti? To uopće nije jasno. Ne može se postići samoodrživost pripajanjem društva, a vodoopskrbni sustavi ostaju kakvi jesu. Zašto radimo nove kapacitete ako postoje već izgrađeni koji su dokazali da je proizvedena voda za piće u skladu sa Zakonima? Jedino povećanjem stupnja iskorištenja postojećih tvornica vode za piće može se postići povećanje učinkovitosti JIVU, a ne pripajanjem postojećih društava u administrativnom smislu i još nije niti važno kakvo su poslovanje imali do sada?! Povećanje cijene vodnih usluga koje će nužno slijediti, ako ovaj Zakon bude proveden, rezultirat će još većim iseljavanjem stanovnika iz već iseljene Slavonije. A još gore je što će rezultirati i iseljavanjem i gospodarstva i proizvodnih pogona koji rade na ovom području. JIVU kojem se trebamo pripojiti ima značajno veću cijenu vode i te će sigurno djelovati poražavajuće za naše područje. Da li je cilj donijeti Zakon koji će rezultirati povećanjem cijena vodnih usluga i iseljavanjem stanovništva i gospodarskih subjekata? Mi sada imamo jako malu razliku u cijeni vodnih usluga fizičkih i pravnih osoba i to je naš doprinos gospodarstvu. Smatramo da</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o načelnim primjedbama na koncept integracije u sektoru vodnih usluga, a ne na članak 7. Nacrta prijedloga zakona. Nakon dugogodišnjeg usuglašavanja s relevantnim dionicima i nakon brojnih konzultacija s GVIK-om, udrugama općina i gradova u Republici Hrvatskoj, načelni koncept integracije u sektoru vodnih usluga izrađivač zakona smatra usuglašenim. U ovom e-savjetovanju je omogućeno davati primjedbe na predložene članke.</p>

	<p>se samoodrživost, financijska stabilnost i učinkovitost javnih isporučitelja ne može mjeriti isključivo količinom prodane vode, te ukoliko je cijena na uslužnom području priuštiva, a javni isporučitelj samoodrživ, financijski stabilan i učinkovit uslužno područje može biti uspostavljeno i na vodoopskrbnom području koje isporučuje manje vode za ljudsku potrošnju od dva milijuna kubičnih metara. Sigurno je da se financijska stabilnost i učinkovitost JIVU ne ovisi samo o količini isporučene vode što se iz prakse može zaključiti.</p>	
44	<p>VODOVOD BRAČ d.o.o. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Predlažemo da se u članku 7. na kraju stavka 2. doda: „izuzev područja jadranskih otoka.“ Ovim prijedlogom bi se jadranski otoci izuzeli iz obveze zadovoljavanja uvjeta isporuke količine od dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje, kao uvjeta za uspostavljanje uslužnog područja. Prijedlog dajemo zbog : 1. Specifičnosti geografskog položaja i potreba razvoja jadranskih otoka: - jer je zbog udaljenosti i loših brodskih veza otežana komunikacija otoka sa kopnom i otocima međusobno, te će pripajanje rezultirati i otežanom komunikacijom na relaciji uprava-podružnice ukoliko bi došlo do pripajanja isporučitelju sa sjedištem na kopnu; - pripajanje će rezultirati i povećanim troškovima zbog čestih putovanja te bespotrebni gubitkom radnog vremena, zbog spore i rijetke komunikacije trajektima; - pripajanje će dovesti do povećanog zapošljavanja u društvu preuzimatelju, dok će u pripojenim društvima doći do smanjenja zapošljavanja i to upravo kadrova sa visokom stručnom spremom, što je upravo suprotno potrebama zadržavanja stručnih kadrova na otocima te time zaustavljanje iseljavanja sa otoka. 2. Činjenice da: - javni isporučitelji, posebno na većim jadranskim otocima, već sada zadovoljavaju sve kriterije utvrđene stavkom 1. članka 7. (zbog kojih se i uspostavlja uslužno područje), a što dokazuju njihovi pozitivni poslovni rezultati, prosječna visina cijene vodnih usluga i ispod prosječni gubici u vodoopskrbnim sustavima u odnosu na RH. 3. Pretpostavki da će: - pripajanje isporučitelju sa sjedištem na kopnu povećati a ne smanjiti ukupne troškove poslovanja, jer će sve „podružnice“ zadržati razinu zaposlenih a preuzimatelj će neminovno povećati broj zaposlenih radi obavljanja poslova upravljanja i koordinacije; - pripajanje rezultirati smanjenjem operativnosti podružnica (zbog tromosti i procedura koje zahtjeva javna nabava kada se radi o većim vrijednostima) te time i smanjenjem efikasnosti kod održavanja vodnih objekata; - pripajanjem otoci izgubiti samostalnost u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodnokomunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije. Sukladno navedenom predlažemo Ministarstvu zaštite okoliša i energetike i Vladi RH da se kod donošenja Uredbe o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje i određivanju njihove granice (temeljem st.6. čl.7.) vodi računa o naprijed navedenim razlozima, činjenicama i pretpostavkama te da se za sve veće jadranske otoke odredi posebna uslužna područja, kao što je to već predviđeno na sjeverno-dalmatinskim otocima Krk i Cres</p>	<p>Nije prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m3 po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m3 godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m3 isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Daljnje snižavanje te granice bi umjesto integracije isporučitelja vodnih usluga dovelo do toga da se svako postojeće područje pružanja usluga smatra specifičnim i traži iznimku od donje granice isporuke, kako bi zadržalo sadašnji ustroj i unutarnju člansku strukturu. „Gubitak samostalnosti u smislu vođenja vlastite politike razvoja vodno-komunalne infrastrukture što je u suprotnosti sa opće proklamiranom politikom decentralizacije“ – ne prepoznajemo kao realan rizik. Štoviše smatramo da je razvoj više ili manje – predodređen Višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina koji preuzima obveze iz Ugovora o pristupanju RH u EU. Policentričnost u razvoju i upravljanju komunalnom vodnom infrastrukturom osigurava se dvostrukom većinom u skupštini jedinstvenog isporučitelja i postojanjem podružnica s isporukom iznad 500.000 m3 godišnje. Bojazan od nedostatka buduće komunikacije zbog fizičke odvojenosti otoka ne možemo prihvatiti kao objektivan prigovor u eri opće uporabe visoke tehnologije (računala, pametni telefoni sa software programima koji omogućuju održavanje sastanaka „licem u lice“ neovisno o fizičkoj razdvojenosti).</p>
45	<p>Usluga d.o.o. Vrlika Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. - Čl. 7.st.2., prijedloga Zakona o vodnim uslugama koristi se pojam „Ugovora o pristupanju“. Zakon o trgovačkim društvima ne poznaje taj pojam statusne promjene. Da li se ugovorom o pristupanju (pripajanju!) prenose i prava i</p>	<p>Nije prihvaćen Da, prenose se.</p>

	obveze?	
46	<p>Usluga d.o.o. Vrlika Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. - Čl.7. st.6. budućom Uredbom o uslužnim područjima treba predvidjeti i dobrovoljno pripajanje (udruživanje) više isporučitelja bez obzira na granice predviđene u Uredbi.</p>	<p>Nije prihvaćen Postojeća Uredba o uslužnim područjima je na snazi od 2014. godine, a ista nije polučila rezultate integracije na dobrovoljnoj osnovi izuzev svijetlih primjera integracije na projektnoj osnovi.</p>
47	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Definiranje uslužnih područja (članak 7.) i Posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga (članak 16.) trebaju se donijeti istovremeno kada i Zakon o vodnim uslugama, iz razloga pravne sigurnosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Nova Uredba o uslužnim područjima ne može biti donesena prije stupanja na snagu Zakona o vodnim uslugama obzirom da je isti pravni temelj za donošenje nove Uredbe o uslužnim područjima koja će se donijeti tek nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima. Također, ovim Zakonom propisuju se načelni kriteriji općih i posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti vodnih usluga dok će uredbom Vlade RH, čije donošenje se predviđa ovim Zakonom, biti detaljno propisani posebni uvjeti za obavljanje djelatnosti vodnih usluga.</p>
48	<p>OPĆINA KONAVLE Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. predložimo dopunu čl.7.st.2. prijedloga Nacrta Zakona o vodnim uslugama tako da glasi: - uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje; -uslužno područje može se uspostaviti i na vodoopskrbnom području na kojem je isporuka vode za ljudsku potrošnju manja od 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje ukoliko je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta: - da postojeći isporučitelj vodnih usluga posluje na posebnoj geografskoj cjelini, - da je postojeći isporučitelj vodnih usluga gospodarski samoodrživ i samodostatan(broj zaposlenih i njihova struktura, visina temeljnog kapitala, što sve mora biti u skladu s pravilnicima Hrvatskih voda), - obavlja prekograničnu isporuku vode, u skladu sa preuzetim međunarodnim obvezama, predložimo dopunu čl.7.st.2. prijedloga Nacrta Zakona o vodnim uslugama tako da glasi: - uslužna područja uspostavljaju se na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje; -uslužno područje može se uspostaviti i na vodoopskrbnom području na kojem je isporuka vode za ljudsku potrošnju manja od 2 (dva) milijuna kubičnih metara godišnje ukoliko je ispunjen jedan od slijedećih uvjeta: - da postojeći isporučitelj vodnih usluga posluje na posebnoj geografskoj cjelini, - da je postojeći isporučitelj vodnih usluga gospodarski samoodrživ i samodostatan(broj zaposlenih i njihova struktura, visina temeljnog kapitala, što sve mora biti u skladu s pravilnicima Hrvatskih voda), - obavlja prekograničnu isporuku vode, u skladu sa preuzetim međunarodnim obvezama, Općinski načelnik Božo Lasić, dipl.iur., v.r.</p>	<p>Nije prihvaćen Pogledati odgovor davatelju primjedbe KONAVOSKO KOMUNALNO DRUŠTVO d.o.o. pod Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7.</p>
49	<p>ĐAKOVAČKI VODOVOD D.O.O. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Đakovački vodovod d.o.o. se pridružuje svim primjedbama, navodima i činjenicama istaknutim u komentarima Uprave HGVIK i ostalim članicama Grupacije koje su dostavljene do danas te dodajemo i sljedeće primjedbe: Predlažemo da se u članak 7. stavak 2. izmjeni te glasi: "Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se</p>	<p>Djelomično prihvaćen Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m3 po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i</p>

	<p>isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje milijun i petsto tisuća (1.500.000) kubičnih metara godišnje“ Kao alternativa ovom prijedlogu izmjene stavka 2. predložimo sljedeće: „(2) Uslužno područje se uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojima se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje dva (2) milijuna kubičnih metara, osim za vodovode koji imaju cijenu vodnih usluga ispod državnog prosjeka i sposobni su sami upravljati i voditi EU projekte“. Gore navedene uvjete tražimo iz razloga što Đakovački vodovod d.o.o. ispunjava sve točke zbog kojih se ide u uspostavu novih (okrupniti) uslužnih područja, a ne zadovoljava eliminirajući uvjet definiran člankom 7. stavka 2. Ublaživanjem kriterija iz članka 7. stavka 2 kako smo predložili omogućili bi Đakovačkom vodovodu d.o.o. da ostane samostalan što ide u prilog građanima na trenutnom uslužnom području Đakovačkog vodovoda d.o.o.. Razloga je što trenutno plaćaju jednu od najnižih cijena vodne usluge (planiramo i da ostane tako) osim toga imaju i određene dobiti ako uprava ostane u samom Đakovu (od veće pristupačnosti, boljeg razumijevanja lokalnih problema, veće ažurnosti ...). Također treba napomenuti da je Đakovački vodovod d.o.o. dokazao da je sposoban biti samostalan samim time što je financijski izrazito stabilan, provodi EU projekt „Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracije Đakovo“, pred potpisivanjem je Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Poboljšanje vodnokomunalne infrastrukture aglomeracije Semeljci“ te upravljanje i vođenje projekta obavlja unutar kuće.</p>	<p>pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo. Integracija javnih isporučitelja vodnih usluga će imati pozitivan utjecaj na učinkovitu pripremu i provedbu projekata te kasnije upravljanje izgrađenom vodno-komunalnom infrastrukturom.</p>
50	<p>ĐAKOVAČKI VODOVOD D.O.O. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. Isto tako smatramo da se savjetovanje s jedinicama lokalne i područne samouprave trebalo napraviti prije donošenja zakona, a uredba o uslužnim područjima javne vodoopskrbe i javne odvodnje treba ići u proceduru prije zakona ili barem istovremeno s donošenjem Zakonom.</p>	<p>Nije prihvaćen Nova Uredba o uslužnim područjima ne može biti donesena prije stupanja na snagu Zakona o vodnim uslugama obzirom da je isti pravni temelj za donošenje nove Uredbe o uslužnim područjima koja će se donijeti tek nakon savjetovanja sa jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave i javnim isporučiteljima.</p>
51	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. U stavku 2. navedeno je da se uslužno područje uspostavlja na postojećim vodoopskrbnim područjima na kojim se isporučuje voda za ljudsku potrošnju od najmanje dva (2) milijuna kubičnih metara godišnje. Temeljem čega je postavljen tako određeni iznos od 2 milijuna kubnih metara? Zašto kao mjerodavni nisu navedeni i drugi relevantni kriteriji, primjerice geografski, prometni, administrativni, tehnički, tehnološki, tradicijski. Proizlazi da je vjerojatno najmanje relevantan pokazatelj uzet ne kao ključni nego kao jedini. Molimo komentar i prijedlog da se kao kriteriji za određivanje propišu i prethodno navedeni.</p>	<p>Nije prihvaćen Prije donošenja ovog Zakona izrađene su brojne analize uzimajući u obzir i specifičnosti pojedinih područja. Granica isporuke vode u količini od 2 milijuna m³ po jednom uslužnom području je višekratno simulirana kao donja granica za postizanje priuštivosti cijene vode do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje, nakon što se provedu investicije preuzete Ugovorom o pristupanju RH u EU. Na uslužnim područjima s manjom isporukom vode ne može se postići tražena priuštivost cijene vodne usluge posebno kada se izgrade sustavi javne odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda odgovarajućeg stupnja i kada se u cijenu vodne usluge uključi i cijena tih dodanih usluga. Uzimajući u obzir zaprimljene komentare na kriterij za uspostavu uslužnih područja od 2 milijuna m³ godišnje isporučene vode za ljudsku potrošnju stručni nositelj je temeljem provedenih dodatnih analiza izmijenio članak 7. stavak 2 na način da se propisuje granica uslužnog područja od 2 milijuna m³ isporuke vode za ljudsku potrošnju s mogućim odstupanjem od –10 %. Sve ispod toga bi bilo neodrživo.</p>
52	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš Područja pružanja vodnih usluga, Članak 7. U stavku 6. navedeno je Vlada Republike Hrvatske uredbom uspostavlja uslužna područja i određuje njihove granice, dok se jedinice lokalne samouprave samo savjetuju. Da li je predmetno rješenje protivno Ustavu i</p>	<p>Nije prihvaćen Ustavom RH propisana je nadležnost jedinica lokalne samouprave za obavljanje određenih djelatnosti u koje spadaju i vodnokomunalne djelatnosti. Niti ZVU ne negira ovo Ustavom zajamčeno pravo obzirom da je člankom 4. ZVU-a izričito propisano da su navedeni poslovi od</p>

	propisima koji uređuju djelokrug poslova, prava i obveze jedinica lokalne samouprave. Nadalje, postavlja se pitanje kakva prava jedinice lokalne samouprave u tome imaju ili nemaju nikakva osim da će im se poslati formalni upit na koji će dati formalni odgovor koji neće nitko pročitati, a kamoli uvažiti. Zašto se ne prepusti jedinicama lokalne samouprave da u skladu sa svojom ustavnom pozicijom te pravima i obvezama odluči o tome s kime će formirati uslužno područje?	interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području i za RH te da su iste dužne osigurati navedene djelatnosti, ali u svakom slučaju na zakonom propisan način.
53	Iva Brkarić Područja pružanja vodnih usluga, Članak 8. Predlaže se ovaj članak uskladiti s članom 11. Ostavlja se dojam da vodne usluge na uslužnom području može pružati i samo koncesionar s obzirom na to su, sukladno članku 11. i koncesionari isporučitelji vodnih usluga. Prijedlog novog teksta: (1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog javnog isporučitelja vodnih usluga. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka djelatnost pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja. (3) Jedinice lokalne samouprave i postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su, svatko u okvirima svojih nadležnosti, osigurati da se odredba stavka 1. ovoga članka provede u skladu s ovim Zakonom.	Prihvaćen Korigiran članak 8. tako da sada glasi „(1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog javnog isporučitelja vodnih usluga. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka vodnu uslugu na uslužnom području mogu obavljati i koncesionari pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje. (3) Jedinice lokalne samouprave i postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su, svatko u okvirima svojih nadležnosti, osigurati da se odredba stavka 1. ovoga članka provede u skladu s ovim Zakonom“.
54	Iva Brkarić Područja pružanja vodnih usluga, Članak 8. Predlaže se ovaj članak uskladiti s članom 11. Ostavlja se dojam da vodne usluge na uslužnom području može pružati i samo koncesionar s obzirom na to su, sukladno članku 11. i koncesionari isporučitelji vodnih usluga. Prijedlog novog teksta: (1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog javnog isporučitelja vodnih usluga. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka djelatnost pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja. (3) Jedinice lokalne samouprave i postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su, svatko u okvirima svojih nadležnosti, osigurati da se odredba stavka 1. ovoga članka provede u skladu s ovim Zakonom.	Prihvaćen Korigiran članak 8. tako da sada glasi „(1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog javnog isporučitelja vodnih usluga. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka vodnu uslugu na uslužnom području mogu obavljati i koncesionari pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje. (3) Jedinice lokalne samouprave i postojeći javni isporučitelji vodnih usluga na uslužnom području dužni su, svatko u okvirima svojih nadležnosti, osigurati da se odredba stavka 1. ovoga članka provede u skladu s ovim Zakonom“.
55	VODOVOD BRAČ d.o.o. Područja pružanja vodnih usluga, Članak 8. sukladno kometaru Vodovoda Brač d.o.o i Hvarskog vodovoda d.o.o na članak 7, smatramo da bi isto trebalo navesti i u članku.8 stavak 1 (1) Vodne usluge na uslužnom području pružaju se putem jednog isporučitelja vodnih usluga, izuzev područja jadranskih otoka.	Nije prihvaćen Jedno od temeljnih institucionalnih pitanja koja uređuje ovaj zakon je pravilo o jednom (jedinstvenom) isporučitelju vodnih usluga na uslužnom području bez izuzetaka.
56	Odvodnja d.o.o. Zadar Područja pružanja vodnih usluga, Članak 8. U čl.8 stav.2 govori se o koncesionarima za pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje. Nedostaje mjesto i način deponiranja i obrade takvih otpadnih voda, čime se omogućava da koncesionar dobije posao bez jasnog slijeda o zbrinjavanju ispražnjenih otpadnih voda iz individualnog sustava odvodnje.	Nije prihvaćen Ovo je materija Zakona o vodama. Mjesto i način deponiranja uređuje se odlukom o odvodnji otpadnih voda koja se doprinosi u skladu sa Zakonom o vodama. (članak 77. Odluka o odvodnji otpadnih voda).
57	Zagorski vodovod d.o.o. III. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA, III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE Definicija komunalne vodne građevine kako je to propisano čl. 9. st. 1. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, kao takva, bila bi primjenjiva samo u idealnoj situaciji kada bi se sve komunalne vodne građevine jednog javnog isporučitelja vodne usluge nalazile samo	Prihvaćen Izrađivač nacрта je u duhu iznesene primjedbe dodao odgovarajuću odredbu (članak 9.).

<p>na području tog jednog javnog isporučitelja vodne usluge. U praksi, s obzirom na predloženi teritorijalni ustroj uslužnih područja bit će sljedećih situacija: 1) da je izvorište teritorijalno smješteno na uslužnom području jednog javnog isporučitelja vodnih usluga, a u suvlasništvu je dvaju javnih isporučitelja vodnih usluga jer je vlasništvo i upravljanje izvorištem definirano postojećim Sporazumom. Voda na izvorištu se proizvodi za potrebe vodoopskrbe uslužnih područja obaju javnih isporučitelja, a plaćaju se samo stvarni troškovi proizvodnje vode na tom izvorištu (primjer: Zagorski vodovod d.o.o. i Vodoopskrba i odvodnja Zaprešić d.o.o.), 2) da je izvorište jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na području drugog javnog isporučitelja (primjer: Vodoopskrba i odvodnja Zagrebačke županije d.o.o. i VG Vodoopskrba d.o.o., Velika Gorica), 3) da komunalne vodne građevine jednog javnog isporučitelja vodnih usluga, kao što su transportni vodoopskrbni cjevovodi velikih profila, prelaze preko uslužnog područja drugog javnog isporučitelja vodnih usluga (primjer: Zagorski vodovod d.o.o. i Vodoopskrba i odvodnja Zaprešić d.o.o., Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. Zagreb i Vodoopskrba i odvodnja Zagrebačke županije d.o.o., Vodoopskrba i odvodnja Zagrebačke županije d.o.o. i VG Vodoopskrba d.o.o. Velika Gorica, Vinkovački vodovod i kanalizacija d.o.o. i Vodovod d.o.o. Slavonski Brod), 4) da su dva javna isporučitelja vodnih usluga u suvlasništvu izvorišta na teritoriju (uslužnom području) jednog od ta dva javna isporučitelja vodnih usluga i svaki javni isporučitelj proizvodi vodu na tom izvorištu za potrebe svog uslužnog područja jer je vlasništvo i upravljanje izvorištem definirano postojećim Sporazumom (Vodovod d.o.o. Slavonski brod i Vinkovački vodovod i kanalizacija d.o.o.). U takvim situacijama, beziznimnom primjenom ovakve definicije komunalnih vodnih građevina, koja vlasništvo komunalne vodne građevine ex lege daje onom javnom isporučitelju vodne usluge na čijem se uslužnom području komunalna vodna građevina nalazi, dolazi do neuvažavanja stečenih prava onog javnog isporučitelja vodne usluge koji je istu komunalnu vodnu građevinu izgradio za potrebe isporuke vodne usluge na svom uslužnom području rješivši pritom i potrebne imovinsko-pravne odnose, dovelo bi se u pitanje daljnje funkcioniranje postojećih sustava, kao što bi se dovelo u pitanje i ustavno načelo nepovredivosti vlasništva propisano čl. 3. Ustava Republike Hrvatske, a navedeno bi bilo i u suprotnosti s odredbom čl. 49. st. 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.), kojom je propisano da se prava stečena ulaganjem ne mogu umanjiti zakonom niti drugim pravnim aktom.</p>	
<p>58 Zagorski vodovod d.o.o. III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 9. Članak 9. (1) Komunalne vodne građevine su javna dobra u javnoj uporabi i u vlasništvu su javnoga isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području. (2) Komunalnim vodnim građevinama upravlja javni isporučitelj vodnih usluga, osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno. (3) Pod upravljanjem u smislu ovoga Zakona smatraju se poslovi investitora gradnje komunalnih vodnih građevina, njihov pogon i održavanje te čuvanje i korištenje za namjene kojima komunalne vodne građevine služe. (4) Gradnja i održavanje komunalnih vodnih građevina provodi se sukladno planovima koje donosi javni isporučitelj vodnih usluga,</p>	<p>Prihvaćen Izrađivač nacrta je u duhu iznesene primjedbe dodao odgovarajuću odredbu (članak 9.).</p>

	osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno. (5) Iznimno od st. 1. ovog članka, komunalne vodne građevine izgrađene do dana stupanja na snagu ovog zakona, mogu biti u vlasništvu isporučitelja vodne usluge sa drugog uslužnog područja, ako je tako određeno sporazumom.“	
59	zijah mahmutspahić III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 9. Zašto se u čl. 9. ili u čl. 3. ne da definicija "komunalnih vodnih građevina", ona iz aktualnog Nacrta prijedloga Zakona o vodama (čl.25.). Mislim da je dobra.	Nije prihvaćen Primjedba je nedovoljno određena da bi se mogli izjasniti o njenoj prihvatljivosti ili neprihvatljivosti.
60	GRAD ZAGREB III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 9. Predlažemo da se članak 9. stavak 4. koji glasi: „Gradnja i održavanje komunalnih vodnih građevina provodi se sukladno planovima koje donosi javni isporučitelj vodnih usluga, osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno“, mijenja i glasi: „Gradnja i održavanje komunalnih vodnih građevina provodi se sukladno planovima koje uz prethodnu suglasnost nadležnih upravnih tijela jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave donosi javni isporučitelj vodnih usluga, osim gdje je ovim Zakonom drukčije uređeno.“ OBRAZLOŽENJE: Člankom 5. stavkom 7. Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama predviđeno je da se financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina uređuje zakonom kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva, dok je člankom 4. stavkom 1. točkom 4. Zakona o financiranju vodnog gospodarstva (Narodne novine, br. 153/09, 90/11, 56/13, 154/14, 119/15, 120/16 i 127/17), propisano da su izvori sredstava za financiranje vodnoga gospodarstva, među ostalim, proračuni jedinica lokalnih i/ili područnih (regionalnih) samouprava. Nadalje je člankom 6. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o financiranju vodnog gospodarstva predviđeno da se članak 52. postojećeg Zakona mijenja i glasi: „Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može odrediti da se uz cijenu vodne usluge javne vodoopskrbe, odnosno uz cijenu vodne usluge javne odvodnje plaća i naknada za razvoj. Odluka o naknadi za razvoj donosi se za razdoblje važenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina.“ Isto tako je člankom 67. postojećeg Zakona o financiranju vodnog gospodarstva predviđeno da se sredstvima proračuna jedinica lokalne samouprave može financirati gradnja komunalnih vodnih građevina te sufinancirati gradnja vodnih građevina u vlasništvu Republike Hrvatske i jedinica područne (regionalne) samouprave. Slijedom navedenog, s obzirom da se financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina financira i iz proračuna jedinica lokalnih i/ili područnih (regionalnih) samouprava, stava smo da nadležna upravna tijela jedinica lokalnih i/ili područnih (regionalnih) samouprava moraju sudjelovati i u izradi planova gradnje i održavanje komunalnih vodnih građevina.	Nije prihvaćen Nejasan je zahtjev podnositelja primjedbe da se ovim zakonom reguliraju interni odnosi između nadležnih tijela JLS koja je vlasnik i osnivač javnog isporučitelja. Svakako javni isporučitelj Plan gradnje i održavanja vodnih građevina ne bi trebao predlagati sam bez konzultacija s nadležnim tijelima JLS. U slučajevima drugih JLS je problem prevelikog utjecaja JLS na kreiranje toga plana ne vodeći računa o fizibilnosti predloženih projekata. U slučaju Grada Zagreba izgleda kao da se isporučitelj „oteo kontroli“ svojih vlasnika. Također je nejasno zašto bi predstavnici JLS u skupštini isporučitelja izglasali Poslovni plan kojem je Plan gradnje sastavni dio ako isti nije usklađen s nadležnim upravnim i stručnim tijelima JLS.
61	VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 9. Predlažemo da se u članak 9. ugradi odredba o izuzecima jer postoje situacije kada JIVU ima u vlasništvu komunalne vodne građevine koje se teritorijalno nalaze na području druge JLS, a koje bi prema odredbi čl.9.st.1. pripale JIVU na tom uslužnom području. VIOZZ d.o.o. je do sada u otkup i sanaciju zemljišta na području Vodocrpilišta Kosnica uložio preko	Prihvaćen Ugrađeno u članak 9. stavak 5.

	<p>20 mil kuna te je u svibnju 2018.godine potpisan ugovor o sufinanciranju projekta RVS ZAGREB ISTOK između VIOŽ-a, HRVATSKIH VODA i MINISTARSTVA ZAŠTITE OKOLIŠA I ENERGETIKE iz fondova EU. Vodocrpilište Kosnica ključni je objekt projekta RVS ZAGREB ISTOK te samim time ukoliko VIOŽ d.o.o. izgubi vlasništvo nad vodocrpilištem Kosnica, dovodi se u pitanje projekt vrijedan 706 mil kn bez PDV-a. Konkretno, Vodocrpilište Kosnica u vlasništvu je Vodoopskrbe i odvodnje Zagrebačke županije d.o.o. a teritorijalno se nalazi na području druge JLS , konkretno Grada Velike Gorice na kojem uslužnom području djelatnost javne vodoopskrbe i javne odvodnje obavlja drugi JIVU. Kroz naše uslužno područje prolazi Magistralni cjevovod Grada Zagreba pa bi VIOŽ d.o.o. temeljem navedene odredbe upravljao s tim vodovodom. Predlažemo izmjenu na način da se u članak 9. ugradi odredba o izuzetku kada se radi o navedenom i sličnim slučajevima.</p>	
62	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. III. KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 10. U kontekstu obrazloženog prijedloga izmjene članka 9. potrebno je izmijeniti i st.4.čl.10. Nacrta, jer se radi o neprimjenjivoj odredbi (da se KVG izlučuju u vlasništvo JLs koja je njihov osnivač, prema mjestu na kojem su izgrađene). Ova odredba je neprovediva u odnosu na Vodocrpilište Kosnica, obzirom da je Kosnica na teritoriju JLS koja nije naš osnivač. Radi se o specifičnoj situaciji koju treba pravno regulirati.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 10. stavak 4. tako da sada glasi „U slučaju stečaja ili likvidacije jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga komunalne vodne građevine prenose se u vlasništvo jedinice lokalne samouprave, koja je njihov osnivač, na uslužnom području.“.</p>
63	<p>MURVICA d.o.o. 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 11. Članak 11 stavak 5 postojeći prijedlog teksta glasi: (5) Ništavi su ugovori i pojedinačne ugovorne odredbe kojim jedinice lokalne samouprave povjeravaju obavljanje djelatnosti vodnih usluga javnim isporučiteljima vodnih usluga, uređuju kvalitetu i kakvoću usluge, mjerila učinkovitosti poslovanja, poslovanje i pravni položaj javnog isporučitelja vodnih usluga, zabrane i ograničenja javnim isporučiteljima vodnih usluga glede njihovog pravnog položaja i poslovanja. Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Naime, koji je smisao ove odredbe Isporučitelji vodnih usluga su trgovačka društva koja su u vlasništvu jedinica lokalnih samouprava? Pravila postupanja jedinica lokalnih samouprava u izvršenju komunalnih usluga (a što vodna usluga jest) su definirana i propisima kojima se uređuju lokalna samouprava, ali i komunalne djelatnosti. Generaliziranjem "ništetnosti ugovora" između jedinica lokalnih samouprava i isporučitelja ili jedinica lokalnih samouprava međusobno, a kako je to predloženo dovodi se u pitanje mogućnost sklapanja bilo kakvog ugovora između vlasnika (jedinice lokalne samouprave) i isporučitelja vodne usluge. Ovaj tekst, osim što generalizira ništetnost svih vrsta poslova, predstavlja i ograničavanje vlasništva jedinice lokalne samouprave čija je funkcija, između ostalog, osigurati obavljanje upravnih tih usluga. Ovaj članak je suprotan članku 12 prijedloga Zakona, ali i članku 129 a Ustava Republike Hrvatske.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije zabranjeno sklapanje bilo kakvih ugovora već samo ugovora koji govore o kakvoći usluga i dr. kako je opisano u stavku 5.</p>
64	<p>GRAD CRIKVENICA 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 11. Članak 11 stavak 5 postojeći prijedlog teksta glasi: (5) Ništavi su ugovori i pojedinačne ugovorne odredbe kojim jedinice lokalne samouprave povjeravaju obavljanje</p>	<p>Nije prihvaćen Nije zabranjeno sklapanje bilo kakvih ugovora već samo ugovora koji govore o kakvoći usluga i dr. kako je opisano u stavku 5.</p>

	<p>djelatnosti vodnih usluga javnim isporučiteljima vodnih usluga, uređuju kvalitetu i kakvoću usluge, mjerila učinkovitosti poslovanja, poslovanje i pravni položaj javnog isporučitelja vodnih usluga, zabrane i ograničenja javnim isporučiteljima vodnih usluga glede njihovog pravnog položaja i poslovanja. Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Naime, koji je smisao ove odredbe Isporučitelji vodnih usluga su trgovačka društva koja su u vlasništvu jedinica lokalnih samouprava? Pravila postupanja jedinica lokalnih samouprava u izvršenju komunalnih usluga (a što vodna usluga jest) su definirana i propisima kojima se uređuju lokalna samouprava, ali i komunalne djelatnosti. Generaliziranjem "ništetnosti ugovora" između jedinica lokalnih samouprava i isporučitelja ili jedinica lokalnih samouprava međusobno, a kako je to predloženo dovodi se u pitanje mogućnost sklapanja bilo kakvog ugovora između vlasnika (jedinice lokalne samouprave) i isporučitelja vodne usluge. Ovaj tekst, osim što generalizira ništetnost svih vrsta poslova, predstavlja i ograničavanje vlasništva jedinice lokalne samouprave čija je funkcija, između ostalog, osigurati obavljanje upravnih tih usluga. Ovaj članak je suprotan članku 12 prijedloga Zakona, ali i članku 129 a Ustava Republike Hrvatske.</p>	
65	<p>Grad Pazin 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 11. Potrebno je jasnije definirati odredbu čl. 11. st. 5. Naime, upitno je na koje se ugovore ova odredba odnosi. Postojeće ili eventualne buduće? Neovisno o tome, nije jasno zbog čega je potrebno propisivati da su takvi ugovori „ništavi“ ako Zakon kogentnom normom na određeni način regulira to područje – što znači da se isključivo na taj način smije obavljati predmetna djelatnost, iz čega pak nužno proizlazi da je ugovor kojem je činidba zakonom nedopuštena ništetan. Napominje se i da terminologija Zakona nije usklađena sa standardnom pravnom terminologijom (Zakon o obveznim odnosima) - pravni posao je „ništetan“, ne „ništav“, a institut ništetnosti sa sobom donosi određene posljedice o kojima valja voditi računa – naravno sve u skladu s voljom zakonodavca, odnosno ciljevima koje se uvrštenjem takve odredbe u Zakon želi postići, a koji nisu jasno vidljivi ni iz same norme niti iz obrazloženja Nacrta Zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Javna služba nema povjerenja, može se sklapati ugovor ali ne smije uređivati kvalitetu usluga i ostalo kako je propisano u čl. 11. stavak 5. jer se onda u suprotnom ukoliko ima takve ugovore direktno primjenjuje Direktiva o uslugama tj. stavlja se na tržište.</p>
66	<p>Udruga Biom 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 12. U čl. 12. st. 2. propisuje se iznimka od pravila da je javni isporučitelj vodnih usluga društvo kapitala kojem su jedini osnivači JLS na uslužnom području (ovdje ponovno skrećemo na pravno nejasno određenje tko su osnivači s obzirom na postupak pripajanja). Naime, navedenim stavkom propisuje se da osnivač javnog isporučitelja može biti i pravna osoba čiji je jedini osnivač JLS. Ovakvo rješenje je apsolutno neprihvatljivo s obzirom na razne mogućnosti zlorabe i proturječnosti s ostalim tekstom Prijedloga. Naime, uzimajući u obzir odredbe čl. 21. i dr. Prijedloga kojima se uređuje pitanje ostvarivanja prava glasa na skupštini proizlazi da bi ovakvom zakonskom mogućnošću pojedine JLS mogle "duplicirati" svoja prava. Ratio ovakve odredbe je zapravo nejasan, ako JLS ima mogućnost, točnije obvezu i pravo sudjelovati kao član/dioničar izravno u javnom isporučitelja zašto mu se omogućava da još dodatno</p>	<p>Nije prihvaćen Termin osnivač je jasno uređen, za potrebe ovoga Zakona kao lex specialisa, u čl.3. st.1. toč. 9. Nacrta: "osnivač je član društva ili dioničar postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je trgovačko društvo odnosno osnivač postojećeg javnog isporučitelja vodnih usluga koji je ustanova". Mogućnost „duplikacije članskih prava“ nije moguća. Npr. ako je holding član društva postojećeg isporučitelja vodnih usluga - holding je taj koji ostvaruje prava srazmjerna temeljnom kapitalu i ima jedan dodatni glas u okviru dvostruke većine. Jedinica lokalne samouprave koja je član holdinga nema nikakva dupla ili dodatna prava po toj osnovi. U pogledu primjedbe na čl. 90. da je odluka o visini udjela/dionica pristupnika prepuštena budućoj volji "većinskog" člana/dioničara, a ne zakonodavca, koji može spriječiti tzv. pristupnika u ostvarenju svojih ustavom zajamčenih prava, ograničavajući ga s iznosom uloga u temeljni kapital koji bi bio u suprotnosti s interesima "većinskog" člana/dioničara ukazujemo da Čl. 90. st. 2 glasi: „Najniži iznos uloga</p>

<p>putem neke pravne osobe sudjeluje s istim pravima kao član/dioničar u javnom isporučitelju pri tom moguće i na štetu ostalih članova i dioničara - ostalih JLS. Naime, potrebno je već na ovom mjestu ukazati da će se pravni i poslovni život javnih isporučitelja nakon okončanja postupka pripajanja odvijati neovisno o volji zakonodavca a on će biti bitno definiran primjenom Zakona o trgovačkim društvima odnosno kroz načelo kapitala i činjenicu da će o nizu pitanja odlučivati član/dioničara kojim ima najviše udjela odnosno dionica u temeljnom kapitalu. Pa će uslijed navedenog odluka o ulasku (pristupu) novog člana/dioničara odnosno visina njegovog uloga/dionica biti vođena poslovnim i upravljačkim interesima "većinskog" člana/dioničara. S tim u vezi potrebno je povezati i primjenu odredbe čl. 90. Prijedloga o ulasku novih JLS (tzv. pristupnici) s obzirom da navedena odredba Prijedloga nije dovoljno normirana i odluka o visini udjela/dionica je prepuštena budućoj volji "većinskog" člana/dioničara, a ne zakonodavca, koji može spriječiti tzv. pristupnika u ostvarenju svojih ustavom zajamčenih prava, ograničavajući ga s iznosom uloga u temeljni kapital koji bi bio u suprotnosti s interesima "većinskog" člana/dioničara (naime u čl. 90. Prijedloga propisan je samo najniži iznos uloga, no nije propisana obveza prihvaćanja višeg iznosa kojeg odredi pristupnik a koji ne može biti manji od 20.000 kuna i kojeg preuzimatelj odnosno novoustrojeni JIVU nije dužan prihvatiti).</p>	<p>pristupnika u temeljni kapital je 10.000 kuna, a najviši iznos nije ograničen osim odredbom članka 89. stavka 2. ovoga Zakona, gdje je ona primjenjiva.". Prema tome iznos od 20.000 kn se ne spominje u tekstu Nacrta, a najviši iznos uloga nije ograničen, niti ga većinski član društva preuzimatelja može ograničiti.</p>
<p>67 Udruga Biom 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 13. Zapravo najveća promjena koju donosi Prijedlog osim akvizicije "malih" isporučitelja od strane "velikog" je proširenje dopuštenih djelatnosti JIVU u čl. 13. st. 2. Prijedloga i to u smjeru komercijalnih djelatnosti koje do sada nisu obavljali odnosno nisu ih obavljali na tržištu, već eventualno za svoje potrebe. Komercijalizacija u području dodatnih djelatnosti JIVU (prodaja električne energije, prodaja pročišćene vode) nema opravdanje u zaštiti radnih mjesta kako to ističe predlagatelj obzirom da ta radna mjesta nisu niti sada uvjetovana tim djelatnostima, a ulaskom na tržište u pogledu tih dodatnih djelatnosti otvara se pitanje očuvanja radnih mjesta drugih poduzetnika koji putem svojih zaposlenika već sada obavljaju te djelatnosti. No, ono što je sasvim sigurno dvojbeno kod ovako predloženog modela je pitanje očuvanja cijene vodnih usluga koje bi mogle biti pod teretom loših poslovnih odluka i rezultata JIVU u obavljanju dodatnih djelatnosti. Naime, JIVU ne odgovara za svoje obveze cjelokupnom imovinom pa utoliko sve obveze koje bi mogle nastati kao rezultat lošeg poslovanja u dijelu komercijalnih djelatnosti dovest će do "pokrivanja" nastalih obveza iz cijene vodnih usluga. To će imati izravan učinak na korisnike vodnih usluga odnosno teret loših poslovnih odluka i rezultata u pogledu komercijalnih tržišnih djelatnosti koje izlaze i osnovnih djelatnosti JIVU past će na teret građana i drugih korisnika povećanjem cijene vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Pogledati odgovor na primjedbu na članak 14. Obavljanjem dodatnih djelatnosti ostvarit će se dodatni prihod koji će pozitivno utjecati na financijsku stabilnost javnog isporučitelja. Nije identificiran rizik koji se spominje budući da obveze po eventualnim kreditima snose JLP(R)S.</p>
<p>68 HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 13. Članak 13. stavak 2. –podstavak 2.; propušteno je imenovati dodatne registrirane djelatnosti; predlaže se dopuna na način navođenja: - upravljanje projektima</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo je već sadržano u odredbi. Isporučitelj može obavljati dodatne djelatnosti iz članka 14. i 15. Djelatnosti projektiranja i nadzora nad izgradnjom komunalnih vodnih građevina ne mogu biti predmetnom poslovanja JIVU jer su to komercijalne djelatnosti. JIVU se mogu baviti samo javnom službom kako je to propisano ovim Zakonom.</p>

	gradnje u urbanoj i oborinskoj odvodnji - upravljanje projektima gradnje u navodnjavanju. - projektiranje i nadzor nad izgradnjom komunalnih vodnih građevina	
69	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 13. Članak 13. stavak 2. –podstavak 2.; propušteno je imenovati dodatne registrirane djelatnosti; predlaže se dopuna na način navođenja: -upravljanje projektima gradnje u urbanoj i oborinskoj odvodnji -upravljanje projektima gradnje u navodnjavanju.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo je već sadržano u odredbi. Isporučitelj može obavljati dodatne djelatnosti iz članka 14. i 15.</p>
70	<p>Odvodnja d.o.o. Zadar 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 13. U čl. 13 stav. 2 potrebno je dodati dodatnu djelatnost "Korištenje opasnih kemikalija", budući na Uređajima za pročišćavanje otpadnih voda iste koristimo u procesu, a prema Zakon o kemikalijama (NN br.18/13) propisuje da takvu djelatnost upišemo i u Predmet poslovanja.</p>	<p>Nije prihvaćen „Korištenje opasnih kemikalija“ nije djelatnost u smislu Zakona o kemikalijama i ne treba se upisivati u sudski registar odnosno javni isporučitelj ne mora biti posebno registriran za to. Stoga, članak 13.st.2. ne treba proširivati u tom smislu. Stav je potvrđen od nadležnog Ministarstva zdravstva još 2013. godine.</p>
71	<p>Iva Brkarić 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 13. Vezano za članak 13., stavak 2. dajemo nekoliko primjedbi sa obrazloženima u smislu prijedloga dopuna/izmjena dopuštenih predmeta poslovanja: 1) Predlaže se da se u dopuštene predmete poslovanja doda „djelatnost uzorkovanja i ispitivanja kakvoće vlastitih otpadnih voda ako ispunjava uvjete iz posebnih propisa“. Naime, ovim prijedlogom Zakona o vodnim uslugama izbačen je dio iz članka 202. važećeg Zakona o vodama, koji sada regulira dopunske djelatnosti i gdje stoji postavka da isporučitelj vodnih usluga koji posjeduje akt iz čl. 65. stavka 1. Zakona o vodama i koji upravlja građevinama za javnu odvodnju i/ili uređajem za pročišćavanje otpadnih voda s prihvatnim opterećenjem većim od 100.000 ES-a dužan je obavljati i djelatnost uzorkovanja i ispitivanja vlastitih otpadnih voda ako ispunjava uvjete iz posebnih propisa. KD VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o., Rijeka, zadovoljava te uvjete i ima ovlaštenu laboratorij za otpadne vode i u skladu s važećim propisima je isti i akreditirao. Stoga je potpuno nelogično da se ovim Nacrtom prijedloga Zakona o vodnim uslugama ta djelatnost nije uvrstila u dopuštene djelatnosti, odnosno upozoravamo na potrebitost da se to ispravi i doda. 2) Predlaže se da se u dopuštene predmete poslovanja obvezno doda „djelatnost tehničkog ispitivanja i analize komunalnih vodnih građevina na svom uslužnom području“. Na taj način bi se sukladno članku 42. i 43. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (NN 78/15, 118/18) javni isporučitelj vodnih usluga, koji zadovoljava i ostale uvjete, mogao registrirati za tu djelatnost, osnovom čega bi mogao raditi određena ispitivanja i prethodna istraživanja na komunalnim vodnim građevinama kojima upravlja, i to na način da su ista i zakonski mjerodavna. Da bi se isporučitelji vodnih usluga mogli registrirati za djelatnost tehničkog ispitivanja i analize u skladu s tim posebnim propisom, trebala bi se ovim Zakonom o vodnim uslugama ta dodatna djelatnost definirati kao dopušten predmet poslovanja. Time bi se omogućilo da se oni koji raspolažu obučanim stručnim kadrom za vršenje istih, koji imaju umjerene instrumente i opremu, pa u nekim slučajevima i akreditiran laboratorij za određena ispitivanja i analize mogu registrirati za djelatnost ispitivanja i analize čime bi onda sveobuhvatno mogao</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Djelatnost uzorkovanja i ispitivanja otpadnih voda nije posebna djelatnost ukoliko se to radi za vlastite potrebe. Ad 2. Ne prihvaća se. Djelatnost tehničkog ispitivanja i analize komunalnih vodnih građevina ne može biti predmetnom poslovanja JIVU jer su to komercijalne djelatnosti. JIVU se mogu baviti samo javnom službom kako je to propisano ovim Zakonom. Ad. 3. Ne prihvaća se. Djelatnost upravljanja projektom gradnje komunalnih vodnih građevina ne može biti predmetnom poslovanja JIVU jer su to komercijalne djelatnosti. JIVU se mogu baviti samo javnom službom kako je to propisano ovim Zakonom. Ad. 4. Djelomično se prihvaća. Korigiran članak 3. stavak 1. točka 4. tako da isti sada glasi „4. javna odvodnja je djelatnost skupljanja komunalnih otpadnih voda, njihovog pročišćavanja i ispuštanja u prirodni prijamnik, putem građevina za javnu odvodnju te upravljanje tim građevinama; javna odvodnja je i djelatnost pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, što uključuje i pražnjenje i odvoz mulja iz malih sanitarnih uređaja; javna odvodnja ne uključuje pročišćavanje komunalnih otpadnih voda ako uređaj za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda nije u funkcionalnoj uporabi, a uključuje pročišćavanje ako je kolektor sustava javne odvodnje priključen na uređaj za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda“. Ad. 5. Ne prihvaća se. Predložena formulacija je dogovorena s Državnim zavodom za mjeriteljstvo. Međutim, prijedlog će se razmotriti i zatražiti suglasnost Državnog zavoda za mjeriteljstvo. Ukoliko Državni zavod za mjeriteljstvo bude suglasan s prijedlogom predmetna odredba će se izmijeniti.</p>

zadovoljiti uvjete definirane člankom 42. i 43. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje za obavljanje tih poslova i raditi ta ispitivanja i prethodna istraživanja na vlastitim sustavima. Jedino na taj način bi ta ispitivanja i prethodna istraživanja koja neki od isporučitelja i sada rade u okviru upravljanja komunalnim vodnim građevinama bila dalje sukladno svim propisima istovrijedna i mjerodavna (npr. snimanje CCTV inspekcijom, ispitivanje vodonepropusnosti i sl.). Ukoliko isporučitelj vodne usluge može zadovoljiti sve te uvjete i ukoliko je to dokazano ekonomičnije od angažmana vanjskih pravnih ili fizičkih osoba, najlogičnije je onda da taj isporučitelj vodnih usluga može raditi određena ispitivanja komunalnih vodnih građevina kojima upravlja npr. u svrhu provjere stanja, u cilju provjere ispravnosti prije preuzimanja na održavanje i upravljanje novih građevina, zatim npr. prethodna istraživanja kako bi se utvrdili uvjeti za građenje, utvrdilo postojeće stanje, kao osnova za projektiranje, planiranje rekonstrukcija i održavanje itd. (svi ti poslovi spadaju u djelatnost ispitivanja i prethodnih istraživanja važećeg Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje). Osim toga, ne mali broj postojećih isporučitelja vodnih usluga je u cilju za ekonomičnim i učinkovitijim obavljanjem djelatnosti, nabavio određenu specijalnu opremu (neki i dalje planiraju to npr. kroz EU projekte) te obučio i time osigurao kvalificirane kadrove za obavljanje tih određenih ispitivanja i prethodnih istraživanja, za to je već i uloženi znatan dio financijskih sredstava, pa bi bilo potpuno nelogično da ta ispitivanja i prethodna istraživanja, koja rade isporučitelji vodnih usluga na sustavima kojima upravljaju, ne budu zakonski kompetentna zbog onemogućavanja registracije te dodatne djelatnosti.

3) Predlaže se da se u dopuštene predmete poslovanja doda „djelatnost upravljanja projektom gradnje komunalnih vodnih građevina na svom uslužnom području“. Na taj način bi se sukladno članku 34. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (NN 78/15, 118/18) isporučitelj vodnih usluga koji uz to ima zaposlenog voditelja projekta mogao registrirati za tu djelatnost. Da bi se isporučitelji vodnih usluga mogli registrirati za djelatnost upravljanja projektom gradnje građevina kojim upravljaju u skladu sa tim posebnim propisom, trebala bi se ovim Zakonom o vodnim uslugama ta djelatnost definirati kao dopušten predmet poslovanja. Poslovi upravljanja projektima gradnje komunalnih vodnih građevina izuzetno je bitan segment radi čega se i osnivaju pravne osobe za provedbu vodnocomunalnih projekata kako definira članak 3., stavak 1., točka 12. predmetnog Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, a obzirom na taj navod uočeno je da ovaj Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama nije usklađen s donesenim Zakonom o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (N.N. 78/15, 118/18) u segmentu obavljanja upravo te djelatnosti upravljanja projektom gradnje, odnosno nema nikakvog navoda u Zakonu o uslugama da isporučitelji vodnih usluga ne mogu samo osnovom tog Zakona o uslugama vršiti tu djelatnost upravljanja projektom gradnje komunalnih vodnih građevina, već bi za taj dio poslova trebali dodatno ispunjavati i uvjete propisane propisima o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji. Trebala bi biti jasnije definirana poveznica i usklađenje ta dva Zakona i u tom smislu je dan ovaj naš prijedlog kao jedno od eventualnih mogućih usklađenja sa zahtjevima oba

<p>zakona u svezi djelatnosti upravljanja projektom gradnje, čime bi se omogućilo isporučiteljima vodnih usluga koji zadovoljavaju i sve ostale zahtjeve da u tim slučajevima mogu sami vršiti te poslove i bez angažiranja vanjskih suradnika koji su registrirani za tu djelatnost upravljanja projektom gradnje. Ova primjedba usko je povezana i sa komentarom na članak 16. ovog Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, pa ju objedinjeno treba i sagledavati. 4) Od nedavno, odnosno od 26.5.2018. godine (NN 46/18) u primjeni je Izmjena i dopuna Zakona o vodama gdje je u djelatnost „javna odvodnja“ tada uključeno gospodarenje otpadnim muljem nastalim u postupku pročišćavanja otpadnih voda, a čl. 202. tog sada važećeg Zakona gdje se sada definira koje dopunske djelatnosti može obavljati isporučitelj vodnih usluga, između ostalog, posebno je navedeno i pravo isporuke obrađenog mulja nastalog u postupku pročišćavanja otpadnih voda, uključujući i prodaju. Obzirom da se sada ovim Nacrtom prijedloga Zakona o vodnim uslugama gospodarenje mulja ne definira u sklopu djelatnosti „Javna odvodnja“, već se sada to definira samo kao moguća dodatna djelatnost, a više se ne spominje posebno konkretna mogućnost prava isporuke, uključujući i prodaju tog obrađenog mulja, nije potpuno jasno da li gospodarenje mulja i tu mogućnost obuhvaća ili će to biti ograničavajuće za isporučitelje vodnih usluga. Ne bi se trebalo ograničiti postupanje sa obrađenim muljem pa ukoliko se to ne podrazumjeva pod pojmom gospodarenje mulja predložimo dopuniti dopuštene predmete poslovanja s „isporuke obrađenog mulja nastalog u postupku pročišćavanja voda u svrhu ponovnog korištenja, uključujući i prodaju.“ 5) Predlažemo da se tekst dopuštenog predmeta poslovanja kao dodatne djelatnost „ovjeravanje i pripreme vodomjera za ovjeravanje za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području“ zamjeni u tekst „pripreme vodomjera za umjeravanje za korisnike vodnih usluga na svom uslužnom području, ako ispunjava uvjete propisane propisima o mjeriteljstvu“. Sukladno zakonskim obvezama isporučitelji vodnih usluga dužni su se brinuti i osigurati redovne ovjere vodomjera. Postupak prije samog ovjeravanja, kao što je priprema vodomjera za ovjeravanje čini nam se logičnim da isporučitelji vodnih usluga mogu raditi sami, ukoliko zadovoljavaju uvjete propisane propisima o mjeriteljstvu i ukoliko se to pokaže isplativijim rješenjem od angažiranja vanjskih ovlaštenih tijela za pripremu mjerila za ovjeravanje, a da je na neki način primjerenije da se postupak ovjeravanja vodomjera uvijek povjeri ostalim ovlaštenim tijelima za ovjeravanje kao nezavisnoj strani, s obzirom na to da isporučitelji pružaju uslugu prodaje vode osnovom tih ovjerenih vodomjera, pa se time izbjegava bilo koja sumnja od strane korisnika usluge u postojanje sukoba interesa.</p>	
<p>72 Iva Brkarić 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. Vežano za članak 14. dajemo primjedbe s obrazloženjima koji se ujedno odnose i na dodatnu dopunu članka 13. stavka 2.: 1) Da bi isporučitelj vodnih usluga mogao zadovoljiti uvjet postavljen u tom članku 14. stavku 1. vezano za prijenos poslova upravljanja projektom gradnje građevina urbane oborinske odvodnje na način da ispunjava uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji, mora imati zaposlenog voditelja projekta i biti registriran za tu djelatnost upravljanja projektom gradnje,</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Djelomično se prihvaća. Predloženo je već sadržano u odredbi članka 13. stavak 2. alineja 2. temeljem koje javni isporučitelji mogu obavljati dodatne djelatnosti, odnosno sukladno članku 14. i poslove upravljanja projektima gradnje građevina urbane oborinske odvodnje. Ad. 2. Djelomično se prihvaća. Gradnja i održavanje građevina urbane oborinske odvodnje u vlasništvu JLS financira se primarno iz prihoda od komunalne naknade kao i iz prihoda od naknade za uređenje voda sukladno Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva. Nadalje, korigiran je članak 14. stavak 3 tako da sada glasi: „(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne</p>

a da bi bio registriran za tu djelatnost, trebalo bi se ovim Zakonom o vodnim uslugama ta dodatna djelatnost definirati kao dopušten predmet poslovanja kao dodatna djelatnost čime bi se omogućila daljnja procedura same registracije. Stoga smo mišljenja da je sukladno tome potrebno u članku 13., stavku 2. napraviti dopunu na način da se u dopuštene predmete poslovanja doda „djelatnost upravljanja projektom gradnje građevina urbane odvodnje na području jedinica lokalne samouprave u okvirima svojeg uslužnog područja“. Time smo ujedno definirali da se ta djelatnost može raditi od strane isporučitelja vodnih usluga samo za jedinice lokalne samouprave u okvirima svojeg uslužnog područja. 2) Navod u tom članku 14. stavku 3. „javni isporučitelj vodnih usluga dužan je prihvatiti prijenos ako su za te poslove osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave“ predlažemo promijeniti u navod „jedinica lokalne samouprave dužna je osigurati sredstva za poslove iz stavka 1. sukladno zakonu kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva“. Time bi to bilo jednakovrijedno tretirano kao i postavke članka 15. stavka 3 koji obrađuju prijenos poslova upravljanja projektom gradnje građevina za navodnjavanje na isporučitelja vodnih usluga. U svakom slučaju nije dobro uvjetovati Isporučitelju vodnih usluga da je dužan prihvatiti prijenos iz stavka 1. ovoga članka uz uvjet da su u proračunu JLS osigurana sredstva za financiranje tih radova, jer niti jedna investicija ni ne može krenuti bez da su osigurana sredstva za financiranje, pa je to ujedno u koliziji s navodom u stavku 1. tog članka 14. koji kaže da se mogu ti poslovi prenijeti isporučitelju vodnih usluga uz njegov pristanak. Osim toga, po nama, samo zadovoljavanje uvjeta propisanih propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji i osigurana financijska sredstva u proračunu JLS ne mogu biti dovoljan razlog da se isporučitelju vodnih usluga nametne ta obveza prihvaćanja prijenosa iz još jednog razloga, a to je da sa zaposlenim jednim voditeljem projekta i registracijom za upravljanje projektom gradnje on već zadovoljava uvjet po tom posebnom propisu, ali to ujedno ne mora značiti da isporučitelj vodnih usluga može svojim ljudskim kapacitetima pokrivati projekte gradnje urbane oborinske odvodnje, naročito jer će mu ukoliko zadovoljava uvjete prvenstveno biti prioritetno voditi projekte gradnje komunalnih vodnih građevina na svojem uslužnom području, za koje je i sam nadležan i odgovoran u smislu upravljanja tim građevinama. Stoga je potrebno, uz zakonsko zadovoljavanje uvjeta, uvijek dobiti i pristanak isporučitelja vodnih usluga, koji prethodno mora sagledati sveobuhvatni kapacitet ljudskih resursa koji su mu na raspolaganju za prihvaćanje i te dodatne djelatnosti koja za sobom povlači i dodatan angažman i dodatne odgovornosti. Sve je povezano s eventualno i još jednim prihvaćanjem dodatne djelatnosti definirane člankom 15. ovog Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, koji se odnosi i na mogućnost upravljanja projektima gradnje u navodnjavanju. Da se uvijek mora ishoditi pristanak isporučitelja potkrepljuje se i dodatnom činjenicom da ukoliko JLS postupi sukladno stavku 2. ovog članka 14. da u sklopu tog prijenosa iz stavka 1. obuhvati i poslove neposrednog održavanja građevina urbane oborinske odvodnje, tada nije dovoljno za pristanak sagledati da li se ima samo dovoljno kapaciteta po ljudskim resursima, već i po kapacitetu vezano za strojeve i opremu potrebnu za održavanje i tih građevina.

može prihvatiti prijenos iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.“. Ad.3. Ne prihvaća se. Članak 14. stavak 1. i članak 15. stavak 1 propisuju da je potreban pristanak javnog isporučitelja za prijenos predmetnih dodatnih djelatnosti.

73	<p>Krešimir Čupić 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. U stavku 1. spominje se upravljanje bez definicije koje bi to građevine bile, a zatim se u stavku 2. spominje i održavanje. Prijedlog je definirati st. 3 kako je definiran u čl. 15.</p>	<p>Prihvaćen U tom smislu korigiran je članak 14. ovoga Zakona.</p>
74	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. Članak 14. nosi naslov Upravljanje projektima gradnje u urbanoj oborinskoj odvodnji iako se većinom odnosi na održavanje građevina urbane oborinske odvodnje. Stavci 1. i 3. su proturječni jer se u stavku 1. navodi da isporučitelj ima mogućnost odabira preuzimanja poslova upravljanja projektima gradnje i poslova održavanja građevina urbane oborinske odvodnje ("uz njegov pristanak"), a zatim se stavkom 3 propisuje dužnost isporučitelja da spomenute poslove prihvati ako su osigurana sredstva u proračunu JLS. Javni isporučitelj odgovara za štetu trećim osobama ako radovi nisu izvedeni a sredstva su osigurana. Ne postoji definicija izraza "urbana oborinska odvodnja" niti koje se građevine smatraju građevinama urbane oborinske odvodnje. Iz čl. 125 aktualnog Zakona o vodama može se samo "naslutiti" da se radi o građevinama oborinske odvodnje s javnih površina te iz stambenih zgrada, poslovnih i drugih prostora. Dakle, urbana je odvodnja vezana uz gradnju javnih površina (što su npr. i gradske ceste), odnosno čini samo segment u uređenju određenog javnog prostora pa isporučitelj nikako ne može sam snositi odgovornost koja je opisana stavkom 4.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 14. stavak 3 tako da sada glasi: „(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.”.</p>
75	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. Člankom 14. je predviđena mogućnost prenošenja poslova upravljanja projektima gradnje i održavanja urbane oborinske odvodnje a nigdje ne postoji definicija od kojih se sve objekata sastoji ta odvodnja i napomena iz kojih se izvora to financira (gradnja i održavanje). Pored toga je u prvom stavku dana mogućnost pristanka IVU a u stavku trećem je IVU obavezan prihvatiti prijenos??? Predlažemo da se navod promijeni u navod : „Jedinica lokalne samouprave dužna je osigurati sredstva za poslove iz stavka 1. sukladno zakonu kojim se uređuje financiranje vodnog gospodarstva“. Time bi bilo jednakovrijedno kao i članak 15., stavak (3) koji definira prijenos poslova upravljanja projektima gradnje u navodnjavanju.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Gradnja i održavanje građevina urbane oborinske odvodnje u vlasništvu JLS financira se primarno iz prihoda od komunalne naknade kao i iz prihoda od naknade za uređenje voda sukladno Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva. Korigiran je članak 14. stavak 3 tako da sada glasi „(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.“.</p>
76	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. Člankom 73. Prijedloga Zakona o vodama "Građevine urbane oborinske odvodnje, kao i građevine oborinske odvodnje s cestovnih i željezničkih prometnica, zračnih luka, luka na unutarnjim vodama te površina u krugu industrijskih postrojenja i benzinskih crpki, projektiraju se i grade tako da opasne i druge onečišćujuće tvari u tim vodama, ne prelaze granične vrijednosti emisija propisane za otpadne vode iz članka 70. stavka 2. ovoga Zakona, ovisno o mjestu ispuštanja", oborinske otpadne vode su izjednačene sa sanitarnim i industrijskim otpadnim vodama kada se one ispuštaju u sustav javne</p>	<p>Nije prihvaćen Gradnja i održavanje građevina urbane oborinske odvodnje u vlasništvu JLS financira se primarno iz prihoda od komunalne naknade kao i iz prihoda od naknade za uređenje voda sukladno Zakonu o financiranju vodnoga gospodarstva. Nije jasno kojim korisnicima bi se naplaćivala cijena vodne usluge za količinu oborinskih voda npr. u višestambenim zgradama. Što bi bila osnovica za obračun? Nadalje, korigiran je članak 14. stavak 3 tako da sada glasi: „(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ne može prihvatiti prijenos iz stavka 1. i 2. ovoga članka ako za te poslove nisu osigurana sredstva u proračunu jedinice lokalne samouprave.”.</p>

	<p>odvodnje i na kraju pročišćavaju prije ispuštanja u recipijent. Isto tako je definirano u Prijedlogu Zakona o vodama da je onečišćivač svaka fizička ili pravna osoba koja posrednim ili neposrednim djelovanjem ili propuštanjem djelovanja prouzroči onečišćenje voda i okoliš. Iz naprijed navedenog a i iz dosadašnjih iskustava proizlazi da i oborinske vode koje završavaju u mješovitim kolektorima javne odvodnje i na koncu na uređajima za pročišćavanje otpdnih voda, proizvode istovjetne troškove isporučiteljiva vodnih usluga kao i sanitarne i industrijske tehnološke otpadne vode, a vlasnici objekata sa kojih se oborinske optadne vode zbrinjavaju na naprijed navedeni način, do sada ne sudjeluju u podmirivanju troškova vodih usluga odvodnje i pročišćavanja otpadnih voda. Stoga je prijedlog da se u Zakon o vodnih uslugama ugradi mogućnost ili obaveza da se cijena vodnih usluga obračunava i za oborinske vode (spojene na sustav javne odvodnje) koje su definirane u Pijedlogu Zakona o vodama kao "oborinske vode su otpadne vode koje nastaju ispiranjem oborinama s površina prometnica, parkirališta ili drugih površina, postupno otapajući onečišćenja na navedenim površinama". Uostalom, to bi bilo sukladno načelu "onečišćivač plaća".</p>	
77	<p>Udruga Biom 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 14. Slično kao i čl. 13. st. 2. Prijedloga, u čl. 14. i 15. Prijedloga uvodi se mogućnost (i obveza) obavljanja tržišnih djelatnosti - građevinskih i projektantskih poslova u području urbane oborinske odvodnje i navodnjavanja s time da sa na ovaj način uvode iznimke od primjene Zakona o javnoj nabavi (izravno ugovaranje) i ograničavaju se poduzetničke slobode drugih poduzetnika koji djeluju na tržištu pa je ovakvo zakonsko rješenje prilično suspektno. Dodatno se otvara pitanje što u slučaju odgovornosti za loše poslovne odluke i neobavljene odnosno manjkavo obavljene radove itd. koji će pasti na teret korisnika odnos građana jer će se ti gubici odnosno obveze sanirati kroz povišenje cijene vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Dodatne djelatnosti koje može obavljati javni isporučitelj vodnih usluga odnose se na upravljanje projektima i održavanje izgrađenih građevina za navodnjavanje, u ime županija, te upravljanje projektima i održavanje građevina urbane oborinske odvodnje u ime jedinica lokalne samouprave. Navedeni poslovi ne uključuju projektiranje i građenje navedenih građevina. Nadalje, javni isporučitelji se mogu baviti gospodarenjem otpadnim muljem nastalim u procesu pročišćavanja komunalnih otpadnih vodate može prodavati pročišćenu otpadnu vodu. Stručni nositelj smatra da obavljanje navedenih djelatnosti ni na koji način neće ugroziti druge subjekte na tržištu jer do sada nisu osnovane posebne tvrtke od strane JLP(R)S koje su trebale, sukladno važećem Zakonu o vodama, obavljati te poslove, a integrirani isporučitelj će raspolagati kapacitetima i znanjem za obavljanje predmetnih djelatnosti. Također, intencija stručnog nositelja kod propisivanja dodatnih djelatnosti koje mogu obavljati integrirani isporučitelji je i zaštita postojećih radnih mjesta u sektoru vodnih usluga.</p>
78	<p>Udruga Biom 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 15. Slično kao i čl. 13. st. 2. Prijedloga, u čl. 14. i 15. Prijedloga uvodi se mogućnost (i obveza) obavljanja tržišnih djelatnosti - građevinskih i projektantskih poslova u području urbane oborinske odvodnje i navodnjavanja s time da sa na ovaj način uvode iznimke od primjene Zakona o javnoj nabavi (izravno ugovaranje) i ograničavaju se poduzetničke slobode drugih poduzetnika koji djeluju na tržištu pa je ovakvo zakonsko rješenje prilično suspektno. Dodatno se otvara pitanje što u slučaju odgovornosti za loše poslovne odluke i neobavljene odnosno manjkavo obavljene radove itd. koji će pasti na teret korisnika odnos građana jer će se ti gubici odnosno obveze sanirati kroz povišenje cijene vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Dodatne djelatnosti koje može obavljati javni isporučitelj vodnih usluga odnose se na upravljanje projektima i održavanje izgrađenih građevina za navodnjavanje, u ime županija, te upravljanje projektima i održavanje građevina urbane oborinske odvodnje u ime jedinica lokalne samouprave. Navedeni poslovi ne uključuju projektiranje i građenje navedenih građevina. Nadalje, javni isporučitelji se mogu baviti gospodarenjem otpadnim muljem nastalim u procesu pročišćavanja komunalnih otpadnih vodate može prodavati pročišćenu otpadnu vodu. Stručni nositelj smatra da obavljanje navedenih djelatnosti ni na koji način neće ugroziti druge subjekte na tržištu jer do sada nisu osnovane posebne tvrtke od strane JLP(R)S koje su trebale, sukladno važećem Zakonu o vodama, obavljati te poslove, a integrirani isporučitelj će raspolagati kapacitetima i znanjem za obavljanje predmetnih djelatnosti. Također, intencija stručnog nositelja kod propisivanja dodatnih djelatnosti koje mogu obavljati integrirani isporučitelji je i zaštita postojećih radnih mjesta</p>

		u sektoru vodnih usluga.
79	<p>Silva Wendling, u ime osječko-baranjske županije 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 15. Članak 15. stavak 1. samo uređuje mogućnost prijenosa poslova upravljanja izgradnje građevina za navodnjavanje na javnog isporučitelja vodnih usluga, ali ne daje mogućnost prijenosa upravljanja izrađenim sustavima navodnjavanja na javne isporučitelje vodnih usluga. Također je nejasno što znači pojam "i na javnog isporučitelja" jer nije vidljivo na koga je još može prenijeti poslovi upravljanja. Prijedlog je izmjena stavka 2. na način da on glasi: " Prijenos iz stavka 1. ovoga članka može obuhvatiti i poslove neposrednog upravljanja i održavanja izgrađenih građevina za navodnjavanja. Ako se prenose poslovi poslovi upravljanja i neposrednog održavanja građevine javni isporučitelj vodnih usluga mora ispunjavati i posebne uvjete iz zakona kojim se uređuju vode". Predloženom izmjenom riješio bi se problem koji će imati sve jedinice područne (regionalne) samouprave sa upravljanjem i održavanjem građevina za navodnjavanje. Stavkom 3. ovoga članka utvrđena je obveza JP(R)S osiguravanje sredstava za projekt građenja građevina za navodnjavanje iz naknade za navodnjavanje, a što je u suprotnosti sa člankom 51. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva budući da je naknada za navodnjavanje namijenjena za održavanje građevina za navodnjavanje, te se obračunava na način propisan navednim Zakonom. Izgradnja građevina za navodnjavanja je moguća iz sredstava EPFRR-a, državnog proračuna i proračuna JP(R)S ili drugih izvora. Sredstva iz naknade za navodnjavanje namijenjena su isključivo za upravljanje i održavanje građevina za navodnjavanje, a plaćaju ju korisnici tih građevina, kao i svi koji su njihovom obuhvatu i imaju mogućnost koristiti građevine za navodnjavanje svoje poljoprivredne proizvodnje.</p>	<p>Prihvaćen Uređeno na odgovarajući način. (članak 15. Upravljanje u djelatnosti navodnjavanja).</p>
80	<p>Iva Brkarić 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 15. Vezano za članak 15. dajemo primjedbu sa obrazloženjem koja se ujedno odnosi i na dodatnu dopunu članka 13. stavka 2.: 1) Da bi isporučitelj vodnih usluga mogao zadovoljiti uvjet postavljen u tom članku 15. stavku 1. vezano za prijenos poslova upravljanja projektom gradnje građevina za navodnjavanje na način da ispunjava uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji, mora imati zaposlenog voditelja projekta i biti registriran za tu djelatnost upravljanja projektom gradnje, a da bi bio registriran za tu djelatnost, trebalo bi se ovim Zakonom o vodnim uslugama ta dodatna djelatnost definirati kao dopušten predmet poslovanja kao dodatna djelatnost čime bi se omogućila daljnja procedura same registracije. Stoga smo mišljenja da je sukladno tome potrebno u članku 13. stavku 2. napraviti dopunu na način da se u dopuštene predmete poslovanja doda „djelatnost upravljanja projektom gradnje građevina za navodnjavanje na području jedinice područne (regionalne) samouprave u okvirima svojeg uslužnog područja“. Time smo ujedno definirali da se ta djelatnost može raditi od strane isporučitelja vodnih usluga samo za jedinicu područne (regionalne) samouprave u okvirima svojeg uslužnog područja, ne šire od toga.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo je već sadržano u odredbi članka 13. stavak 2. alineja 2. temeljem koje javni isporučitelji mogu obavljati dodatne djelatnosti, sadržane u člancima 14. i 15. S obzirom da javni isporučitelji sukladno članku 8. obavljaju svoje djelatnosti na uslužnom području nije potrebno dodatno propisivanje istog u članku 13.</p>

81	<p>Iva Brkarić 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 16. Vežano za članak 16. dajemo komentar: U dijelu propisivanja koje uvjete moraju zadovoljiti isporučitelji vodnih usluga predlažemo da se vežano za opće i posebne uvjete sagleda eventualna potreba za dopunom stavka 1. ovoga članka 16., i budući sadržaj uredbe iz stavka 8. ovoga članka 16., u cilju jasnije poveznice ciljeva i razloga osnivanja pravnih osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata sukladno postavkama članka 3. stavka 1. točka 12. ovog Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama sa Zakonom o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (NN 78/15, 118/18) i to u dijelu koji definira djelatnost upravljanja projektom gradnje. Treba jasnije definirati jesu li isporučitelji vodnih usluga, uz sve već navedene uvjete, obvezni zadovoljavati i uvjete prema Zakonu o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje kako bi oni morali moći i sami obavljati tu djelatnost upravljanja projektima gradnje komunalnih vodnih građevina na svom uslužnom području ili im to nije obveza. Da li im se to prepušta na volju da oni sami ocijene da li će imati zaposlenog voditelja projekta, te da li će se registrirati za te poslove samo ukoliko ocijene da im je to isplativije od povjeravanja ugovorima o nabavi svih poslova koje obuhvaća djelatnost upravljanja projektom gradnje, kako to definira poglavlje V. Zakona o poslovima i djelatnostima prostornog uređenja i gradnje (NN 78/15, 118/18), gospodarskim subjektima koji te uvjete zadovoljavaju? Odgovor na to pitanje ne možemo isčitati iz postavki ovog Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, pa zato to pitanje postavljamo kroz ovaj komentar u cilju da se i ovaj članak sagleda da li ga treba ili ne treba dopunjavati, jer to u konačnici zavisi o odgovoru na ovaj naš komentar/pitanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Ad.1. Pravne osobe za provedbu vodnokomunalnih projekata su društva koja su ranije osnovana od strane jedinica lokalne samouprave ili iznimno od strane županija samo radi provedbe investicija u razvoj vodnokomunalne infrastrukture. Predmetna društva nisu isporučitelji vodnih usluga, ali je izgrađena vodnokomunalna infrastruktura velike vrijednosti još uvijek u njihovom vlasništvu. Te pravne osobe će se iz navedenih razloga također pripojiti društvu preuzimatelju sukladno članku 96. ovoga Zakona. Odredbama ovog Zakona nije moguće osnivanje novih pravnih osoba za provedbu vodnokomunalnih projekata. Ad.2. JLP(R)S mogu prenijeti poslova upravljanja u djelatnostima urbane oborinske odvodnje i djelatnostima u navodnjavanju na javnog isporučitelja, na temelju ugovora o prijenosu tih poslova, isključivo ukoliko su u proračunima istih osigurana sredstva te uz pristanak javnog isporučitelja koji u tom slučaju mora ispunjavati uvjete propisane propisima o poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji. Dakle, ukoliko javni isporučitelj ne ispunjava navedene uvjete isti ne može preuzeti obavljanje navedenih poslova.</p>
82	<p>Grad Pazin 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 18. U čl. 18. i dalje u Zakonu na više mjesta navodi se da se društvo „mora likvidirati u roku od 3 mjeseca“. Držimo nepotrebnim i neprovedivim ovakvo definiranje rok za likvidaciju od 3 mjeseca, pogotovo ako se uzme u obzir da provođenje i dinamika postupka ne ovisi isključivo o samom društvu već o trećim osobama, odnosno institucijama te da bi se moglo raditi o trgovačkim društvima s velikom količinom imovine, kompliciranom strukturom i suvlasničkim odnosima, a rok od 3 mjeseca može eventualno biti rok za pokretanje postupka likvidacije.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o prestanku ispunjenja općih i posebnih uvjeta za obavljanje djelatnosti. To je slučaj kada jedinstveni javni isporučitelj ishodi privremenu licencu odnosno trajnu licencu i zatim se u narednom razdoblju utvrdi da više ne ispunjava navedene uvjete. Tada će se po službenoj dužnosti i bez pristanka stranke ukinuti licenca te takav isporučitelj ne može nastaviti obavljati djelatnost te se mora likvidirati u roku od 3 mjeseca od dana izvršnosti rješenja o ukidanju, a umjesto njega će se osnovati novi. Licenca se može i djelomično ukinuti. U tom slučaju može nastaviti sa radom.</p>
83	<p>Grad Pazin 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 19. U Čl. 19., propisano je da „Javni isporučitelj odgovara za svoje obveze cjelokupnom svojom imovinom, osim komunalnim vodnim građevinama.“ Iz ovakve formulacija članka proizlazi da isporučitelj odgovara za sve svoje obveze i prikupljenim sredstvima naknade za razvoj koja je namjenski prihod i ne bi trebala služiti za namirenje nespecificiranih obveza isporučitelja.</p>	<p>Nije prihvaćen Da, javni isporučitelj mora cijelom svojom imovinom čak i prihodom od naknade za razvoj, jer je to imovina kao i svaka druga, odgovarati za svoje obveze.</p>
84	<p>Udruga Biom 1. Pravni položaj isporučitelja vodnih usluga i odgovornost, Članak 19. U čl. 19. Prijedloga propisuje se iznimka u pogledu imovine kojom se odgovara za obveze. Smatramo da se</p>	<p>Nije prihvaćen Pojašnjenje Komunalne vodne građevine su stvari izvan pravnog prometa (res extra commercio), ne podliježu ovrsi, ne ulaze u stečajnu i likvidacijsku masu, i s tim su svi vjerovnici unaprijed upoznati od Zakona o vodama (NN</p>

	<p>radi o opravdanom izuzeću koje proizlazi iz pravnog statusa komunalnih vodnih građevina no takvo ograničenje moralo bi imati određenu protutežu u imovini JIVU kojom se odgovara vjerovnicima. Tim više ukoliko se dopušta da predmetna imovina (komunalne vodne građevine) može biti predmetom unosa stvari u temeljni kapital, a pri tome ista pod propisanim ograničenjem u pravnom prometu nema nikakvu ekonomsku vrijednost prema vjerovnicima, te se slijedom toga, uzimajući u obzir funkciju temeljnog kapitala kod trgovačkog društva, otvara pitanje dopuštenosti i opravdanosti unosa takve imovine u temeljni kapital u smislu čl. 176. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima.</p>	<p>153/09) koji je stupio na snagu 01.01.2010. Vjerovnici dakle unaprijed znaju da mogu računati samo na drugu imovinu javnog isporučitelja kao na potencijalni kolateral: poslovne prostorije, opremu i najvažnije novčani priljev po osnovi cijene vodne usluge koju naplaćuje i društvo koje posluje tijekom stečaja. Ako im taj potencijalni kolateral nije dostatan, onda će smatrati isporučitelja kreditno nevjerodostojnim dužnikom i neće stupati s njim u vjerovnički odnos. Unos komunalnih vodnih građevina u temeljni kapital, upravo zbog statusa res extra commercio, nema jamstvenu funkciju, već isključivo funkciju da se identificiraju Ustavom zajamčena „prava po osnovi ulaganja“ i time izraze u veličini članskih odnosno dioničarskih prava.</p>
85	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 20. Članak 20., organi javnog isporučitelja, potrebno dopuniti na način da se iza riječi društva doda i „zakona o radu“.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 20. tako da sada glasi: “Organi javnog isporučitelja vodnih usluga su propisani zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, osim kad je ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje rad drukčije uređeno“.</p>
86	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 20. Članak 20., organi javnog isporučitelja, potrebno dopuniti na način da se iza riječi društva doda i „zakona o radu“.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 20. tako da sada glasi: “Organi javnog isporučitelja vodnih usluga su propisani zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, osim kad je ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuje rad drukčije uređeno“.</p>
87	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 20. Predlaže se staviti tekst koji glasi: "Opće odredbe članak 20. Na ustrojstvo, organe, ovlaštenja organa, podružnice, način odlučivanja i poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga se primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima, osim ako je ovim Zakonom propisano drugačije od tog zakona. Vlasnici javnog isporučitelja vodnih usluga imaju svojim društvenim ugovorom ili izjavom o osnivanju javnog isporučitelja vodnih usluga slobodno urediti sve međusobne odnose glede ustrojstva, organa, načina odlučivanja i poslovanja, uz ograničenja koja propisuje Zakon o trgovačkim društvima. Obrazloženje: Društvo kapitala je društvo koje je regulirano Zakonom o trgovačkim društvima. Ne postoji nijedan razlog zašto bi se u odnosu na odnose vlasnika toga društva izbacila sloboda ugovaranja kakvu određuje Zakon o trgovačkim društvima za društva kapitala. Time se ne zadire u specifičnost javnog isporučitelja vodne usluge već se, jednostavno, vlasnicima omogućuje da na najbolji i najracionalniji način upravljaju društvom kojeg su suvlasnici. Obzirom na pripajanja i statusne promjene koje su predviđene ovim Zakonom postojeći predloženi tekst bi trebao biti obvezatan u situacijama u kojima se vlasnici (jedinice lokalne samouprave) ne dogovore drugačije i za vrijeme dok se ne dogovore drugačije. Naime, smisao cijelog Zakona je racionalizacija i ekonomska isplativost poslovanja isporučitelja. Zašto se onda vlasnicima brani da unutar modela koje daje Zakon o trgovačkim društvima to i ne dogovore. U čemu je razlika između ove djelatnosti i djelatnosti javnog prijevoza ili bilo koje druge komunalne djelatnosti? Primjerice zašto ne bi postojao nadzorni odbor (koji je puno učinkovitiji od skupštine) za kontrolu nadzora? Davanje ovlaštenja vlasnicima da samostalno uredi ustrojstvo društava čiji su vlasnici ne ugrožava nikoga jer su ti vlasnici - jedinice lokalne samouprave - upravo oni koji su i odgovorni za osiguranje vodne usluge.</p>	<p>Nije prihvaćen Obzirom da se radi o obavljanju posebnih djelatnosti, ovaj Zakon je lex specialis u odnosu na druge Zakone i temeljen je na načelima iz članka 5. ovoga Zakona.</p>

88	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 20. Predlaže se staviti tekst koji glasi: "Opće odredbe članak 20. Na ustrojstvo, organe, ovlaštenja organa, podružnice, način odlučivanja i poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga se primjenjuju odredbe Zakona o trgovačkim društvima, osim ako je ovim Zakonom propisano drugačije od tog zakona. Vlasnici javnog isporučitelja vodnih usluga imaju svojim društvenim ugovorom ili izjavom o osnivanju javnog isporučitelja vodnih usluga slobodno urediti sve međusobne odnose glede ustrojstva, organa, načina odlučivanja i poslovanja, uz ograničenja koja propisuje Zakon o trgovačkim društvima. Obrazloženje: Društvo kapitala je društvo koje je regulirano Zakonom o trgovačkim društvima. Ne postoji nijedna razlog zašto bi se u odnosu na odnose vlasnika toga društva izbacila sloboda ugovaranja kakvu određuje Zakon o trgovačkim društvima za društva kapitala. Time se ne zadire u specifičnost javnog isporučitelja vodne usluge već se, jednostavno, vlasnicima omogućuje da na najbolji i najracionalniji način upravljaju društvom kojeg su suvlasnici. Obzirom na pripajanja i statusne promjene koje su predviđene ovim Zakonom postojeći predloženi tekst bi trebao biti obvezatan u situacijama u kojima se vlasnici (jedinice lokalne samouprave) ne dogovore drugačije i za vrijeme dok se ne dogovore drugačije. Naime, smisao cijelog Zakona je racionalizacija i ekonomska isplativost poslovanja isporučitelja. Zašto se onda vlasnicima brani da unutar modela koje daje Zakon o trgovačkim društvima to i ne dogovore. U čemu je razlika između ove djelatnosti i djelatnosti javnog prijevoza ili bilo koje druge komunalne djelatnosti? Primjerice zašto ne bi postojao nadzorni odbor (koji je puno učinkovitiji od skupštine) za kontrolu nadzora? Davanje ovlaštenja vlasnicima da samostalno uredi ustrojstvo društava čiji su vlasnici ne ugrožava nikoga jer su ti vlasnici - jedinice lokalne samouprave - upravo oni koji su i odgovorni za osiguranja vodne usluge.</p>	<p>Nije prihvaćen Obzirom da se radi o obavljanju posebnih djelatnosti, ovaj Zakon je lex specialis u odnosu na druge Zakone i temeljen je na načelima iz članka 5. ovoga Zakona.</p>
89	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 21. Navedeni prijedlog Zakona nametnut će subjektima koji se pripajaju povećanje temeljnog kapitala kako bi stekli veći razmjer prava glasa s obzirom na poslovni udjel u temeljnom kapitalu. Ako će se navedeno uzimati sa stanjem 1.1.2019. godine u povlaštenom su položaju oni koji su imali informacije o nacrtu Zakona. Što s onima koji su u postupku povećanja temeljnog kapitala ili onima koji imaju veliku akumuliranu dobit upisom koje u temeljni kapital bi se značajno izmijenilo i razmjerno pravo glasa? Potrebno je razmotriti pravedniju razdiobu prava glasa kroz obuhvaćanje i ponderiranje s imovinom na području pojedine jedinice lokalne samouprave, odnosno da se redefinira postojeći temeljni kapital u okviru isporučitelja vodnih usluga sukladno ulozima i naknadno uloženoj imovini (uključivo i imovinu u pripremi) na pojedinom području jedinice lokalne samouprave. U suprotnom su zakinite jedinice lokalne samouprave koje su sufinancirale izgradnju na svojem području. Vremenska komponenta ne bi trebala utjecati na donošenje takve odredbe.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U Članku 88. stavku 6 napravljena je izmjena kako slijedi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
90	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih</p>	<p>Djelomično prihvaćen U Članku 88. stavku 6 napravljena je izmjena kako slijedi</p>

	<p>usluga , Članak 21. Navedeni prijedlog Zakona nametnut će subjektima koji se pripajaju povećanje temeljnog kapitala kako bi stekli veći razmjer prava glasa s obzirom na poslovni udjel u temeljnom kapitalu. Ako će se navedeno uzimati sa stanjem 1.1.2019. godine u povlaštenom su položaju oni koji su imali informacije o nacrtu Zakona. Što s onima koji su u postupku povećanja temeljnog kapitala ili onima koji imaju veliku akumuliranu dobit upisom koje u temeljni kapital bi se značajno izmijenilo i razmjerno pravo glasa? Potrebno je razmotriti pravedniju razdiobu prava glasa kroz obuhvaćanje i ponderiranje s imovinom na području pojedine jedinici lokalne samouprave, odnosno da se redefinira postojeći temeljni kapital u okviru isporučitelja vodnih usluga sukladno ulozima i naknadno uloženoj imovini (uključivo i imovinu u pripremi) na pojedinom području jedinice lokalne samouprave. U suprotnom su zakinite jedinice lokalne samouprave koje su sufinancirale izgradnju na svojem području. Vremenska komponenta ne bi trebala utjecati na donošenje takve odredbe.</p>	<p>„(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
91	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 21. Navedeni članak određuje novi model glasovanja članova društva. Osim prava glasa koje je razmjerno poslovnom udjelu odnivača u temeljnom kapitalu društva kako je to predviđeno Zakonom o trgovačkim društvima, uvedeni su dodatni glasovi kada se u skupštini društva odlučuje o pitanjima za koja je potrebna dvostruka većina, a ideja je očito bila da se spriječi majorizacija članova društva s malim poslovnim udjelima. Da bi se spriječilo blokiranje donošenja odluka od strane članova društva s malim poslovnim udjelima, predlažemo da se napravi nekakav „osigurač“ kojim bi se onemogućilo manjinskim vlasnicima da blokiraju donošenje odluka na skupštini koje su propisane čl.24. Nacrta (donošenje poslovnog plana, odluke o cijeni vodnih usluga, općih uvjeta isporuke vodnih usluga, godišnjeg izvješća o izvršenju poslovnog plana).</p>	<p>Djelomično prihvaćen Izrađivač nacrta je izradio i interno raspravio jedan supsidijarni mehanizam odlučivanja ako se jedinstveni glas malih pretvori u opstrukciju velikih ili velikog osnivača. Ujedno je kao osigurač predložio i odredbu koja sprječava da se taj mehanizam pretvori u pravilo. Prijedlog članka 24. glasi „(1) Odlučivanje o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona ne može se izuzeti iz nadležnosti skupštine. (2) Odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona skupština donosi dvostrukom većinom. (3) Odluka je donesena dvostrukom većinom kada za nju glasa: - obična većina glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - obična većina dodatnih glasova danih na skupštini. (4) Ako se odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ponovno odlučivanje se odgađa za najmanje 30 dana te ako se ni tad odluke ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, donose se: - običnom većinom glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - nadtrećinskim brojem dodatnih glasova danih na skupštini. (5) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluka o naknadi za razvoj ne mogu se donijeti većinom iz stavka 4. ovoga članka, a odredbe financijskog plana koje se odnose na pokriće izdataka za provedbu plana gradnje komunalnih vodnih građevina neće se izvršavati do donošenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj te ,gdje je primjenjivo, i plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.“.</p>
92	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 21. Člancima 21.do24. određuje se, između ostalog i donošenje odluka na skupštini po principu dvostruke većine a ne predviđa se rješenje moguće situacije kada je glasovanje na skupštini nerješeno (ukoliko je paran broj JLS). Isto tako se ne predviđa što ako se ne donesu odluke dvostrukom većinom u rokovima kada se trebaju</p>	<p>Prihvaćen Prihvata se. Izrađivač nacrta je izradio i interno raspravio jedan supsidijarni mehanizam odlučivanja. Prijedlog članka 24. glasi „(1) Odlučivanje o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona ne može se izuzeti iz nadležnosti skupštine. (2) Odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona skupština donosi dvostrukom većinom. (3) Odluka je donesena dvostrukom većinom kada za nju glasa: - obična većina glasova razmjerno poslovnim udjelima</p>

	<p>donijeti. To su važna pitanja i situacije koje bi mogle dovesti do blokade rada IVU.</p>	<p>odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - obična većina dodatnih glasova danih na skupštini. (4) Ako se odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ponovno odlučivanje se odgađa za najmanje 30 dana te ako se ni tad odluke ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, donose se: - običnom većinom glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - nadrećinskim brojem dodatnih glasova danih na skupštini. (5) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluka o naknadi za razvoj ne mogu se donijeti većinom iz stavka 4. ovoga članka, a odredbe financijskog plana koje se odnose na pokriće izdataka za provedbu plana gradnje komunalnih vodnih građevina neće se izvršavati do donošenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj te ,gdje je primjenjivo, i plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.“</p>
93	<p>Udruga Biom 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 21. Dodatno pravo glasa u dioničkom društvu koje ne proizlazi razmjernosti broju odnosno količini dionica u odnosu na temeljni kapital Zakon o trgovačkim društvima zabranjuje. U tom pogledu ovakvo rješenje predlagatelja predstavlja narušavanje elementarnih postavki dioničkog društva a da pri tome ne postoje bitni razlozi za to izuzev činjenica da se “prisilno” pokušava postojeće pravne oblike JIVU uklopiti u predloženi zakonski prijedlog. Svako narušavanje pravnih instituta dovodi do pravne nedosljednosti i nesigurnosti ukupnog pravnog poretka, osobito ako za tako nešto ne postoji potreba odnosno ukoliko zakonodavac ima na raspolaganju odgovarajuće pravne institute i oblike unutar kojih može ostvariti zamišljene pravno-političke ciljeve. U tom smislu propisivanje primjerice obveze ustroja JIVU u isključivo pravni oblik d.o.o. dovelo bi do mogućnosti primjene zamišljenog modela dvostrukog prava glasa bez narušavanja sustava prava društava dioničkih društava. Obzirom na prethodno iskazne dvojbe i moguće zlouporabe u pogledu načina donošenja odluka kod pristupa novih članova/dioničara smatramo uputnim razraditi i izričito propisati način i većinu kod donošenja odluka o povećanju temeljnog kapitala u situacijama ulaska (pristupa) novih članova/dioničara u JIVU.</p>	<p>Nije prihvaćen Pojašnjenje Prema čl. 290. Zakona o trgovačkim društvima (koji uređuje dionička društva) određeno je: „Na glavnoj skupštini odluke se donose većinom danih glasova (obična većina), ako se zakonom ili statutom ne odredi da je za to potrebna neka veća većina ili se zahtijeva i ispunjenje dodatnih pretpostavki.“ Posebno zakonsko uređenje Nacrta opravdano je interesom Republike Hrvatske u skladu s odredbom članka 52. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske propisano je da “(...) vode (...) su od interesa za Republiku Hrvatsku, imaju njezinu osobitu zaštitu. ”Zbog značaja i uloge voda u zadovoljavanju ljudskih potreba, njenog izravnog i neizravnog utjecaja na zdravlje ljudi i zaštitu prirode i okoliša u cjelini, zakonodavac ima pravo i obvezu odrediti način na koji se vode kao dobro od interesa za Republiku Hrvatsku mogu upotrebljavati i iskorištavati, a osobito ako se radi o upotrebi i korištenju voda u djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje. Interes Republike Hrvatske je kao načelo propisan i čl. 4. st. 2. „Vodne usluge su od interesa za sve jedinice lokalne samouprave na uslužnom području (međukomunalne djelatnosti) i za Republiku Hrvatsku.“. U nenormativnom dijelu Nacrta je obrazloženo: „Kao osnovno pitanje uređuje se i interes Republike Hrvatske u sektoru vodnih usluga koji se izražava propisivanjem posebnih pravila o: - (...) - dodatnom pravu glasa članova društva odnosno dioničara u skupštini jedinstvenog javnog isporučitelja vodnih usluga o pitanjima koja se, u pravilu, odnose na vodne usluge; o tim se pitanjima predlaže odlučivati dvostrukom većinom: većinom razmjernom temeljnom kapitalu i većinom članova/dioničara (u pravilu jedinica lokalne samouprave) na uslužnom području (...). U tom smislu, dodatno pravo glasa ima se razumjeti kao „neka veća većina“ ili kao „ispunjenje dodatnih pretpostavki“ koje Zakon o trgovačkim društvima dopušta da se uredi posebnim zakonom.</p>
94	<p>Vodovod d.o.o. Makarska 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 21. Iako je opravdana ideja zaštite manjih članova društva mišljenja smo da rješenje predložene odredbe članka 21 Zakona o vodnim uslugama nije dobro te da će samo dovesti do nemogućnosti funkcioniranja društva. Iz</p>	<p>Djelomično prihvaćen Izrađivač nacrta je izradio i interno raspravio jedan supsidijarni mehanizam odlučivanja ako se jedinstveni glas malih pretvori u opstrukciju velikih ili velikog osnivača. Ujedno je kao osigurač predložio i odredbu koja sprječava da se taj mehanizam pretvori u pravilo. Prijedlog članka 24. glasi „(1) Odlučivanje o pitanjima iz članka 23. stavka</p>

<p>navedenog proizlazi da se u principu svaka bitna odluka donosi sustavom glasovanja dvostruke većine, pa tako i financijski plan, plan održavanja i plan gradnje. Sustavom glasovanja dvostruke većine se omogućava „malim“ članovima društva pravo blokirati svaku bitnu odluku ukoliko je „malih članova“ više od onih koji imaju većinu poslovnih udjela u temeljnom kapitalu te na taj način konstantno ucjenjivati one koji imaju većinu poslovnih udjela za ustupcima u smislu što se na njihovom području mora sagraditi ili rekonstruirati a na teret cijelog društva. Na taj način će zasigurno doći do blokade funkcioniranja društva odnosno konstantnog blokiranja investicija od strane „malih članova“ na štetu članova koji imaju većinu poslovnih udjela. Naglašava se da je upravo područje članova društva koji imaju većinu poslovnih udjela upravo područje koje ima najveću potrošnju vode, stoga i najveće potrebe za održavanjem, rekonstrukcijom i gradnjom sustava kako bi jednostavno zadovoljio potrebe koje mu se nameću razvojem turizma, stanogradnje ili gospodarstva u cjelini. Stoga je nedopustivo dozvoliti da nekoliko manjih općina, koje sve zajedno nemaju potrošnju vode ni realne potrebe kao primjerice članovi s većinskim udjelima blokira donošenje financijskog plana odnosno plana gradnje ili održavanja sustava. Po prijedlogu izmjena Zakona o financiranju vodnog gospodarstva naknadu za razvoj može uvesti samo županija kao jedinica područne (regionalne) samouprave, a koja naknada za razvoj se troši prema načelima solidarnosti, prvenstva u potrebama i ravnomjernog razvoja sustava javne vodoopskrbe i javne odvodnje na uslužnom području. Citiranim prijedlozima izmjena Zakona o financiranju vodnog gospodarstva se osigurava da se na području svih jedinica lokalne samouprave članova društva naplaćuje naknada za razvoj koja se tada prvenstveno troši unutar područja „malih članova“ a s druge strane se onemogućavaju „veliki članovi“ da ukoliko imaju (a imaju) potrebu i mogućnost da uvedu namjensku naknadu za potreban razvoj vodno gospodarskog sustava na svom području. I pored navedenog rješenja, kao da isto nije dovoljno, kroz prijedlog odredbe članka 21 Zakona o vodnim uslugama bi se omogućilo tim istim „malim članovima“ da blokiraju donošenje poslovnog plana. Iz navedenog obrazloženje je razvidno da isto nije racionalno, pravedno, da krši načelo jednakosti, potencijalno onemogućava razvoj prioritarnih investicija te će zasigurno dovesti u situaciju da društvo nije u mogućnosti donijeti poslovni plan. Uz navedeno prijedlog zakona na nikoji način nije riješio situaciju što se događa ukoliko društvo ne donese poslovni plan. Naime u slučaju ne donošenja poslovnog plana nije moguće donijeti ni plan gradnje, plan održavanja, plan javne nabave te jednostavno dolazi do zastoja u funkcioniranju društva. Stoga se kao jedino ispravno nameće kao rješenje za zaštitu „malih članova“ te osiguranje minimalnog standarda usluge na cijelom području Republike Hrvatske, uvođenje naknade za razvoj na ime solidarnosti.</p>	<p>1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona ne može se izuzeti iz nadležnosti skupštine. (2) Odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona skupština donosi dvostrukom većinom. (3) Odluka je donesena dvostrukom većinom kada za nju glasa: - obična većina glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - obična većina dodatnih glasova danih na skupštini. (4) Ako se odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ponovno odlučivanje se odgađa za najmanje 30 dana te ako se ni tad odluke ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, donose se: - običnom većinom glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - nadrećinskim brojem dodatnih glasova danih na skupštini. (5) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluka o naknadi za razvoj ne mogu se donijeti većinom iz stavka 4. ovoga članka, a odredbe financijskog plana koje se odnose na pokriće izdataka za provedbu plana gradnje komunalnih vodnih građevina neće se izvršavati do donošenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj te ,gdje je primjenjivo, i plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.“.</p>
<p>95 Zagorski vodovod d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 23. Članak 23. (1) Uz nadležnosti propisane zakonom kojim se uređuju trgovačka društva, skupština: 1. donosi poslovni plan 2. donosi odluku o cijeni vodnih usluga 3. donosi opće uvjete isporuke vodnih usluga 4. donosi odluku o naknadi za razvoj iz zakona kojim se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva 5. utvrđuje prijedlog</p>	<p>Nije prihvaćen Citiran članak 23.</p>

	<p>odluke o zonama sanitarne zaštite izvorišta iz zakona kojim se uređuju vode 6. utvrđuje prijedlog odluke o odvodnji otpadnih voda iz zakona kojim se uređuju vode 7. donosi opće akte javnog isporučitelja vodnih usluga i 8. odlučuje o godišnjem izvješću o izvršenju poslovnog plana. (2) Poslovni plan sadržava financijski plan, a u njegovim okvirima i: plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan održavanja komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u slučaju kada povrat dugova traje dulje od 12 mjeseci i koji uključuje glavne uvjete zajmova, kredita ili drugih oblika zaduživanja te okvirni plan radnih mjesta koji sadržava isključivo najveći dopušten broj i stručne kvalifikacije zaposlenika. Sadržaj poslovnog plana može se proširiti o čemu skupština odlučuje običnom većinom glasova razmjernih temeljnom kapitalu danih na skupštini, a prošireni sadržaj poslovnog plana se može suziti, na isti način. (3) Poslovni plan se donosi za razdoblje od četiri godine, a preispituje se i mijenja jednom u kalendarskoj godini.</p>	
96	<p>Zagorski vodovod d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 23. Prijedlogom Zakona o vodnim uslugama, u čl. 23. st. 1 točka 4. određeno je da Skupština utvrđuje prijedlog odluke o naknadi za razvoj iz Zakona iz kojeg se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva. Čl. 23 st. 1 točka 1. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, određeno je da Skupština društva donosi Poslovni plan. Obzirom da Poslovni plan sadrži i Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, donoseći odluku o usvajanju Poslovnog plana, Skupština prihvaća izvore financiranja Plana gradnje komunalnih vodnih građevina čiji je sastavni dio i predloženi iznos naknade za razvoj. U vezi s navedenim, Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama zakona o financiranju vodnog gospodarstva, predložena je izmjena čl. 52 na način da odluku o visini naknade za razvoj donosi predstavničko tijelo regionalne samouprave. Nelogično je da Skupština donese Poslovni plan i prihvati predloženi iznos naknade za razvoj potrebne za financiranje istog, a da tek nakon toga upućuje prijedlog odluke o visini naknade za razvoj predstavničkom tijelu područne regionalne samouprave na donošenje. Skupština društva trebala bi prihvaćanjem Poslovnog plana donijeti i odluku o visini naknade za razvoj potrebne za financiranje istog. U tom smislu, predlaže se izmjena čl. 23. st. 1. točka 4. na način da se odredi da Skupština donosi odluku o naknadi za razvoj iz Zakona iz kojeg se uređuje financiranje vodnoga gospodarstva. Također, slijedom gore navedenog, predlažemo i izmjenu Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakona o financiranju vodnog gospodarstva čl. 52 na način da umjesto Predstavničkog tijela jedinice područne (regionalne) samouprave odluku o naknadi za razvoj donosi Skupština društva usvajanjem Poslovnog plana (Plana gradnje komunalnih vodnih građevina).</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Naknada za razvoj je neporezno javno davanje i njega može donijeti predstavničko tijelo javne vlasti. Poslovni plan, i u njegovom sastavu plan gradnje komunalnih vodnih građevina, je i dalje planski dokument, što znači da kronološki prethodi ispunjenju uvjeta za njegovu realizaciju (između ostalog i osiguranju sredstava). Npr. kada neki subjekt donosi plan zaduživanja to upravo znači da u trenutku donošenja plana nije ugovorio kredit. Ista je logika i kod drugih izvora sredstava. Ad. 2. Ne prihvaća se. Prihvaćanjem poslovnog plana Skupština društva je prihvatila i financijski plan odnosno visinu potrebnih sredstava za realizaciju poslovnog plana posebno u pogledu realizacije plana gradnje komunalnih vodnih građevina i plana održavanja istih. U skladu s tim skupština društva donosi odluku o naknadi za razvoj koja se plaća na cijelom uslužnom području uz cijenu vode. I do sada su odluke o naknadi za razvoj donosila predstavnička tijela JLS za područje svoje jedinice. Stručni nositelj smatra da je svrsishodnije da predmetnu odluku donosi predstavničko tijelo županije umjesto npr. 20-tak JLS na svojim skupštinama /gradskim i općinskim vijećima.</p>
97	<p>Grad Pazin 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 23. U Čl. 23. st. 3., nepotrebno se ograničava preispitivanje i mijenjanje poslovnog plana na najviše jedan put u kalendarskoj godini. Predlaže se izbrisati odredbu o najviše jednim izmjenama u jednoj godini budući iz objektivnih razloga može postojati potreba da se poslovni plan mijenja i više puta, a ovakva odredba nepotrebno zadire u autonomiju upravljanja društvom organa društva</p>	<p>Prihvaćen Članak 23. stavak 3. korigiran tako da sada glasi: „Poslovni plan se donosi za razdoblje od četiri godine koje istječe 31. prosinca četvrte godine od godine u kojoj je stupio na snagu, a preispituje se i mijenja jednom u kalendarskoj godini a zbog iznimnih okolnosti najviše dva puta u kalendarskoj godini.“</p>

	i njegovih vlasnika.	
98	<p>Iva Brkarić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 23. U stavku 1. predlaže se brisati točka 3. te nadležnost za donošenje Općih uvjeta isporuke vodnih usluga prenijeti na upravu javnog isporučitelja vodnih usluga radi veće brzine i ažurnosti u njihovu donošenju i izmjenama, a kako bi se na odgovarajući način moglo odgovoriti na stalne promjene i postojeća stanja. U suprotnome se otežava i usporava djelovanje javnih isporučitelja vodnih usluga. Također, predlaže se definirati točka 7. stavka 1., odnosno koji su to opći akti uz ovdje navedene, a čije je donošenje sada u nadležnosti skupštine.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Opći uvjeti isporuke su akt koji ima općeobvezujući učinak na korisnike vodnih usluga i jednim dijelom preuzimaju materiju odluka o priključenju koje po sadašnjem zakonskom uređenju donose jedinice lokalne samouprave. U tom smislu oni imaju prevelik značaj da bi bili prebačeni iz nadležnosti skupštini (na kojoj su predstavnici gradova i općina) samo na upravu. U pogledu općih akata koji imaju obvezujući učinak samo na zaposlenike odlučivanje skupštine predlažemo ograničiti na pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i pravilnik o radu, ali ta se nadležnost može sukladno Zakonu o trgovačkim društvima prenijeti na nadzorni odbor ili upravu jer nije izuzeto po čl. 24.st.1. Nacrta.</p>
99	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 24. Da li stavak 1 omogućuje da se ostale točke iz Članka 23. st. 1. mogu izuzeti iz nadležnosti skupštine? Smatramo da je pravednije da se Opći akti javnog isporučitelja vodne usluge donose i običnom većinom dodatnih glasova tj. dvostrukom većinom.</p>	<p>Nije prihvaćen Prema Zakonu o trgovačkim društvima donošenje određenih odluka može se prenijeti na druge organe društva, npr. nadzorni odbor. Člankom 24. stavkom 1. propisano je koje odluke se ne mogu izuzeti iz nadležnosti skupštine društva. Vidljivo je iz članka 24. stavka 2. da se dvostrukom većinom donose odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. kojima nije obuhvaćeno donošenje Općih akata javnog isporučitelja.</p>
100	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 24. Da li stavak 1. omogućuje da se ostale točke iz članka 23. st. 1. mogu izuzeti iz nadležnosti skupštine? Smatramo da je pravednije da se Opći akti javnog isporučitelja vodne usluge donose i običnom većinom dodatnih glasova tj. dvostrukom većinom.</p>	<p>Nije prihvaćen Prema Zakonu o trgovačkim društvima donošenje određenih odluka može se prenijeti na druge organe društva, npr. nadzorni odbor. Člankom 24. stavkom 1. propisano je koje odluke se ne mogu izuzeti iz nadležnosti skupštine društva. Vidljivo je iz članka 24. stavka 2. da se dvostrukom većinom donose odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. kojima nije obuhvaćeno donošenje Općih akata javnog isporučitelja.</p>
101	<p>Krešimir Čupić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 24. Potrebno je dodati i definirati što se događa kod ne donošenja odluka, kao i rokove u kojim je potrebno iste donijeti.</p>	<p>Prihvaćen Korigirano u članku 24. koji sada glasi „Članak 24. (1) Odlučivanje o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona ne može se izuzeti iz nadležnosti skupštine. (2) Odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3., 4. i 8. ovoga Zakona skupština donosi dvostrukom većinom. (3) Odluka je donesena dvostrukom većinom kada za nju glasa: - obična većina glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - obična većina dodatnih glasova danih na skupštini. (4) Ako se odluke o pitanjima iz članka 23. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 8. ovoga Zakona ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, ponovno odlučivanje se odgađa za najmanje 30 dana te ako se ni tad odluke ne donesu u skladu sa stavkom 2. ovoga članka, donose se: - običnom većinom glasova razmjerno poslovnim udjelima odnosno dionicama u temeljnom kapitalu danih na skupštini i - nadtrećinskim brojem dodatnih glasova danih na skupštini. (5) Plan gradnje komunalnih vodnih građevina, plan zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina i odluka o naknadi za razvoj ne mogu se donijeti većinom iz stavka 4. ovoga članka, a odredbe financijskog plana koje se odnose na pokriće izdataka za provedbu plana gradnje komunalnih vodnih građevina neće se izvršavati do donošenja plana gradnje komunalnih vodnih građevina i odluke o naknadi za razvoj te, gdje je primjenjivo, i plana zaduživanja u dijelu koji se odnosi na gradnju komunalnih vodnih građevina u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.“</p>

102	<p>Krešimir Čupić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. Predviđena je služba unutarnje kontrole preko koje Skupština provodi unutarnji nadzor. Odredba je nejasna možda usklađenje sa nekim drugim propisima (fiskalna odgovornost i sl.)</p>	<p>Prihvaćen Korigirano u članku 25. koji sada glasi „Članak 25. (1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima, a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
103	<p>Iva Brkarić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. Zakoni koji se primjenjuju kod trgovačkih društava u vlasništvu jedinica lokalne samouprave primjenjuju se i na javnog isporučitelja. Nadzor nad poslovanjem propisan je Zakonom o trgovačkim društvima, Zakonom o računovodstvu i Zakonom o reviziji po pitanju obveza vanjske revizije. Zakonom o fiskalnoj odgovornosti i Zakonom o sustavu unutarnjih kontrola propisana obveza interne revizije i interne kontrole. Predlaže se članak nadopuniti. Predlažemo da se riječ „služba“ izbaci te da ostane samo „interne kontrole javnog isporučitelja...“, kako se time ne bi tumačilo da ta interna kontrola javnog isporučitelja vodnih usluga mora biti organizirana isključivo putem službe.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 25. tako da sada glasi “(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
104	<p>Zoran Kobešćak 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. Skupština provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga posredstvom službe unutarnje revizije javnog isporučitelja vodnih usluga te posredstvom vanjskih ovlaštenih revizora.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 25. tako da sada glasi “(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
105	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. Ako Skupština provodi unutarnji nadzor nad radom JIVU posredstvom službe interne kontrole JIVU-a, postavlja se pitanje tko “imenuje ili bira” službu interne kontrole? Da li je Služba interne kontrole dio općeg akta o unutaranjem ustroju a koji opet po Nacrtu Zakona donosi Skupština ili se radi o samostalnom tijelu koje imenuje Skupština i na koji način? Vanjske ovlaštene revizore imenuje skupština na temelju odredbi Zakona o trgovačkim društvima</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 25. tako da sada glasi “(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
106	<p>Udruga Biom 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. U čl. 25. Prijedloga propisuje se da unutarnji nadzor na radom JIVU obavlja Skupština posredstvom interne kontrole i vanjskih ovlaštenih revizora. U slučaju</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 25. tako da sada glasi “(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih</p>

	<p>dioničkog društva navedeno nije u skladu s nadležnosti i odgovornosti rada nadzornog odbora kao obveznog organa kod d.d. i u tom pogledu doći će do sukoba nadležnosti između dva organa što je neprihvatljivo zakonsko rješenje te je isto potrebno uskladiti. Svakako se može razmotriti da umjesto interne kontrole, kao načelno prema trećim osobama neodgovorne unutarnje ustrojstvene jedinice, Prijedlog propiše obvezu ustroja Nadzornog odbora što je kod društva s ograničenom odgovornošću dopušteno. Napominjemo da Zakon o trgovačkim društvima ima detaljno razrađene zakonske norme o nadležnosti, djelovanju i odgovornosti članova nadzornog odbora pa se utoliko radi o zakonom uređenom organu i osobnoj odgovornosti njegovih članova u području njegovog djelovanja.</p>	<p>usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
107	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 25. Člankom 25. je predviđena služba interne kontrole. Ta odredba je nejasna i trebalo bi je uskladiti sa propisima o fiskalnoj odgovornosti i propisima koji reguliraju FMC sustav u javnom sektoru.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 25. tako da sada glasi “(1) Nadzorni odbor provodi unutarnji nadzor nad radom javnog isporučitelja vodnih usluga u skladu s propisima o trgovačkim društvima i drugim propisima a između ostalog i posredstvom interne kontrole javnog isporučitelja vodnih usluga te ovlaštenog revizora koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga i koji za svoj rad odgovaraju nadzornom odboru. (2) Na poslove interne kontrole raspoređuju se zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga koje predloži nadzorni odbor. Ugovor o uslugama financijske revizije sklapa se s ovlaštenim revizorom koji nije zaposlenik javnog isporučitelja vodnih usluga, na prijedlog nadzornog odbora.“.</p>
108	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 26. Članak 26. i članak 29. Obzirom da upravu čini glavni direktor, nije jasno tko bira i koja je funkcija zamjenika glavnog direktora. Direktor prema ZTD-u uz upravljanje, zastupa društvo koju ovlast nema direktor podružnice, pa je nužno u stavku 3. članka 29. propisati: „Podružnicom upravlja direktor podružnice.“</p>	<p>Prihvaćen Zakon o vodnim uslugama je lex specialis u odnosu na Zakon o trgovačkim društvima. Stručni nositelj je ovim Zakonom propisao posebne odredbe koje se odnose na unutarnju organizaciju u odnosu na odredbe propisane Zakonom o trgovačkim društvima. Člankom 26. ovoga Zakona utvrđeno je da upravu čine samo direktor i njegov zamjenik zbog smanjenja administrativnih troškova koji bi dodatno opterećivali cijenu vodnih usluga. U protivnom bi moglo doći do imenovanja velikog broja zamjenika direktora koji potječu preimenovanjem bivših direktora postojećih društava. Člankom 28. propisano je da se u javnom isporučitelju zapošljava putem javnog natječaja. Korigiran članak 29. tako da sada glasi „Članak 29. (1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ustrojiti podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju najmanje 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje te zadržati ovakvo ustrojstvo najmanje dvije godine po ishođenju akta o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona. (2) Javni isporučitelj vodnih usluga može ustrojiti podružnicu u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju i manje od 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje, ako je to svrsishodno. (3) Podružnicom upravlja direktor podružnice.“.</p>
109	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 26. Članak 26. i članak 29. Obzirom da upravu čini glavni direktor, nije jasno tko bira i koja je funkcija zamjenika glavnog direktora. Direktor prema ZTD-u uz upravljanje, zastupa društvo koju ovlast nema direktor podružnice, pa je nužno u stavku 3. članka 29. propisati: „Podružnicom upravlja direktor podružnice.“</p>	<p>Prihvaćen Zakon o vodnim uslugama je lex specialis u odnosu na Zakon o trgovačkim društvima. Stručni nositelj je ovim Zakonom propisao posebne odredbe koje se odnose na unutarnju organizaciju u odnosu na odredbe propisane Zakonom o trgovačkim društvima. Člankom 26. ovoga Zakona utvrđeno je da upravu čine samo direktor i njegov zamjenik zbog smanjenja administrativnih troškova koji bi dodatno opterećivali cijenu vodnih usluga. U protivnom bi moglo doći do imenovanja velikog broja zamjenika direktora koji potječu preimenovanjem bivših direktora</p>

		<p>postojećih društava. Člankom 28. propisano je da se u javnom isporučitelju zapošljava putem javnog natječaja. Korigiran članak 29. tako da sada glasi „Članak 29. (1) Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ustrojiti podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju najmanje 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje te zadržati ovakvo ustrojstvo najmanje dvije godine po ishođenju akta o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona. (2) Javni isporučitelj vodnih usluga može ustrojiti podružnicu u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju i manje od 500.000 kubičnih metara vode za ljudsku potrošnju godišnje, ako je to svrsishodno. (3) Podružnicom upravlja direktor podružnice.“.</p>
110	<p>Grad Pazin 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 26. U čl. 26. predlaže se dodati odredbu kojom bi se definiralo trajanje mandata uprave trgovačkog društva (javnog isporučitelja) od četiri ili pet godina, uz istovremeno brisanje odredbe koja propisuje broj direktora budući da se sastav uprave trgovačkih društava, u cilju optimizacije poslovanja svakog specifičnog društva, regulira internim aktima samog društva, koji pak moraju biti u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 26. tako je dodan stavak 3. koji glasi: „Direktor i zamjenik direktora imenuju se ili biraju na razdoblje od 4 godine.“</p>
111	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 26. Tekst prijedloga zakona glasi: (1) Uprava javnog isporučitelja vodnih usluga je glavni direktor. (2) Javni isporučitelj vodnih usluga ima jednog zamjenika glavnog direktora. Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Naime, predviđenim pripajanjem društava doći će do stvaranja većih poslovnih subjekata nego što sada postoje. Za očekivati je potrebu za većim brojem direktora / članova uprave obzirom na povećani ospeg poslovanja. Zašto se limitira broj članova uprave u situaciji u kojoj; -ukoliko se vlasnici dogovore drugačije (gore navedeni prijedlog izmjene članka 20) može biti više članova, -ukoliko se vlasnici ne dogovore, pripajanjem društava pripojena društva prestaju postojati, a društvo preuzimatelj ne mijenja zbog toga postojeći broj članova uprave s kojima dosada radi. Ovakvo rješenje je i nepraktično. Naime, zamjenik direktora se ne upisuje u sudski registar. Bilo kakva spriječenost jedinog direktora da obavlja svoje poslove dovodi do paralize društva prema trećim osobama dok se ponovo, na javnom natječaju, ne izabere novi direktor.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba je ovako definirana baš radi toga da se izbjegne zapošljavanje u upravi na teret građana.</p>
112	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 26. Tekst prijedloga zakona glasi: (1) Uprava javnog isporučitelja vodnih usluga je glavni direktor. (2) Javni isporučitelj vodnih usluga ima jednog zamjenika glavnog direktora. Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Naime, predviđenim pripajanjem društava doći će do stvaranja većih poslovnih subjekata nego što sada postoje. Za očekivati je potrebu za većim brojem direktora / članova uprave obzirom na povećani ospeg poslovanja. Zašto se limitira broj članova uprave u situaciji u kojoj; -ukoliko se vlasnici dogovore drugačije (gore navedeni prijedlog izmjene članka 20) može biti više članova, -ukoliko se vlasnici ne dogovore, pripajanjem društava pripojena društva prestaju postojati, a društvo preuzimatelj ne</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba je ovako definirana baš radi toga da se izbjegne zapošljavanje u upravi na teret građana.</p>

	<p>mijenja zbog toga postojeći broj članova uprave s kojima dosada radi. Ovakvo rješenje je i nepraktično. Naime, zamjenik direktora se ne upisuje u sudski registar. Bilo kakva spriječenost jedinog direktora da obavlja svoje poslove dovodi do paralize društva prema trećim osobama dok se ponovo, na javnom natječaju, ne izabere novi direktor.</p>	
113	<p>GRAD ZAGREB 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 27. Predlažemo da se u članku 27. iza stavka 1. doda novi stavak koji glasi: „(2) Uprava iz članka 26. ovoga Zakona dužna je u izradu nacrtu odluke iz stavka 1. ovoga članka uključiti i predstavnike nadležnih upravnih tijela svih jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na kojima se aglomeracija / zona sanitarne zaštite rasprostire prije upućivanja skupštini radi utvrđivanja prijedloga.“ OBRAZLOŽENJE: Predloženom odredbom omogućilo bi se sudjelovanje nadležnih upravnih tijela jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave u izradi nacrtu odluke o zonama sanitarne zaštite izvorišta te odluke o odvodnji otpadnih voda, budući da im je predviđenim novim zakonodavnim okvirom isto onemogućeno.</p>	<p>Nije prihvaćen Primjedba je u načelu ista kao za Plan gradnje komunalnih vodnih građevina. Ovim zakonom se ne trebaju uređivati interni odnosi između isporučitelja i njegovog vlasnika. Obveza da se u izradu najvažnijih Odluka upravljanja vodama u određenoj JLS uključe i predstavnici JLS proizlazi drugih propisa. Posve je nejasno zašto bi predstavnik JLS izglasao određenu odluku koju donosi gradska skupština ili općinsko vijeće ako ista nije usuglašena s nadležnim tijelima te JLS.</p>
114	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Preispitati članak 28. jer je djelomično u suprotnosti sa odredbama općih propisa o radu. Predlažemo ograničiti pravo na otpremninu i visinu otpremnine u odnosu na generalnog direktora, (članak 4. stavak 4. ZOR-a), a za ostale radnike propisati primjenu općih propisa o radu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Korigiran članak 28. st. 2. tako da sada glasi “Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.“. Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz.</p>
115	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Preispitati članak 28. stavak 2. jer je djelomično u suprotnosti sa odredbama općih propisa o radu. Predlažemo ograničiti pravo na otpremninu i visinu otpremnine u odnosu na generalnog direktora, (članak 4. stavak 4. ZOR-a), a za ostale radnike propisati primjenu općih propisa o radu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Korigiran članak 28. st. 2. tako da sada glasi “Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.“. Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad</p>

		zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz.
116	<p>Grad Pazin 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Potrebno je razmotriti odredbu čl. 28. st. 2. Zakona, koji uređuje pitanje otpremnina. Pored same terminologije odredbe „ništav“/“ništetan“ postavlja se i pitanje stečenih prava prema važećim ugovorima, a time i potencijalnih sudskih sporova i štete koja bi mogla nastati za isporučitelje primjenom ovakve zakonske odredbe.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Korigiran članak 28. st. 2. tako da sada glasi “Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.“.</p>
117	<p>Samostalni sindikat radnika u komunalnim i srodnim djelatnostima Hrvatske 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Odredbom st. 2. predloženog članka 28. Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama propisuje se da je ništavna odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora kojim se bilo kojem zaposleniku omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju razrješenja s dužnosti, premještaja ili prestanka ugovora o radu, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno uvjetovanih razloga. Smatramo da se ovakvom odredbom umanjuju prava radnika propisana važećim Zakonom o radu. Naime, članak 115. propisuje da radni odnos može prestati i zbog osobno uvjetovanih otkaza, tj. ako radnik nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti. Ako bi se prihvatila odredba članka 28. kako je predviđeno u Nacrtu prijedloga, tada bi radnici kojima se otkazuju ugovori o radu radi osobno uvjetovanih razloga bili nezakonito diskriminirani i zakinuti, jer se odredbom članka 126. Zakona o radu propisuje da i radnici kojima na taj način prestaje radni odnos imaju pravo na otpremninu. Isto tako, u pretežitom broju kolektivnih ugovora i pravilnika o radu pojedinih društava propisano je da radnici prilikom odlaska u mirovinu imaju pravo na (u pravilu) neoporezivi iznos otpremnine koji propisuje Pravilnik o porezu na dohodak i koji je trenutačno neoporeziv u iznosu do 8.000,00 kn. U slučaju da se mogućnost ugovaranja takvih odredbi u kolektivnim ugovorima onemoguću u društvima koja obavljaju vodne usluge, njihovi radnici će biti diskriminirani u odnosu na ostale radnike, a sindikatima i upravama će biti onemogućena sloboda ugovaranja takvih odredbi prilikom zaključivanja kolektivnih ugovora. Stoga predlažemo izmjenu predložene odredbe članka 28. st. 2. Nacrta prijedloga na način da se brišu riječi 'ili bilo kojem drugom zaposleniku', a dodaju riječi 'ili osobno', pa bi prijedlog ove odredbe sada glasio: 'Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora kojim se glavnom direktoru isporučitelja vodnih usluga omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju razrješenja s dužnosti, premještaja ili prestanka ugovora o radu, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposlenika koji je imenovan na dužnost s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz.</p>

	tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.'	
118	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Predlaže se izbaciti drugi stavak. Naime, zašto bi se u pogledu ove djelatnosti ograničilo tržište rada na način da se zabrani ugovaranje otpremnina? Zar manageri / direktori ovih društava vrijede manje ili se očekuje da vrijede manje od drugih direktora? Ukoliko se provodi javni natječaj (a to je pravilo, sada i propisano zakonom), zašto bi se onemogućilo javnom isporučitelju angažiranje najsposobnijeg kadra time što se tim zaposlenicima ne osigurava otpremnina u slučaju prijevremenog prestanka ugovora o radu? Također, koji su "zaposlenici imenovani na dužnosti s posebnim ovlastima i odgovornostima" - tko to definira i gdje?</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Djelomično se prihvaća Članak 28. je izmijenjen tako da sada glasi " Članak 28. (1) U javnom isporučitelju vodnih usluga zapošljava se putem javnog natječaja. (2) Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.". Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz. Ad.2. Zaposlenike koji obavljaju poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje definirat će pravilnik o unutarnjem ustrojstvu kojeg donosi skupština društva.</p>
119	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Predlaže se izbaciti drugi stavak. Naime, zašto bi se u pogledu ove djelatnosti ograničilo tržište rada na način da se zabrani ugovaranje otpremnina? Zar manageri / direktori ovih društava vrijede manje ili se očekuje da vrijede manje od drugih direktora? Ukoliko se provodi javni natječaj (a to je pravilo, sada i propisano zakonom), zašto bi se onemogućilo javnom isporučitelju angažiranje najsposobnijeg kadra time što se tim zaposlenicima ne osigurava otpremnina u slučaju prijevremenog prestanka ugovora o radu? Također, koji su "zaposlenici imenovani na dužnosti s posebnim ovlastima i odgovornostima" - tko to definira i gdje?</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad.1. Članak 28. stavak 2 je izmijenjen tako da sada glasi "Ništava je odredba ugovora o radu ili bilo kojeg drugog ugovora, kojim se zaposleniku javnog isporučitelja vodnih usluga koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) omogućuje otpremnina u bilo kojem slučaju prestanka ugovora o radu ili opoziva s dužnosti, osim ako mu se ugovor otkazuje zbog poslovno ili osobno uvjetovanih razloga. Ništava je odredba takvog ugovora o otpremnini zaposleniku koji obavlja poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje (mandat) koja je veća od onoliko plaća koliko mu nedostaje do isteka tog razdoblja, ali ne više od šest mjesečnih plaća.". Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz. Ad.2. Zaposlenike koji obavljaju poslove s posebnim ovlastima i odgovornostima na određeno razdoblje definirat će pravilnik o unutarnjem ustrojstvu kojeg donosi skupština društva.</p>
120	<p>Iva Brkarić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 28. Predlaže se razmotriti odredbe stavka 2. s obzirom na koliziju sa Zakonom o radu, prije svega člankom 9.</p>	<p>Prihvaćen Odredba je dopunjena i osobno uvjetovanim razlozima. Zaposlenici (koji nisu direktori ili drugi zaposlenici s posebnim ovlastima i odgovornostima) se ne mogu isključiti iz odredbe o amoralnoj otpremnini, jer bi se ova odredba mogla lako zaobići. S druge strane svi zaposlenici su sad zaštićeni jer se ograničenje o otpremnini ne većoj od 6 mjesečnih plaća – ne odnosi na poslovni i osobno uvjetovani otkaz.</p>
121	<p>IVKOM-VODE D.O.O. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija stručnog nositelja je osigurati opstojnost većih i</p>

	<p>usluga , Članak 29. IVKOM-VODE d.o.o. Javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ustrojiti podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji isporučuju najmanje 500.000 kubičnih metara vode godišnje te zadržati ovakvo ustrojstvo najmanje dvije godine po ishodu akta o ispunjenju posebnih uvjeta iz članka 16. stavka 5. ovoga Zakona.- Zašto bi ustrojstvo važno samo 2 godine? Koji bi bio organizacijski ustroj podružnice i pravna osobnost u odnosu na javnog isporučitelja vodnih usluga? Koji je smisao postavljanja direktora podružnice i koje bi bile njegove ovlasti? Smatramo da bi podružnicama trebalo dati veću samostalnost u odlučivanju, donošenju odluka važnim za poslovanje, budući da postojeći javni isporučitelji od kojih je potrebno ustrojiti podružnice imaju već uhodan sustav javne vodoopskrbe i odvodnje, financijsku stabilnost. Budući da Ivkom-vode d.o.o. imaju izgrađeni sustav vode koji je jedna tehnološko organizacijska cjelina, a trenutne raspoložive količine kvalitetne vode višestruko veće od potreba, mišljenja smo da je potrebno zadržati organizacijski oblik pružanja usluge. Kao alternativno rješenje predlažemo integraciju na ravnopravnoj osnovi uz trajno zadržavanje kontrole nad poslovima u obuhvatu distributivnog područja, što podrazumjeva donošenje posebnog plana za organizacijsku cjelinu i odvojeno praćenje (odvojeni poslovni plan, podružnica-izpostava-trajno, a ne 2.godine).</p>	<p>značajnijih isporučitelja zatečenih na uslužnom području i što jednostavniju tranziciju manjih komunalnih društava u postupku integracije. Razdoblje od dvije godine smatra se dovoljnim za utvrđivanje svrsishodnosti zadržavanja podružnice. Na uspostavu podružnica se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 7. Zakona o trgovačkim društvima. Članak 30. na poseban način uređuje unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga – pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu. Direktor podružnice upravlja istom sukladno ovlastima propisanim pravilnikom o radu koji donosi skupština društva.</p>
122	<p>MURVICA d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. Tko definira svrsishodnost u stavku 2 ovog članka? Omogućiti ustroj podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji pružaju uslugu javne odvodnje. Stavak 3 uskladiti sa Zakonom o trgovačkim društvima.</p>	<p>Nije prihvaćen Svrsishodnost definira sam jedinstveni isporučitelj. Ovo je lex specialis u odnosu na Zakon o trgovačkom društvu.</p>
123	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. Tko definira svrsishodnost u stavku 2. ovog članka? Omogućiti ustroj podružnice u sjedištu postojećih isporučitelja vodnih usluga koji pružaju uslugu javne odvodnje. Stavak 3. uskladiti sa Zakonom o trgovačkim društvima.</p>	<p>Nije prihvaćen Svrsishodnost definira sam jedinstveni isporučitelj. Ovo je lex specialis u odnosu na Zakon o trgovačkom društvu.</p>
124	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. U obrazloženju članka se navodi da se ovim člankom propisuju način i kriteriji za ustrojavanje podružnica u sjedištu sadašnjih isporučitelja vodnih usluga. Predlažemo da se ova odredba briše. Svaki JIVU će nakon provedenog postupka pripajanja odlučiti o unutarnjem ustroju općim aktom, a pogotovo smatramo da ne treba kao kriterij propisati isporuku određene količine kubičnih metara vode godišnje. Podružnice u skladu sa odredbama Zakona o trgovačkim društvima nisu pravne osobe, njihovim poslovanjem prava i obveze stječe društvo a posluju pod svojom tvrtkom ali moraju navesti svoje sjedište i sjedište osnivača (JIVU-a), a u sudski registar se upisuju osobe ovlaštene da u poslovanju podružnice zastupaju osnivača (Nacrt predviđa da će se zvati direktori i da će upravljati podružnicom). Da li se obaveza ustroja podružnica odnosi i na JIVU koji su proveli postupak pripajanja? Predlažemo da se st. 1</p>	<p>Prihvaćen Obveza ustrojavanja podružnica odnosit će se samo na društva koja će nastati pripajanjem nakon stupanja na snagu ovoga zakona.</p>

	precizira u odnosu na postupke pripajanja.	
125	<p>Grad Pazin 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. U čl. 29., osim stavka 1. koji regulira prijelazni period, nepotrebno se ograničavaju mogućnosti unutarnjeg ustrojavanja isporučitelja o kojima bi u skladu što efikasnijeg postizanja ciljeva društva trebala odlučivati tijela društva, odnosno njihovi osnivači. Osim navedenog, nije jasno zbog čega se predviđa samo mogućnost ustrojavanja podružnica vezanih za vodoopskrbu, a ne i za uslugu javne odvodnje.</p>	<p>Nije prihvaćen Integrirani javni isporučitelj mora pružati integralne vodne usluge, a tako i njegove podružnice. U protivnom neće djelovati ekonomija razmjera kojom se postižu niži troškovi i niže cijene prema korisnicima vodnih usluga.</p>
126	<p>VODOVOD BRAČ d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. sukladno kometaru Vodovoda Brač d.o.o i Hvarskog vodovoda d.o.o na članak 7, smatramo da bi i ovaj članak trebalo prilagoditi jadranskim otocima u smislu da se podružnica na otoku ustroji neovisno o količini isporučene vode zbog specifičnosti funkcioniranja otoka.</p>	<p>Nije prihvaćen Podružnice se mogu ustrojiti i u sjedištu postojećih javnih isporučitelja koji isporučuju manje od 500.000 m³/godišnje, ako je svrsishodno. Svrsishodnost ustrojavanja podružnica na otocima se kako je navedeno neće biti teško dokazati.</p>
127	<p>Miholjački vodovod d.o.o. 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 29. Nije jasno zašto baš 500.000 m³, a čak nije bitno niti kakve vode? Svi smo svjedoci da i oni vodovodi koji isporučuju više od 500.000 m³ vode godišnje ne znači da isporučuju vodu koja je u skladu sa Zakonom o vodi za ljudsku potrošnju što bi u svakom Zakonu, čak i u njegovom prijedlogu, trebalo biti primarno i jedino važno. Jasno je da se kvaliteta vode regulira drugim Zakonom ali svjedoci smo da JIVU isporučuju i više od 500.000 m³ vode godišnje koja nije u skladu sa važećim Zakonima, a što onda uopće i znači ako su možda svrsishodni kada nemaju proizvod koji odgovara Zakonskim zahtjevima, a kao takvi bit će podružnica samo zato što ispunjava količinu, a kvalitetu nitko i ne spominje. U čl. 29 t. 2 je navedeno da JIVU „može“ što znači da i ne mora ustrojiti podružnicu, a to konkretno znači da će to ovisiti samo o budućem direktoru jer nije jasno što znači „svrsishodno“. Kvalitetu vode u D. Miholjcu osigurava tehnologija 21. stoljeća i voda za piće je u skladu sa Zakonom o vodi za ljudsku potrošnju (što dokazuju analize ovlaštenih laboratorija i ishodovani certifikati), a čime se mnogi veći vodovodi ne mogu pohvaliti. Osim toga smo soodrživi, financijski stabilni i učinkoviti. To znači da brojka od 500.000 m³ vode godišnje ne osigurava kvalitetu vode u tehnološkom smislu niti financijsku stabilnost, učinkovitost ili svrsishodnost u ekonomskom smislu. I sada egzistiraju JIVU sa manje ili više isporučene vode i jasno je da financijska stabilnost ne ovisi o količini isporučene vode niti količina isporučene vode garantira svrsishodnost, a još manje financijsku stabilnost. Iz svega gore navedenog, može se zaključiti da je količina od 500.000 m³ isporučene vode predstavlja paušalnu procjenu iz koje se baš ništa o poslovanju JIVU ne može zaključiti. Prije ovog prijedloga Zakona sigurno je trebalo napraviti kvalitetno ocjenjivanje postojećih JIVU (izvršiti kontrolu likvidnosti društva, da li društvo podmiruje svoje obveze, kako naplaćuje svoja potraživanja, itd.) i na temelju činjenica donositi zaključke ali ne može biti uvjet količina isporučene vode ili broj zaposlenih – to se mora prepustiti JIVU.</p>	<p>Nije prihvaćen Krajnjim korisnicima se mora isporučivati voda za ljudsku potrošnju koja odgovara parametrima sukladnosti kako je to propisano odgovarajućim Pravilnikom donesenim na temelju Zakona o vodi za ljudsku potrošnju. Slijedom navedenog ocjena kvalitete vode za ljudsku potrošnju nije mogao biti kriterij za osnivanje podružnica jer taj kriterij moraju poštovati svi isporučitelji koji isporučuju vodu do krajnjih korisnika.</p>
128	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE</p>	<p>Prihvaćen Izbrisano pozivanje na članak 28.</p>

	<p>2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 30. 11. U članku 30. se poziva na članak 28. a on nema nikakve veze sa naprijed navedenim člankom.</p>	
129	<p>Grad Pazin 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 30. Nije jasno zbog čega se čl. 30. ovoga Zakona uređuje unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga u sferi radnih odnosa kad je to područje regulirano Zakonom o radu i drugim propisima. Predlaže se brisanje čl. 30.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 30. na poseban način uređuje unutarnje ustrojstvo javnog isporučitelja vodnih usluga – pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu.</p>
130	<p>Krešimir Čupić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 30. Nejasna je poveznica na čl. 28.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 30.</p>
131	<p>Iva Brkarić 2. Osnove ustrojstva javnog isporučitelja vodnih usluga , Članak 30. U članku 30. navedene su riječi „osim u slučaju iz članka 28. ovoga Zakona“. S obzirom da članak 28. definira zapošljavanje i otpremnine, nije jasno kakve to veze ima sa izuzećem u svezi unutarnjeg ustrojstva koji se uređuje Pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu što definira ovaj članak 30.? Nama se čini da je veća veza ovog članka 30. s člankom 29. koji definira podružnice, međutim ni tu ne vidimo razlog da se one izuzimaju, jer u članku 29. nema navoda kojim drugim dokumentom se te podružnice ustrojavaju, pa se da zaključiti da se i njihovo ustrojstvo definira tim pravilnikom o unutarnjem ustrojstvu iz članka 30. Možda je greška pa samo upozoravamo na provjeru ispravnosti, te potrebe ispravka ili brisanja tog dijela teksta.</p>	<p>Prihvaćen Korigiran članak 30.</p>
132	<p>Zagorski vodovod d.o.o. III. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA, 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga Državni ured za reviziju 2012. godine proveo je reviziju „Ekonomska opravdanost razlika u cijeni javne vodoopskrbe na području Krapinsko – zagorske Županije. U svom izvješću državni ured za reviziju navodi da isplata donacija nije odgovorno i ekonomično upravljanje javnim sredstvima, obzirom da je Društvo osnovano radi pružanja usluga javne vodoopskrbe i odvodnje te ostvarene prihode treba koristiti za podmirenje troškova poslovanja i razvoj i unapređenje djelatnosti. Državni ured za reviziju daje preporuku javnim isporučiteljima da javna sredstva troše u skladu sa svrhom poslovanja te u praćenju izvršenja preporuka 2015. i 2018. godina inzistira da se navedena preporuka usvoji u poslovanju javnih isporučitelja. Slijedom navedenom predlažemo da se u Zakon, iza čl. 32. (Plan gradnje komunalnih vodnih građevina), ugradi odredba sljedećeg sadržaja: Ograničenje poslovne sposobnosti javnog isporučitelja vodnih usluga Članak xy. (1) Javni isporučitelji vodnih usluga ne mogu pružati sponzorstva, davati darove (donacije), pomoći ili potpore, osim pomoći i potpora predviđenih mjerodavnim kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu. (2) Odredba stavka 1.ovoga članka ne odnosi se na raspolaganje rashodovanom imovinom ili drugom imovinom isključenom iz uporabe niti na članarine u strukovnim udrugama.</p>	<p>Nije prihvaćen Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za određivanje cijene vodnih usluga.</p>
133	<p>Zagorski vodovod d.o.o. III. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA</p>	<p>Nije prihvaćen Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za</p>

	<p>PROVOĐENJE ZAKONA, 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga predlažemo da se u Zakon, iza čl. 32. (Plan gradnje komunalnih vodnih građevina), ugradi odredba sljedećeg sadržaja: Ograničenje poslovne sposobnosti javnog isporučitelja vodnih usluga Članak xy. (1) Javni isporučitelji vodnih usluga ne mogu pružati sponzorstva, davati darove (donacije), pomoći ili potpore, osim pomoći i potpora predviđenih mjerodavnim kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu. (2) Odredba stavka 1.ovoga članka ne odnosi se na raspolaganje rashodovanom imovinom ili drugom imovinom isključenom iz uporabe niti na članarine u strukovnim udrugama.</p>	određivanje cijene vodnih usluga.
134	<p>Iva Brkarić 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 31. Predlaže se dodati stavak 2. kako slijedi: Računovodstveno evidentiranje državnih potpora temeljem primljenih bespovratnih sredstava iz EU fondova i državnih institucija propisati Pravilnikom. Obrazloženje: Zakon o računovodstvu nalaže trgovačkim društvima pa tako i javnim isporučiteljima postupanje prema Međunarodnim standardima financijskog izvještavanja (HSFI I MSFI) prema kojima trgovačko društvo u slučaju postupanja sa državnim potporama u koje uključujemo i sredstva iz EU fondova može postupati na dva različita načina (tzv. prihodovni i kapitalni pristup). Oba pristupa su primjenjiva, ali je utjecaj različit na financijske izvještaje (bilancu, račun dobiti i gubitka te porezne obveze). Postupanje s primljenim sredstvima trebalo bi usuglasiti s Ministarstvom financija zbog utjecaja evidentiranja potpora na poreznu bilancu, a i s Vijećem za vodne usluge zbog utjecaja na utvrđivanje cijene vodne usluge.</p>	<p>Nije prihvaćen Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za određivanje cijene vodnih usluga.</p>
135	<p>Iva Brkarić 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. Predlaže se ovaj članak 33. uskladiti s člankom 88. Zakona o proračunu (NN 87/08, 136/12, 55/15), prije svega u pogledu definiranja što uključuje iznos godišnje obveze te što se podrazumijeva pod ostvarenim prihodom. Također, predlaže se dopuniti sljedećom odredbom: „Odredbe ovoga članka ne odnose se na projekte koji se sufinanciraju iz pretprijetnih programa i fondova Europske unije u kojima sudjeluju javni isporučitelji vodnih usluga.“ Također, stavak 2. ovog članka nije u skladu s člankom 90. Zakona o proračunu kojim je propisano kako, ako statutom ili odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave nije propisano tko odlučuje o suglasnosti za dugoročno zaduživanje, odluku donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, razmjerno njezinu udjelu u vlasništvu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 33. korigiran i njime postignut isti učinak kao da je predložena odredba normirana.</p>
136	<p>MURVICA d.o.o. 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. Potrebno je definirati tko može dati izuzetak jer se u praksi mogu pojaviti slučajevi kad je navedeno potrebno i financijski opravdano.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 33. nije uopće propisano izuzeće od gornje granice zaduživanja.</p>
137	<p>Krešimir Čupić 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. U st.1. nije dovoljno jasno na kakve prihode se odnosi ograničenje, da li na ukupan prihod ili?</p>	<p>Prihvaćen Članak 33. stavak 1. je korigiran te je sada jasno određeno da se odnosi na ostvarene prihode od cijene vodne usluge te isti sad glasi „(1)Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja</p>

		vodnih usluga ne može biti veća od zbroja: - 20% njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i - 90% njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.“.
138	GRAD CRIKVENICA 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. Potrebno je definirati tko može dati izuzetak jer se u praksi mogu pojaviti slučajevi kad je navedeno potrebno i financijski opravdano.	Nije prihvaćen Člankom 33. nije uopće propisano izuzeće od gornje granice zaduživanja.
139	Grad Pazin 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. U vezi s odredbom čl. 33. st. 1. predlaže se provođenje opsežne analize godišnjih obveza s osnove zaduženja svih isporučitelja kako se ovakvom formulacijom ne bi kreirali problemi isporučiteljima koji su proveli ili provode značajne investicije, često sufinancirane EU sredstvima.	Prihvaćen U tom smislu korigiran članak 33. koji sada glasi „(1)Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja vodnih usluga ne može biti veća od zbroja: - 20% njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i - 90% njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.“.
140	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 33. U članku 33. treba točno definirati koja se godišnja obveza uzima u izračun odnosno koja sredstava (vlastita ili sva tj. i cijena za razvoj, Hrvatske vode, EU fondovi i drugi). Također definirati koji se prihod uzima u izračun odnosno ukupan prihod ili samo prihod od prodaje vode i usluga. Možda bi stavak prvo mogao glasiti:“ Javni isporučitelj vodnih usluga ne može se zadužiti, tako da njegova ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi zaduženja iz sredstava cijene vodnih usluga iznosi više od 20% njegovih ostvarenih prihoda od obavljanja djelatnosti u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.“	Prihvaćen Članak 33. stavak 1 je korigiran tako da sada glasi „(1)Ukupna godišnja obveza plaćanja po osnovi svih zaduženja javnog isporučitelja vodnih usluga ne može biti veća od zbroja: - 20% njegovih ostvarenih prihoda iz cijene vodne usluge u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje i - 90% njegovih ostvarenih prihoda iz naknade za razvoj u godini koja prethodi godini u kojoj se zadužuje.“.
141	Udruga Biom 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 34. Čl. 34. propisuje da JIVU dobit ostvarenu u obavljanju svoje djelatnosti može koristiti za obavljanje i razvoj djelatnosti JIVU. Predloženo rješenje dopušta mogućnost da JIVU usmjeri ostvarena financijska sredstva iz djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje u dodatne djelatnosti koje su komercijalne (prodaja električne energije, prodaja pročišćene vode, građevinski i projektantski poslovi na urbanoj odvodnji i navodnjavanju) umjesto da se propiše da se ostvarena dobit isključivo može koristiti za razvoj i obavljanje osnovne djelatnosti - javne vodoopskrbe i javne odvodnje u interesu građana i drugih korisnika, te slijedom toga smatramo da je potrebno ograničiti odnosno propisati obvezu korištenja ostvarene dobiti isključivo na osnovnu djelatnost, ostvarujući što dostupniju i kvalitetniju vodnu uslugu u korist svih građana i korisnika što je primarna obveza JIVU.	Prihvaćen Korigiran članak 34. stavak 1. na način da sada glasi „(1) Ostvari li u obavljanju svoje djelatnosti javni isporučitelj vodnih usluga dobit ona se koristi isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti vodnih usluga“.
142	GRAD CRIKVENICA 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 34. Stavak 1. nije u duhu Zakona o trgovačkim društvima, s obzirom da se dobit može koristiti isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti smisao bi bio neprofitna pravna osoba. Već kod definiranje cijene vodne usluge ide se u smjeru pokrivanja troškova, a ne ostvarivanju profita.	Nije prihvaćen Zakon o vodnim uslugama je lex specialis u odnosu na zakon o trgovačkim društvima, člankom 12. stavkom 3. to je izričito određeno.

143	<p>MURVICA d.o.o. 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 34. Stavak 1 nije u duhu Zakona o trgovačkim društvima, s obzirom da se dobit može koristiti isključivo za obavljanje i razvoj djelatnosti smisao bi bio neprofitna pravna osoba. Već kod definiranje cijene vodne usluge ide se u smjeru pokrivanja troškova, a ne ostvarivanju profita.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon o vodnim uslugama je lex specialis u odnosu na zakon o trgovačkih društvima, člankom 12. stavkom 3. to je izričito određeno.</p>
144	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 3. Poslovanje javnog isporučitelja vodnih usluga, Članak 35. Sufinanciranje izgradnje vodnih građevina u slučajevima financiranja ili sufinanciranja iz EU fondova, proračuna RH, Hrvatskih voda ili drugih ovlaštenih državnih tijela ima obilježje državnih potpora. Korisnici državnih potpora su u ovom slučaju isporučitelji vodnih usluga te kao pravne i fizičke osobe koje obavljajući gospodarsku djelatnost, sudjeluju u prometu roba i usluga, dužne su primjenjivati pravila evidencije koja vrijede za trgovačka društva, a što je određeno Zakonom o računovodstvu i Hrvatskim računovodstvenim standardima. Računovodstveno promatrajući, ta sredstva se u financijskim izvještajima primatelja tih sredstava mogu tretirati ili kao kapital (kapitalni pristup), ili kao prihod (dobitni pristup). Izbor kapitalnog ili dobitnog pristupa temelji se na financijskoj stvarnosti. Izgradnja infrastrukture, objekata i opreme potporama iz proračuna povećava vrijednost javnih dobara. Hoće li se u tretmanu javnog dobra koristiti kapitalni ili dobitni pristup trebalo bi biti određeno u ovakvom jednom zakonu tim više što se, prema dosadašnjoj praksi i propisima, jedino dobitni pristup mogao do sada primjenjivati. Pravila EU sufinanciranja izgradnje vodnokomunalnih objekata zahtijevaju da se kroz cijenu osiguraju sredstva za zamjenu dotrajalog objekta koji se izgradi na taj način. Primjenjujući dobitni pristup ne može se kroz kalkulaciju cijene osigurati naprijed navedeno osim ukoliko se ne ukalkulira ostvarivanje dobiti kroz kalkulaciju cijene, a to opet nije cilj ovakve djelatnost, a da ne govorimo da se plaća porez na dobit itd. Imajući naprijed navedeno u vidu, predlaže se da se u Zakonu o vodnim uslugama jasno odredi način na koji će se evidentirati sredstva za sufinanciranje investicija primljena od strane EU fondova, državnog proračuna, Hrvatskih voda i sl., i to primjenjujući kapitalni pristup. Tako primljena sredstva mogla bi biti evidentirana kao kapital ili kapitalne pričuve. Drugi mogući način rješenja ovog problema je da se IVU ovim Zakonom izuzmu od obaveze obračuna i plaćanja poreza na dobit jer u svojoj biti djelatnost nije takva da joj je cilj ostvarivanje dobiti a i prijedlogom Zakona je određeno da se dobiti mora koristiti isključivo za razvoj djelatnosti. Tada bi se mogla propisati obaveznost primjene dobitnog pristupa ali i obaveza ukalkuliranja obračunate amortizacije u cijenu vodne usluge. To bi imalo za posljedicu iskazivanje dobiti ali se na nju ne bi plaćao porez na dobit a ostvarena dobit bi se koristila za namjenu razvoja i ulaganja u djelatnost vodnih usluga što je svima i cilj.</p>	<p>Nije prihvaćen Uredit će se Uredbom iz članka 43. o metodologiji za određivanje cijene vodnih usluga.</p>
145	<p>MEĐIMURSKE VODE d.o.o. V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 38. Smatramo potrebnim uključiti odredbu da se dan početka korištenja vodnih usluga smatra i dan omogućenja priključenja na komunalne vodne građevine, u smislu</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odgovarajuće je uređeno člankom 38., te je također propisana i novčana kazna za ne priključenje korisnika na komunalne vodne građevine kada su ispunjeni uvjeti za priključenje.</p>

	<p>kada je vlasniku nekretnine bio izgrađen priključak na javnu odvodnju u sklopu EU projekta, besplatano za njega, a on ne želi sklopiti ugovor o isporuci vodnih usluga. Time mu je omogućeno priključenje na javnu odvodnju, no primjenom odredbe čl.37. ugovor o isporuci ne smatra se sklopljenim jer on čin priključenja svojih internih instalacija nije izvršio. Takav vlasnik nekretnine trebao bi postati korisnik usluge javne odvodnje po sili zakona da bi mu se fakturirao iznos fiksne naknade (jer uslugu odvodnje i pročišćavanja još ne koristi).</p>	
146	<p>MURVICA d.o.o. V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 38. Predlažemo da se tekst izmijeni na način: - najkasnije 15 (30) dana od dana sklapanja ugovora o priključenju na komunalne vodne građevine koje su u pogonu ili - dan saznanja isporučitelja usluge o promjeni korisnika vodnih usluga na nekretnini već priključenju na iste građevine.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odgovarajuće je uređeno člankom 38. ovoga Zakona koji sada glasi „Članak 38. (1) Dan početka korištenja vodnih usluga, osim usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, je: - dan priključenja na komunalne vodne građevine koje su u pogonu, što se dokazuje potpisom budućeg korisnika vodnih usluga na radnom nalogu javnog isporučitelja vodnih usluga za priključenje ili pisanim ugovorom o isporuci vodnih usluga ili - dan promjene korisnika vodnih usluga na nekretnini već priključenju na iste građevine. (2) Na početak i prestanak korištenja vodne usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje primjenjuju se opća pravila obveznog prava i opći uvjeti isporuke vodnih usluga.“.</p>
147	<p>GRAD CRIKVENICA V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 38. Predlažemo da se tekst izmijeni na način: - najkasnije 15 (30) dana od dana sklapanja ugovora o priključenju na komunalne vodne građevine koje su u pogonu ili - dan saznanja isporučitelja usluge o promjeni korisnika vodnih usluga na nekretnini već priključenju na iste građevine.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odgovarajuće je uređeno člankom 38. ovoga Zakona koji sada glasi „Članak 38. (1) Dan početka korištenja vodnih usluga, osim usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, je: - dan priključenja na komunalne vodne građevine koje su u pogonu, što se dokazuje potpisom budućeg korisnika vodnih usluga na radnom nalogu javnog isporučitelja vodnih usluga za priključenje ili pisanim ugovorom o isporuci vodnih usluga ili - dan promjene korisnika vodnih usluga na nekretnini već priključenju na iste građevine. (2) Na početak i prestanak korištenja vodne usluge pražnjenja i odvoza komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje primjenjuju se opća pravila obveznog prava i opći uvjeti isporuke vodnih usluga.“.</p>
148	<p>GRAD CRIKVENICA V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 39. Predlaže se tekst: "Prethodni korisnik vodne usluge dužan je roku do 15 dana od dana promjene korisnika prijaviti promjenu isporučitelju vodnih usluga, s vjerodostojnim dokazom. U istom roku promjenu korisnika može prijaviti i novi korisnik, a dužan je istu prijaviti u roku od narednih 15 dana, ako promjenu korisnika nije prijavio prethodni korisnik". Promjena korisnika obvezuje isporučitelja vodnih usluga od dana zaprimanja prijave i vjerodostojnih dokaza od strane prethodnog ili novog korisnika. Ukoliko prethodni ili novi korisnik ne postupe na način i u rokovima iz stavka 1. ovog članka, obveza plaćanja prethodnog korisnika teče sve do trenutka saznanja isporučitelja vodnih usluga o nastaloj promjeni. Isto tako, da li će se kakvim pravilnikom ili će se samo u općim uvjetima isporuke vodnih usluga definirati vjerodostojni dokaz o promjeni isporučitelja vodne usluge. Naš prijedlog je unificirati postupanje radi lakše operative da svi korisnici na području RH imaju jednak postupak (radi vikendaša i sl.).</p>	<p>Nije prihvaćen Detalji vezani za dokumentaciju koja je potrebna kao dokaz vlasništva i promjene istoga, odredit će se općim uvjetima isporuke vodnih usluga.</p>
149	<p>Krešimir Čupić V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak</p>	<p>Nije prihvaćen Dužnost je prethodnog korisnika da prijavi promjenu</p>

	<p>39. Ova odredba je dobro formulirana, ali predlažem dodati novi stavak radi jasnog reguliranja obveza u situaciji kad ni prethodni ni novi vlasnik ne postupe po obvezi iz ovog članka, na način: "Prethodni i novi vlasnik solidarno odgovaraju za plaćanje vodnih usluga u razdoblju od promjene korisnika do prijave promjene korisnika isporučitelju vodnih usluga."</p>	<p>korisnika u roku od 15 dana. Sve dok se promjena ne izvrši tereti se evidentirani prethodni korisnik.</p>
150	<p>MURVICA d.o.o. V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 39. Predlaže se tekst: "Prethodni korisnik vodne usluge dužan je roku do 15 dana od dana promjene korisnika prijaviti promjenu isporučitelju vodnih usluga, s vjerodostojnim dokazom. U istom roku promjenu korisnika može prijaviti i novi korisnik, a dužan je istu prijaviti u roku od narednih 15 dana, ako promjenu korisnika nije prijavio prethodni korisnik". Promjena korisnika obvezuje isporučitelja vodnih usluga od dana zaprimanja prijave i vjerodostojnih dokaza od strane prethodnog ili novog korisnika. Ukoliko prethodni ili novi korisnik ne postupe na način i u rokovima iz stavka 1. ovog članka, obveza plaćanja prethodnog korisnika teče sve do trenutka saznanja isporučitelja vodnih usluga o nastaloj promjeni. Isto tako, da li će se kakvim pravilnikom ili će se samo u općim uvjetima isporuke vodnih usluga definirati vjerodostojni dokaz o promjeni isporučitelja vodne usluge. Naš prijedlog je unificirati postupanje radi lakše operative da svi korisnici na području RH imaju jednak postupak (radi vikendaša i sl.).</p>	<p>Nije prihvaćen Detalji vezani za dokumentaciju koja je potrebna kao dokaz vlasništva i promjene istoga, odredit će se općim uvjetima isporuke vodnih usluga.</p>
151	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE V. UGOVOR O ISPORUCI VODNIH USLUGA, Članak 39. U članku 39. dodati stavak koji bi glasio: Ukoliko prethodni ili novi korisnik nisu postupili sukladno odredbama ovog članaka, prethodni korisnik ostaje u statusu korisnika i obveznika plaćanja vodnih usluga za svo vrijeme dok promjena korisnika sukladno Općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga ne izvrši u evidencijama JIVU-a", ili se može umjesto prebacivanja tereta plaćanja na prethodnog korisnika, odrediti da: " Za svo vrijeme dok se promjena korisnika sukladno Općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga ne izvrši u evidencijama JIVU-a prethodni i novi korisnik solidarno odgovaraju za obveze nastale prema JIVU-u u tom razdoblju."</p>	<p>Nije prihvaćen Dužnost je prethodnog korisnika da prijavi promjenu korisnika u roku od 15 dana. Sve dok se promjena ne izvrši tereti se evidentirani prethodni korisnik.</p>
152	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Opći uvjeti isporuke vodnih usluga Članak 40., članak 83. stavak 1. točka 5. i članak 112. Odredbe vezane uz donošenje Općih uvjeti isporuke vodnih usluga (OU) . Obzirom na propisano prethodno javno savjetovanje, studiju „izvedivosti“ , ishodište prethodnog mišljenja Hrvatskih voda (nije propisano u kojem roku će HV dati prethodno mišljenje niti da se propuštanjem tog roka ima smatrati da je mišljenje dano, kao i što ukoliko HV daju negativno mišljenje) i sankciju za nedonošenje istih u roku od 6 mjeseci za što je propisana kazna JI od 20.000,00 - 200.000,00 kn, a za odgovornu osobu 2.000,00 -10.000,00 kn; Slijedom navedenog, predlaže se preispitati primjerenost roka od 6 mjeseci za donošenje OU te propisati procedure ishodišta prethodnog mišljenja Hrvatskih voda. - stavak 8. brisati jer javni isporučitelj nema nadležnost nad</p>	<p>Djelomično prihvaćen Rok za davanje mišljenja Hrvatskih voda je 30 dana od uredno zaprimljenog zahtjeva (promijenjeno u stavku 3. članka 40.). Ukoliko u tom roku Hrvatske vode ne izdaju prethodno mišljenje smatra se da je dano pozitivno mišljenje na nacrt prijedloga Općih uvjeta isporuke vodnih usluga. Slijedom navedenog ostaje rok od 6 mjeseci te sankcija za propust roka. Što se tiče članka 40. stavka 2. točke 8. ista je u skladu sa člankom 79. nacrta Prijedloga Zakona o vodama Što se tiče primjedbe na članak 40. stavka 2. točke 11. ista je uređena člankom 103. stavkom 1. ovog Zakona pa nije potrebno duplo uređivati.</p>

	individualnim sustavima. Oni ne spadaju u komunalna vodne građevine. - u stavku 11. dopuniti na način da se iza riječi „građevine“ doda tekst „gdje za to postoje tehničke pretpostavke“	
153	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. Članak 40., članak 83. stavak 1. točka 5. i članak 112. Odredbe vezane uz donošenje Općih uvjeti isporuke vodnih usluga (OU) . Obzirom na propisano prethodno javno savjetovanje, studiju „izvedivosti“ , ishođenje prethodnog mišljenja Hrvatskih voda (nije propisano u kojem roku će HV dati prethodno mišljenje niti da se propuštanjem tog roka ima smatrati da je mišljenje dano, što ukoliko HV daju negativno mišljenje) i sankciju za nedonošenje istih u roku od 6 mjeseci za što je propisana kazna JI od 20.000,00 - 200.000,00 kn, a za odgovornu osobu 2.000,00 -10.000,00 kn; Slijedom navedenog, predlaže se preispitati primjerenost roka od 6 mjeseci za donošenje OU te propisati procedure ishođenja prethodnog mišljenja Hrvatskih voda. - stavak 8. brisati jer javni isporučitelj nema nadležnost nad individualnim sustavima. Oni ne spadaju u komunalna vodne građevine. - u stavku 11. dopuniti na način da se iza riječi „građevine“ doda tekst „gdje za to postoje tehničke pretpostavke“</p>	<p>Djelomično prihvaćen Rok za davanje mišljenja Hrvatskih voda je 30 dana od uredno zaprimljenog zahtjeva (promijenjeno u stavku 3. članka 40.). Ukoliko u tom roku Hrvatske vode ne izdaju prethodno mišljenje smatra se da je dano pozitivno mišljenje na nacrt prijedloga Općih uvjeta isporuke vodnih usluga. Slijedom navedenog ostaje rok od 6 mjeseci te sankcija za propust roka. Što se tiče članka 40. stavka 2. točke 8. ista je u skladu sa člankom 79. nacrta Prijedloga Zakona o vodama Što se tiče primjedbe na članak 40. stavka 2. točke 11. ista je uređena člankom 103. stavkom 1. ovog Zakona pa nije potrebno duplo uređivati.</p>
154	<p>GRAD ZAGREB VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. Predlažemo da se u članku 40. stavku 2. točki 12., briše dio teksta „za davanje koncesije ili“, te da točka 12. glasi: „Glavne uvjete za dodjelu ugovora o javnim uslugama za crpljenje i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje“ OBRAZLOŽENJE Budući da smo u mišljenju na Nacrt prijedloga Zakona o vodama predložili i izmjenu odredbe koja se odnosi na davatelja koncesije za crpljenje i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, na način da davatelj koncesije i dalje bude jedinica lokalne samouprave, te da naknada za koncesiju bude prihod proračuna jedinice lokalne samouprave, smatramo da, u tom slučaju, isporučitelj vodnih usluga ne može u svojim općim uvjetima isporuke vodnih usluga propisivati i glavne uvjete za davanje takve koncesije.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 186. Zakona o vodama koji se donosi u paketu s ovim zakonom propisano je stjecanje prava na pružanje usluge crpljenja i pražnjenja otpadnih voda iz ind. sustava odvodnje pa je bilo potrebno regulirati gdje će biti propisani uvjeti za stjecanje toga prava.</p>
155	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. Nadalje, predlažemo u čl. 40. i čl. 46. Nacrta propisati obvezu objave Općih uvjeta isporuke vodnih usluga i Odluke o cijeni vodnih usluga u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave te barem jednom lokalnom mediju jer se Internetom ne koriste svi.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Uređeno u članku 40. st 4. na način da se opći uvjeti isporuke vodnih usluga objavljuju u lokalnom mediju, ali ne i u službenom listu JLS jer nije riječ o općem aktu s općeobvezujućim pravnim učinkom. Predmetni akt je trajno objavljen na mrežnim stranicama isporučitelja. Odluka o cijeni vodnih usluga jest opći akt s općeobvezujućim pravnim učinkom i objavljuje se u službenom listu JPRS (čl. 46.st.1.), ali uređeno je da se objavljuje i u lokalnom mediju.</p>
156	<p>MURVICA d.o.o. VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. Smatramo da bi opće uvjete isporuke vodnih usluga trebalo revidirati od strane Vijeća za vodne usluge (definirati Pravilnikom, ili da budu revidirano od strane Ministarstva).</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 40. ovoga Zakona dan je detaljan sadržaj općih uvjeta isporuke vodnih usluga, propisano je prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 kalendarskih dana o nacrtu istih.</p>
157	<p>Iva Brkarić VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA,</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Djelomično se prihvaća. Riječ „javni“ ugrađena je u</p>

Članak 40.

Vežano za članak 40. dajemo nekoliko primjedbi s obrazloženjima: 1) U članku 40. stavku 1. pretpostavljamo da ste mislili na „javne isporučitelje vodnih usluga“ pa bi u tom smislu trebalo to jasnije naglasiti. Obzirom da i koncesionari koji također mogu obavljati djelatnost pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja prema članku 11. stavku 2. i 3. imaju status isporučitelja vodnih usluga. Bilo bi stoga čak i poželjno da su i oni dužni donijeti opće uvjete isporuke za te vodne usluge koje oni obavljaju. Međutim, po obveznom sadržaju općih uvjeta definiranog u stavku 2. ovog članka, zaključujemo da ste mislili isključivo na javne isporučitelje vodnih usluga. Problem je u točki 11. pod stavkom 2. ovoga članka gdje se definira da Opći uvjeti isporuke sadržavaju plan pražnjenja koji javni isporučitelj ne može definirati svojim općim uvjetima za područja gdje to rade koncesionari, pa bi u svakom slučaju to trebalo razdvojiti kao obvezu koncesionara da on definira plan pražnjenja i odvoza na području gdje on pruža tu vodnu uslugu. U smislu definiranja obveza i sadržaja općih uvjeta predlažemo da se u tom smislu to doradi. Moguće da bi njihovi opći uvjeti trebali sadržavati i određene odredbe vezane za uvjete pražnjenja na području gdje oni pružaju tu uslugu (veza sa sadržajem teksta po točki 9. stavke 2. ovog članka). 2) Vežano za ovaj članak 40., stavku 2. točku 8. koja je ovdje spomenuta, a proizašla temeljem odredbe članka 79. stavka 1. Nacrta prijedloga Zakona o vodama koji je isto sada na e-savjetovanju, a koji definira obveze vlasnika individualnih sustava odvodnje u dijelu vežano za stručni nadzor javnih isporučitelja vodnih usluga. Dana je naša primjedba i po tom članku 79. Nacrta prijedloga Zakona o vodama, pa molimo da se ta primjedba poveže i sa ovom primjedbom po ovoj točki 8. sadržaja općih uvjeta isporuke vodnih usluga. Generalno smo protiv toga da javni isporučitelj vrši stručni nadzor nad održavanjem i postavljanjem individualnih sustava odvodnje, jer javni isporučitelj nema nadležnost nad individualnim sustavima, oni ne spadaju u komunalne vodne građevine. Isto tako, vlasnici individualnih sustava su korisnici vodne usluge javne odvodnje samo u dijelu pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja, a to osim javnih isporučitelja mogu raditi i koncesionari, što znači da ni u tom smislu nije to isključiva nadležnost javnog isporučitelja vodnih usluga. Isto tako, građevine iz kojih se vrši pražnjenje tog sadržaja su sabirne jame i mali sanitarni uređaji, koji čine samo jedan dio individualnih sustava odvodnje, dok sa ostalim dijelovima kao što su odvodni kanali, kućni vodovi, pa u nekim slučajevima i uređaji za pročišćavanje industrijskih otpadnih voda itd., javni isporučitelji po niti jednoj osnovi ne bi trebali imati bilo kakvu nadležnost i zato nije ni jasno zašto bi oni trebali vršiti nadzor nad svime time u smislu postavljanja i u smislu održavanja i to još cjelokupnog individualnog sustava kako je postavljeno ovim Nacrtom prijedloga Zakona o vodnim uslugama i Zakona o vodama. Čak nisu ni usklađena ta dva Nacrta prijedloga zakona vežano za nadzor nad postavljanjem, jer u Nacrtu prijedloga Zakona o vodama članak 79. stavak 1. definira se nadzor nad postavljanjem samo malih sanitarnih uređaja, a Nacrt prijedloga ovog Zakona o vodnim uslugama prema ovoj točki 8. definira nadzor nad postavljanjem individualnih sustava odvodnje, puno šire, što je pak potpuno neprihvatljivo. Isto tako, jako je važno

stavak 1. članka 40. Plan pražnjenja i nadzora otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje mora donijeti jedinstveni isporučitelj za svoje uslužno područje putem općih uvjeta isporuke vodnih usluga, a koncesionari moraju u postupku javnog nadmetanja jamčiti da posjeduju kapacitete za izvršenje toga plana na cijelom uslužnom području odnosno na dijelu istog. Koncesionar kao zainteresirana osoba ne može donositi taj plan. Ad. 2. Ne prihvaća se. Nije riječ o stručnom nadzoru sukladno propisu o gradnji niti isporučitelj treba biti registriran za poslove tog stručnog nadzora. U predmetnom članku radi se o nadzoru nad postavljanjem individualnih sustava odvodnje kojeg provode odgovarajuće stručne službe JIVU. Isto je neophodno radi uspostavljanja nadzora nad svim sustavima prikupljanja i pročišćavanja ukupno proizvedenih otpadnih voda na uslužnom području. Naime, svi individualni sustavi odvodnje čine funkcionalnu cjelinu s javnim sustavom s obzirom da se dio otpadnih voda iz tih sustava pročišćava na centralnom uređaju za pročišćavanje otpadnih voda, a dio na malim sanitarnim uređajima. Jedino tako je moguće u potpunosti postići zaštitu voda i vodnog okoliša te ispuniti obveze prema Direktivi o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda. Ad. 3. Ne prihvaća se. Individualni sustavi su definirani u Nacrtu prijedloga Zakona o vodama članku 4. stavku 1. točki 23. gdje je jasno što sve obuhvaća. Ad. 4. Ne prihvaća se. Što se tiče primjedbe na članak 40. stavka 2. točke 11. ista je uređena člankom 103. stavkom 1. ovog Zakona pa nije potrebno duplo uređivati.

<p>pitanje troškova koje bi u tom slučaju imali javni isporučitelj u obavljanju tog nadzora, a nigdje u ovom Nacrtu prijedloga Zakona o vodnim uslugama nije navedeno kako se planira ta usluga nadzora naplaćivati prema vlasnicima individualnih sustava, niti nigdje nije spomenuta metodologija formiranja cijene za tu uslugu, što ustvari predstavlja dodatnu uslugu, pa time i dodatnu djelatnost. Vršenje stručnog nadzora je definirano putem Zakona o gradnji. Građevine za koje se ne treba ishoditi akt o odobrenju građenja su definirane podzakonskim propisom prema Zakonu o gradnji kao jednostavne građevine i stoga tu nije jasno kakav stručni nadzor bi trebao onda raditi javni isporučitelj vodnih usluga. Javni isporučitelj ne mogu vršiti takav stručni nadzor u skladu sa Zakonom o gradnji niti nad građevinama koje su u nadležnosti javnog isporučitelja, a ovdje nam se daje zadatak da to radimo na građevinama u tuđem vlasništvu ili posjedu, kojima javni isporučitelj nema pristup. Nameće se niz pitanja, od naplate tih troškova, do operativne provedbe u praksi, stvarne osnove za to, odnosno nije jasno kako bi to trebalo funkcionirati. 3) U ovom članku 40. stavku 2. tekst pod točkom 9. točkom 10. i točkom 12. molimo da se ispravi na način da umjesto teksta „otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje“ bude tekst „otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja“, za što smo već detaljno dali pojašnjenje po našoj primjedbi na članak 3., stavku 1., točku 4. gdje se dala naša primjedba na tekst ovog Nacrta prijedloga „pražnjenje i odvoz otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje“ kao dijela djelatnosti javne odvodnje i gdje smo detaljno obrazložili zahtjev da se taj tekst izmjeni, odnosno vrati na sada važeći tekst u sklopu sada važećeg Zakona o vodama. Obzirom da ste u sklopu više članaka mijenjali taj pojam od sada važećeg, mi ovim putem molimo da se svugdje to ispravi u tekst „pražnjenje i odvoz otpadne vode iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja“, jer nismo pojedinačno svugdje ponavljali istu primjedbu. 4) U ovom članku 40., stavku 2, točki 11. tekst „plan ugradnje pojedinačnih vodomjera u već izgrađene građevine“ dopuniti na način da se iza riječi „građevine“ doda tekst „gdje za to postoje tehničke pretpostavke“. Tim će biti potpuno jasno da se to ne može odnositi na one već izgrađene građevine gdje ne postoje tehničke pretpostavke, a i sami ste u uvodnom obrazloženju osnovnih pitanja koja se trebaju urediti ovim zakonom spomenuli da se ovim zakonom uređuje pravo na ugradbu pojedinačnog vodomjera za dio nekretnine (stanove) u već izgrađenim zgradama, ako za to postoje tehničke pretpostavke, pa samo to što ste i tu naveli, predlažemo obvezno uklopiti u ovaj članak da bude tako i definiran.</p>	
<p>158 Krešimir Čupić VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. st. 1. toč. 4. - Ovo je nepotrebno u Općim uvjetima jer se zemljopisni podaci o mjestu ispuštanja otpadnih voda ne tiču odnosa isporučitelja s korisnicima. Mjestima ispuštanja upravlja isporučitelj, sukladno vodopravnoj dozvoli. Osim toga vodopravne dozvole ne izdaju isporučitelji vodnih usluga pa nema razloga ni da objavljuju akte drugih nadležnih tijela. st. 1. toč. 5. - Također nepotrebno, jer se ne tiče odnosa s korisnicima. Treba uzeti u obzir i moguće krizne situacije u kojima ovakvi podaci s razlogom mogu biti proglašeni povjerljivima. st. 1. toč.11. - Vjerojatno se misli na UVJETE a ne na plan ugradnje?? Članak 103. ne</p>	<p>Djelomično prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Korisnici koji imaju vodopravnu dozvolu za ispuštanje otpadnih voda ili rješenje o okolišnoj dozvoli spajaju se na sustav javne odvodnje te stoga mora biti poznat sastav takvih otpadnih voda. Ad. 2. Ne prihvaća se. Zemljopisni podatak ne znači da se daju podaci u smislu geografskih koordinata izvorišta već se u predmetnom aktu trebaju navesti nazivi izvorišta koja se koriste za zahvaćanje voda za pojedini vodoopskrbni sustav. Što se tiče zaštite povjerljivih podataka napominjemo da su sve odluke o zaštiti izvorišta javno objavljene, a u njima se navode i koordinate prve zone zaštite izvorišta. Ad. 3. Prihvaća se. Korigiran članak 40. stavak 2. točka 11. koja glasi „11. uvjete ugradnje pojedinačnih vodomjera u već izgrađene građevine“. Ad.</p>

	<p>obvezuje na izradu plana ugradnje st. 6. - Opći uvjeti isporuke vodnih usluga imaju pravnu prirodu općih uvjeta ugovora, što odgovara propisima obveznog prava. Budući da se o ugovorima ne provode javna savjetovanja stavak 6. predlažem brisati.</p>	<p>4. Ne prihvaća se. Prijedlog se ne prihvaća zbog opće obveznosti Općih uvjeta isporuke vodnih usluga na sve korisnike vodnih usluga kao i obveze sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama.</p>
159	<p>GRAD CRIKVENICA VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 40. Smatramo da bi opće uvjete isporuke vodnih usluga trebalo revidirati od strane Vijeća za vodne usluge (definirati Pravilnikom, ili da budu revidirano od strane Ministarstva).</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 40. ovoga Zakona dan je detaljan sadržaj općih uvjeta isporuke vodnih usluga, propisano je prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 kalendarskih dana o nacrtu istih.</p>
160	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Ograničenja ili obustave isporuke, planirani i neočekivani prekidi isporuke vodnih usluga Ljudsko pravo na vodu ovlašćuje svakoga na dovoljne količine sigurne, prihvatljive, fizički i financijski dostupne vode za osobne i za potrebe kućanstva, pa tek nakon što su te potrebe zadovoljene, alokaciju vodnih resursa za druge namjene. Ovo ne znači neograničene količine ili besplatnu vodu, ali bi potpuna obustava mogla biti dozvoljena samo ako je korisniku osiguran alternativni izvor koji osigurava minimalne količine potrebne za prevenciju dehidracije i bolesti. Pri obustavi ili ograničenju usluge treba voditi računa o pozitivnim propisima. Po Zakonu o zaštiti potrošača opravdani razlozi za obustavu vode ne mogu biti vezani za slučaj neplaćanja računa od strane potrošača ako se račun osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve slijedeće nesporne račune i nije raskinuo ugovor. Na to je ukazao i Visoki upravni sud RH u presudi Usoz-123/16-7 od 30. siječnja 2018. Nadalje, voda se ni pod kojim uvjetima ne bi smjela obustaviti osobama koje ostvaruju pravo iz socijalne skrbi, obiteljima s malodobnom djecom, osobama s invaliditetom, ali i nekim ustanovama, primjerice, zdravstvenim i obrazovnim, domovima umirovljenika, zatvorima i sl. Predložene odredbe čl. 41. o ograničenju ili obustavi isporuke vodnih usluga zbog skrivljenog ponašanja treba pojasniti i propisati na koga se točno odnose (fizičke osobe, pravne – trgovačka društva, ustanove, tijela i sl.), odnosno tko i po kojoj cijeni ima pravo na 20 litara vode dnevno po članu kućanstva i na koji će se način to pravo osigurati poglavito kada su u pitanju stambene zgrade. Također, treba navesti razloge zbog kojih se u slučaju ograničenja ne propisuje pravo na 70 litara dnevno po članu kućanstva što se inače smatra standardom za osnovne potrebe kućanstva.</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Primljeno na znanje. Člankom 41. st.4. propisan je alternativni izvor vodoopskrbe koji osigurava minimalne količine vode potrebne za prevenciju dehidracije i bolesti. Osigurava se pravo na isporuku 50 l/dnevno po članu kućanstva u vremenskom razdoblju od 8 sati i više. Pritom treba voditi računa o socijalno ugroženim korisnicima. Ad. 2. Ne prihvaća se. Vezano uz stajalište da se voda ne bi ni pod kojim uvjetima smjela obustaviti osobama koje ostvaruju pravo iz socijalne skrbi, obiteljima s malodobnom djecom, osobama s invaliditetom, ali i nekim ustanovama, primjerice, zdravstvenim i obrazovnim, domovima umirovljenika, zatvorima i sl. ukazujemo da teret socijalne politike ne može pasti na druge korisnike vodnih usluga koji uredno podmiruju svoje račune (preko cijene vodnih usluga) i dovesti isporučitelja u financijsku nestabilnost i neodrživost. Socijalna politika se može voditi samo preko proračunskih subvencija. Ad. 3. Pojašnjenje. Kada Nacrt govori o „korisnicima vodnih usluga“ isto se odnosi na sve korisnike usluga i pravne i fizičke osobe. (čl. 3.st.1. toč.6.) Kada Nacrt govori o „potrošačima“ isto se odnosi samo na korisnike vodnih usluga - fizičke osobe. (čl. 3. st.4.). Ad. 4. Pojašnjenje. Skrivljenim obustavama isporuke vode smatraju se ograničenja i obustave isporuke vode zbog nepodmirenja računa za ranije pružene vodne usluge pravnim i fizičkim osobama. Što se tiče fizičkih osoba Zakon određuje da im se može obustaviti isporuka vode za dug nastao u najmanje tri mjeseca uzastopno ili neuzastopno u kalendarskoj godini, a obustavi mora prethoditi opomena pred obustavu. U tim slučajevima javni isporučitelj je dužan navedenim korisnicima omogućiti isporuku vode od najmanje 50 l vode po članu kućanstva dnevno na način kako je to moguće što će biti propisano Općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Isporučena voda u tom slučaju je besplatna za tog korisnika. Ad. 5. Prema očitovanju Ministarstva zdravstva te prema smjericama Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) kako bi se osiguralo zadovoljenje osnovnih potreba potrebno je između 50 i 100 litara vode po članu kućanstva na dan. Osnovne potrebe uključuju pijenje vode, pripremu hrane, potrebe osnovne higijene, higijene kućanstva i sanitarne potreba. Slijedom navedenog stručni nositelj je podigao minimalnu količinu isporučene vode s 20 na 50 litara. Važno je istaknuti da se ovdje radi o korisnicima koji ne podmiruju svoje obveze i imaju pristup vodi za ljudsku potrošnju putem sustava javne vodoopskrbe dok s druge strane u Republici Hrvatskoj oko 6 % stanovništva uopće nema takav pristup. Naglašava se da se predmetna obveza odnosi i na isporuku vode za vrijeme planiranih i neočekivanih prekida.</p>
161	<p>Ured pučke pravobraniteljice VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA,</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Primljeno na znanje. Člankom 41. st.4. propisan je</p>

	<p>Članak 41. Ljudsko pravo na vodu ovlašćuje svakoga na dovoljne količine sigurne, prihvatljive, fizički i financijski dostupne vode za osobne i za potrebe kućanstva, pa tek nakon što su te potrebe zadovoljene, alokaciju vodnih resursa za druge namjene. Ovo ne znači neograničene količine ili besplatnu vodu, ali bi potpuna obustava mogla biti dozvoljena samo ako je korisniku osiguran alternativni izvor koji osigurava minimalne količine potrebne za prevenciju dehidracije i bolesti. Pri obustavi ili ograničenju usluge treba voditi računa o pozitivnim propisima. Po Zakonu o zaštiti potrošača opravdani razlozi za obustavu vode ne mogu biti vezani za slučaj neplaćanja računa od strane potrošača ako se račun osporava u sudskom ili izvansudskom postupku, a potrošač uredno podmiruje sve slijedeće nesporne račune i nije raskinuo ugovor. Na to je ukazao i Visoki upravni sud RH u presudi Usoz-123/16-7 od 30. siječnja 2018. Nadalje, voda se ni pod kojim uvjetima ne bi smjela obustaviti osobama koje ostvaruju pravo iz socijalne skrbi, obiteljima s malodobnom djecom, osobama s invaliditetom, ali i nekim ustanovama, primjerice, zdravstvenim i obrazovnim, domovima umirovljenika, zatvorima i sl. Predložene odredbe čl. 41. o ograničenju ili obustavi isporuke vodnih usluga zbog skrivljenog ponašanja treba pojasniti i propisati na koga se točno odnose (fizičke osobe, pravne – trgovačka društva, ustanove, tijela i sl.), odnosno tko i po kojoj cijeni ima pravo na 20 litara vode dnevno po članu kućanstva i na koji će se način to pravo osigurati poglavito kada su u pitanju stambene zgrade. Također, treba navesti razloge zbog kojih se u slučaju ograničenja ne propisuje pravo na 70 litara dnevno po članu kućanstva što se inače smatra standardom za osnovne potrebe kućanstva.</p>	<p>alternativni izvor vodoopskrbe koji osigurava minimalne količine vode potrebne za prevenciju dehidracije i bolesti. Osigurava se pravo na isporuku 50 l/dnevno po članu kućanstva u vremenskom razdoblju od 8 sati i više. Pritom treba voditi računa o socijalno ugroženim korisnicima. Ad. 2. Ne prihvaća se. Vezano uz stajalište da se voda ne bi ni pod kojim uvjetima smjela obustaviti osobama koje ostvaruju pravo iz socijalne skrbi, obiteljima s malodobnom djecom, osobama s invaliditetom, ali i nekim ustanovama, primjerice, zdravstvenim i obrazovnim, domovima umirovljenika, zatvorima i sl. ukazuje da teret socijalne politike ne može pasti na druge korisnike vodnih usluga koji uredno podmiruju svoje račune (preko cijene vodnih usluga) i dovesti isporučitelja u financijsku nestabilnost i neodrživost. Socijalna politika se može voditi samo preko proračunskih subvencija. Ad. 3. Pojašnjenje. Kada Nacrt govori o „korisnicima vodnih usluga“ isto se odnosi na sve korisnike usluga i pravne i fizičke osobe. (čl. 3. st.1. toč.6.) Kada Nacrt govori o „potrošačima“ isto se odnosi samo na korisnike vodnih usluga - fizičke osobe. (čl. 3. st.4.). Ad. 4. Pojašnjenje. Skriviljenim obustavama isporuke vode smatraju se ograničenja i obustave isporuke vode zbog nepodmirjenja računa za ranije pružene vodne usluge pravnim i fizičkim osobama. Što se tiče fizičkih osoba Zakon određuje da im se može obustaviti isporuka vode za dug nastao u najmanje tri mjeseca uzastopno ili neuzastopno u kalendarskoj godini, a obustavi mora prethoditi opomena pred obustavu. U tim slučajevima javni isporučitelj je dužan navedenim korisnicima omogućiti isporuku vode od najmanje 50 l vode po članu kućanstva dnevno na način kako je to moguće što će biti propisano Općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Isporučena voda u tom slučaju je besplatna za tog korisnika.</p>
162	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 41. Člankom 41. se određuje obaveza IVU osigurati isporuku vode u količini od najmanje 20 litara po članu domaćinstva i onim korisnicima kojima je zbog neplaćanja obustavljena isporuka vode. Ta obaveza je neprovediva a da ne govorimo o tome da se otvara niz pitanja na koja nemamo odgovore: tko će platiti tu isporuku vode, što sa fiksnim dijelom cijene u tome periodu, kako utvrditi broj članova kućanstva, na kojem mjestu se takvom korisniku mora osigurati ta voda, utvrđivanje ranjivosti korisnika itd.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba predstavlja iskorak u smislu osiguranja trajnog pristupa vodi za sve u skladu s Eu inicijativom „PRAVO NA VODU“ čak i u slučaju da potrošač nije podmirio račune za vodnu uslugu. U tom slučaju isporučitelj nije dužan pružiti potrošaču punu vodnu uslugu nego osigurati minimalne količine vode nužne za osnovne potrebe i radi sprječavanja širenja bolesti zbog nemogućnosti osiguranja minimalnih higijenskih uvjeta. Trošak snosi isporučitelj iz cijene vodne usluge. Navedene detalje će isporučitelj urediti općim uvjetima isporuke vodnih usluga.</p>
163	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 41. Člankom 41. se određuje obaveza IVU osigurati isporuku vode u količini od najmanje 20 litara po članu domaćinstva i onim korisnicima kojima je zbog neplaćanja obustavljena isporuka vode. Ta obaveza je neprovediva a da ne govorimo o tome da se otvara niz pitanja na koja nemamo odgovore: tko će platiti tu isporuku vode, što sa fiksnim dijelom cijene u tome periodu, kako utvrditi broj članova kućanstva, na kojem mjestu se takvom korisniku mora osigurati ta voda, utvrđivanje ranjivosti korisnika itd.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba predstavlja iskorak u smislu osiguranja trajnog pristupa vodi za sve u skladu s EU inicijativom „PRAVO NA VODU“ čak i u slučaju da potrošač nije podmirio račune za vodnu uslugu. U tom slučaju isporučitelj nije dužan pružiti potrošaču punu vodnu uslugu nego osigurati minimalne količine vode nužne za osnovne potrebe i radi sprječavanja širenja bolesti zbog nemogućnosti osiguranja minimalnih higijenskih uvjeta. Trošak snosi isporučitelj iz cijene vodne usluge.</p>
164	<p>Krešimir Čupić VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 41. Izuzetno je teško za provesti u stvarnosti, te nastavno tko</p>	<p>Nije prihvaćen Ranjivim korisnicima smatrat će se socijalno ugroženi građani popis kojih dostavlja JLS</p>

	plaća uslugu, kako utvrditi ranjivost korisnika?	
165	<p>Iva Brkarić VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 41. Isporučitelj predlaže u stavku 4. brisati drugu rečenicu – „Za vrijeme obustave ili ograničenja isporuke iz stavka 3. ovoga članka javni isporučitelj vodne usluge dužan je omogućiti isporuku vode za ljudsku potrošnju od najmanje 20 litara po članu kućanstva dnevno, u vremenskom razdoblju od najmanje osam sati, na način i u mjestu koje odredi općim uvjetima isporuke vodnih usluga, vodeći računa o ranjivosti korisnika.“ Istodobno ograničenje ili obustava isporuke vodnih usluga i omogućavanje isporuke vode za ljudsku potrošnju od najmanje 20 litara po članu kućanstva dnevno nije, naime, u skladu s načelima ekonomičnosti i svrhovitosti obavljanja djelatnosti vodnih usluga, propisanimi člankom 5. Također, isto je diskriminativno u odnosu na korisnike koji redovno podmiruju račune za vodne usluge. Nadopuniti stavak 4. definicijom kategorije potrošača (da ne bi bilo zabune odnosi li se to samo na domaćinstvo), s postupanjem u slučaju nemogućnosti da se utvrdi broj članova kućanstva, u slučaju kada je potrošač nepoznat (evidentirani potrošač preminuo a novi nije prijavljen), u slučaju kada je evidentirani potrošač društvo (posebno problem j.d.o.o.), a u praksi je domaćinstvo, ako u slučaju više vlasnika jedan od njih zatraži (posebno ako je većinski vlasnik) skidanje vodomjera. Dodati novi stavak da se članak ne odnosi u slučaju primjene članka 59. ovog Zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba predstavlja iskorak u smislu osiguranja trajnog pristupa vodi za sve u skladu s Eu inicijativom „PRAVO NA VODU“ čak i u slučaju da potrošač nije podmirio račune za vodnu uslugu. U tom slučaju isporučitelj nije dužan pružiti potrošaču punu vodnu uslugu nego osigurati minimalne količine vode nužne za osnovne potrebe i radi sprječavanja širenja bolesti zbog nemogućnosti osiguranja minimalnih higijenskih uvjeta. Trošak snosi isporučitelj iz cijene vodne usluge.</p>
166	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. VI. OPĆI UVJETI ISPORUKE VODNIH USLUGA, Članak 41. Što znači odredba „Isporuka vodnih usluga može se obustaviti ili ograničiti zbog nepodmirenja računa za vodne usluge svim korisnicima, a prema potrošačima... ? Koji su to svi korisnici i da li to znači da se njima može obustava ili ograničenje isporuke vodnih usluga obustaviti ili ograničiti zbog nepodmirenja računa bez obzira za koji dug ? Stavkom 3. je predviđeno da obustavi ili ograničenju obvezatno mora prethoditi opomena pred obustavu ili ograničenje uz naknadi rok ne kraći od 15 dana za podmirenje svih dospjelih dugova. Da bi JIVU mogao dokazati da je opomena uručena, potrebno je da se pošalje preporučeno s povratnicom, što je opet trošak JIVU-a i jedini valjani dokaz da je opomena uručena. U uvodnom dijelu Nacrta u čl.3. Definicije, definiran je izraz korisnik vodnih usluga, dok potrošač nije. Predlažemo da se u članku definira tko snosi trošak isporuke vodnih usluga za slučaj obustave iz st.3. u kojem se propisuje da je JIVU dužan omogućiti isporuku vode za ljudsku potrošnju od najmanje 20 litara po članu kućanstva dnevno..... Također predlažemo definirati na koji način omogućiti isporuku vode za slučajeve iz ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba predstavlja iskorak u smislu osiguranja trajnog pristupa vodi za sve u skladu s EU inicijativom „PRAVO NA VODU“ čak i u slučaju da potrošač nije podmirio račune za vodnu uslugu. U tom slučaju isporučitelj nije dužan pružiti potrošaču punu vodnu uslugu nego osigurati minimalne količine vode nužne za osnovne potrebe i radi sprječavanja širenja bolesti zbog nemogućnosti osiguranja minimalnih higijenskih uvjeta. Trošak snosi isporučitelj iz cijene vodne usluge.</p>
167	<p>Iva Brkarić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. Predlaže se u stavku 5. brisati riječ „fiksne“ s obzirom na to da fiksni dio pokriva one troškove koji su pojedinačno navedeni u Uredbi, neovisno da li su po prirodi fiksni ili ne (npr. ne pokriva amortizaciju). Predlaže se proširiti točka 8. radi odgovora na sljedeća pitanja: Kako ćemo utvrditi osnovicu? Ako npr. 10 dana imamo zamućenje, znači da moramo dva puta u mjesecu očitati vodu. Jednom za</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Zakonom se mora propisati da se cijena vodne usluge sastoji se od fiksnog i varijabilnog dijela kako bi se kasnije podzakonskim propisom isto moglo detaljnije propisati. Ad. 2. Ne prihvaća se. Ne prihvaća se i daje se pojašnjenje – isto se može primijeniti u obračunskom razdoblju i uprosječavanjem dnevne potrošnje to uređenje nije materija Zakona već se to može odrediti Općim uvjetima.</p>

	<p>punu cijenu i jednom za 10% popusta. Ili 10% ide na očitavanje za čitav mjesec, bez obzira na to koliko je dana usluga bila ispod standarda?</p>	
168	<p>Krešimir Čupić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. Predlažem da se ponovo razmotri varijanta opcionalnog, a ne obveznog uvođenja fiksnog dijela cijene. Svi isporučitelji vodnih usluga imaju troškove koji se financiraju iz fiksnog i varijabilnog dijela cijene, ali sezonske oscilacije potrošnje nisu svugdje u RH jednake. Razumljivo je da isporučitelji vodnih usluga u primorskoj Hrvatskoj imaju dužnost izgradnje i održavanja sustava opskrbe na način da osiguraju potpunu opskrbu u uvjetima najveće potrošnje u hidrološki najtežim uvjetima, u ljetnoj turističkoj sezoni. Kad bi se taj trošak ugradio u cijenu kubika vode ta cijena bi za stalne korisnike bila višestruko veća nego za korisnike u drugim dijelovima RH. Stoga se uvođenje fiksnog dijela cijene ukazuje potpuno opravdanim u turistički orijentiranim dijelovima RH, a manje je smisljeno u kontinentalnom dijelu RH, koji također ima sezonske oscilacije potrošnje, ali znatno manjih razmjera nego primorska Hrvatska. Stoga bi bilo racionalno zakonom omogućiti oba načina strukturiranja cijene vodnih usluga, sa ili bez fiksnog dijela, time da svaki isporučitelj autonomno odredi svoj model.</p>	<p>Nije prihvaćen O sukladnosti fiksnog dijela cijene vodnih usluga s pravom EU očitovao se svojom presudom Sud EU u predmetu C-686/15 od 7. prosinca 2016. kojom je u pravorijeku određeno: „Direktivu 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka, koji predviđa da cijena vodnih usluga isporučених potrošaču uključuje ne samo varijabilni dio koji se izračunava prema količini vode koju je dotični korisnik stvarno potrošio nego i fiksni dio koji nije vezan uz tu količinu.“</p>
169	<p>HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. Prijedlogom se želi ozakoniti naplata fiksnog troška koji je uveden Uredbom o najnižoj cijeni vodnih usluga. Zalažemo se za plaćanje po jediničnoj cijeni m/3 vode u kojem bi bili sadržani svi troškovi trgovca (fiksni i varijabilni). Kada potrošač uštedi 1 m/3 točno bi znao koliko je to uštedio i financijski. Trgovac je u mogućnosti planirati godišnje troškove i prigode i to se može vrlo jednostavno izračunati, ali ovako dobivaju novac bez rada To bi naročito pogodilo potrošače koji štede vodu jer što više štedi vodu prema potrošenom m/3 vode cijena je veća.</p>	<p>Nije prihvaćen Dok god postoje fiksni i varijabilni troškovi održavanja neke infrastrukture mora postojati i dio cijene koji se plaća neovisno o potrošnji. Prema Izvješću Vijeća za vodne usluge za 2017. fiksni dio cijene vodne usluge tereti oko 1/4 ukupne potrošnje, a varijabilni dio tereti oko 3/4 ukupno ukupne potrošnje. Uštede koje potrošač ostvaruje - ostvaruju se u te 3/4 potrošnje i teško je pretpostaviti situaciju (jer je prosječna potrošnja vode u Hrvatskoj 134 lit/st./dnevno) u kojoj potrošač može toliko smanjiti potrošnju da mu se izjednače fiksni i varijabilni dio.</p>
170	<p>zijah mahmutspahić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. Čl.42. st.4. Cijena vodne usluge javne odvodnje. Kako se u čl.3. stv.1 toč.4., ovog Nacrta prijedloga Zakona govori o javnoj odvodnji na način da se u nju ne uključuje gospodarenje otpadnim muljem, nije mi jasno kojim varijabilnim dijelom cijene vodne usluge se "pokrivaju" troškovi gospodarenja otpadnim muljem. Meni se čini opravdano da to bude u varijabilnom dijelu cijene vodne usluge javne odvodnje. Jeli tomu tako? Ukoliko se IVU, opravdano, bude odlučio da se bavi i proizvodnjom energije u procesu obavljanja djelatnosti pročišćavanja otpadnih voda, hoće li i ti troškovi, što predlažem, biti u varijabilnom dijelu cijene vodne usluge javne odvodnje?</p>	<p>Nije prihvaćen Pojašnjenje. U smislu propisa o otpadu, zbrinjavanje otpadnog mulja je pravna obveza proizvođača otpada (in concreto – isporučitelja vodnih usluga). Hoće li on zbrinjavanje povjeriti licenciranim poslovnim subjektima za gospodarenje otpadom, prema propisima o otpadu ili će je registrirati kao svoju dodatnu poslovnu djelatnost registrirati, što je dopušteno prema čl. 13.st.2. podst.8. Nacrta njegov je izbor. Ali u oba slučaja, u troškovnom smislu – zbrinjavanje otpadnog mulja je materijalni trošak djelatnosti javne odvodnje i isporučitelj ga je ovlašten, kao i svaki drugi materijalni trošak (plaćanje energije, nabavu kemikalija) podmiriti kroz varijabilni dio cijene vodnih usluga. Unošenje djelatnosti gospodarenja otpadnim muljem u definiciju javne odvodnje bio bi dvojako štetan. Naime, na takav način definicija bi se mogla unedogled širiti na bilo koju uslugu koja je materijalni trošak isporučitelja, a uz to bi pravni subjekti koji su prema propisima o otpadu licencirani za njegovo gospodarenje, bili isključeni s tržišta jer ne obavljaju monopolističku djelatnost (javnu odvodnju).</p>
171	<p>Grad Pazin VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. U vezi s čl. 42. st. 6. treba razmotriti brisanje dijela odredbe u kojem se navodi da „osnovica cijene vodnih</p>	<p>Nije prihvaćen U ovakvim slučajevima svakako treba primijeniti načelo racionalnog korištenja voda, jer je ovo jedini mogući način obračuna u slučajevima kad nema mjerača protoke.</p>

	<p>usluga pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje može biti i količina isporučene vode za ljudsku potrošnju“ budući da bi ista mogla neopravdano opteretiti korisnike priključene na građevine za javnu vodoopskrbu iz ruralnog područja jer će im u sezoni zalijevanja vrtova vodom koja u pravilu nije „poljoprivredna voda“ nego „voda za ljudsku potrošnju“ u cijeni odvodnje biti obračunata sva voda potrošena na zalijevanje, a ne samo ona potrošena u kućanstvu koja završi u individualnim sustavima odvodnje.</p>	
172	<p>DRAŽEN ANIČIĆ VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 42. Članak 42. Cijena vodnih usluga ne može se sastojati od fiksnog i varijabilnog dijela. Ona mora biti izražena isključivo kao jedinična cijena isporučene vodne usluge (kuna/m³) u kojoj su obuhvaćeni svi stalni i varijabilni troškovi isporučitelja javnih usluga. Ako bi se u ZVU propisao fiksni dio cijene vodne usluge bilo bi to suprotno – članku 5. stavak (1) koji propisuje da se vodne usluge pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima – jer bi korisnik vodnih usluga bio u obvezi plaćanja fiksnoga dijela i u slučajevima kada vodne usluge uopće ne koristi (nekretnine koje se ne koriste, nekretnine koje se povremeno koriste). Tako BI BIO DISKRIMINIRAN u odnosu na korisnike koji uslugu trajno koriste. – članku 5. stavak (5) koji propisuje da se cijene vodnih usluga određuju se prema načelu povrata troškova od vodnih usluga ... te načelima pravičnosti – jer bi NAČELO PRAVIČNOSTI BILO NARUŠENO činjenicom da jednaki fiksni dio cijene vodne usluge mora platiti svaki vlasnik nekretnine iako jedan od njih nije korisnik vodnih usluga jer nekretninu ne uopće ne koristi ili ju koristi povremeno dok je drugi stalni korisnik vodne usluge koju neprekidno koristi. Prema podacima Državnoga zavoda za statistiku (popis stanovništva 2011.) u Hrvatskoj ima 249.243 stanova za odmor i rekreaciju (vikendice), 342.349 privremeno nenastanjenih stanova i 73.994 napuštenih stanova. Zar bi za sve njih (oko 665.000) isporučitelji vodnih usluga trebali naplaćivati fiksni dio cijene vodnih usluga i zar bi mogli tvrditi da ih naplaćuju pod nediskriminacijskim uvjetima i prema načelima pravičnosti? (Stvarni broj korisnika je manji jer nisu svi priključeni na javne usluge.) Fiksni dio cijene predstavljao bi prihod isporučitelja vodnih usluga iako nikakva usluga nije pružena. O nedopustivosti naplate usluge koja nije pružena očitovao se Ustavni sud u Odluci U-III-6143/2016 od 22.3.2017. u kojoj je, u točki 21. Odluke izrazio načelno stajalište da se ne može naplaćivati usluga koja stvarno nije pružena. Stoga se fiksna usluga kao mjesečni paušal ne smije propisati ni u ZVU a ni u podzakonskim propisima. Prema stavku (1) članka 30. Ustavnoga zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN 99/99) odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni su i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba. Prema stavku (2) članka 30. sva tijela državne vlasti i lokalne samouprave i uprave dužna su u okviru svoga ustavnog i zakonskog djelokruga provoditi odluke i rješenja Ustavnog suda. Prema članku 42., stavak (5) ZVU fiksni dio cijene vodne usluge plaća se u fiksnom (paušalnom) iznosu neovisnom o potrošnji i mora pokriti fiksne troškove pružanja vodnih usluga propisane uredbom iz članka 43. stavka 5. Zakona. Nesporno je da svaki isporučitelj vodnih usluga kao i svako drugo trgovačko društvo ima stalne troškove poslovanja. Ti se troškovi uvijek uključuju u jediničnu cijenu proizvoda, robe ili usluge, a nikada se ne</p>	<p>Nije prihvaćen Dok god postoje fiksni i varijabilni troškovi održavanja neke infrastrukture mora postojati i dio cijene koji se plaća neovisno o potrošnji. Naprotiv, trajni korisnici bi bili diskriminirani u odnosu na povremene korisnike (korisnici vikend-kuća, apartmana, itd.) jer bi npr. trošak dovođenja infrastrukture sve do njihovih objekata kao fiksni trošak amortizacije plaćali samo trajni korisnici. Ujedno takvo bi pravno uređenje bilo upravo nepravično za trajne korisnike. O sukladnosti fiksnog dijela cijene vodnih usluga s pravom EU očitovao se svojom presudom Sud EU u predmetu C-686/15 od 7. prosinca 2016. kojom je u pravorijeku određeno: „Direktivu 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis poput onoga iz glavnog postupka, koji predviđa da cijena vodnih usluga isporučenih potrošaču uključuje ne samo varijabilni dio koji se izračunava prema količini vode koju je dotični korisnik stvarno potrošio nego i fiksni dio koji nije vezan uz tu količinu.“ Pitanje kada se neka priključena nekretnina ne može koristiti riješeno je odredbom čl. 59. Nacrta o isključenju s komunalnih vodnih građevina. O sukladnosti s propisima o zaštiti potrošača: Zakon o zaštiti potrošača uređuje da „Prodaja potrošačima javnih usluga, kada to priroda javne usluge dopušta, mora biti obračunata prema potrošnji.“ Što ne podrazumijeva bezuvjetnu naplatu prema potrošnji već uvjetovanu okolnošću – dopušta li to priroda javne usluge ili ne. Priroda vodne usluge ne dopušta isključivo naplatu po količini isporučene vodne usluge: - jer to ne dopušta stvarna priroda usluge – tj. određeni troškovi nastaju i egzistiraju neovisno o količini isporučene vodne usluge (fiksni troškovi) - jer to ne dopušta pravna priroda – jer bi naplata vodne usluge temeljem isporučene količine vodne usluge bila protivna načelu nediskriminacijskog pružanja vodnih usluga (stalni korisnici bi plaćali fiksne troškove za povremene korisnike). Slijedom navedenog i sva daljnja navođenja sudionika u javnom savjetovanju o cijeni iskazanoj samo u jedinici mjere – nisu primjenjiva na ovaj slučaj. U pogledu ustavnosti odredbi o fiksnom dijelu cijeni vodnih usluga o tome je već Ustavni sud Republike Hrvatske odlučio odbacivši prijedloge za ocjenu ustavnosti, rješenjem od 13. ožujka 2018. Broj:U-II-1833/2011, U-II-4107/2011, U-II-1819/2012, U-II-5107/2012, U-II-4300/2013 i U-II-4629/2013.</p>

naplaćuju odvojeno, jer po definiciji u članku 5. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/14): „cijena za jedinicu mjere je konačna cijena u kunama, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan četvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica količine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda na području Republike Hrvatske, a koja uključuje porez na dodanu vrijednost.“ Fiksni dio cijene izražen u jedinici kuna/mjesec nije jedinična cijena usluge. Kad bi se prema ZVU propisalo naplaćivanje fiksnoga dijela cijene radi pokrivanja stalnih troškova poslovanja onda bi i svaki drugi trgovac slijedeći takvu logiku posebne naplate fiksnih troškova mogao uvesti zasebnu naplatu svojih stalnih troškova poslovanja, a da nikakvu robu nije prodao, pa bi to bila svojevrsna „ulaznica“ u trgovinu. Dakle: prvo plati ulaznicu da pokriješ moje fiksne troškove, a tek onda možeš nešto kupiti! Fiksni dio cijene tipični je slučaj stjecanja bez osnove: želi se naplatiti usluga koja nije pružena. Pravničkim jezikom to je obvezivanje korisnika vodnih usluga na plaćanje neduga (condictio indebiti), a za isporučitelja vodnih usluga stjecanje s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila (condictio causa dana, causa non secuta). Vidjeti Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05) članak 1111. Čak i kad bi se fiksni dio cijene propisao u ZVU, iako se zakonom ne može propisivati obveza plaćanja „usluge koja nije isporučena“, vidi ranije citirano načelno stajalište Ustavna suda, takva bi odredba bila ništetna. Korisnik vodnih usluga bio bi prisiljen svoje pravo ostvarivati u sudskim postupcima. **POVREDE USTAVNIH ODREDBA U TEKSTU ZVU-a**

1. Vladavina prava (članak 3. Ustava RH: Socijalna pravda ... vladavina prava ... najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske ...) Donošenjem ZVU-a koji isporučitelju vodnih usluga daje pravni temelj za naplaćivanje usluge koja to nije (fiksna cijena) već predstavlja mjesečni paušal a da korisniku vodnih usluga nikakva usluga nije isporučena – zakonodavac pokazuje da ne mari za socijalnu pravdu i ujedno povrjeđuje načelo vladavine prava.

2. Nesuglasnost Zakona s Ustavom (članak 5. Ustava RH: U Republici Hrvatskoj zakoni moraju biti u suglasnosti s Ustavom ...) Donošenjem ZVU-a taj zakon ne bi bio u suglasnosti s Ustavom).

3. Pravo na jednakost pred zakonom (članak 14. Ustava RH: Svi su pred zakonom jednaki.) Donošenjem ZVU-a zakonodavac bi načinio razliku između pojedinih skupina građana odnosno korisnika vodnih usluga. Odredba članka 42, stavak 5 predviđa: „Fiksni dio cijene vodne usluge plaća se u fiksnom iznosu i mora pokriti fiksne troškove pružanja vodnih usluga propisane uredbom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona“ – dakle, istim se namet (fiksni dio cijene) obračunava korisnicima vodnih usluga koji tu uslugu uopće ne koriste (vidjeti čl. 59, stavak (3)), koji je koriste u neznatnoj količini (povremeno korištenje nekretnine) i korisnicima koji ju koriste stalno. Pa i između samačkih kućanstava (jedna osoba) i višečlanih kućanstava (nekoliko osoba) ne pravi se nikakva razlika jer se istovjetna fiksna naknada nameće svima u istom iznosu. Nije nekretnina obveznik plaćanja vodne usluge nego vlasnik nekretnine! Zato se usluga smije naplaćivati samo na osnovi evidentirane količine (m³) isporučene usluge. Fiksne troškove treba raspodjeliti na ukupnu količinu isporučene vodne usluge i tako odrediti jediničnu cijenu za fiksne troškove.

173 **Ured pučke pravobraniteljice**
VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Odluka o cijeni vodnih

Djelomično prihvaćen
 Pri izradi provedbenih propisa vodit ćemo računa o

	<p>usluga Iz pritužbi koje zaprimamo od građana proizlazi percepcija kako je voda iz sustava javne vodoopskrbe besplatna, pa građani često osporavaju plaćanje fiksnog dijela cijene vode. No Sud EU je u predmetu broj: C-686/15 pojasnio uobičajenu i prihvatljivu praksu država članica da se cijene vodnih usluga sastoje od fiksnog i varijabilnog dijela, pa sve dok se poštuje načelo povrata troškova vodnih usluga, države mogu birati načine određivanja cijene kako im to odgovara. No, pri definiranju konačnog modela naplate treba voditi računa da građani ne budu neosnovano opterećeni troškovima koje nisu prouzročili i koji su posljedica sustavne nebrige za gubitke. Neophodno je i voditi računa o socijalnim kategorijama, pa u tom smislu pozdravljamo propisivanje socijalne cijene vodne usluge i za fiksni dio kako se navodi u čl. 44. Nacrta. Prema podacima Vijeća za vodne usluge iz siječnja 2018. prosječna uključenost mjesečnog računa za sve vodne usluge (naknadama i PDV-om) iznose oko 2,6% (taj postotak u EU iznosi 3-4%) u mjesečnom prihodu kućanstva o čemu treba voditi računa pri donošenju Uredbe iz čl. 43. odnosno Odluka o cijeni vodnih usluga javnih isporučitelja.</p>	preporukama.
174	<p>HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU POTROŠAČA - HUZP VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 43. Cijena nikako ne bi trebala biti prepuštena isporučitelju ve mora biti produkt poslovanja i to bi nadležno ministarstvo trebalo i kontrolirati. Imali smo slučajeve da su pojedine lokalne zajednice tu cijenu posebno fiksnog troška povećale na 70 ili 70 kn te su potrošači plaćali samo cca 900 kuna što imaju vodu, a da su potrošili 1 ili 2 m³ vode. Pa onda izračunajte kolika je cijena vode po m³. Nadalje radi se o diskriminaciji jer svi ne plaćaju istu cijenu po jedinici potrošnje.</p>	<p>Nije prihvaćen Javni isporučitelj pri određivanju cijene vodnih usluga prolazi 2 kontrolna stadija: (i) prethodnu kontrolu (ex ante) – po svojoj skupštini na kojoj su zastupljene sve jedinice lokalne samouprave koja i donosi odluku o cijeni vodnih usluga i (ii) naknadnu (ex post) – po Vijeću za vodne usluge koje je ovlašteno obustaviti od primjene dio ili cijelu odluku o cijeni vodnih usluga ili donijeti privremenu odluku po cijeni vodnih usluga. Ministarstvo nije ekonomski regulator cijena vodnih usluga i ta se uloga ovim Nacrtom prepušta profesionalnom i neovisnom regulatoru, Vijeću za vodne usluge.</p>
175	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 43. U stavku 4. navedeno je da se odluka o cijeni vodnih usluga donosi kao opći akt s općim učinkom na korisnike vodnih usluga, dakle po principu jedinstvene cijene za cijelo uslužno područje, uz iznimku socijalne cijene vodne usluge (članak 44.). Da li to znači da će na uslužnom području biti samo jedna opća cijena (uz socijalnu) ili će biti moguće imati više različitih cijena obzirom na zone pružanja usluge i vrste potrošača (domaćinstva i gospodarstvo)?</p>	<p>Primljeno na znanje U pravilu se primjenjuje načelo ujednačenosti cijena, a primjena načela ujednačenosti određuje se Uredbom o metodologiji određivanja cijena vodnih usluga.</p>
176	<p>Iva Brkarić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 43. Naš komentar dan na članak 52. odnosi se djelomično i na ovaj članak kao komentar vezano za budući sadržaj Uredbe iz ovog članka 43., stavka 5., pa molimo da se u tom smislu uzme u obzir.</p>	<p>Nije prihvaćen Pogledati odgovor na primjedbu na članak 52.</p>
177	<p>Iva Brkarić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 44. Predlaže se brisanje članka 3. s obzirom na to da donošenje takve odluke nije u nadležnosti javnog isporučitelja vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Ova odredba govori iz kojeg izvora se pokriva razlika između socijalne cijene i pune cijene vodnih usluga s obzirom na povrat troškova od cijene vodnih usluga. Ovim Zakonom daje se mogućnost JIVU da se razlika do pune cijene vodne usluge koju plaćaju socijalno ugroženi građani podmiri iz prihoda od cijene vodne usluge ali ne više od 20 % od pune cijene iste. Do sada su tu razliku pokrivala isključivo JLS.</p>
178	<p>Udruga Biom VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 44. Ukoliko bi se zadržala mogućnost obavljanja dodatnih</p>	<p>Nije prihvaćen Izmijenjen je članak 34. stavak 1. na način da se ostvarena dobit u obavljanju djelatnosti JIVU-a koristi</p>

	komercijalnih djelatnosti predlaže se da u čl. 44. st. 3. razlika socijalne cijene vodne usluge ide na teret ostvarenih prihoda iz tih dodatnih djelatnosti, a ne iz proračuna JLS odnosno eventualno iz prihoda ostvarenih samo od cijene vodne usluge koju plaćaju drugi korisnici.	isključivo za obavljanje djelatnosti vodnih usluga. Naime, JIVU može, ukoliko ima kapaciteta i zadovoljava uvjete, obavljati dodatne djelatnosti.
179	Ured pučke pravobraniteljice VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 44. Nadalje, predlažemo da se, radi kontinuiteta naplate vodne usluge, u čl. 44. jedinicama lokalne samouprave osim obveze, propiše i rok za dostavu popisa socijalno ugroženih građana kojima se podmiruju troškovi za vodu javnim isporučiteljima.	Prihvaćen Na odgovarajući način je dopunjen članak 44. st 4. te sada glasi „(4) Socijalno ugroženi stanovnik je osoba koja sukladno propisima kojim se uređuje socijalna skrb ima pravo na naknadu za troškove stanovanja, a njihov popis jedinica lokalne samouprave dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga najkasnije do 10. prosinca tekuće godine za narednu godinu. Popis se redovito mijenja i dopunjuje, prema vremenu stjecanja statusa socijalno ugroženih stanovnika i dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga do 15-tog dana u tekućem mjesecu za naredni mjesec.“.
180	Grad Pazin VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 44. U čl. 44. st. 4. navodi su kako se „Status socijalno ugroženih stanovnika utvrđuje sukladno propisu kojim se uređuje socijalna skrb, a njihov popis jedinica lokalne samouprave dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga.“ Potrebno je jasnije definirati o kojem se tu propisu radi – propisu (zakonu?) kojim se regulira socijalna skrb na državnom nivou ili odlukama o socijalnoj skrbi koje donose jedinice lokalne samouprave. Potrebno je pojasniti i sam termin „socijalno ugroženog stanovnika“ budući da i po Zakonu o socijalnoj skrbi i po odlukama JLS, postoji niz kategorija osoba kojima se priznaju određena prava (korisnici socijalne skrbi) zbog socijalne ugroženosti. Primjerice, Zakon o socijalnoj skrbi na određeni način regulira plaćanje troškova stanovanja „korisnicima zajamčene minimalne“ naknade, u što spadaju i troškovi vodnih usluga, pa je potrebno uskladiti odredbe ovog Nacrta Zakona s odredbama Zakona o socijalnoj skrbi.	Prihvaćen Definirano je u članku 44. stavak 4. pojam socijalno ugroženi stanovnik.
181	Iva Brkarić VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 45. Predlaže se nadopuniti novim stavkom 5. kako slijedi: Javni isporučitelj će započeti primjenu obračuna cijene koju plaćaju socijalno ugroženi stanovnici danom zaprimanja Rješenja o priznavanju prava za naknadu troškova stanovanja. Obrazloženje: Prijedlog zakona predviđa dostavu popisa korisnika od strane jedinica lokalne samouprave, međutim pravo na ostvarivanje korisnika može se promijeniti od između trenutka dostave popisa i trenutka izdavanja Rješenja, osobito zbog toga što JLS ne izdaju Rješenja pravovremeno, pa su onda i obračuni javnog isporučitelja vodnih usluga nesukladni.	Djelomično prihvaćen Djelomično se prihvaća – izmijenjen je članak 44. stavak 4. tako da sada glasi „(4) Socijalno ugroženi stanovnik je osoba koja sukladno propisima kojim se uređuje socijalna skrb ima pravo na naknadu za troškove stanovanja, a njihov popis jedinica lokalne samouprave dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga najkasnije do 10. prosinca tekuće godine za narednu godinu. Popis se redovito mijenja i dopunjuje, prema vremenu stjecanja statusa socijalno ugroženih stanovnika i dostavlja javnom isporučitelju vodnih usluga do 15-tog dana u tekućem mjesecu za naredni mjesec.“ .
182	VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. VII. CIJENA VODNIH USLUGA, Članak 45. Do kada vrijedi privremena odluka o cijeni vodnih usuga? Predlažemo da privremena mjera sadrži i rok do kojega skupština JIVU-a mora donijeti odluku o cijeni vodnih usluga.	Nije prihvaćen Privremena odluka vrijedi do roka kada skupština društva ne donese usuglašenu odluku o cijeni vodnih usluga.
183	Zagorski vodovod d.o.o. III. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA, 1. Javna vodoopskrba Svojim postojećim sustavom javne vodoopskrbe, svaki javni isporučitelj vodnih usluga na području Republike Hrvatske dužan je svojim korisnicima pružati uslugu javne vodoopskrbe pod jednakim uvjetima. Jedno od propisanih načela čl. 5. Prijedloga Zakona o vodnim	Prihvaćen Izrađivač nacrta je u duhu iznesene primjedbe dodao odgovarajuću odredbu (članak 9.).

<p>uslugama je i da se: „Vodne usluge pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima“. U konkretnom slučaju, postojanje jednog od izvorišta jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području drugog javnog isporučitelja vodnih usluga (Izvorište Šibice nalazi se na uslužnom području Vodoopskrbe i odvodnje Zaprešić d.o.o., a služi i potrebama Zagorskog vodovoda d.o.o., čije distribucijsko područje se ne pripaja, već čini zasebno uslužno područje), uz uređenje predloženo čl. 9. st. 1. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, značilo bi potencijalno izuzimanje tog istog izvorišta iz sustava jednog javnog isporučitelja vodne usluge. Izuzimanjem jednog izvorišta iz vodoopskrbnog sustava bi se dovelo u pitanje tehničku opstojnost sustava javne vodoopskrbe tog javnog isporučitelja, kao i buduće bezuvjetno pružanje usluge javne vodoopskrbe krajnjim korisnicima tog javnog isporučitelja, a koja tehnička opstojnost sustava, kao i bezuvjetno pružanje vodne usluge krajnjim korisnicima je sada trenutno neupitna. Naime, citiranim prijedlogom zakonske odredbe propisana je samo mogućnost, a ne i obveza pružanja usluge javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga. Bez uvažavanja pojedinih specifičnosti odnosa dvaju ili više isporučitelja vodnih usluga, bezuvjetna primjena navedene odredbe faktički predstavlja diskriminaciju korisnika javnog isporučitelja vodnih usluga javne vodoopskrbe koji ima potrebu za dodatnim količinama vode. U konkretnom slučaju, izuzimanjem jednog izvorišta iz sustava nekog javnog isporučitelja smanjile bi se raspoložive količine vode u sustavu tog javnog isporučitelja vodne usluge te bi došlo do konstantne potrebe za isporukom vodne usluge od strane „prvog“ javnog isporučitelja vodne usluge, koju uslugu „prvi“ javni isporučitelj može pružiti, ali i ne mora, sve ovisno o tome ugrožava li takva isporuka vode isporuku vode na uslužnom području „prvog“ isporučitelja. Stoga, ukoliko bi „prvi“ javni isporučitelj vodne usluge ocijenio da bi isporuka vodne usluge „drugom“ javnom isporučitelju ugrožavala isporuku vode na njegovom uslužnom području, imao bi je pravo uskratiti, čime bi korisnici „prvog“ javnog isporučitelja vodne usluge bili stavljeni u povoljniji položaj, odnosno korisnici „drugog“ javnog isporučitelja vodne usluge bili bi diskriminirani. Navedenim zakonskim rješenjem isporuka vodne usluge drugom javnom isporučitelju vodne usluge uvjetovana je neugrožavanjem isporuke vode na uslužnom području prvoga isporučitelja. Imajući u vidu načelo da se vodne usluge pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima, te uzevši u obzir dosad stečena prava u smislu postojanja zajedničkog izvorišta, u kojem uređenju bi eventualnom nestašicom vode korisnici oba javna isporučitelja vodne usluge, bili jednako zahvaćeni, predloženo zakonsko rješenje u opisanom slučaju nedvojbeno predstavlja diskriminaciju korisnika, kako ih sam prijedlog Zakona o vodnim uslugama naziva, „drugog“ javnog isporučitelja vodne usluge.</p>	
<p>184 Iva Brkarić 1. Javna vodoopskrba, Članak 47. Nadopuniti stavak 2. na način da se iza riječi „javnu vodoopskrbu“ dodaju riječi „ili jednaka prosječnoj cijeni koju javni isporučitelj primjenjuje na svojem vodoopskrbnom području“. Obrazloženje: kod jedinstvenog vodoopskrbnog sustava nije moguće troškove proizvodnje i provoda vode odrediti posebno po korisnicima vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetni stavak članka 47. uređuje isporuku vode prema drugim isporučiteljima kao i određivanje cijene vode koja se i danas tako određuje sukladno važećem Zakonu u vodama. U članku 47. st. 3. izričito piše da cijena vodne usluge, u slučaju isporuke vode od strane jednog javnog isporučitelja drugom javnom isporučitelju ne može biti veća od razumnog trošak provoda vode kroz vodne građevine. Ako u konkretnom slučaju ne postoji trošak</p>

		toga provoda isti neće ući u cijenu vodne usluge. Intencija ove odredbe je da spriječi mogućnost da prvi isporučitelj uveća cijenu isporučene vode za troškove koje sam nije imao.
185	<p>Zagorski vodovod d.o.o. 1. Javna vodoopskrba, Članak 47. Svojim postojećim sustavom javne vodoopskrbe, svaki javni isporučitelj vodnih usluga na području Republike Hrvatske dužan je svojim korisnicima pružati uslugu javne vodoopskrbe pod jednakim uvjetima. Jedno od propisanih načela čl. 5. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama je i da se: „Vodne usluge pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima“. U konkretnom slučaju, postojanje jednog od izvorišta jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području drugog javnog isporučitelja vodnih usluga (Izvorište Šibice nalazi se na uslužnom području Vodoopskrbe i odvodnje Zaprešić d.o.o., a služi i potrebama Zagorskog vodovoda d.o.o., čije distribucijsko područje se ne pripaja, već čini zasebno uslužno područje), uz uređenje predloženo čl. 9. st. 1. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, značilo bi potencijalno izuzimanje tog istog izvorišta iz sustava jednog javnog isporučitelja vodne usluge. Izuzimanjem jednog izvorišta iz vodoopskrbnog sustava bi se dovelo u pitanje tehničku opstojnost sustava javne vodoopskrbe tog javnog isporučitelja, kao i buduće bezuvjetno pružanje usluge javne vodoopskrbe krajnjim korisnicima tog javnog isporučitelja, a koja tehnička opstojnost sustava, kao i bezuvjetno pružanje vodne usluge krajnjim korisnicima je sada trenutno neupitna. Naime, citiranim prijedlogom zakonske odredbe propisana je samo mogućnost, a ne i obveza pružanja usluge javne vodoopskrbe drugom isporučitelju vodnih usluga. Bez uvažavanja pojedinih specifičnosti odnosa dvaju ili više isporučitelja vodnih usluga, bezuvjetna primjena navedene odredbe faktički predstavlja diskriminaciju korisnika javnog isporučitelja vodnih usluga javne vodoopskrbe koji ima potrebu za dodatnim količinama vode. U konkretnom slučaju, izuzimanjem jednog izvorišta iz sustava nekog javnog isporučitelja smanjile bi se raspoložive količine vode u sustavu tog javnog isporučitelja vodne usluge te bi došlo do konstantne potrebe za isporukom vodne usluge od strane „prvog“ javnog isporučitelja vodne usluge, koju uslugu „prvi“ javni isporučitelj može pružiti, ali i ne mora, sve ovisno o tome ugrožava li takva isporuka vode isporuku vode na uslužnom području „prvog“ isporučitelja. Stoga, ukoliko bi „prvi“ javni isporučitelj vodne usluge ocijenio da bi isporuka vodne usluge „drugom“ javnom isporučitelju ugrožavala isporuku vode na njegovom uslužnom području, imao bi je pravo uskratiti, čime bi korisnici „prvog“ javnog isporučitelja vodne usluge bili stavljeni u povoljniji položaj, odnosno korisnici „drugog“ javnog isporučitelja vodne usluge bili bi diskriminirani. Navedenim zakonskim rješenjem isporuka vodne usluge drugom javnom isporučitelju vodne usluge uvjetovana je neugrožavanjem isporuke vode na uslužnom području prvoga isporučitelja. Imajući u vidu načelo da se vodne usluge pružaju pod nediskriminacijskim i socijalno priuštivim uvjetima, te uzevši u obzir dosad stečena prava u smislu postojanja zajedničkog izvorišta, u kojem uređenju bi eventualnom nestašicom vode korisnici oba javna isporučitelja vodne usluge, bili jednako zahvaćeni, predloženo zakonsko rješenje u opisanom slučaju nedvojbeno predstavlja diskriminaciju korisnika, kako ih sam prijedlog Zakona o</p>	<p>Prihvaćen Izrađivač nacрта je u duhu iznesene primjedbe dodao odgovarajuću odredbu (članak 9.).</p>

	vodnim uslugama naziva, „drugog“ javnog isporučitelja vodne usluge.	
186	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE</p> <p>1. Javna vodoopskrba, Članak 47.</p> <p>Nadopuniti stavak 2 članka 47. iza riječi javnu vodoopskrbu dodati :“ili jednaka prosječnoj cijeni koju javni isporučitelj primjenjuje na svojem vodoopskrbnom području.” Obrazloženje: kod jedinstvenog vodoopskrbnog sustava nije moguće troškove proizvodnje i provoda vode odrediti posebno po korisnicima vodnih usluga</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Predmetni stavak članka 47. uređuje isporuku vode prema drugim isporučiteljima kao i određivanje cijene vode koja se i danas tako određuje sukladno važećem Zakonu u vodama. U članku 47. st. 3. izričito piše da cijena vodne usluge, u slučaju isporuke vode od strane jednog javnog isporučitelja drugom javnom isporučitelju ne može biti veća od razumnog trošak provoda vode kroz vodne građevine. Ako u konkretnom slučaju ne postoji trošak toga provoda isti neće ući u cijenu vodne usluge. Intencija ove odredbe je da spriječi mogućnost da prvi isporučitelj uveća cijenu isporučene vode za troškove koje sam nije imao.</p>
187	<p>Ured pučke pravobraniteljice</p> <p>1. Javna vodoopskrba, Članak 48.</p> <p>Pozdravljamo i propisivanje obavljanja javne vodoopskrbe autocisternom čl. 48. jer je nedostatak normi oko ovog načina isporuke vode u praksi izazivao brojne probleme od cijena, ovlaštenika pa do učestalosti. No, mislimo da bi trebalo jasno propisati količinu vode koja se isporučuje autocisternom korisnicima i u kojem vremenskom razdoblju. Trebalo bi pojasniti i st. 2., alineju drugu oko formiranja cijene prema jednom korisniku; odnosi li se to na gospodarsku djelatnost ili na vodu za ljudsku potrošnju.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ne postoji metodologija da se ovo propiše jedinstveno za cijelo područje države. Stoga se prepušta isporučitelju vodnih usluga da to propiše u svojim općim uvjetima isporuke ovisno o značajkama svog distribucijskog područja.</p>
188	<p>zijah mahmutspahić</p> <p>2. Druge posebne isporuke vode, Članak 52.</p> <p>Vežano na čl.52, st.5. po kojemu je IVU dužan prihvatiti otpadni mulj od drugog IVU-a radi daljnje uporabe i zbrinjavanja ako raspolaže odgovarajućim resursima za to, mišljenja sam da nije provediv na ovako predložen način. Naime, u čl. 13. ovog Nacrta prijedloga Zakona, se kaže da ako IVU ima liniju za obradu otpadnog mulja, mora biti i registriran za djelatnost gospodarenja otpadom. U članku 52. stv.5. se zapravo govori o IVU-ima koje nemaju svoju liniju za obradu otpadnog mulja ali ih to ne oslobađa obveze da kao "proizvođači otpada" prema ZOGO-u, problem "svog mulja" riješe npr. kroz Ugovor sa nekom pravnom osobom koja je registrirana za obavljanje djelatnosti gospodarenja otpadom, uključivo i otpad broj 190805. Znači, ne može biti obveza IVU koji ima svoju liniju za obradu otpadnog mulja da prihvati otpadni mulj od onog koji tu liniju nema. Obveza je onog koji mora riješiti "svoj mulj". IVU koji je registriran i za gospodarenje otpadnim muljem može, ukoliko ima interesa, prihvatiti i mulj drugog IVU, ali bez obveze. Ili, da se slično kao u stv.2 istog članka 52., utvrdi da će se u to uključiti i Ministarstvo.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Odredbe nisu u kontradikciji i riječ je o dvije obveze: (1) obveza proizvođača mulja (isporučitelj vodnih usluga) koji nema svoju liniju za gospodarenje muljem ili mu je linija trenutno nefunkcionalna je da, prema Zakonu o održivom gospodarenju otpadom, zbrine svoj otpadni mulj i (2) obveza (iz čl. 52.st.2. Nacrta) isporučitelja vodnih usluga koji ima svoju liniju za obradu mulja i koja je funkcionalna – da prihvati mulj od proizvođača mulja. Kada ta obveza ne bi bila propisana dosadašnje studije izvodivosti projekata za uređaje za pročišćavanje otpadnih voda u kojima je predviđeno zbrinjavanje otpadnog mulja s jednog uređaja na uređaj drugog isporučitelja – bile bi u provedbi prepuštene dobroj volji primatelja otpadnog mulja.</p>
189	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE</p> <p>2. Druge posebne isporuke vode, Članak 52.</p> <p>Članak 52. stavak 5 koji govori o prihvaćanju mulja od drugog isporučitelja je u praksi neprovediv jer niti jedan IVU ne projektira i ne gradi uređaje za potrebe drugih isporučitelja već samo za svoje potrebe.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>U praksi ima primjera gdje se UPOV te građevine za obradu mulja projektiraju na potrebe šireg područja ili se ostavlja određeni postotak kao višak kapaciteta.</p>
190	<p>Iva Brkarić</p> <p>2. Druge posebne isporuke vode, Članak 52.</p> <p>S obzirom na to da je prema prijedlogu Zakona, Isporučitelj dužan prihvatiti komunalne otpadne vode od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje odvodnje, pročišćavanja i ispuštanja, ako drugi isporučitelj nema mogućnost pročišćavanja komunalnih otpadnih voda, a</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Stručni nositelj smatra da je u pojmu „odgovarajućim resursima“ uključen i kapacitet uređaja. Nadalje smatramo da za rješavanje predmetne problematike nije potreban poseban pravilnik. Što se tiče otpadnih voda iz individualnih uređaja za odvodnju otpadnih voda one su uključene u stavku 1. i 2. pod pojmom komunalne otpadne</p>

	<p>prvi isporučitelj raspolaže odgovarajućim resursima za to, odnosno prihvatiti otpadni mulj od drugog isporučitelja vodnih usluga radi daljnje oporabe i zbrinjavanja ako raspolaže odgovarajućim resursima za to, Isporučitelj predlaže da se definira pojam resursi, a prije sve podrazumijeva li taj pojam i kapacitet, s obzirom na to da Isporučitelj može npr. imati uređaj za pročišćavanje, ali ne tog, odnosno dovoljnog kapaciteta. Ukoliko kapacitet nije uzet u obzir, predlaže se iza riječi „resursima“ dodati riječi „i kapacitetom“. Također, radi daljnjeg pojašnjenja pružanja usluge prihvata komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja od drugog isporučitelja vodnih usluga, predlaže se isto urediti posebnim pravilnikom.</p>	<p>vode, a otpadni mulj stavkom 5.</p>
<p>191</p>	<p>Iva Brkarić 2. Druge posebne isporuke vode, Članak 52. Od članka 50. do članka 54. definiraju se druge posebne isporuke vode, a člankom 52. konkretno prihvati komunalnih otpadnih voda i otpadnog mulja od drugog isporučitelja vodnih usluga, koji nas je naveo da komentiramo još jedan slučaj iz prakse koji također predlažemo obraditi ovim Zakonom o vodnim uslugama, obzirom da su sada detaljnije obrađeni svi ostali slučajevi. Predlažemo sagledati i time omogućiti prihvati otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja od drugog isporučitelja. Naime, ovdje je riječ „drugi isporučitelj“ malo širi pojam, jer prema članku 11., stavku 2. i 3. koncesionari također mogu obavljati djelatnost pražnjenja i odvoza otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja i oni imaju status isporučitelja vodnih usluga, a taj sadržaj se prihvaća i dalje obrađuje na uređaju za pročišćavanje otpadnih voda u sklopu kojeg je i „stanica“ za prihvati tog sadržaja koji je u nadležnosti javnog isporučitelja vodnih usluga. U skladu s tim pretpostavljamo da će osnovica cijene vodnih usluga pražnjenja i odvoza tog sadržaja koju će definirati uredba iz članka 43., stavka 5., kako definira članak 42., stavak 6. sadržavati elemente osim pražnjenja i odvoza i elemente prihvata i obrade na uređaju za pročišćavanje koja će se naplaćivati korisnicima, a obzirom da je taj prihvati i obrada dalje u nadležnosti javnog isporučitelja, dio cijene za to bi se trebalo onda od strane javnog isporučitelja naplatiti od koncesionara. Za javne isporučitelje je koncesionar uvijek drugi isporučitelj bez obzira da li se radi o koncesionaru koji obavlja tu djelatnost na njegovom uslužnom području ili pak na drugom uslužnom području. Obzirom da je logično da je dopušten prihvati tog sadržaja koji se je praznio i odvezio sa uslužnog područja gdje se i vrši prihvati na uređaju za pročišćavanje, mišljenja smo da treba svakako omogućiti i slučajeve prihvata onog sadržaja koji se praznio i odvezio sa drugog uslužnog područja tamo gdje nema te mogućnosti prihvata, jer do takvih slučajeva može u praksi doći. Ovaj članak 52. po nama ne pokriva ovu problematiku, jer osim svega što smo naveli prethodno, taj sadržaj nije niti samo otpadna voda, a nije niti otpadni mulj, već je to mješavina otpadne vode iz sabirnih jama i mulja u većini slučajeva iz septičkih jama kao malih sanitarnih uređaja. Dakle, jedno je pitanje elemenata formiranja cijene, drugo načini naplate, te pitanje eventualne zasebne odluke od odluke o cijeni vodnih usluga, naročito kada se radi o prihvatu tog sadržaja dovezenog sa drugog uslužnog područja koji bi i zakonski trebalo legalizirati. Zato smo mišljenja da se dio te problematike može razraditi u sklopu sadržaja buduće Uredbe iz članka 43., stavka 5., a dio problematike u sklopu ovog poglavlja 2. Druge isporuke</p>	<p>Nije prihvaćen Pod pojmom „drugi isporučitelj“ ne smatra se koncesionar koji isključivo prazni i odvozi otpadne voda iz individualnih uređaja za odvodnju otpadnih voda. Po pitanju prihvata otpadnih voda i otpadnog mulja ugovorni odnosi su uređeni između dva isporučitelja.</p>

	<p>vode, u cilju jednozračnog zakonskog postupanja. Osim tog sadržaja, u praksi skrećemo pozornost da ima slučajeva i prihvata sadržaja koje dovoze pravne osobe koje nisu iporučitelji kao npr. pražnjenje kemijskih WC-a ili još nekog drugog karakterističnog sadržaja koji je i bolje omogućiti prihvatiti na uređaj, ukoliko to naravno ne remeti i ne ugrožava rad uređaja za pročišćavanje i koji je možda bolje prihvatiti na isti, nego da se ilegalno prazni u odvodne kanale ili negdje drugdje, pa bi valjalo i o tome voditi računa, kako bi svi mogući slučajevi koji su se do sada na efikasan način rješavali u praksi, bili u budućnosti i zakonski pokriveni.</p>	
192	<p>Iva Brkarić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 55. U članku 55. stavku 2. definiran je rok od najkasnije tri mjeseca od dana obavijesti isporučitelja u kojem je dužan vlasnik ili drugi posjednik izgrađene građevine priključiti svoju građevinu na komunalne vodne građevine, što smatramo da je prekratak rok, naročito kada govorimo o priključenju na građevine za javnu odvodnju. Obrazložimo to činjenicom da je sada taj rok 1 godina, a konkretno se često susrećemo sa time da nama kao isporučiteljima vodne usluge korisnici dostavljaju zahtjeve za produženjem tog roka vezano za priključenje svojih sanitarnih otpadnih voda iz njima opravdanih razloga. Planiraju priključiti se i priključe se u konačnici, ali traže da im se da više vremena za realizaciju priključenja. U realnim okolnostima, gdje većina građana ima niske prihode, te se za svako njima izvanredno ulaganje trebaju pripremiti u smislu osiguravanja financijskih sredstava, a onda i u operativnom smislu izvođenja radova, za sve to im treba neko određeno vrijeme. Prije svega za to priključenje prvo moraju platiti i izvedbu priključka po stvarnim troškovima, a zatim oni moraju u svojem angažmanu izvesti određene radove prilagodbe na svojem internom odvodnom sustavu kako bi se time omogućilo prespajanje internog sustava na priključak kao spoj internih odvodnih sustava s komunalnom vodnom građevinom, kojim činom se tek tada stvarno funkcionalno i ostvaruje priključenje. Taj cjelokupni posao u puno slučajeva nije mali uslijed potrebe izvođenja većih radova zbog preusmjeravanja otpadnih voda ili zbog konfiguracije terena ili zbog uređenosti ili veličine okućnica/parcela ili slično i to su onda i vrlo zahtjevni radovi i u financijskom i u operativnom smislu. Zato molimo da se taj rok u svakom slučaju produži, a naša iskustva su na našem području upravljanja da se većina priključenja relizira u roku do 1,5 godine.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 55. stavak 2. sada glasi „(2) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik izgrađene građevine dužan je priključiti svoju građevinu na komunalne vodne građevine sukladno općim uvjetima isporuke vodnih usluga, a najkasnije u roku od godinu dana obavijesti isporučitelja vodnih usluga o mogućnosti priključenja sukladno propisima o gradnji i ozakonjenju nezakonito izgrađenih zgrada.“.</p>
193	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 55. Osim novčane kazne propisane čl.83, Nacrt ne sadrži nikakvo drugo rješenje, pa se postavlja pitanje svrhe izgradnje KVG-a, ako ne postoji „prisilna“ mogućnost priključenja? Člankom 81. predviđeno je da obvezu priključenja nadziru JIVU putem vodnih redara koji su zaposlenici JIVU i koji su dodatno ovlašteni rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadziru. Da li to znači da će rješenje sadržavati i odredbu po kojem će JIVU moći o svom trošku napraviti priključak ukoliko to vlasnik građevine ne učini u rješenjem ostavljenom roku i račun za radove poslati na naplatu</p>	<p>Nije prihvaćen Izrađivač nacrtu prijedloga ovoga zakona smatra da je novčana kazna za nepriključenje od 20.000,00 do 100.000,00 kn za pravne osobe i 2.000,00 do 10.000,00 kn za fizičke osobe dovoljna. Predložene mjere smatramo previše drastičnima, a osim toga zadirale bi u prava vlasništva i posjeda.</p>

	vlasniku temeljem tog rješenja?	
194	<p>USLUGA d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 57.</p> <p>Predlaže se novi tekst članka 57. Radove priključenja izvodi isporučitelj vodnih usluga ili njegov ugovaratelj, a trošak radova, cijenu vodomjera i mjerača protoke snosi vlasnik ili drugi zakoniti posjednik nekretnine koja se priključuje. Trošak radova, cijena vodomjera i mjerača protoke je jedinstveno određen u općim uvjetima isporuke vodnih usluga za priključke promjera 3/4" i duljine do 12 m, a za sve druge situacije trošak se izračunava sukladno općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Mile Uremović Usluga d.o.o. Gospić</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Detalji koji se navode predmet su općeg ili pojedinačnog akta isporučitelja vodnih usluga koji će obzirom na specifičnosti područja isporuke vodnih usluga u njegovoj nadležnosti odrediti uvjete priključenja.</p>
195	<p>USLUGA d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 57.</p> <p>U nacrtu zakona predviđeno je plaćanje stvarnog troška čime se narušava načelo zakona iz članka 5., stavka 1., odnosno radi se diskriminacija među korisnicima odmah u početku odnosa između korisnika (potrošača) i JIVU. Primjena naplate stvarnog troška traje već više godina i stvara dosta velikih problema u praksi (npr. priključenje građevine kojoj je glavni cjevovod tik uz parcelu i druge građevine čiji je priključak dug 10-ak metara i treba radove izvoditi u prometnici i sanirati je nakon toga, rezultira različitim troškom za nekoliko tisuća kuna; priključenje na cjevovode bitno različitih profila rezultira bitno različitim troškom; priključenje na sustav javne odvodnje otpadnih voda na malim dubinama u prometnici manjeg lokalnog značaja i priključenje na isti sustav u državnoj cesti na 5-6 metara dubine rezultira različitim troškom za 5-10 tisuća kuna). Mišljenja smo da mora postojati pravedniji način, a u prilog tome ide i model koji primjenjuje HEP i koji funkcionira godinama, pa je zaista apsurdno da se dostupnost vode kao osnovne životne potrebe ne osigura na prihvatljiviji način. Mile Uremović Usluga d.o.o. Gospić</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Isporučitelj vodnih usluga bi trebao voditi brigu da prilikom projektiranja osigura što je moguće povoljnije priključenje za korisnika. Za projekte financirane EU sredstvima primjenjuje se princip najpovoljniji za korisnika, u konkretnom slučaju dovođenje mogućnosti priključka čak i na samoj parceli koji u tom slučaju ne ide na trošak korisnika.</p>
196	<p>Grad Pazin IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 57.</p> <p>U vezi s čl. 57. potrebno je pojasniti formulaciju „stvarni trošak radova“, budući da se tim člankom korisnika obvezuje da radove u vezi s priključenjem izvrši isključivo putem isporučitelja vodnih usluga te ga se pritom tereti za „stvarne troškove radova“.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Troškovi radova odnose se na potrebne zemljane, betonske i slične radove, kao i pripadajući instalaterski radovi, osim cijene vodomjera i mjerača protoka koji su posebno i navedeni u članku 57. ovoga Zakona.</p>
197	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 58.</p> <p>U članku 58., stavak 2 bi trebalo biti „za javnu odvodnju“ umjesto „za javnu vodoopskrbu“.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Članak 58. stavak 2. korigiran je u tom dijelu te sada glasi „(2) Od obveze priključenja na komunalne vodne građevine za javnu odvodnju izuzima se vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine ako je na drugi način sukladan odluci o odvodnji otpadnih voda ili sukladno vodopravnoj dozvoli za ispuštanje otpadnih voda ili rješenju o okolišnoj dozvoli riješio odvodnju otpadnih voda iz svoje građevine.“.</p>
198	<p>Iva Brkarić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 58.</p> <p>U članku 58. stavku 2. u tekstu „od obveze priključenja na komunalne vodne građevine za javnu vodoopskrbu izuzima se.....“ riječ „vodoopskrbu“ treba zamijeniti sa riječi „odvodnju“, jer se radi o grešci, s obzirom na to da taj stavak 2. obrađuje temu odvodnje otpadnih voda, a prethodni stavak 1. obrađuje temu vodoopskrbe. U</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Izmijenjen je članak 58. stavak 2 i sada glasi „(2) Od obveze priključenja na komunalne vodne građevine za javnu odvodnju izuzima se vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine ako je na drugi način sukladan odluci o odvodnji otpadnih voda ili sukladno vodopravnoj dozvoli za ispuštanje otpadnih voda ili rješenju o okolišnoj dozvoli riješio odvodnju otpadnih voda iz svoje građevine.“.</p>

	<p>stavku 1. i 2. ovog članka 58. predložemo umjesto riječi „izuzima se“ definirati „može se izuzeti“. Osim toga, ovako kako je definirano ovim prijedlogom nije baš potpuno jasan postavljen uvjet za izuzeće iz obveze priključenja kroz način rješenja koji je sukladan Odluci o odvodnji, vodopravnoj dozvoli ili sl. aktima. Ti akti nemaju obvezan sadržaj vezano za to izuzeće iz obveze priključenja, već ti akti u principu sadržavaju način odvodnje ili vodooskrbe na području aglomeracije i/ili vodoopskrbnog područja i u tom smislu dopuštena tehnička rješenja tih načina odvodnje ili vodooskrbe kod individualnih sustava povezano da li su to privremena ili trajna rješenja. U praksi može biti i slučaj da oni vlasnici koji npr. individualni sustav odvodnje imaju tretiran kao privremeno rješenje do izgradnje javne odvodnje na koji se mogu kasnije priključiti, mogu imati taj individualni sustav tako izgrađen da je odgovarajući sustav kojima se postiže ista razina zaštite okoliša sukladno EU Direktivi, te se kao takav u određenim okolnostima može prihvatiti i kao trajno rješenje u okviru načina odvodnje sa te aglomeracije. Oni koji imaju individualne sustave koji se tretiraju kao privremeno rješenje sukladno tim spomenutim aktima u ovom članku, njih u svakom slučaju nije poželjno izuzimati iz obveze priključenja nakon stjecanja uvjeta za priključenje po izgradnji komunalne vodne građevine na tom području, ali je dobro ostaviti i tu mogućnost ukoliko se kasnije ustanovi da za izuzeće ima argumentiranih razloga. Oni koji pak imaju individualne sustave kao trajno rješenje, to su u pravilu slučajevi na područjima gdje je dokazano neisplativo graditi do tih područja komunalne vodne građevine i oni ne bi ni trebali biti predmet ovog članka u svezi izuzimanja, jer kod njih neće ni postojati obveza priključenja, pa onda nema ni izuzeća iz toga. Pretpostavljamo da izuzeti nekoga od priključenja znači da je na javnoj površini koja graniči sa njegovom nekretninom izgrađena komunalna vodna građevina na koju se može priključiti, ali tada umjesto obveze na priključenje se izuzima iz te obveze iz nekog opravdanog i argumentiranog razloga. Iz svega navedenog, smatramo potrebnim napraviti izmjenu u riječi “može se izuzeti” koje otvaraju više mogućnosti za postupanja u raznim situacijama na terenu i u praksi, obzirom da riječ „izuzima se“ stavlja pod obvezu isporučitelja vodne usluge da mora izuzeti svakog vlasnika koji zadovoljava te uvjete koje bi, naročito kada se radi o obvezi izuzeća, trebali biti jasnije definirani.</p>	
199	<p>Krešimir Čupić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 58. Nerazumljivo je zašto bi to bila obveza isporučitelja vodnih usluga. Drugi načini za opskrbu vodom i odvodnju ne ovise o javnom isporučitelju, te druge načine ne osigurava javni isporučitelj, ali ima obvezu izdati potvrde o tome i javno objaviti, sasvim sigurno uz poštovanje i odredbi Opće uredbe o zaštiti osobnih podataka???? PREDLAŽE SE BRISATI STAVAK 3.</p>	<p>Prihvaćen U članku 58. brisan je stavak 3.</p>
200	<p>Zagorski vodovod d.o.o. IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Isključenje s komunalnih vodnih građevina Predloženim zakonskim uređenjem, u čl. 59. predviđeno je : (1) Isporučitelj vodnih usluga dužan je, na zahtjev korisnika, isključiti priključak na komunalne vodne građevine i ukloniti vodomjer, ako se priključena građevina ne koristi zbog devastiranosti ili drugih razloga,</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prihvaćanje fakultativnog odlučivanja („može“) isporučitelja vodnih usluga da ukloni priključak predstavljalo bi arbitarnost jer bi stranka i pored postojanja opravdanih razloga bila prepuštena diskreciji isporučitelja, što izvjesno ne predstavlja pravnu sigurnost. Međutim, zbog objektivnog gubitka nadzora nad mjestom uklanjanja priključka izrađivač Nacrta se odlučio na odredbu u čl. 59. novi st. 3. koja glasi: „Isporučitelj vodnih</p>

za vrijeme dok se ne koristi. (2) Isključena građevina ponovno će se priključiti po službenoj dužnosti ili na zahtjev korisnika, ako se utvrdi da se nikad nije prestala koristiti i ako se počne ponovno koristiti. (3) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se ponovno priključuje snosi troškove iz članka 57. ovoga Zakona, a ako se priključuje unutar 15 mjeseci od prethodnog isključenja snosi i fiksni dio cijene vodne usluge za razdoblje od prethodnog isključenja do ponovnog priključenja. Zagorski vodovod d.o.o. smatra da bi se, ovakvim zakonskim uređenjem koje predviđa obvezu javnog isporučitelja vodne usluge za postupanjem po zahtjevu korisnika za isključenjem priključka na komunalnu vodnu građevinu, dovelo u pitanje smisao odredbe čl. 6. Uredbe o najnižoj osnovnoj cijeni vodnih usluga i vrsti troškova koje cijena vodnih usluga pokriva ("Narodne novine" broj 112/2010). Navedenom odredbom Uredbe određeno je da fiksni dio najniže osnovne cijene vodnih usluga služi pokriću troškova koji ne ovise o količini isporučenih vodnih usluga, a nastaju kao posljedica priključenja nekretnine na komunalne vodne građevine, i to troškova: očitavanja vodomjera, obrade očitanih podataka te izrade i dostave računa korisnicima vodnih usluga, umjeravanja i servisiranja vodomjera sukladno važećim propisima, tekućeg i investicijskog održavanja priključka nekretnine na komunalne vodne građevine vodoopskrbe i/ili odvodnje, redovitog održavanja funkcionalne ispravnosti komunalnih vodnih građevina za isporuku vodnih usluga, ispitivanja i održavanja zdravstvene ispravnosti vode za piće. Naime, obveza priključenja kako je predviđeno trenutno važećim čl. 212. Zakona o vodama određena je nakon izgradnje komunalne vodne građevine i nije vezana za činjenicu da li korisnik boravi u nekretnini trajno ili povremeno, kao niti za to da li je nekretnina koja je objektom priključenja u cijelosti ili djelomično uporabiva, kao ni to da li je korisnik umro ili je iz drugih razloga prestao koristiti nekretninu. U svakom od navedenih primjera priključenje na komunalnu vodnu građevinu određeno je kao obveza za nekretninu, odnosno svakodobnog vlasnika/posjednika i u tom smislu nije određena kao osobno pravo ili obveza. Valja istaknuti i značajan broj ilegalnih priključaka i ilegalne potrošnje vode na mjestima potrošnje gdje je vodomjer prethodno izuzet, odnosno gdje je privremeno obustavljena isporuka vodne usluge. Upravo iz navedenih razloga, u takvim slučajevima, javni isporučitelj primoran je vršiti još češću kontrolu mjernih mjesta, a koja kontrola se onemogućava uslijed raskida ugovora o korištenju vodne usluge. Na taj način, a prema slučajevima iz prakse, korisniku se omogućuje „znatno“ lakša ilegalna potrošnja na način jednostavnog spajanja komunalne vodne građevine sa internim priključkom na mjestu na kojem je izuzet vodomjer, bez mogućnosti kontrole. Potonje se navodi isključivo na bazi evidentiranog broja ilegalnih potrošača vodnih usluga u Krapinsko-zagorskoj županiji, te se u cilju sprječavanja poticanja takvog djelovanja, kao mjera sprječavanja ilegalne potrošnje, predlaže predmetnu odredbu stipulirati na sljedeći način: (1) Isporučitelj vodnih usluga može, na zahtjev korisnika, isključiti priključak na komunalne vodne građevine i ukloniti vodomjer, ako se priključena građevina ne koristi zbog devastiranosti ili drugih razloga, za vrijeme dok se ne koristi, sukladno općim uvjetima javnog isporučitelja vodne usluge. (2) Isključena građevina ponovno će se priključiti po službenoj dužnosti ili na zahtjev korisnika,

usluga ima pravo nadzora na mjestu uklonjenog priključka kao da priključak postoji.“.

	ako se utvrdi da se nikad nije prestala koristiti i ako se počne ponovno koristiti. (3) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se ponovno priključuje snosi troškove iz članka 57. ovoga Zakona, a ako se priključuje unutar 15 mjeseci od prethodnog isključenja snosi i fiksni dio cijene vodne usluge za razdoblje od prethodnog isključenja do ponovnog priključenja.	
201	<p>Zagorski vodovod d.o.o.</p> <p>IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Isključenje s komunalnih vodnih građevina</p> <p>59. (1) Isporučitelj vodnih usluga može, na zahtjev korisnika, isključiti priključak na komunalne vodne građevine i ukloniti vodomjer, ako se priključena građevina ne koristi zbog devastiranosti ili drugih razloga, za vrijeme dok se ne koristi, sukladno općim uvjetima javnog isporučitelja vodne usluge. (2) Isključena građevina ponovno će se priključiti po službenoj dužnosti ili na zahtjev korisnika, ako se utvrdi da se nikad nije prestala koristiti i ako se počne ponovno koristiti. (3) Vlasnik ili drugi zakoniti posjednik građevine koja se ponovno priključuje snosi troškove iz članka 57. ovoga Zakona, a ako se priključuje unutar 15 mjeseci od prethodnog isključenja snosi i fiksni dio cijene vodne usluge za razdoblje od prethodnog isključenja do ponovnog priključenja.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ovdje se navodi citirani članak 59. Nacrta prije nadopune kako je prethodno navedeno.</p>
202	<p>DRAŽEN ANIČIĆ</p> <p>IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 59.</p> <p>Stavak (3) članka 59. omogućuje isporučitelju vodnih usluga da tijekom 15 mjeseci naplaćuje fiksni dio cijene vodne usluge iako nikakvu uslugu nije pružio. Na osnovi načelne odluke Ustavnoga suda RH broj U-III-6143/2016, točka 21., ne smije se naplaćivati usluga koja stvarno nije pružena. Prihvatanje ovoga stavka omogućuje isporučitelju vodnih usluga stjecanje prihoda (imovine) bez osnove. Predlažem brisanje drugog dijela rečenice u stavku (3) od ... "a ako se priključuje ... do kraja rečenice.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>O naplati fiksnog dijela cijene već smo se očitovali u odgovoru na istovjetnu primjedbu istog sudionika javnog savjetovanja.</p>
203	<p>Ured pučke pravobraniteljice</p> <p>IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 59.</p> <p>Također, u praksi smo primijetili da isporučitelji različito postupaju po zahtjevima građana za isključenjem s komunalnih vodnih građevina, pa je nužno popunjavanje ove pravne praznine, i u tom smjeru pozdravljamo odredbe čl. 59. Za ponovno uključenje predviđa se naplata fiksnog dijela cijene vodne usluge za razdoblje od isključenja pa do ponovnog uključanja ukoliko je ono zatraženo unutar 15 mjeseci, pa je potrebno navesti i detaljno obrazložiti razloge ovoj odredbi, jer se bez njih predloženo čini nejasnim i nepravednim.</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Dat ćemo detaljnije obrazloženje. Glavni smisao je spriječiti povremene stanovnike (sezonske stanovnike i korisnike vikend-kuća) da se na početku korištenja priključuju, a na kraju korištenja isključuju i tako teret plaćanja fiksnih troškova transferiraju samo na stalno stanovništvo. To se u pravilu događa unutar roka od 12 mjeseci, a iznimno i dulje, za što smo predložili inicijalno 15 mjeseci, ali predlažemo 18 mjeseci u izmijenjenom tekstu.</p>
204	<p>GRAD CRIKVENICA</p> <p>IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 59.</p> <p>Stavak 3. potrebno je jasnije definirati zbog poreznih propisa npr. jednokratni iznos koji predstavlja sumu mjeseci i iznosa pripadajućeg fiksnog dijela. Što u slučaju kad nakon privremenog isključenja dođe do promjene vlasništva, novog vlasnika se ne može teretiti za iznose fiksnog dijela. Na taj način može doći do izbjegavanja plaćanja troškova ako se vrši ponovno priključenje u manjem roku od 15 mjeseci. Slijedom navedenog jasno definirati "druge razloge" iz stavka 1. budući pravnici takva tumačenja često znaju zlorabiti i sudovi donose</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Upućujemo Vas na odredbu članka 38. i 39. ovoga Zakona.</p>

	različite odluke koje idu na štetu isporučitelja vodnih usluga.	
205	<p>MURVICA d.o.o. IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 59. Stavak 3 potrebno je jasnije definirati zbog poreznih propisa npr. jednokratni iznos koji predstavlja sumu mjeseci i iznosa pripadajućeg fiksnog dijela. Što u slučaju kad nakon privremenog isključenja dođe do promjene vlasništva, novog vlasnika se ne može teretiti za iznose fiksnog dijela. Na taj način može doći do izbjegavanja plaćanja troškova ako se vrši ponovno priključenje u manjem roku od 15 mjeseci. Slijedom navedenog jasno definirati "druge razloge" iz stavka 1 budući pravnici takva tumačenja često znaju zlorabiti i sudovi donose različite odluke koje idu na štetu isporučitelja vodnih usluga.</p>	<p>Nije prihvaćen Upućujemo Vas na odredbu članka 38. i 39. ovoga Zakona.</p>
206	<p>Iva Brkarić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 59. Kako odredba stavka 1. ovog članka ne bi dovela do zloupotrebe, predlaže se definirati što se podrazumijeva pod time da se građevina ne koristi, odnosno da je ista devastirana, te načine dokazivanja istog, ili podredno, ovlastiti javnog isporučitelja vodnih usluga da isto definira općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Također, predlaže se razmotriti i dodavanje ovlasti javnog isporučitelja vodnih usluga da po službenoj dužnosti i pod istim uvjetima, isključi priključak na komunalne vodne građevine i ukloniti vodomjer.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Zbog objektivnog gubitka nadzora nad mjestom uklanjanja priključka izrađivač Nacrta se odlučio na odredbu u čl. 59. novi st. 3. koja glasi „(3) Javni isporučitelj vodnih usluga ima pravo nadzora na mjestu uklonjenog priključka kao da priključak postoji, a vlasnik ili drugi posjednik nekretnine isključene s komunalnih vodnih građevina dužan je omogućiti provedbu nadzora.“.</p>
207	<p>Iva Brkarić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 60. Predlaže se zakonodavcu definirati pojam pojedinačnih vodomjera, odnosno ako se radi o vodomjerima mjerodavnima za obračun usluga kako i proizlazi iz predmetnih odredaba, isto izričito propisati.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 60. stavak 1. ovoga Zakona je korigiran i sada glasi „(1) Građevine se projektiraju i grade tako da svaki posebni dio zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) ima ugrađen pojedinačni vodomjer radi mjerenja pojedinačne potrošnje u samostalnoj uporabnoj cjelini.“.</p>
208	<p>DRAŽEN ANIČIĆ IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 60. Članak 60. stavak (3) : predlažem brisanje rečenice "Trošak održavanja obračunava se korisniku u cijeni vodne usluge." Obrazloženje: Održavanje vodomjera provodi se povremeno, jednom u pet ili više godina, obično zamjenom postojećeg vodomjera za drugi ovjereni vodomjer i predstavlja jednokratni trošak. Stoga je nepošteno taj trošak uključivati u cijenu vodnih usluga koja se naplaćuje svakog mjeseca. Zašto bi korisnik nekoliko godina unaprijed plaćao za uslugu koja će se tek izvršiti, umjesto da mu taj trošak jednokratno isporučitelj vodne usluge naplati nakon zamjene vodomjera.</p>	<p>Nije prihvaćen Trošak održavanja vodomjera je solidaran, a ne pojedinačan trošak. Trošak kupnje prvog i postavljanja novog vodomjera snosi individualno korisnik vodnih usluga, uglavnom pri izgradnji nove kuće ili kupnji kuće ili stana, kad su korisnici spremni i očekuju povećane troškove. Ali očekivati da će korisnik kod redovne zamjene (5.g.) ili izvanredne zamjene (oštećenje vodomjera, plombe, pucanja priključne cijevi) biti spreman platiti individualno taj trošak jednako je iluzorna kao i očekivati da se svi suvlasnici u višestambenoj zgradi uvijek jednoglasno odluče da podmire troškove izvanrednog upravljanja zgradom.</p>
209	<p>Zagorski vodovod d.o.o. IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 60. Člankom 60. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama, određeno je: (1) Građevine se projektiraju i grade tako da svaki posebni dio zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) ima ugrađen pojedinačni vodomjer. (2) Pojedinačni vodomjer mora biti tehnički sukladan sa sustavom očitavanja vodomjera koji koristi javni isporučitelj vodnih usluga. (3) Korisnik vodnih usluga dužan je omogućiti održavanje pojedinačnog</p>	<p>Nije prihvaćen Jasno je da pojedinačni vodomjeri predstavljaju dio interne instalacije korisnika (interni sustav). Način obračuna vodne usluge u slučajevima koji se navode reguliraju se općim aktom isporučitelja vodnih usluga – opći uvjeti isporuke vodnih usluga.</p>

vodomjera putem javnog isporučitelja vodnih usluga na način određen općim uvjetima isporuke vodnih usluga. Trošak održavanja obračunava se korisniku u cijeni vodnih usluga. Zagorski vodovod d.o.o., Zabok protivi se predmetnom uređenju iz razloga što: - nije jasno da li „pojedinačni vodomjeri“ predstavljaju dio interne instalacije korisnika (interni vodovodni sustav) ili su dio vodovodne instalacije u vlasništvu javnog isporučitelja vodne usluge. - ovakvo zakonsko uređenje ne rješava problem postojećih internih vodomjera u zgradama odnosno probleme zgrada u kojima postoje različite varijante, u odnosu na razračun potrošnje: I. samo glavni vodomjer, bez internih vodomjera, II. glavni vodomjer i interni vodomjeri u svim samostalnim uporabnim cjelinama, III. glavni vodomjer i interni vodomjeri u samo nekim od samostalnih uporabnih cjelina. U vezi s navedenim, Zagorski vodovod d.o.o. smatra nužnim: - istaknuti da se internim instalacijama vodoopskrbe smatraju vodovi, naprave i uređaji Korisnika nakon glavnog vodomjera na nekretninama koje su spojene na javnu mrežu vodoopskrbe, a priključkom na mrežu javnu vodoopskrbe smatra se spojni cjevovod vode za ljudsku potrošnju od čvora priključka na uličnoj mreži do glavnog vodomjera. - jasno istaknuti razliku između glavnih vodomjera i internih vodomjera u zgradama u kojima ima više samostalnih uporabnih cjelina na način da je interni vodomjer u vlasništvu korisnika, da isti predstavlja dio interne instalacije, da on nije zakonito mjerilo u upotrebi te da ga javni isporučitelj vodne usluge nije ovlašten niti održavati, niti baždariti niti očitavati. Predlažemo sljedeći način razračuna potrošnje u slučajevima u kojima u zgradama postoje ugrađena i glavna i interna brojila, odnosno u zgradama gdje postoje ugrađena samo glavna brojila: Članak x1. U zgradama s više zasebnih cjelina koje imaju ugrađen samo glavni vodomjer, količina isporučenih vodnih usluga utvrđuje se očitanjem glavnog vodomjera, a Korisnici utvrđuju način raspodjele utvrđene količine isporučenih vodnih usluga po zasebnim cjelinama prema: - broju članova, - očitanoj količini vode na internom vodomjeru, - prema koeficijentu ili paušalu, - kombinacijom navedenih načina. Odluku/sporazum o načinu raspodjele utvrđene količine isporučenih vodnih usluga između pojedinih Korisnika, kao i sve kasnije promjene koje utječu na način raspodjele, dužan je Isporučitelju, dostaviti ovlašteni predstavnik suvlasnika zgrade. Odluka/sporazum iz prethodnog stavka ovog članka mora sadržavati podatke o zgradi, popis suvlasnika zgrade, njihov osobni identifikacijski broj, broj članova pojedinog domaćinstva, način raspodjele potrošene vode. Odluka/sporazum mora biti u pisanom obliku, ovjerena potpisima i pečatima (za pravne osobe odnosno obrtnike) sukladno odredbama važećeg Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koji uređuju poslove redovitog upravljanja stvari u suvlasništvu. U slučaju izmjene odluke /sporazuma iz prethodnog stavka izmjenu je potrebno dostaviti u roku 8 dana od izmjene, a najkasnije do 25. dana u tekućem mjesecu, da bi ona imala učinka za obračun vodne usluge. Odluka/sporazum iz stavak 4. ovog članka ne smije biti starija više od 6 mj. od dana otpreme pisanog zahtjeva Isporučitelja za dostavom iste. Ukoliko upravitelj zgrade /predstavnik suvlasnika ne dostavi odluku/sporazum iz ovog članka Općih uvjeta na pisano traženje Isporučitelja, Isporučitelj ima pravo izdati jedan račun na ime svih suvlasnika zgrade za obračunsko razdoblje. Obračun vodne usluge u stambenim zgradama s više zasebnih cjelina gdje je

	<p>ugrađen samo glavni vodomjer, a raspodjela utvrđene količine isporučenih vodnih usluga obavlja se prema broju članova ili prema koeficijentu ili paušalu, vrši se na način da se ukupna potrošnja u zgradi podijeli s ukupnim brojem stanara zgrade sukladno dostavljenoj Odluci/sporazumu iz prethodnog članka. Upravitelj zgrade/predstavnik suvlasnik dužan je Isporučitelju dostaviti pisanu izjavu o broj članova/koeficijentu ili paušalu. Upravitelj zgrade/predstavnik suvlasnik dužan je promjenu broja osoba /koeficijentu ili paušalu, prijaviti Isporučitelju najkasnije do 25. dana u tekućem mjesecu, da bi ona imala učinka u tome mjesecu. Promjena broja osoba kod pojedinoga Korisnika koja ne traje dulje od mjesec dana ne obračunava se. Članak x2. U zgradi s više zasebnih cjelina koja ima ugrađen jedan glavni vodomjer, u kojoj sve zasebne cjeline imaju ugrađene interne vodomjere, količina isporučenih vodnih usluga utvrđuje se očitanjem glavnog vodomjera, a raspodjela utvrđene količine isporučenih vodnih usluga prema očitaju internih vodomjera dostavljenih od strane predstavnika stanara/upravitelja zgrade. Ovlašteni upravitelj/predstavnik suvlasnika stanara dužan je Isporučitelju dostaviti podatke o očitanim stanjima na svim internim vodomjerima zaključno do zadnjeg dana u mjesecu za tekući mjesec. Ukoliko ovlašteni upravitelj zgrade/predstavnik suvlasnika stanara ne dostavi podatke iz prethodnog stavka ili ih ne dostavi u utvrđenom roku, količina isporučenih vodnih usluga očitanih na glavnom vodomjeru raspodijelit će se na Korisnike temeljem procjene iz prethodnog obračunskog razdoblja. Distributivnu razliku koja se pojavi između obračunatog utroška vode na glavnom vodomjeru i zbroju svih obračunatih utrošaka vode očitanih na internim vodomjerima ili procijenjenih utrošaka, obračunati će se posebno te izdati račun upravitelju zgrade/predstavniku stanara stambene zgrade. Članak x3. U zgradi s više Korisnika koja ima ugrađen jedan glavni vodomjer, u kojoj samo neki od Korisnika imaju ugrađene interne vodomjere, količina isporučenih vodnih usluga utvrđenih na glavnom vodomjeru raspodjeljuje se na način da se Korisnicima koji imaju ugrađene interne vodomjere obračunava usluga prema očitanoj stanju na internim vodomjerima, a razlika koja nastane između očitanoj stanja na glavnom vodomjeru i zbroja stanja na internim vodomjerima se raspodjeljuje na preostale Korisnike koji nemaju ugrađene interne vodomjere prema broju članova kućanstva/prema koeficijentu ili paušalu. Ovlašteni upravitelj zgrade/predstavnik suvlasnika zgrade dužan je Isporučitelju dostaviti podatke o očitanim stanjima na internim vodomjerima i broju članova pojedinog domaćinstva koji nemaju ugrađene interne vodomjere, ili podatke o koeficijentu ili paušalu za pojedini prostor, zaključno do zadnjeg dana u mjesecu za tekući mjesec. Ukoliko upravitelj zgrade/predstavnik suvlasnika zgrade ne dostavi podatke iz prethodnog stavka na svim internim vodomjerima/broju članova, ili ih ne dostavi u utvrđenom roku, količina isporučenih vodnih usluga očitanih na glavnom vodomjeru raspodijelit će se na pojedine Korisnike koji imaju ugrađene interne vodomjere temeljem procjene iz prethodnog obračunskog razdoblja, kao i prema broju članova/ koeficijentu ili paušalu iz prethodnog obračunskog razdoblja. Promjena broja osoba kod pojedinoga Korisnika koja ne traje dulje od mjesec dana ne obračunava se.</p>	
210	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE	Prihvaćen Izmijenjen je članak 61. stavak 1 te sada glasi „(1) Kada

	<p>IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 61. U članku 61. stavak 1 bi bilo dobro umjesto "unutar iduće tri godine" napisati "unutar iduće četiri godine" i time se usklađuje sa rokovima plana gradnje IVU</p>	<p>gradnja određene komunalne vodne građevine nije predviđena godišnjim planom gradnje komunalnih vodnih građevina, ali je predviđena višegodišnjim programom gradnje komunalnih vodnih građevina unutar iduće četiri godine budući korisnici vodnih usluga koji bi se priključili na te građevine mogu sudjelovati u financiranju njihove gradnje, uz povrat uloženi sredstava u određenom roku, pod uvjetima utvrđenim ugovorom s isporučiteljem vodne usluge."</p>
211	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 62. U članku 62. u stavku 1 brisati "u roku od jedne godine od stupanja na snagu općih uvjeta isporuke vodnih usluga.", a u stavku 2 dio rečenice „, počev od trenutka protupravnog priključenja, ali ne izvan roka od deset godina unatrag“ zamijeniti sa: „počev od trenutka kada su se stekli uvjeti da korisnik može podnijeti zahtjev za priključenje na sustav javne vodoopskrbe i odvodnje (što bi pokrilo i trenutak kada je sustav izgrađen i prošao sve preglede a i trenutak kada je građevina ilegalnog korisnika izgrađena) a najviše za razdoblje od 10 godine unatrag od dana saznanja za protupravno priključenje“.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odredba je izmijenjena u roku ne duljem od tri godine od stupanja na snagu Općih uvjeta. Odredba izmijenjana na način da sada glasi „Članak 62. (1) Javni isporučitelj je dužan isključiti protupravnog korisnika ili ozakoniti protupravno priključenje na komunalne vodne građevine te odrediti naknadu za protupravno priključenje, sve u skladu s općim uvjetima isporuke vodnih usluga u roku ne duljem od tri godine od stupanja na snagu općih uvjeta isporuke vodnih usluga. (2) Javni isporučitelj će naplatiti protupravnom korisniku naknadu za protupravno priključenje, počev od trenutka protupravnog priključenja odnosno ako trenutak protupravnog priključenja nije odrediv od trenutka saznanja za protupravno priključenje, ali ne izvan roka od deset godina unatrag. (3) Naknada za protupravno priključenje ne može biti veća od one obračunate primjenom tarife vodne usluge važeće u vrijeme obračuna naknade, a prema procijenjenoj potrošnji vode usporedive kategorije korisnika uvećanoj za koeficijent 1,5. Naknada za protupravno priključenje prihod je javnog isporučitelja vodnih usluga, a za istu se ispostavlja zaseban račun.“.</p>
212	<p>Iva Brkarić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 62. U članku 62. stavku 2. predlažemo izbrisati riječi „počev od trenutka protupravnog priključenja, ali ne izvan roka od deset godina“, a tekst u stavku 3. izmijeniti da se na određen način definira jednokratna naknada koja je isto prihod isporučitelja vodnih usluga, ali koja ne ovisi o dužini trajanja protupravnog priključenja i naplaćuje se u trenutku spoznaje da postoji protupravno priključenje. Stavak 3. tog članka bi trebao definirati metodologiju određivanja takve jednokratne naknade ili pak odrediti visinu te naknade, a pri čemu se može isto uzeti u obzir različitost u smislu da li se radi o protupravnom priključenju na građevinu javne vodoopskrbe ili pak na građevinu javne odvodnje, obzirom da je cijena vode uglavnom svugdje veća od cijene odvodnje. Takvu naknadu svakako treba definirati jednoznačno na razini cijele RH, kako bi i u praksi prema svim korisnicima u RH za koje se otkrije protupravno priključenje ona bila jednako primjenjiva, da predstavlja određenu naknadu isporučitelju za uslugu koju nije plaćao za vrijeme protupravnog priključenja, a da ujedno to bude i efikasna mjera da se takva protupravna priključenja sve manje i manje dešavaju. Ovaj naš prijedlog je proizašao iz činjenice da iskustveno znamo da je nemoguće definirati stvarni trenutak protupravnog priključenja, pa je stoga izuzetno osjetljivo vezati naknadu na te rokove, jer bi se to svelo na čiste procjene bez konkretnih dokaza, a obzirom da rok jako utječe na visinu naknade, na to se može očekivati znatan broj slučajeva koje će završavati sporovima koji će najvjerojatnije završavati na način da će riječ korisnika vezano za rok protupravnog priključenja imati veću težinu od procjene isporučitelja vodne usluge,</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 62. stavak 2 glasi „(2) Javni isporučitelj će naplatiti protupravnom korisniku naknadu za protupravno priključenje, počev od trenutka protupravnog priključenja odnosno ako trenutak protupravnog priključenja nije odrediv od trenutka saznanja za protupravno priključenje, ali ne izvan roka od deset godina unatrag.“ .</p>

	naročito tamo gdje se ne može to potkrijepiti konkretnim činjenicama i dokazima.	
213	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 62. U stavku 2. navedeno je da će javni isporučitelj naplatiti protupravnom korisniku naknadu za protupravno priključenje, počev od trenutka protupravnog priključenja, ali ne izvan roka od deset godina unatrag. Pitanje je da li treba pisati da će naplatiti samo naknadu ili naknadu i procijenjeni trošak utrošene vode od protupravnog priključenja. Također, valja predvidjeti na koji će se način utvrđivati trenutak protupravnog priključenja ili razraditi mehanizme pravne fikcije o utvrđivanju toga trenutka, primjerice da trenutak priključenja dokazuje onaj tko je protupravno priključen, a ako isti ne pruži o tome dostatne dokaze – predmnijeva se da je priključen 10 godina ili sl.</p>	<p>Nije prihvaćen Isto je već propisano člankom 62. stavkom 3. ovoga Zakona.</p>
214	<p>Krešimir Čupić IX. PRIKLJUČENJE NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE, Članak 62. Ako se već propisuje OBVEZA javnog isporučitelja da isključuje protupravne korisnike odnosno da ozakoni protupravno priključenje, onda bi za slučaj kada korisnik odbija ozakonjenje priključka, trebalo u ovom članku jasno propisati i dužnost ostalih nadležnih tijela (policija i dr.) da osiguraju javnom isporučitelju provođenje njegovih dužnosti isključivanja protupravnih korisnika, a to iz razloga jer treba imati u vidu da je često za takve radnje potrebno ući u posjed nekretnine korisnika, pa u stvarnosti kada bespravni korisnici to ne dopuštaju, javni isporučitelj je prisiljen voditi sudske sporove koji traju godinama u cilju obustave isporuke vode, pa bi radi efikasnosti i javnog interesa trebalo vodnim redarima dati veće ovlasti kako bi bili zaštićeni i efikasni u izvršavanju dužnosti javnih isporučitelja. St. 2. - moguća kolizija s ZOO, treba se držati općeg zastarnog roka za stjecanje bez osnove.</p>	<p>Nije prihvaćen Podrazumijeva se da ukoliko je službenoj osobi onemogućeno obavljanje službene dužnosti, pri tom na zahtjev službene osobe asistira policija, a što je materija posebnih zakona.</p>
215	<p>Grad Pazin X. ISPUNJENJE OBVEZA IZ VIŠEGODIŠNJEG PROGRAMA GRADNJE, Članak 63. U čl. 63. u potpunosti je nejasno značenje st. 2. kojim se određuje da su „Jedinice lokalne samouprave dužne osigurati provedbu višegodišnjeg programa gradnje na način kako sukladno ovom Zakonu osiguravaju pružanje vodnih usluga.“</p>	<p>Prihvaćen Članak 63. stavak 2. je korigiran u tom smislu te sada glasi „(2) Jedinice lokalne samouprave dužne su osigurati provedbu višegodišnjeg programa gradnje suosnivanjem javnih isporučitelja vodnih usluga, ostvarivanjem članskih odnosno dioničarskih prava i obveza u javnim isporučiteljima i na drugi način u skladu s ovim Zakonom i posebnim zakonima.“.</p>
216	<p>GRAD CRIKVENICA 1. Regulator vodnih usluga, Članak 67. Predlažemo nadodati: “nadzire zakonitost općih uvjeta isporuke vodnih usluga“.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 40. ovoga Zakona dan je detaljan sadržaj općih uvjeta isporuke vodnih usluga, te je propisano prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 kalendarskih dana o nacrtu istih.</p>
217	<p>MURVICA d.o.o. 1. Regulator vodnih usluga, Članak 67. Predlažemo nadodati “ nadzire zakonitost općih uvjeta isporuke vodnih usluga“.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 40. ovoga Zakona dan je detaljan sadržaj općih uvjeta isporuke vodnih usluga, te je propisano prethodno javno savjetovanje od najmanje 30 kalendarskih dana o nacrtu istih.</p>

218	<p>Udruga Biom 1. Regulator vodnih usluga, Članak 68. U odnosu na pravnu zaštitu protiv odluka Vijeća za vodne usluge, potrebno je propisati odgovarajući mehanizam. Prema postojećem uređenju zaštita je predviđena pokretanjem upravnog spora, pa se predlaže u čl. 68. Prijedloga izričito tako i propisati kako ne bi ostala pravna praznina.</p>	<p>Nije prihvaćen Pravna zaštita protiv odluka tijela kao što je Vijeće za vodne usluge propisana je Zakonom o upravnim sporovima i istu nije potrebno dodatno propisivati ovim Zakonom.</p>
219	<p>Iva Brkarić XII. NADZOR, Članak 79. Stavak 3. alineja 2. „(3) Vodopravni inspektor dodatno je ovlašten: - narediti isporuku vode između različitih isporučitelja vodnih usluga - narediti isporučitelju vodnih usluga da prihvati i pročisti otpadne vode drugog isporučitelja vodnih usluga ili - poduzeti mjere iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona.“ Isporučitelj moli pojašnjenje veže li se „prihvat i pročišćavanje otpadne vode drugog isporučitelja vodnih usluga“ za članak 52. Ukoliko da, predlaže se u alineji 2., iza riječi „usluga“ staviti riječi „ako su ispunjeni uvjeti iz članka 52. stavka 2. ovog Zakona“, s obzirom na to da su za prihvat otpadnih voda potrebni odgovarajući resursi i kapacitet.</p>	<p>Nije prihvaćen Vodopravni inspektor provodi inspekcijski nadzor uvažavajući sve relevantne članke ovoga Zakona, pa tako i članak 52. ovoga Zakona.</p>
220	<p>Iva Brkarić XII. NADZOR, Članak 81. Predlaže se stavak 1. izmijeniti kako slijedi: (1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz sabirnih jama i mulja iz malih sanitarnih uređaja, kada se ono obavlja putem javnih isporučitelja vodnih usluga, a kada je to određeno propisima o vodama, nadziru javni isporučitelji vodnih usluga putem vodnih redara. Također, sukladno članku komentaru na članak 79. Nacrta prijedloga Zakona o vodama, predlaže se definirati svrhu kao i u čemu se sastoji nadzor nad pražnjenjem, odnosno u čemu se sastoje ovlasti vodnih redara, uz pretpostavku kako je isto vezano na odredbu stavka 5. u kojem stoji kako su vodni redari ovlašteni rješenjem narediti drugo usklađenje s odredbama propisa čiju primjenu nadzire. Također, pretpostavka je da se pod „odredbama propisa čiju primjenu nadzire“ misli na odredbe članka 55. Zakona o vodnim uslugama te odredbe koje se odnose na pražnjenje otpadnih voda. Ukoliko je tako, predlaže se isto izričito propisati, kako se ne bi stvaralo pogrešno uvjerenje kako vodni redari nadziru primjenu ukupnih odredbi zakona. Ukoliko je pak intencija zakonodavca bila upravo nadzor nad primjenom zakona u cijelosti, predlaže se isto izričito propisati i detaljnije obraditi.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 81. stavkom 1. jasno je određeno da javni isporučitelj vodnih usluga putem vodnih redara nadzire primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona kao i pražnjenje komunalnih otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama.</p>
221	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. XII. NADZOR, Članak 81. Isti komentar kao pod čl. 55. Osim novčane kazne propisane čl.83, Nacrt ne sadrži nikakvo drugo rješenje, pa se postavlja pitanje svrhe izgradnje KVG-a, ako ne postoji „prisilna“ mogućnost priključenja? Člankom 81. predviđeno je da obvezu priključenja nadziru JIVU putem vodnih redara koji su zaposlenici JIVU i koji su dodatno ovlašteni rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadziru. Da li to znači da će rješenje sadržavati i odredbu po kojem će JIVU moći o svom trošku napraviti priključak ukoliko to vlasnik građevine ne učini u rješenju ostavljenom roku i račun za radove poslati na naplatu vlasniku temeljem tog rješenja?</p>	<p>Nije prihvaćen Izrađivač nacrta prijedloga ovoga zakona smatra da je novčana kazna za nepriključenje od 20.000,00 do 100.000,00 kn za pravne osobe i 2.000,00 do 10.000,00 kn za fizičke osobe dovoljna. Predložene mjere smatramo previše drastičnima, a osim toga zadirale bi u prava vlasništva i posjeda.</p>

222 **GRAD ZAGREB****XII. NADZOR, Članak 81.**

Članak 81. Predlažemo da se članka 81. koja se odnosi na ovlasti i poslove vodnih redara, a koji su zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga, koji glasi: „(1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama, nadziru javni isporučitelji vodnih usluga putem vodnih redara. (2) Vodni redari su zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga. (3) Vodni redari imaju iskaznicu i odoru određenu općim aktom javnog isporučitelja vodnih usluga. (4) Ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno, na postupanja vodnih redara na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o komunalnim redarima iz propisa o komunalnom gospodarstvu. (5) Vodni redar dodatno je ovlašten rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadzire. (6) O žalbi izjavljenoj protiv rješenja vodnog redara odlučuje upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave nadležno za drugostupanjske poslove vodnog gospodarstva.“ mijenja i glasi: „(1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama, nadziru jedinice lokalne samouprave putem vodnog redarstva. (2) Vodno redarstvo ustrojava se unutar nadležnih odjela za vode i vodno gospodarstvo ili drugih upravnih odjela jedinica lokalne samouprave. (3) Ustroj, djelokrug rada, ovlaštenja i način rada vodnog redarstva propisuje se odlukom o vodnom redarstvu. (4) Vodni redar dodatno je ovlašten rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadzire. (5) O žalbi izjavljenoj protiv rješenja vodnog redara odlučuje ministarstvo nadležno za vode. (6) Žalba izjavljena protiv rješenja vodnog redara ne odgađa njegovo izvršenje u slučaju zaštite javnog interesa ili radi poduzimanja hitnih mjera, odnosno radi otklanjanja štete koja se ne bi mogla otkloniti. U svim drugim slučajevima žalba ima odgovorni učinak.“

OBRAZLOŽENJE U poglavlju o osnovnim pitanjima koja se trebaju urediti Prijedlogom Zakona o vodnim uslugama navedeno je, da se kao jedno od osnovnih pitanja uređuju i pitanja zaštite radnih mjesta u sektoru vodnih usluga, i to propisivanjem dodatnih djelatnosti koje mogu obavljati javni isporučitelji vodnih usluga, pa tako i izvršavanje poslova vodnih redara. Budući da se izmjenom seta zakona kojima se uređuju vode, znatno proširuje djelokrug rada javnih isporučitelja vodnih usluga, za očekivati je da se u tom sektoru neće pojaviti problemi vezani uz zaštitu radnih mjesta, te da se ljudski potencijali mogu kvalitetno i stručno iskoristiti i bez ustrojavanja vodnog redarstva. Predlažemo da poslove i zadatke predviđene za obavljanje od strane vodnih redara kao zaposlenika javnog isporučitelja vodnih usluga, obavljaju vodni redari, koji su zaposlenici nadležnih upravnih tijela jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave. Na ovaj način bi se izbjegle eventualne sumnje u objektivnost i pristranost vodnih redara, kao zaposlenika javnog isporučitelja vodnih usluga. Osim toga, zaposlenici nadležnih upravnih tijela u pravilu već imaju položen državni stručni ispit, nisu im potrebne dodatne edukacije iz područja primjene Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine 47/09) i vođenja upravnog postupka. Odredba stavka 6.

Nije prihvaćen

Prihvatanjem ove primjedbe došlo bi do novog zapošljavanja u tijelima JLS, a odgovarajući zaposlenici već postoje kod isporučitelja. Ovim prijedlogom se želi postići: 1. da se napokon pod nadzor stave sabirne i septičke jame 2. da se poboljša priključenje 3. da se na odgovarajući način riješi eventualni višak zaposlenika tehničke struke nakon pripajanja.

	usklađena je s odredbom članka 112. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku, kojom je propisano da javnopravno tijelo može iznimno, radi zaštite javnog interesa ili radi poduzimanja hitnih mjera, odnosno radi otklanjanja štete koja se ne bi mogla otkloniti, odlučiti da žalba nema odgodni učinak. Rješenje mora sadržavati detaljno obrazloženje zašto žalba nema odgodni učinak.	
223	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE XII. NADZOR, Članak 81. Predlažemo da se članak 81. doradi nekako drukčije ili točnije regulirati i definirati ovlasti i sam postupak, ili jednostavnije: proširiti ovlasti komunalnog redara na postupanja utvrđena ovim člankom, a IVU i JLS neka između sebe dogovaraju na koji način će osigurati provođenje ovog postupka ili sva postupanja prenijeti na inspekcije.</p>	<p>Nije prihvaćen Djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje nisu u nadležnosti Zakona o komunalnom gospodarstvu, stoga je ovim Zakonom propisano posebno redarstvo – vodni redari.</p>
224	<p>Zagorski vodovod d.o.o. XII. NADZOR, Članak 81. Člankom 81. nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama (Nadzor vodnog redarstva), propisano je: (1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama, nadziru javni isporučitelji vodnih usluga putem vodnih redara. (2) Vodni redari su zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga. (3) Vodni redari imaju iskaznicu i odoru određenu općim aktom javnog isporučitelja vodnih usluga. (4) Ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno, na postupanja vodnih redara na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o komunalnim redarima iz propisa o komunalnom gospodarstvu. (5) Vodni redar dodatno je ovlašten rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadzire. (6) O žalbi izjavljenoj protiv rješenja vodnog redara odlučuje upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave nadležno za drugostupanjske poslove vodnog gospodarstva. (7) Žalba izjavljena protiv rješenja vodnog redara ne odgađa njegovo izvršenje. Vežano uz čl. 81. st. 5. narečenog nacrta prijedloga zakona, Zagorski vodovod d.o.o. predlaže otvoriti mogućnost samostalnog izvršenja rješenja kojim se naređuje priključenje na komunalne vodne građevine, na način da se doda sljedeći stavak: (8) Ukoliko vlasnik nekretnine ne postupi prema rješenju vodnog redara iz st. 5. ovog članka, javni isporučitelj vodne usluge može izvršiti priključenje nekretnine na komunalnu vodnu građevinu na trošak vlasnika.</p>	<p>Nije prihvaćen Citiranje članka.</p>
225	<p>Zagorski vodovod d.o.o. XII. NADZOR, Članak 81. (1) Primjenu odredbi članka 55. ovoga Zakona, kao i pražnjenje otpadnih voda iz individualnih sustava odvodnje, kada je to određeno propisima o vodama, nadziru javni isporučitelji vodnih usluga putem vodnih redara. (2) Vodni redari su zaposlenici javnog isporučitelja vodnih usluga. (3) Vodni redari imaju iskaznicu i odoru određenu općim aktom javnog isporučitelja vodnih usluga. (4) Ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno, na postupanja vodnih redara na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o komunalnim redarima iz propisa o komunalnom gospodarstvu. (5) Vodni redar dodatno je ovlašten rješenjem narediti priključenje na komunalne vodne građevine i drugo usklađenje sa odredbama propisa čiju primjenu nadzire.</p>	<p>Nije prihvaćen Za isto je propisana prekršajna odredba, na način da će se ukoliko se ne priključi građevina na komunalne građevine sukladno članku 55. pravna osoba kazniti novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 100.000 kn, a fizička osoba kaznom od 2.000 do 10.000 kn.</p>

	(6) O žalbi izjavljenoj protiv rješenja vodnog redara odlučuje upravno tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave nadležno za drugostupanjske poslove vodnog gospodarstva. (7) Žalba izjavljena protiv rješenja vodnog redara ne odgađa njegovo izvršenje. (8) Ukoliko vlasnik nekretnine ne postupi prema rješenju vodnog redara iz st. 5. ovog članka, javni isporučitelj vodne usluge može izvršiti priključenje nekretnine na komunalnu vodnu građevinu na trošak vlasnika.	
226	Krešimir Čupić XII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 83. toč. 15. - treba brisati, osim ako se javnom isporučitelju u čl. 62. daju izričite ovlasti da bez sudske presude smije uz pomoć policije ući u posjed i isključiti protupravnog korisnika	Nije prihvaćen Podrazumijeva se da ukoliko je službenoj osobi onemogućeno obavljanje službene dužnosti, pri tom na zahtjev službene osobe asistira policija, a što je materija posebnih zakona. Ako ne postoji spremnost da se traži asistencija policije postoje i druge tehničke mogućnosti isključenja protupravnog korisnika osim stupanja na posjed.
227	MEDIMURSKE VODE d.o.o. XII. PREKRŠAJNE ODREDBE, Članak 85. Sredstva novčanih kazni iz čl. 84. st. 1. toč.7. i st. 2. i 3. trebala bi biti: ili prihod jedinice lokalne samouprave koja će ih koristiti isključivo za namjenu priključenja (izvođena priključka) na komunalno vodnu građevinu ili prihod isporučitelja vodnih usluga koji će time sredstvima omogućiti priključak na komunalno vodnu građevinu.	Nije prihvaćen Sredstva od novčanih kazni su prihod JLS, a JLS taj prihod može koristiti kako za namjenu koja se navodi tako i za npr. plaćanje razlike do pune cijene vodne usluge za socijalno ugrožene građane kao i za druge namjene.
228	VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 86. Članak 86. Prijenos poslovnih udjela na članove ili treće osobe propisan je u prekratkome roku. U cilju očuvanja radnih mjesta odnosno postizanja povoljnije cijene na tržištu, predlaže se ove rokove umjesto 90 dana, produžiti na 18 mjeseci tako da teče do pune implementacije Zakona o vodnim uslugama.	Djelomično prihvaćen Rok za prijenos većinskih udjela u trgovačkim društvima i većinskih osnivačkih prava u drugim pravnim osobama produžen je sa 90 dana na 12 mjeseci.
229	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 86. Članak 86. Prijenos poslovnih udjela na članove ili treće osobe propisan je u prekratkome roku. U cilju očuvanja radnih mjesta odnosno postizanja povoljnije cijene na tržištu, predlaže se ove rokove umjesto 90 dana, produžiti na 18 mjeseci tako da teku do pune implementacije Zakona o vodnim uslugama.	Djelomično prihvaćen Rok za prijenos većinskih udjela u trgovačkim društvima i većinskih osnivačkih prava u drugim pravnim osobama produžen je sa 90 dana na 12 mjeseci.
230	Grad Pazin 1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 86. U čl. 86. ponovno se postavlja pitanje nužnosti i realnosti roka od 90 dana.	Prihvaćen Rok za prijenos većinskih udjela u trgovačkim društvima i većinskih osnivačkih prava u drugim pravnim osobama produžen je sa 90 dana na 12 mjeseci.
231	GRAD CRIKVENICA 1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 86. Ukoliko navedeni članak obvezuje prenošenje dionica pa i onih koje su u stečajnom postupku dodijeljene isporučiocu vodne usluge kao vjerovniku u zamjenu za potraživanja, navedeni članak prijedloga ide na štetu isporučitelja vodnih usluga koji imaju takve slučajeve, odnosno treba definirati rok za prodaju. Ako se navedeno ne odnosi na takve poslovne udjele odnosno dionice trebalo bi posebnim stavkom isto jasnije definirati.	Prihvaćen Članak 86. sada glasi „(1) Javni isporučitelji vodnih usluga dužni su u roku od 12 mjeseci po stupanju na snagu ovoga Zakona prenijeti sve većinske udjele u trgovačkim društvima odnosno većinska osnivačka prava koje imaju u drugim pravnim osobama na svoje članove društva, dioničare odnosno osnivače ili treće osobe. (2) Ne postupe li po odredbi stavka 1. ovoga članka javni isporučitelji vodnih usluga dužni su likvidirati pravne osobe u kojima imaju većinske udjele odnosno većinska osnivačka prava u roku od narednih 90 dana.“
232	MURVICA d.o.o. 1. Prethodne radnje za provedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 86.	Prihvaćen Članak 86. sada glasi „(1) Javni isporučitelji vodnih usluga dužni su u roku od 12 mjeseci po stupanju na snagu

	<p>Ukoliko navedeni članak obvezuje prenošenje dionica pa i onih koje su u stečajnom postupku dodijeljene isporučiocu vodne usluge kao vjerovniku u zamjenu za potraživanja, navedeni članak prijedloga ide na štetu isporučitelja vodnih usluga koji imaju takve slučajeve, odnosno treba definirati rok za prodaju. Ako se navedeno ne odnosi na takve poslovne udjele odnosno dionice trebalo bi posebnim stavkom isto jasnije definirati.</p>	<p>ovoga Zakona prenijeti sve većinske udjele u trgovačkim društvima odnosno većinska osnivačka prava koje imaju u drugim pravnim osobama na svoje članove društva, dioničare odnosno osnivače ili treće osobe. (2) Ne postupe li po odredbi stavka 1. ovoga članka javni isporučitelji vodnih usluga dužni su likvidirati pravne osobe u kojima imaju većinske udjele odnosno većinska osnivačka prava u roku od narednih 90 dana.“.</p>
233	<p>VODOVOD-OSIJEK d.o.o. 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Pripajanje društava kapitala Članak 88. Pripajanje društava kapitala. Propisuje se rok od 90 dana za provođenje pripajanja što nije dovoljno. Predlaže se rok od 180 dana, dok u stavku 6 predlažemo promijeniti datum pripajanja s imovinom iskazanom u bilanci društva koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2020. Nadalje, nije propisano ni postupanje u slučaju pasivnosti postojećih javnih isporučitelja koji su se dužni pripojiti društvu preuzimatelju; predlaže se dopuniti ove odredbe.</p>	<p>Nije prihvaćen Ta odredba Nacrta je izmijenjena te sada glasi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“. Na taj način će se zapriječiti da se u razdoblju do pripajanja prekrajaju temeljni kapitali i „nabildavaju“ bilance da bi se za dio osnivača osigurala povoljniji poslovni udio odnosno dioničarska prava. To su rizici koji bi cijelu reformu mogli dovesti u pitanje. Mehanizam za suzbijanje „pasivnosti“ postojećih javnih isporučitelja koji su se dužni pripojiti društvu preuzimatelju propisan je člankom 94. Nacrta.</p>
234	<p>Vodovod Hrvatsko primorje-južni ogranak d.o.o. 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. Prijedlog izmjene i dopune Nacrta prijedloga zakona o vodnim uslugama Čl. 88 Stavak 2 Iza riječi zakona dodaje se: "ili društvo koje je u posljednje tri godine od stupanja na snagu Uredbe iz članka 7. st. 6 ovog zakona ostvarilo najveću količinu prodane pitke vode (bilo krajnjim korisnicima ili JIVU-ima na svom području)," te se stavak nastavlja istim tekstom dalje Obrazloženje: Zakon ovakvim tumačenjem diskriminira društvo koje se bavi samo jednom djelatnosti dok su društva koja u svom sastavu imaju vodovod i odvodnju privilegirana u odnosu na društva koja u svom sastavu obavljaju samo jednu djelatnost (vodoopskrbu ili odvodnju) jer za istu količinu naplaćuju dva puta uslugu i naknadu za razvoj što uzrokuje da manje društvo po kriteriju prihoda postaje veće. Ovakav problem dolazi do izražaja kada se na određenom uslužnom području nalazi više, veličinom sličnih JIVU-a, te prethodno objašnjenom diskriminacijom manji JIVU može postati veći.</p>	<p>Prihvaćen Članak 88. stavak 2. korigiran prema predloženom te sada glasi „(2) Kao društvo preuzimatelj odredit će se javni isporučitelj vodnih usluga koji je na uslužnom području imao najveći ukupni prihod po osnovi cijene vodnih usluga, cijene isporuke vode drugom isporučitelju vodnih usluga i naknade za razvoj u tri godine koje prethode godini stupanja na snagu uredbe iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona ili iznimno od prethodnog, javni isporučitelj vodnih usluga koji je na uslužnom području u posljednje tri godine koje prethode godini stupanja na snagu Uredbe iz članka 7. stavka 6 ovog zakona isporučio najveću količinu vode za ljudsku potrošnje korisnicima vodnih usluga i drugim isporučiteljima vodnih usluga (primarno društvo preuzimatelj), a ako započeto pripajanje primarnom društvu preuzimatelju ocjeni neizglednim u propisanim rokovima uredbom iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona pripajanje će se provesti prema drugom javnom isporučitelju vodnih usluga (supsidijarno društvo preuzimatelj) koji se određuje uredbom iz članka 7. stavka 6. ovoga Zakona.“.</p>
235	<p>HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. Članak 88. pripajanje društava kapitala. Propisuje se rok od 90 dana za provođenje pripajanja što nije dovoljno. Predlaže se rok od 180 dana i u stavku 6 treba promijeniti datum pripajanja s imovinom iskazanom u bilanci društva koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2020. Nadalje, nije propisano ni postupanje u slučaju pasivnosti postojećih javnih isporučitelja koji su se dužni pripojiti društvu preuzimatelju; predlaže se dopuniti ove odredbe.</p>	<p>Nije prihvaćen Pripajanje se treba izvršiti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu Uredbe o uslužnim područjima, što znači da je to 6 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona. Predmetni rokovi usklađeni su s prijedlogom Udruge gradova. Stručni nositelj zakona smatra da je propisana kazna od 30.000,00 do 300.000,00 kn za pravnu osobu, kao i kazna od 4.000,00 do 10.000,00 kn za odgovornu osobu, kao i druge odredbe zakona koje će se primijeniti ukoliko ne dođe do postupanja sukladno članku 88. ovoga Zakona (uskрата financiranja sukladno članku 93. ovoga Zakona) su više nego dovoljne da isporučitelji vodnih usluga budu aktivni prilikom pripajanja.</p>
236	<p>Udruga Biom 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U čl. 88. itd. Prijedloga uporno se ističe kako će se na pojedina pitanja u svezi postupka pripajanja primijeniti odredbe Uredbe iz čl. 7. st. 6. Prijedloga, međutim</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Sadržaj Uredbe je, osim sadržaja iz članka 7. stavak 6. ovoga Nacrta proširen i u drugim odredbama ovoga Nacrta npr. odredbom o određivanju društva preuzimatelja. Pri donošenju Uredbe iz članka 7. ovoga Zakona vodit će se računa o dopuštenosti uređenja</p>

	<p>navedenom odredbom čl. 7. st. 6. Prijedloga predmetna Uredba je ograničena samo na uspostavljanje uslužnih područja i određivanje njihovih granica, pa je u tom smislu potrebno izvršiti potrebno usklađenje odnosno proširenje ovlasti nadležnog Ministarstva u pogledu navedene Uredbe, no pri tome je potrebno voditi računa o ustavnopravnoj dopuštenosti uređenja pojedinih pitanja uredbom Ministarstva koja se odnose na djelokrug rada i financiranja JLS. Rokovi propisani čl. 88. i 89. Prijedloga u slučaju supsidijarnog preuzimanja nisu usklađeni kao niti eventualni nastup djelomičnih posljedica započetog postupka preuzimanja od strane primarnog društva preuzimatelja (npr. već preuzeto upravljanje nad komunalnim vodnim građevinama) i otklanjanje tih posljedica s ciljem dovršetka postupka preuzimanja od strane supsidijarnog društva preuzimatelja, te je navedeno potrebno dodatno i sustavno urediti. Konačno, određivanje društva preuzimatelja kao onog koji je ostvario najveći prihod (a ne primjerice dobit) nema pravnog uporišta niti prihvatljivog stupnja razmjernosti u ostvarenju cilja. Naime, pojedina društva kao budući preuzimatelji trenutno imaju iskazne gubitke, pa će se ovakvim pristupom zakonom propisanom akvizicijom "malih" od strane "velikih" faktično omogućiti knjigovodstveno saniranje nastalih gubitaka društva preuzimatelja, a navedeno će posljedično imati utjecaja na povećanje cijene vodnih usluga i otklanjanje eventualne odgovornosti uprave za prethodne loše poslovne rezultate.</p>	<p>pojedinih pitanja koja će se njome uređivati. Ad. 2. Ne prihvaća se. Rokovi u člancima 88. i 89. su u potpunosti usklađeni. Na dan završetka pripajanja i vodne građevine moraju biti prenesene u vlasništvo društva preuzimatelja.</p>
237	<p>Grad Pazin 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U vezi s čl. 88. st. 1., 4. i 5. ponovno se postavlja pitanje realnosti rokova od 90 dana za sva potrebna pripajanja (potencijalno deseci postupaka pripajanja), te još i više roka za sva interna usklađenja od tih istih 90 dana (primjerice, deset isporučitelja usluge odvodnje pripoji se društvu preuzimatelju, ranijem vodovodu na njihovom području, 89. ili 90. dana roka, a društvo preuzimatelj do kraja tog istog 90. dana mora imati usklađene sve svoje unutarnje opće akte društva s uključenim svim podacima i specifičnostima preuzetih isporučitelja usluge odvodnje?).</p>	<p>Nije prihvaćen Pripajanje se treba izvršiti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu Uredbe o uslužnim područjima, što znači da je to 6 mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona. Predmetni rokovi usklađeni su s prijedlogom Udruge gradova.</p>
238	<p>Grad Ivanec 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U članku 88. stavak 3. u dijelu koji se odnosi na potrebnu većinu na skupštini za donošenje odluke o pripajanju, potrebno je uskladiti s odredbama Zakona o trgovačkim društvima.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon o vodnim uslugama je lex specialis u tom smislu.</p>
239	<p>Vodovod d.o.o. Makarska 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. Prijedlogom Zakona o vodnim uslugama nije dovoljno jasno definirano na koji način se određuju suvlasnički udjeli koje u novoosnovanom društvu isporučitelju vodnih usluga ima koja od jedinica lokalne samouprave. Naime sukladno članku 21 prijedloga Zakona svaki član društva u skupštini ima pravo glasa razmjerno njegovom poslovnom udjelu u temeljnom kapitalu. Međutim smatramo da nije jasno određeno na koji način se određuju visina udjela koje pojedina od jedinica lokalne samouprave ima u temeljnom kapitalu novoosnovanog društva. Da ne bi bilo zabune, odmah želimo naglasiti da smatramo da visina upisanog temeljnog kapitala</p>	<p>Prihvaćen Dodatno pravo glasa (čl. 21.) je vezano za određivanje poslovnih udjela/dioničkih prava (čl. 88.). U smislu prijedloga ovoga sudionika u javnom savjetovanju precizirali smo osnovu stjecanja budućih članskih prava u društvu preuzimatelju kako slijedi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>

pojednog od postojećih isporučitelja vodnih usluga nije od značaja, a ni mjerilo, stvarnog kapitala i kvalitete poslovanja bilo kojeg od postojećih društava. Stoga smatramo da bi bilo apsolutno pogrešno voditi se idejom da se zbrajaju upisani temeljni kapitali postojećih društava te razmjerni poslovni udjeli koji temeljem njih pripadaju kojoj od jedinica lokalne samouprave kao suvlasnika. Naime prilikom osnivanja isporučitelja vodnih usluga 90-ih godina različita društva su upisala različite temeljne kapitale. S jedne strane određeni broj društava se vodilo logikom da se treba procijeniti i upisati samo primjerice građevine za koje je u tom trenutku postojala uporabna dozvola (kao što je slučaj s Vodovodom d.o.o. Makarska), bez obzira na stvarno postojanje vrijednih nekretnina, uređaja i opreme pa se temeljni kapital nije ni povećavao u slučaju pribave dokumentacije. S druge strane su isporučitelji od osnivanja 90-ih godina stekli vrijednu imovinu, izgradili sustav, ali pritom ga nisu unosili u upisani temeljni kapital. U isto vrijeme imamo isporučitelje vodne usluge koji su odmah 90-ih godina upisali u temeljni kapital svu imovinu koju su imali, bez obzira na postojanje uporabnih dozvola, ili su povećavali temeljni kapital za sve novosagrađeno. Iz navedenog je jasno da upisani kapital kao takav ne predstavlja na nikoji način dobar kriterij niti stvarnu sliku imovine i vrijednosti kojeg od postojećih društava isporučitelja vodnih usluga. Naime društvo može imati više obveza od upisanog temeljnog kapitala ili s druge strane nizak upisani temeljni kapital ali i niske obveze i visok kapital i rezerve iskazane u bilanci društva iz čega proizlazi da je potonje društvo, iako ima upisan manji temeljni kapital, vrijednije. Slijedom navedenog, a kako bi sutra bilo što manje sporova oko postupka preuzimanja, utvrditi jasne kriterije pomoću kojih će se utvrditi koliko koja od jedinica lokalne samouprave ima poslovnih udjela u novoosnovanom društvu isporučitelju vodnih usluga. a.) Kao osnovni kriterij koliko poslovnih udjela ima u novoosnovanom društvu koja od jedinica lokalne samouprave predložimo prosječnu količinu isporučene vode na njenom području u posljednje 3 godine. Citirani kriterij smatramo najboljim jer održava stvarno stanje stvari. Isporučena voda znači prihod s jedne strane koji društvo dobiva upravo s teritorija te jedinice lokalne samouprave, a s druge strane predstavlja i veličinu postojećeg izgrađenog sustava (koji je potreban za isporuku te količine vode) a i potrebe za održavanjem postojećeg sustava. Naravno kada se utvrde količine isporučene vode kao prosjek posljednje 3 godine i isto se smatra razmjerno visini poslovnog udjela kod novoosnovanog društva po proteku vremena i eventualnoj promjeni stanja u potrošnji vode između jedinica lokalne samouprave ne podrazumijevaju se novi vlasnički udjeli već stanje ostaje kao početno. Ukoliko bi se željelo dozvoliti revidiranje poslovnih udjela tijekom određenog proteka vremena tada treba propisati uvjete za isto. b.) ukoliko iz bilo kojeg razloga nije prihvatljiv kriterij pod a.) tada se predlaže kao kriterij odrediti prihod od prodaje vodnih usluga na području koje od jedinica lokalne samouprave. (iz razloga što su postojeće cijene kod različitih isporučitelja različite te na pojedinim područjima postoji sustav odvodnje otpadnih voda dok na pojedinim područjima ne postoji.) Obzirom na trenutnu različitost cijena pristalice smo kriterija pod a.) c.) Ukoliko iz bilo kojeg razloga nije prihvatljiv kriterij ni pod a.) ni pod b.) tada predložimo kao kriterij odrediti stvarni kapital društva (upisani kapital + kapitalne rezerve i rezerve iz dobiti + zadržana dobit i dobit poslovne godine) koji se

	<p>iskazuje u bilanci društva na način da se od imovine društva oduzmu obveze društva i odgođeno plaćanje troškova i prihod budućeg razdoblja. Tako dobiveni iznos se onda, sukladno postotku poslovnog udjela koje pojedina od jedinica lokalne samouprave ima u postojećem društvu, dodijeli jedinici lokalne samouprave.</p>	
240	<p>MURVICA d.o.o. 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. (1) Navedeni kriterij nije pravedan, stimulirani su oni s većim cijenama, a ne oni koji su uspostavili veću ekonomičnost te pokrivaju troškove s nižim prihodima. Što s imovinom u pripremi, što s organizacijskim sposobnostima, izgrađenošću mreže i broj priključaka, zašto ne dopustiti po pojedinom uslužnom području već potpisane sporazume između JLS-ova o definiranju kriterija i spajanju a nastavno na uvjet koji je bio za dobivanje EU sredstva, a tek onda po predmetnom Zakonu koji će sveobuhvatnije definirati kriterije za preuzimatelja. Zašto nametati JLS-ovima nešto ako su već sami definirali? (2) U odnosu na prijašnji Nacrt prijedloga Zakona došlo je do veoma velikih promjena. Naime u prijašnjem Nacrtu definirani su podjela i vlasnički odnosi u pojedinim Isporučiteljima u odnosu na broj stanovnika na nekom području. Ovom izmjenom u trenutnom Nacrtu prijedloga Zakona smatramo da svi veliki javni isporučitelji vodnih usluga nemaju nikakvih problema niti sa formulacijom "broj stanovnika" jer im se sjedišta nalaze u pravilu u većim gradovima, a samom izmjenom u potpunosti bi se izbjegli problemi sa ukupnim prihodima i temeljnim kapitalom. (5) Produžiti rok zbog operativnih poslova (pravilnici, organizacija rada, spajanja baza, računovodstvo i sl.).</p>	<p>Nije prihvaćen Ad. 1. Ne prihvaća se. Navedeni kriterij je dovoljno egzaktno za odrediti društvo preuzimatelja. Ad. 2. Ne prihvaća se. Ovakav model određivanja poslovnih udjela i dionica prilikom pripajanja usuglašen je s HGVIK-om i Udrugom gradova u RH. Model koji predlažete bio je u prethodnom Nacrtu ovoga Zakona koju većina isporučitelja vodnih usluga i gradova nije prihvatila.</p>
241	<p>MURVICA d.o.o. 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. Predloženi tekst glasi: (6) Pripajanje se provodi s imovinom iskazanom u bilanci društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019. osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno. Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Imovina je kategorija koja je promjenjiva. Svakoga dana nešto postaje dio, a nešto prestaje biti dijelom imovine. Pripajanje se provodi kada se stvarno provodi i jedino mjerodavno je stanje imovine u vrijeme pripajanja.</p>	<p>Prihvaćen Članak 88. stavak 6. izmijenjen je i sada glasi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
242	<p>KRAKOM - VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U članku 88. nacrta Prijedloga Zakona o vodnim uslugama predlažemo dopunu stavka 6. na način: (6) Pripajanje se provodi s imovinom iskazanom u bilanci društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019. osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno. Poslovni udjeli svakog člana društva u temeljnom kapitalu društva preuzimatelja biti će određeni u postotku prema broju stanovnika. Obrazloženje: Naš prijedlog se ukazuje pravičnim obzirom su stanovnici ti koji su kroz cijenu vodnih usluga i pripadajuće naknade, te kroz povijest vlastitim zalaganjima i svojim sredstvima financirali izgradnju komunalnih vodnih građevina, pa se stoga ukazuje opravdanim da u društvu preuzimatelju poslovni udjeli onda i budu određeni prema broju stanovnika koji koriste vodne usluge na području svakog od članova društva. Prijedlog se nadalje ukazuje kao jedino pravično rješenje za podjelu poslovnih udjela, obzirom na specifičnosti postojećeg stanja i načina stjecanja imovine</p>	<p>Nije prihvaćen Ovakav model određivanja poslovnih udjela i dionica prilikom pripajanja usuglašen je s HGVIK-om i Udrugom gradova u RH. Model koji predlažete bio je u prethodnom Nacrtu ovoga Zakona koju većina isporučitelja vodnih usluga i gradova nije prihvatila.</p>

	<p>javnih isporučitelja vodnih usluga, gdje su pojedini isporučitelji u temeljni kapital unijeli sredstva koja su im dodijeljena sufinanciranjem putem Hrvatskih voda, te sredstva dodijeljena od gradova i općina u obliku kapitalne pomoći, dok drugi isporučitelji vodnih usluga to nisu učinili te se time navedena sredstva ne ogledaju u vrijednosti temeljnog kapitala tih isporučitelja no neosporno predstavljaju njihovu značajnu vrijednost stečenu iz jednakih izvora (sredstva Hrvatskih voda, te gradova i općina).</p>	
243	<p>GRAD CRIKVENICA 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. (1) Navedeni kriterij nije pravedan, stimulirani su oni s većim cijenama, a ne oni koji su uspostavili veću ekonomičnost te pokrivaju troškove s nižim prihodima. Što s imovinom u pripremi, što s organizacijskim sposobnostima, izgrađenošću mreže i broj priključaka, zašto ne dopustiti po pojedinom uslužnom području već potpisane sporazume između JLS-ova o definiranju kriterija i spajanju a nastavno na uvjet koji je bio za dobivanje EU sredstva, a tek onda po predmetnom Zakonu koji će sveobuhvatnije definirati kriterije za preuzimatelja. Zašto nametati JLS-ovima nešto ako su već sami definirali? (2) U odnosu na prijašnji Nacrt prijedloga Zakona došlo je do veoma velikih promjena. Naime u prijašnjem Nacrtu definirani su podjela i vlasnički odnosi u pojedinim Isporučiteljima u odnosu na broj stanovnika na nekom području. Ovom izmjenom u trenutnom Nacrtu prijedloga Zakona smatramo da svi veliki javni isporučitelji vodnih usluga nemaju nikakvih problema niti sa formulacijom "broj stanovnika" jer im se sjedišta nalaze u pravilu u većim gradovima, a samom izmjenom u potpunosti bi se izbjegli problemi sa ukupnim prihodima i temeljnim kapitalom. (5) Produžiti rok zbog operativnih poslova (pravilnici, organizacija rada, spajanja baza, računovodstvo i sl.). Predloženi tekst glasi: (6) Pripajanje se provodi s imovinom iskazanom u bilanci društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019. osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno. - Predlaže se izbaciti ovaj tekst. Imovina je kategorija koja je promjenjiva. Svakoga dana nešto postaje dio, a nešto prestaje biti dijelom imovine. Pripajanje se provodi kada se stvarno provodi i jedino mjerodavno je stanje imovine u vrijeme pripajanja.</p>	<p>Prihvaćen Članak 88. stavak 6. izmijenjen je i sada glasi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
244	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U stavku 1. predviđeno je će da se kao društvo preuzimatelj odredit javni isporučitelj vodnih usluga koji je na uslužnom području imao najveći ukupni prihod po osnovi cijene vodnih usluga, cijene isporuke vode drugom isporučitelju vodnih usluga i naknade za razvoj u tri godine koje prethode godini stupanja na snagu uredbe. Ukazuje se na to da se prihodi po tim osnovama nigdje ne evidentiraju po tako određenim kategorijama te da će biti potrebno financijsko vještačenje da bi se ti parametri utvrdili u točnim iznosima. Predlaže se izmijeniti taj model i propisati da će primarno društvo preuzimatelj biti društvo koje je prema Međunarodnim računovodstvenim standardima kategorizirano kao veliko ili, ako nema velikoga, kao srednje poduzeće. Takvih je javnih isporučitelja vodne usluge (velikih i srednjih) sveukupno 40 u Republici Hrvatskoj.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 88. stavak 2. dopunjen je iznimkom koja se odnosi na kriterij najveće količine vode za ljudsku potrošnju u posljednje tri godine. Kriteriji za određivanje društva preuzimatelja ne mogu sadržavati velik broj iznimki jer se može dogoditi da na istom uslužnom području više postojećih JIVU zadovoljava različite kriterije.</p>

245	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. Općenito: nisu razrađeni kriteriji za raspored poslovnih udjela. U prethodnom Nacrtu Prijedloga iz 2014. godine primarni kriterij za raspored članskih prava jest bio broj stanovnika što je očito korektan i utemeljen kriterij. Raspored prava po ulozima u temeljni kapital dovesti će do neravnomjerne i nepravedne raspodjele članskih prava, obzirom na to da javni isporučitelji imaju vrlo različite paritete između ukupne vrijednosti aktive i upisanog temeljnog kapitala. Osim toga, može se dogoditi da neki isporučitelji imaju velike dubioze (financijske korekcije i sl.) čije je utvrđivanje u tijeku, pa stoga primjerice nisu proknjižene dok drugi imaju uredno poslovanje i bilancu, a sučeliti će se isključivo po kriteriju formalnog iznosa temeljnog kapitala. Kod raspodjele članskih udjela trebalo bi propisati mehanizme koji će osigurati da se isti raspodjele ili razmjerno stvarnoj vrijednosti imovine i/ili razmjerno broju stanovnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Članak 88. stavak 6. sada glasi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019.) osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
246	<p>VODOVOD d.o.o. Omiš 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 88. U stavku 6. predviđeno je da se pripajanje provodi s imovinom iskazanom u bilanci društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019. osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno, te je predviđena iznimka kada jedinice lokalne samouprave prenose komunalne vodne građevine kao ulog u temeljni kapital (čl. 89.), kao i kad jedinice lokalne samouprave imaju otvoreno pravo pristupa u temeljni kapital društva preuzimatelja uz uplatu uloga u temeljni kapital (čl.90.). Ova će odredba biti neprovediva ako primjerice postojeći javni isporučitelj provede povećanje temeljnog kapitala nakon 01.01.2019. godine. Valja uzeti u obzir da će do pripajanja možda doći tek u 2020. godini, pa će ovako postavljena odredba neupitno postati ili neprovediva ili kamen spoticanja.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Članak 88. stavak 6. sada glasi „(6) Poslovni udjeli odnosno dionice u društvu preuzimatelju određuju se prema stanju kapitala i rezervi društva preuzimatelja i društava koja se pripajaju na dan 1. siječnja 2019., a za pravne osobe iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona prema iskazanoj poziciji kapital i rezerve u bilanci na dan 1. siječnja 2019., osim kad je ovim Zakonom drukčije određeno.“.</p>
247	<p>Grad Pazin 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 89. Potrebno je na nivou svih postojećih isporučitelja izvršiti analizu posljedica čl. 89. st. 1. na imovinsko pravne odnose na infrastrukturi izgrađenoj putem IPARD-a ili drugih sličnih programa koji ograničavaju mogućnost raspolaganja tom infrastrukturom na određeni rok, odnosno vezuju ozbiljne financijske posljedice u slučaju eventualnog kršenja odredbi o ograničenju raspolaganja.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetni članak se odnosi na naknadnu obvezu JLS koje nisu provele prijenos vodnokomunalnih građevina na javne isporučitelje vodnih usluga prema članku 146. važećeg Zakona o vodama. Nadležno ministarstvo je u komunikaciji sa Europskom komisijom zaprimilo pozitivno mišljenje vezano uz prijenos izgrađene vodnokomunalne infrastrukture s JLS na javne isporučitelje budući da su im sukladno zakonu oni jedini osnivači i vlasnici.</p>
248	<p>Udruga Biom 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 89. Rokovi propisani čl. 88. i 89. Prijedloga u slučaju supsidijarnog preuzimanja nisu usklađeni kao niti eventualni nastup djelomičnih posljedica započetog postupka preuzimanja od strane primarnog društva preuzimatelja (npr. već preuzeto upravljanje nad komunalnim vodnim građevinama) i otklanjanje tih posljedica s ciljem dovršetka postupka preuzimanja od strane supsidijarnog društva preuzimatelja, te je navedeno potrebno dodatno i sustavno urediti.</p>	<p>Nije prihvaćen Rokovi u člancima 88. i 89. su u potpunosti usklađeni. Na dan završetka pripajanja i vodne građevine moraju biti prenesene u vlasništvo društva preuzimatelja.</p>
249	<p>Iva Brkarić 2. Ustrojavanje jedinstvenog isporučitelja vodnih usluga , Članak 91. Predlaže se razmotriti navedenu odredbu s obzirom na to da obveza društva preuzimatelja proizlazi iz prisilne</p>	<p>Nije prihvaćen Društvo preuzimatelj je društvo s najvećim prihodima u protekle tri godine. Postupnim pripajanjem postojećih isporučitelja na uslužnom području društvo preuzimatelj preuzima imovinu tih društava i iz te imovine se plaćaju</p>

	odredbe, a ne njegove volje, pa bi prema tome podjela troškova pripajanja na sva društva koja sudjeluju u pripajanju bila pravednija.	troškovi integracije.
250	<p>Grad Pazin</p> <p>3. Početak pružanja vodnih usluga po novom javnom isporučitelju vodnih usluga, Članak 92.</p> <p>U čl. 92. st. 4. i 5. određuje da jedinstveni isporučitelj pruža usluge na cijelom uslužnom području nakon što se isporučitelju koji pokriva najmanje 55% isporuke vode pripoji barem jedan isporučitelj odvodnje, a mjesec dana kasnije taj jedinstveni isporučitelj ispostavlja račune za cijelo uslužno područje za vodu i odvodnju bez obzira da li su mu se ostali isporučitelji stvarno pripojili. Nije jasno na koji će način, kome, u kojim iznosima, na temelju kojih evidencija potrošača novi jedinstveni isporučitelj ispostaviti račune za uslugu ako drugi raniji isporučitelj (npr. drugi vodovod koji pokriva 45% isporuke), a koji bi pripajanjem trebao prestati postojati, nije doista i pripojen te nije prenio sve nužne podatke za obračun usluge.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Postojeći isporučitelj vrši naplatu vodnih usluga na svom distribucijskom području sve dok se ne izvrši pripajanje društvu preuzimatelju. Po pripajanju društvu preuzimatelju će se prenijeti također i evidencije korisnika i nastaviti će se kontinuirana naplata vodnih usluga od društva preuzimatelja.</p>
251	<p>MURVICA d.o.o.</p> <p>4. Mjere za neprovedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 94.</p> <p>Potrebno je produžiti rok pripajanja, naime, temeljem Zakona o vodama iz 2010. godine narednih godina došlo je do izdvajanja djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje otpadnih voda u samostalna društva te su tom prilikom pojedina društva za obavljanje vodnih djelatnosti ostala pravni sljednici postojećih društava sa nesređenim stvarima iz prošlosti, a pojedini i s velikim obvezama. Slijedom navedenog ostaviti primjeren rok bar do 1.1.2020. da se navedeno u što većem dijelu raščisti.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Navedena argumentacija za produživanje roka za pripajanje nije relevantna za određivanje roka.</p>
252	<p>GRAD CRIKVENICA</p> <p>4. Mjere za neprovedbu pravila o jednom isporučitelju na uslužnom području, Članak 94.</p> <p>Potrebno je produžiti rok pripajanja, naime, temeljem Zakona o vodama iz 2010. godine narednih godina došlo je do izdvajanja djelatnosti javne vodoopskrbe i javne odvodnje otpadnih voda u samostalna društva te su tom prilikom pojedina društva za obavljanje vodnih djelatnosti ostala pravni sljednici postojećih društava sa nesređenim stvarima iz prošlosti, a pojedini i s velikim obvezama. Slijedom navedenog ostaviti primjeren rok bar do 1.1.2020. da se navedeno u što većem dijelu raščisti.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Navedena argumentacija za produživanje roka za pripajanje nije relevantna za određivanje roka.</p>
253	<p>zijah mahmutspahić</p> <p>5. Koncesije pročišćavanja otpadnih voda, Članak 97.</p> <p>čl.97.stv.2 predlažem u cijelosti izbaciti drugu rečenicu, koja počinje sa " Pravni položaj.....</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Kao što koncesionar ne može izgubiti prava stečena ugovorom o koncesiji isto tako koncesionaru ne mogu prestati obveze koje proistječu iz pravnog položaja isporučitelja vodne usluge koji status je stekao donošenjem odluke o davanju koncesije i sklapanjem ugovora o koncesiji.</p>
254	<p>zijah mahmutspahić</p> <p>5. Koncesije pročišćavanja otpadnih voda, Članak 98.</p> <p>čl. 98. stv.1. Ovako ultimativno formulirano, Gradonačelnik mora dati suglasnost u roku od 40 dana. predlažem da se formulacija izmijeni na način da je Gradonačelnik dužan da se u roku od 40 dana očituje na prijedlog odluke o cijeni vodne usluge, bez da mu se nameće da je mora prihvatiti. čl. 98.stv.3. stv.2. i stv.3. Ukoliko se radi o ugovornim obvezama iz Ugovora o koncesiji ne vidim razloga da se one ovim Zakonom posebno ističu i da ih se na taj način sa nivoa obveza po Ugovoru, diže na nivo obveza po Zakonu. Posebice se to vidi u formulaciji iz stv.3. gdje Zakonodavac naglašava da je JLS ne samo ovlašten već i dužan, poštovati nešto ako</p>	<p>Prihvaćen</p> <p>Uređeno na odgovarajući način u čl. 98.st.1. Stavci 2. i 3. se brišu. Stavak 5. se također briše jer je na isti način uređivao materiju.</p>

	je u Ugovoru. Molim lijepo..... čl.98.stv.4. t	
255	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 100. Odredbe članka 100. koje se odnose na prijenos lokanih vodovoda IVU, a koji su tehnički neuporabljivi, su nejasne i neprovedive.	Nije prihvaćen Postojeći lokalni vodovodi koji su tehnički neupotrebljivi moraju biti zamijenjeni novoizgrađenim sustavima osim ako se mogu rekonstruirati, a što je rijedak slučaj.
256	VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 100. Iz obrazloženja čl.100 proizlazi da se radi samo o prijenosu upravljanja, ne i vlasništva. Smatramo da je ovim Zakonom potrebno konačno riješiti pitanje vlasništva lokalnih vodovoda.	Nije prihvaćen Lokalne vodovode je potrebno staviti pod upravljanje javnih isporučitelja bez obzira na to u čijem su vlasništvu. U većini slučajeva upis vlasništva u zemljišnim knjigama ne postoji ili su u grupnom vlasništvu građana koji su dali svoje zemljište. EU direktive ne poznaju pojam „lokalni vodovod“ te isti postupno moraju biti zamijenjeni novoizgrađenim sustavima osim ako se mogu rekonstruirati što je rijedak slučaj.
257	Krešimir Čupić 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 100. Rok od 6 mjeseci je prekratak, Ova obveza podrazumijeva geodetsko snimanje, provjeru tehničkog stanja, ispitivanje gubitaka, kontrolu kvalitete vode, ispitivanje imovinsko pravnog stanja uz nepoznato vrijeme izgradnje i investitore svih vrsta. Predlaže se odrediti racionalan i održiv rok za sanaciju lokalnih vodovoda ili izgradnju novih javnih vodovoda umjesto lokalnih, uz zakonsku obvezu, pojačanu prijetnjom sankcijama, korisnicima na priključenje na novo izgrađeni sustav.	Nije prihvaćen Lokalne vodovode je potrebno staviti pod upravljanje javnih isporučitelja bez obzira na to u čijem su vlasništvu. Smatramo da je predloženi rok primjeren obzirom da se prije preuzimanja na upravljanje lokalnih vodovoda provodi utvrđivanje tehničke ispravnosti, a ne i provedba sanacije istoga.
258	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 102. U članku 102. dodati stavak 3 koji bi glasio: “Na dobit ili gubitak ostvaren u procesu pripajanja na temelju ovog zakona, nema obaveze obračuna i plaćanja poreza na dobit.”	Prihvaćen U članku 102. dodan je stavak 3 koji glasi „(3) Na dobit ili gubitak ostvaren u procesu pripajanja na temelju ovog zakona, ne plaća se porez na dobit.“
259	HRVATSKA GRUPACIJA VODOVODA I KANALIZACIJE 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 103. Prijedlogom Zakona o vodnim uslugama predviđa se pravo na ugradbu pojedinačnog vodomjera za dio nekretnine (stanove) u već izgrađenim zgradama, ako za to postoje tehničke pretpostavke. Do sada je to pravo (i obaveza) bilo uspostavljeno samo za novogradnje. U principu je to dobra odredba ali će ona dovesti do velikih problema ukoliko se dozvoli svakom pojedinačnom korisniku u objektu zajedničkog stanovanja da ugrađuje vodomjer za svoju zasebnu stambenu ili poslovnu jedinicu. Problem se pojavljuje jer se preostala količina vode dijeli na ostale korisnike koji nemaju ugrađene svoje zasebne vodomjere. Takvih primjera već ima i iskustva pokazuju da se stvaraju veliki problemi i nezadovoljstva među korisnicima i isporučiteljima vodnih usluga. Stoga je prijedlog da se predvidi pravo na ugradbu pojedinačnih vodomjera u već izgrađenim zgradama, ali svi korisnici istovremeno moraju ugraditi zasebne pojedinačne vodomjere u toj zgradi a ne svaki korisnik zasebno, a detalje će odrediti javni isporučitelj vodnih usluga općim uvjetima. Stavak 2 i 3 članka 60. su nepotrebni i treba ih brisati.	Djelomično prihvaćen Članak 103. stavak 1. dopunjen je na odgovarajući način. U svezi primjedbe na članak 60. stavak 2. i 3. ista se ne prihvaća, obzirom da smatramo da se radi o važnim odredbama kojima se rješavaju prava i obveze korisnika.
260	Krešimir Čupić 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 103. Od 01.01.2000. se po tadašnjim propisima o prostornom uređenju i gradnji nisu mogle projektirati ni graditi zgrade	Djelomično prihvaćen Ovaj Zakon ne razlikuje postupanje u odnosu na građevine izgrađene prije i poslije 2000. godine već je istim propisana mogućnost ugradnje pojedinačnih

	<p>za koje se izdaje lokacijska dozvola, a da se nije predvidjela ugradnja posebnih vodomjera za svaki posebni dio zgrade. Zato je bespredmetno postavljati dan stupanja na snagu ovog zakona kao početni datum za ostvarenje ovog prava. Problem koji u praksi postoji, a u ovom nacrtu zakona nema rješenja, su zgrade projektirane i izgrađene nakon 2000. godine, gdje se investitori nisu držali uvjeta i projekta, nisu ugradili posebne vodomjere čak niti osigurali adekvatna mjesta za ugradnju vodomjera. Prodajom stanova i „odlaskom“ investitora iz tog objekta nastaju ozbiljni nesporazumi između korisnika i isporučitelja o načinu obračuna potrošnje vodnih usluga. Prijedlog je da se za vlasnike tih stanova zakonom utvrdi obveza ugradnje posebnih vodomjera na njihov trošak, uz prijetnju prekršajnom sankcijom. Rješenje o toj obvezi donosi Ministarstvo na obrazloženi prijedlog isporučitelja vodne usluge. Time se ne zadire u prava vlasnika da općim propisima obveznog prava zahtijevaju naknadu štete od investitora, koji nije izvršio svoju ugovornu obvezu prema svojim kupcima, u skladu sa zakonom. U pitanju „starih zgrada“ izgrađenih prije 2000. godine zakonom bi trebalo detaljnije regulirati način ostvarenja tog prava, osobito probleme koji su se već pokazali u praksi: pitanje suglasnosti ostalih vlasnika stanova u zgradi, jesu li potrebne, a ako jesu u kojem omjeru, raspodjela udjela u zajedničkoj potrošnji osobito gubitaka na internoj instalaciji zgrade za koju odgovaraju svi vlasnici posebnih dijelova kao suvlasnici zajedničkih dijelova</p>	<p>vodomjera u sve zgrade koje se bile priključene na komunalne vodne građevine prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Članak 103. stavak 1. je izmijenjen i sada glasi "(1) Korisnik vodnih usluga u posebnom dijelu zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) u građevinama koje su, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, priključene na komunalne vodne građevine, imaju pravo o svom trošku ugraditi pojedinačni vodomjer ako za to postoje tehničke pretpostavke, sukladno članku 60. ovoga Zakona i općim uvjetima isporuke vodnih usluga. U zgradama gdje postoji više suvlasnika, a pojedinačni vodomjer se ugrađuje na zajedničkim dijelovima nekretnine ili se ugrađuje na posebnom dijelu nekretnine uz nužan građevinski zahvat na zajedničkim dijelovima nekretnine, odluka o ugradnji pojedinačnih vodomjera se donosi prema pravilima o odlučivanju o poslovima redovite uprave iz zakona kojim se uređuje vlasništvo i druga stvarna prava.“</p>
261	<p>VODOOPSKRBA I ODVODNJA ZAGREBAČKE ŽUPANIJE d.o.o. 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 103. Predložimo da se napravi izmjena u smislu da je ugradnja pojedinačnih vodomjera moguća samo ako svi vlasnici žele ugradnju pojedinačnog vodomjera o svom trošku.</p>	<p>Nije prihvaćen I do sada je za ugradnju pojedinačnih vodomjera o trošku suvlasnika trebala suglasnost svih suvlasnika ako općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga nije bilo drugačije određeno. Budući da je cilj da se naplata vodnih usluga vrši prema stvarno preuzetoj vodnoj usluzi dopunom članka 103. žele se spriječiti neosnovane blokade manjeg broja suvlasnika te je isti izmijenjen i sada glasi "(1) Korisnik vodnih usluga u posebnom dijelu zgrade koji predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu u kojoj se koristi voda (stan, poslovni prostor, garaža i sl.) u građevinama koje su, prije stupanja na snagu ovoga Zakona, priključene na komunalne vodne građevine, imaju pravo o svom trošku ugraditi pojedinačni vodomjer ako za to postoje tehničke pretpostavke, sukladno članku 60. ovoga Zakona i općim uvjetima isporuke vodnih usluga. U zgradama gdje postoji više suvlasnika, a pojedinačni vodomjer se ugrađuje na zajedničkim dijelovima nekretnine ili se ugrađuje na posebnom dijelu nekretnine uz nužan građevinski zahvat na zajedničkim dijelovima nekretnine, odluka o ugradnji pojedinačnih vodomjera se donosi prema pravilima o odlučivanju o poslovima redovite uprave iz zakona kojim se uređuje vlasništvo i druga stvarna prava. (2) Snošenje troškova ugradnje pojedinačnih vodomjera može se općim uvjetima isporuke vodnih usluga urediti i drukčije od stavka 1. ovoga članka."</p>
262	<p>Zagorski vodovod d.o.o. 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 105. Predloženim uređenjem (čl. 105. st. 1.) nisu uvažene specifičnosti odnosa dvaju javnih isporučitelja vodnih usluga koje proizlaze iz drugih ugovornih odnosa, kao što je u konkretnom slučaju primjer Izvorišta Šibice. Međusobni odnosi dvaju javnih isporučitelja vodne usluge – Zagorskog vodovoda d.o.o. i Vodoopskrbe i odvodnje Zaprešić d.o.o., uređeni Sporazumom. Između ostalog,</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba je izmijenjena tako da ista nema utjecaja na ugovore kojim su prije stupanja na snagu ovoga Zakona sticana prava po osnovi ulaganja isporučitelja vodnih usluga, s jednog uslužnog područja u komunalne vodne građevine na drugom uslužnom području.</p>

	<p>istim je Sporazumom predviđeno da se određivanje cijene na mjernom mjestu Veliki Vrh, vrši suglasnošću obaju isporučitelja. Specifičnost isporuke vode na mjernom mjestu Veliki Vrh proizlazi upravo iz odnosa koji je definiran Sporazumom, te se isporuka vode na tom mjernom mjestu po prirodi stvari ne može i ne smije svrstati pod isporuku vode drugim javnim isporučiteljima vodne usluge koju propisuje čl. 105. st. 1. Prijedloga Zakona o vodnim uslugama. Na mjernom mjestu Veliki Vrh, Zagorski vodovod d.o.o. plaća trgovačkom društvu Vodoopskrba i odvodnja Zaprešić d.o.o., cijenu proizvodnje vode (bez troška razumnog provoda vode), što je posljedica prava koje je Zagorski vodovod d.o.o. stekao ulaganjem u izgradnju Izvorišta Šibice i vezanih objekata. Uvažavajući opisane specifičnosti, ukoliko bi se odredbe čl. 105. st. 1. odnosile i na takvo ugovorno uređenje, intervencijom javne vlasti u odnose između dvaju isporučitelja vodnih usluga, na način da se propiše dužnost raskida, bila bi riječ o umanjuju prava stečenih ulaganjem, što je suprotno odredbi čl. 49. st. 4. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.). Obzirom na navedeno, predlaže se u navedeni sporni članak Prijedloga Zakona o vodnim uslugama, dodati stavak sljedećeg sadržaja: „(5) Dužnost raskida ugovora iz st. 1. ovog članka ne odnosi se na postojeće sporazume sklopljene između isporučitelja vodnih usluga koji reguliraju upravljanje izvorištima.“</p>	
263	<p>Zagorski vodovod d.o.o. 6. Ostale prijelazne odredbe, Članak 105. 105. (1) Javni isporučitelji vodnih usluga između kojih se, u trenutku ili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, isporučuje voda za ljudsku potrošnju o čemu je sklopljen ugovor, dužni su, u roku do 90 dana po stupanju ovoga Zakona na snagu, jednostrano ili dvostrano, raskinuti ugovor. (2) Javni isporučitelj vodnih usluga koji, u trenutku ili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, isporučuje vodu drugom javnom isporučitelju vodnih usluga, o čemu je sklopljen ili nije sklopljen ugovor, dužan je u roku do 90 dana po stupanju ovoga Zakona na snagu, postupiti po odredbi članka 51. stavka 1. ovoga Zakona. (3) Dok se cijena vodne usluge posebne isporuke vode ne odredi sukladno članku 52. stavku 1. ovoga Zakona bilo koja strana u odnosu može zatražiti da Vijeće za vodne usluge privremenom odlukom o cijeni vodne usluge odredi cijenu vodne usluge. (4) Na dan stupanja na snagu privremene odluke o cijeni vodne usluge odredbe ugovora o isporuci vode kojima je određena cijena isporuke vode između različitih isporučitelja vodnih usluga obustavljaju se od izvršenja. (5) Dužnost raskida ugovora iz st. 1. ovog članka ne odnosi se na postojeće sporazume sklopljene između isporučitelja vodnih usluga koji reguliraju upravljanje izvorištima.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba je izmijenjena tako da ista nema utjecaja na ugovore kojim su prije stupanja na snagu ovoga Zakona sticana prava po osnovi ulaganja isporučitelja vodnih usluga, s jednog uslužnog područja u komunalne vodne građevine na drugom uslužnom području.</p>
264	<p>Krešimir Čupić 7. Završne odredbe, Članak 111. Obzirom da se stavljaju van snage odluke o priključenju na komunalne vodne građevine, potrebno je već u Zakonu ugraditi definiranje priključka kao vlasništvo i osnovno sredstvo javnih isporučitelja, jer kad se odluke o priključenju stave van snage neće biti nigdje definirano čije je vlasništvo priključka, tko je odgovoran za vodomjerno okno, a tko za vodomjer i sl. Naime, to se može definirati i u općim uvjetima, međutim sami potrošači, pa onda i nadležna tijela i sudovi, te inspekcije</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanja riješena odlukama o priključenju, a koja će prestati važiti stupanjem na snagu općih uvjeta isporuke vodnih usluga, riješit će se upravo tim općim uvjetima. Naglašavamo, da se opći uvjeti donose tek nakon provedenog savjetovanja s javnošću u trajanju od najmanje 30 dana.</p>

<p>drugačije tretiraju kada je nešto propisano zakonom, a drugačije kada je nešto dio općih uvjeta koje propisuje javni isporučitelj. Iz razloga što se mjerni uređaji nalaze u oknima koji se nalaze u posjedu i na nekretnini korisnika, potrebno je nadomjestiti odredbe ranijih odluka o priključenju odgovarajućim odredbama koje će definirati odgovornost korisnika u smislu da su dužni onemogućiti trećim osobama pristup šahtu i oštećenje ovjernog žiga i plombi mjernih uređaja i sl. To su detalji koji su jako bitni kada odnos korisnika i javnog isporučitelja završi pred sudom, a nigdje to u zakonu nije definirano...</p>	
---	--

PRILOG 4.
OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Naziv nacrtu prijedloga zakona:	Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama	
1.2.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt planiranja ili reformska mjera:	Da/Ne:	Naziv akta: Nacionalni program reformi Vlade Republike Hrvatske za 2018. i Program Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016.-2020. Opis mjere: Uspostava pravne osnove za provedbu reforme vodnokomunalnog sektora
1.3.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne:	Naziv pravne stečevine EU: Ne
2.	ANALIZA ISHODA NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA		
2.1.	<p>Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama je pravna osnova za provođenje reforme institucionalnog ustroja vodnokomunalnog sektora u Republici Hrvatskoj. Postojeći vodnokomunalni sektor ima 8.400 zaposlenih, odnosno s 4,6 zaposlenih na 1.000 priključaka je izrazito usitnjen s velikim brojem javnih isporučitelja vodne usluge javne vodoopskrbe i odvodnje (cca 190). Od toga je 138 javnih isporučitelja vodne usluge javne vodoopskrbe od kojih svega 28 pojedinačno isporučuje preko 2 milijuna m³/godišnje, odnosno 4/5 sveukupne količine vode koja se isporučuje putem sustava javne vodoopskrbe. Znatno dio javnih isporučitelja posluje neekonomično što ima za posljedicu nizak standard i neujednačenost pružanja vodnih usluga te neefikasnost u provođenju projekata razvoja vodnokomunalne infrastrukture. U tijeku je veliki investicijski ciklus razvoja projekata vodnokomunalne infrastrukture koji se odnose na ispunjenje zahtjeva iz Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda i Direktive Vijeća 98/83/EZ od 3. studenog 1998. o kakvoći vode za ljudsku potrošnju. Investicijski ciklus odnosi se na izgradnju sustava javne odvodnje i uređaja za pročišćavanje otpadnih voda, jer je pokrivenost stanovništva tom uslugom samo 47% i izgradnju sustava javne vodoopskrbe koji je dobro razvijen, ali generira velike gubitke (oko 50%). Postojeći usitnjeni vodnokomunalni sektor nema kapacitete za provedbu navedenih investicija kako u kadrovskom tako i u smislu priuštivosti potrebnih investicija na postojećim područjima vodnih usluga. Stoga je potrebno sektor vodnih usluga objediniti, reorganizirati, uspostaviti uslužna područja, uvesti samo jednog javnog isporučitelja vodnih usluga na uslužnom području, uvesti jedinstvenu cijenu vodne usluge na uslužnom području te postići racionalno upravljanje postojećom i novoizgrađenom infrastrukturom. Reorganizacijom javnih isporučitelja vodnih usluga planira se postići njihova samoodrživost, financijska stabilnost i učinkovitost. Navedenim zakonom osigurat će se da cijena vode i nakon provedbe investicija diktiranih ugovorom o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji bude socijalno priuštiva potrošačima i to u granicama ekonomske učinkovitosti isporučitelja, a u pravilu do 3% neto raspoloživog dohotka (NRD) kućanstva godišnje potrošačima. Ovaj zakon je temeljni instrument kojim se osiguravaju pravne pretpostavke za integraciju postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga u jedinstvenog javnog isporučitelja na uslužnom području. Zakon o vodnim uslugama uvršten je u Nacionalni program reformi kao jedan od važnijih reformskih koraka. Isto tako u Programu Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016.-2020. u sklopu integralnog upravljanja vodama i zaštite nacionalnih vodnih resursa navodi se da je preduvjet za provedbu projekata izgradnje sustava javne vodoopskrbe i odvodnje provođenje cjelovite reforme javnog vodnokomunalnog sektora u Republici Hrvatskoj.</p>		
3.	ANALIZA UTVRĐENIH IZRAVNIH UČINAKA		
3.1.	Analiza gospodarskih učinaka		

	<p>Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama u određenoj mjeri utječe na gospodarski rast jer će restrukturirani javni isporučitelji vodnih usluga uspješnije provesti projekte razvoja vodnokomunalne infrastrukture, čime će doprinijeti poboljšanju uvjeta za ulaganje u gospodarstvo te poticati priljev investicija. Iz analize postojećeg stanja proizlazi velika neujednačenost u materijalno-tehničkoj opremljenosti i osposobljenosti javnih isporučitelja vodnih usluga (Prilog 5.). Međunarodno prihvaćene metode analize omeđivanja podataka (AOMP) i analize stohastičke granice (ASG) pokazale su da je hrvatski vodnokomunalni sektor neučinkovit s rezultatom 0,62 te postoji ekonomija razmjera koja pokazuje da je srednja količina proizvedene vode najučinkovitijih hrvatskih javnih isporučitelja vodnih usluga oko 3,1 milijun m³ godišnje. Uspoređivanje s međunarodnim referentnim vrijednostima i analiza ekonomije razmjera i potencijalnog povećanja učinkovitosti potvrdile su da je spajanje javnih isporučitelja vodnih usluga razumna i potrebna strategija za razvoj vodnog sektora u Hrvatskoj (Prilog 3.).</p> <p>Navedeni prijedlog ima neznatan učinak na slobodno kretanje roba, usluga, rada i kapitala, te u manjoj mjeri utječe na funkcioniranje tržišta i konkurentnost hrvatskih gospodarskih subjekata na zajedničkom tržištu EU i u regiji. Javni isporučitelji vodnih usluga financiraju se iz cijene vodne usluge (koja pokriva operativne troškove) i naknade za razvoj (koja pokriva dio kapitalnih troškova). Ostali kapitalni troškovi se financiraju iz sredstava Hrvatskih voda (naknade za korištenje voda, naknade za zaštitu voda), iz kohezijskih fondova EU te iz državnog i lokalnih proračuna. Integracija isporučitelja vodnih usluga preduvjet je bez kojeg se ne može u budućnosti osigurati priuštivost cijena vode na uslužnom području te se preporučuje model integracije isporučitelja vodnih usluga predložen Nacrtom prijedloga Zakona o vodnim uslugama. (Prilog 6.). Međunarodno je prihvaćeno da se cijena vodnih usluga akumulira do razine od 3% prosječnog raspoloživog prihoda kućanstva u kućanstvima s prosječnim ili niskim prihodima. Izračunato je da će do 2023. godine cijena vodnih usluga narasti iznad razine priuštivosti ako se vodni sektor ne okrupni, pogotovo u slučaju malih javnih isporučitelja vodnih usluga. No, tamo gdje će institucionalni razvoj i okrupnjavanje javnih isporučitelja vodnih usluga rezultirati boljom sposobnošću privlačenja fondova EU, bit će moguće zadržati cijene vode unutar granica priuštivosti. Zaključak je da će buduće cijene morati uključivati potpuni povrat troškova. U budućnosti cijene mogu ostati priuštive kroz uređenje pristupa međunarodnim sredstvima, što zahtjeva okrupnjavanje manjih društava. Osim izravnih financijskih koristi spajanja (bolji pristup međunarodnim sredstvima i bolji uvjeti pozajmljivanja), neizravne financijske koristi proizlaze iz poboljšanja poslovanja zbog učinkovitije uprave i organizacije i učinkovitog korištenja osoblja. Važne nefinancijske koristi su sposobnost većih javnih isporučitelja vodnih usluga da uspostave povećane razine usluga, zaposle obrazovaniji i vještiji kadar i učinkovito koriste upravljačke alate kao što je uspoređivanje s referentnom vrijednošću (benchmarking) kako bi konstantno poboljšavali svoju učinkovitost i efikasnost (Prilog 3.)</p> <p>Predmetni prijedlog nema negativnog utjecaja na otvaranje novih gospodarskih subjekata, obrta ili njihovo zatvaranje.</p> <p>Predmetni prijedlog doprinosi implementaciji novih tehnologija opremanjem postrojenja za obradu vode namijenjene ljudskoj potrošnji i opremanjem postrojenja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda te obradu i zbrinjavanje mulja nastalog u postupku pročišćavanja komunalnih otpadnih voda.</p> <p>Isti utječe na učinkovitost korištenja vodnog resursa, jer će se ulaganjima u razvoj sustava javne vodoopskrbe doprinijeti smanjenju gubitaka u sustavima odnosno smanjenju pritiska na količinsko stanje vodnih tijela podzemnih voda.</p>
3.2.	Analiza učinaka na zaštitu tržišnog natjecanja
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.3.	Analiza socijalnih učinaka
	Primjenom predmetnog prijedloga Zakona može doći do pozitivnog utjecaja na demografske trendove jer će se izgradnjom sustava javne vodoopskrbe i odvodnje ostvariti bolji preduvjeti

	<p>za opstanak stanovništva i razvoj društva u ruralnim područjima. Predmetni prijedlog regulira socijalnu cijenu vodne usluge koja se ne može utvrditi u visini većoj od 60% cijene koju plaćaju korisnici vodnih usluga koji nisu socijalno ugroženi stanovnici (isto se odnosi na fiksni dio cijene vodne usluge te varijabilni dio cijene vodnih usluga prema količini vode nužne za osnovne potrebe kućanstva).</p> <p>Ovim zakonom ostvaruju se ciljevi zaštite potrošača, jer propisuje obvezu uspostave povjerenstva za reklamacije potrošača u jedinstvenom javnom isporučitelju vodnih usluga, propisuje obvezu činjenja dostupnim isporuke vode za ljudsku potrošnju u minimalnoj količini od 50 litara po članu kućanstva dnevno, čak i u slučajevima skrivljenih obustava isporuke (npr. neplaćanje računa i sl.).</p> <p>Isto tako, ovim prijedlogom Zakona propisuje se obveza isporuke vode za ljudsku potrošnju za vrijeme planiranih ili neočekivanih prekida isporuke stanovnicima kojima prijeti opasnost po život i zdravlje ili poslovnim korisnicima kojima prijeti znatna materijalna šteta, a u slučaju duljih prekida svim stanovnicima u količini od najmanje 50 litara po članu kućanstva dnevno u vremenskom razdoblju od najmanje 8 sati. Uzimajući u obzir navedene mjere, možemo reći da predmetni prijedlog Zakona utječe na prava djeteta osiguranjem isporuke navedene količine vode dnevno neophodne za osnovne životne potrebe kao i to da se navedenim mjerama utječe na zdravstvene čimbenike povezane sa stilom života, prehranom i tjelesnom aktivnosti različitih dobnih skupina.</p>
3.4.	<p>Analiza učinaka na rad i tržište rada</p> <p>Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.</p>
3.5.	<p>Analiza učinaka na zaštitu okoliša</p> <p>Nacrt prijedloga Zakona u određenoj mjeri utječe na povećanje bioraznolikosti, povećanje broja vrsta (promicanjem njihovog očuvanja), utječe na zaštićene i ugrožene vrste, njihova staništa i ekološki ugrožena područja jer predstavlja provođenje mjera zaštite voda i vodnog okoliša u cilju očuvanja i postizanja dobrog stanja voda. Možemo reći da na isti način utječe na migracijske putove, ekološke koridore ili zaštićene ekološke zone. Realizacija projekata razvoja sustava javne vodoopskrbe imat će pozitivan učinak na stanje vodnih tijela podzemnih voda iz kojih se zahvaća voda za ljudsku potrošnju jer će se smanjiti gubici u sustavu i time smanjiti pritisak na količinsko stanje tih vodonosnika. Provođenjem projekata razvoja sustava javne odvodnje provest će se mjere zaštite podzemnih, površinskih i priobalnih voda u cilju očuvanja i postizanja njihovog ukupnog dobrog stanja.</p> <p>Po stavljanju u funkciju uređaja za pročišćavanje komunalnih otpadnih voda generirat će se značajne količine otpadnog mulja kojeg će biti potrebno obraditi i zbrinuti u skladu sa zakonskom regulativom.</p> <p>Realizacijom navedenih projekata u određenoj mjeri može doći do utjecaja na stanje vodnih tijela susjednih zemalja s kojima Republika Hrvatska graniči (prekogranični utjecaj na stanje vodnih tijela). Taj utjecaj je pozitivan.</p>
3.6.	<p>Analiza učinaka na zaštitu ljudskih prava</p> <p>Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama utječe na zaštitu ljudskih prava kako je to navedeno pod točkom 3.3. Analiza socijalnih učinaka. Isti propisuje obvezu činjenja dostupnim isporuke vode za ljudsku potrošnju u minimalnoj količini od 50 litara po članu kućanstva dnevno, čak i u slučajevima skrivljenih obustava isporuke (npr. neplaćanje računa i sl.).</p>
4.	<p>TEST MALOG I SREDNJEG PODUZETNIŠTVA (MSP TEST)</p> <p>Provedbom prethodnog testa malog i srednjeg poduzetništva (MSP test) nije utvrđena obveza provedbe procjene učinka Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama na malo gospodarstvo izradom navedenog testa.</p>
4.1.	<p>Moguće opcije javnih politika</p> <p>Provedbom Prethodnog MSP testa u okviru Prethodne procjene nije utvrđena obveza provedbe učinaka propisa na malo gospodarstvo i izrada SCM kalkulatora.</p>

4.2.	<p>Ocjena i opcije</p> <p><i>Prije tablice Analize troškova i koristi za svaku od opcija javnih politika potrebno je analizirati koristi i troškove na temelju dostupnih podataka, analiza, izvješća i provedenih neformalnih savjetovanja sa dionicima. Svaku tvrdnju potrebno je opravdati informacijama, činjenicama i ostalim dostupnim statističkim podacima. Analiza svakog troška i koristi mora se iznijeti kvantitativno i kvalitativno. Brojčani pokazatelji se navode uz obvezno navođenje izvora podataka, uključujući SCM obrazac za mjerenje administrativnih troškova.</i></p> <p>Tablica: Analiza troškova i koristi</p> <table border="1" data-bbox="300 495 1450 730"> <thead> <tr> <th>Opcije</th> <th>Troškovi (negativni učinci)</th> <th>Koristi (pozitivni učinci)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Opcija 1.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Opcija 2.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Opcija 3.</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Opcija 4.</td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table> <div data-bbox="300 775 981 1055" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>Legenda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - - znatan negativni učinak - ograničen negativni učinak 1 nema učinka + ograničen pozitivan učinak + + znatan pozitivan učinak </div>	Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)	Opcija 1.			Opcija 2.			Opcija 3.			Opcija 4.		
Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)														
Opcija 1.																
Opcija 2.																
Opcija 3.																
Opcija 4.																
5.	<p>PROVOĐENJE SCM METODOLOGIJE</p> <p><i>Ako je odgovor na pitanje pod rednim brojem 6.1. „DA“, iz Prethodnog MSP testa potrebno je uz Obrazac prethodne procjene priložiti pravilno ispunjenu Standard Cost Model (SCM) tablicu s procjenom mogućeg administrativnog troška za svaku propisanu obvezu i zahtjev (SCM kalkulator).</i></p> <p><i>SCM kalkulator ispunjava se sukladno uputama u standardiziranom obrascu u kojem se nalazi formula izračuna i sukladno jedinstvenim nacionalnim smjernicama uređenim kroz SCM priručnik.</i></p> <p><i>SCM kalkulator dostupan je na stranici: http://www.mingo.hr/page/standard-cost-model</i></p>															
6.	<p>SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE</p> <p>Savjetovanje je provedeno putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću objavom Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama i Iskaza o procjeni učinaka propisa u trajanju od 30 dana, od 9. siječnja do 8. veljače 2019. godine. Na internet stranici Ministarstva zaštite okoliša i energetike objavljeno je 9. siječnja 2019. godine priopćenje o započetom savjetovanju s javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o vodnim uslugama. Tijekom savjetovanja, 28. siječnja 2019. godine u prostorijama Hrvatskih voda je održano predstavljanje Nacrta prijedloga Zakona o vodnim uslugama i Iskaza o procjeni učinaka propisa na kojem su sudjelovali relevantni dionici (Hrvatska grupacija vodovoda i kanalizacije, Udruga gradova u Republici Hrvatskoj i Udruga općina u Republici Hrvatskoj). Na predstavljanju je odgovoreno na prethodno dostavljena pitanja i pitanja prisutnih dionika. Tijekom savjetovanja zaprimljeno je putem središnjeg državnog internetskog portala za savjetovanje s javnošću, neposrednim putem i putem predstavnika ukupno 276 mišljenja, primjedbi i prijedloga, od toga je putem internetskog portala za savjetovanje s javnošću zaprimljeno 250. Pristigla mišljenja, primjedbe i prijedlozi razvrstani po člancima čine ukupno 424 upita i primjedbi na koje je odgovoreno, od čega je prihvaćeno 90, djelomično prihvaćeno 50, nije prihvaćeno 219, a preostalih 65 je objašnjeno ili se radilo o konstatacijama, krivim navodima ili prepisanim člancima.</p>															

	<p>Istovremeno sa savjetovanjem, Iskaz o procjeni učinaka propisa dostavljen je na mišljenje Uredu za zakonodavstvo i nadležnim tijelima državne uprave: Ministarstvu financija, Ministarstvu pravosuđa, Ministarstvu uprave, Ministarstvu gospodarstva, poduzetništva i obrta, Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Ministarstvu graditeljstva i prostornoga uređenja, Ministarstvu regionalnoga razvoja i fondova Europske unije i Ministarstvu zdravstva. Mišljenje Ureda za zakonodavstvo zaprimljeno je 12. veljače 2019. godine. Tablica sa zaprimljenim mišljenjima/primjedbama nadležnih tijela na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa za Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama dostavlja se kao prilog ovom Obrascu.</p>
7.	<p>OPTIMALNO RJEŠENJE</p>
	<p>U postupku procjene učinaka propisa prihvaćeno je mišljenje Ureda za zakonodavstvo vezano uz Analizu gospodarskih učinaka koja je dodatno elaborirana. Predložene mjere od strane Ministarstva zdravstva djelomično su prihvaćene, naime, minimalna isporučena količina vode koju je isporučitelj dužan omogućiti za vrijeme obustave ili ograničenja isporuke zbog nepodmirenja računa je povećana s 20 l/stanovniku dnevno na 50 l/stanovniku dnevno. Napominjemo da se radi o besplatnoj isporuci. Iako uvažavamo navedene preporuke Ministarstva zdravstva o 100 l/stanovniku dnevno, predloženo povećanje količine te besplatne isporuke bez da se osiguraju dodatni financijski izvori za pokriće troškova takove isporuke bilo bi neprovedivo u praksi. Stoga je stručni nositelj ostao pri minimalnoj količini preporučenoj od Svjetske zdravstvene organizacije.</p> <p>Najveća korist ovog Nacrta prijedloga Zakona je jačanje provedbene sposobnosti, investicijskog kapaciteta, financijske stabilnosti, kao i financijske i tehničke samoodrživosti javnih isporučitelja vodnih usluga, što će pozitivno utjecati na investicije u razvoj vodnokomunalne infrastrukture koja se financira iz različitih dostupnih izvora, a najvećim dijelom iz EU fondova. Nadalje, osigurat će se da cijena vode nakon provedbe navedenih investicija bude socijalno prihvatljiva potrošačima, u pravilu do 3% neto raspoloživog dohotka kućanstva godišnje. Isto tako, osigurat će se integracija preko 200 lokalnih nereguliranih vodovoda bez adekvatne kontrole zdravstvene ispravnosti vode za ljudsku potrošnju u sustav javne vodoopskrbe kojima upravljaju javni isporučitelji vodnih usluga.</p> <p>Predložene mjere ugrađene su u ovaj Obrazac i Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama koji je dostavljen Uredu za zakonodavstvo, nadležnim tijelima državne uprave i relevantnim dionicima na mišljenje.</p>
8.	<p>VREMENSKI OKVIR I VREDNOVANJE</p>
	<p>Prvi korak po donošenju ovog Zakona je donošenje Uredbe o uslužnim područjima koja će uspostaviti uslužna područja i odrediti njihove granice te odrediti društvo preuzimatelja za svako uslužno područje. Ista se treba donijeti u roku od 3 mjeseca od stupanja na snagu ovoga zakona. Po stupanju na snagu Uredbe, u roku od 90 dana (3 mjeseca) provest će se postupak pripajanja postojećih javnih isporučitelja vodnih usluga na pojedinom uslužnom području društvu preuzimatelju. Tko integrirani jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga (društvo preuzimatelj) dužan je ishoditi u roku od 9 mjeseci od stupanja na snagu navedene Uredbe privremeno Rješenje za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i odvodnje te započeti pružati vodne usluge na uslužnom području. U roku od 18 mjeseci integrirani jedinstveni javni isporučitelj vodnih usluga dužan je ishoditi trajno Rješenje za obavljanje djelatnosti javne vodoopskrbe i odvodnje. Slijedom navedenog, prvi učinci ovoga zakona bit će postignuti u roku od godine dana po stupanju na snagu ovoga zakona, a u roku od 2,5 g. od donošenja ovog zakona moći će se vidjeti stvarni rezultati provedbe ovoga zakona značajnim poboljšanjem institucionalnog ustroja u sektoru vodnih usluga uz postizanje planiranih koristi kako je naprijed navedeno.</p> <p>Osnovni indikatori za praćenje uspješnosti provedbe ovoga zakona su broj integriranih jedinstvenih javnih isporučitelja vodnih usluga i indikatori učinkovitosti poslovanja javnih isporučitelja koji će biti propisani Uredbom o vrednovanju učinkovitosti poslovanja isporučitelja vodnih usluga koja će se donijeti u roku od 3 mjeseca po stupanju na snagu zakona.</p>

	Dodatni pokazatelji uspješnosti provedbe ovoga zakona je uspješnost realizacije projekata razvoja vodnokomunalne infrastrukture u skladu s obvezama preuzetim Ugovorom o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji.
9.	PRILOZI
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Strategija upravljanja vodama („Narodne novine“, broj 91/08) https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2008_08_91_2900.html 2. Nacionalni program reformi 2018. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2018-european-semester-national-reform-programme-croatia-hr.pdf 3. Studija institucionalnog ustroja vodnokomunalnog sektora HV/TA 1.2.3 (Ministarstvo poljoprivrede, 2012.) 4. Stručni elaborat procjene tehničkog, ekonomskog i financijskog stanja, u skladu s IWA metodologijom, jednog isporučitelja vodnih usluga - Pilot WSP (Hrvatske vode, 2015.) 5. Analiza stanja poslovanja isporučitelja vodnih usluga u Republici Hrvatskoj, tehničko-tehnološki aspekti poslovanja (Hrvatske vode, 2017.) 6. Izvješće o radu Vijeća za vodne usluge za 2017. godinu (2018.) 7. Tablica sa zaprimljenim mišljenjima/primjedbama nadležnih tijela na Obrazac iskaza o procjeni učinka propisa za Nacrt prijedloga Zakona o vodnim uslugama
10.	POTPIS ČELNIKA TIJELA
	Potpis: Datum: 21. veljače 2019.
11.	Odgovara juća primjena ovoga Obrasca u slučaju provedbe članka 18. stavka 2. Zakona o procjeni učinka propisa ("Narodne novine", broj 44/17)
	Uputa: <ul style="list-style-type: none"> • Prilikom primjene ovoga Obrasca na provedbene propise i akte planiranja u izradi, izričaj „nacrt prijedloga zakona“ potrebno je zamijeniti s nazivom provedbenog propisa odnosno akta planiranja.